

પરિચય

વ્યક્તિપરિચય

આ પ્રવચનોના આઠ પ્રણેતા સર જોશુઆ રેનોલ્ડ્ઝ ઇંગ્લંડના ૧૮મા સદીના મહાન પુરુષોમાં બહુ માનભર્યું ધ્યાન ધરાવે છે. ઇંગ્લંડની ચિત્રકળાના આઠ પ્રચારક અને શાલી ચિત્રમંદિર (ગેલેરી એકેડેમી) ના પિતા તરીકે તેની કીર્તિ અમર છે. એણે ઇંગ્લંડની ચિત્રકળાના મુદ્દાર માટે જેટલું કરી બનાવ્યું તેટલું કાંઈએ કયું નથી. જાતે અવિશ્રાત જીવન ગાળી ચિત્રકળાના જગવિખ્યાત નમૂના પેદા કર્યા અને પોતાના યુગનાં નરનારીઓને અમર કર્યા એટલું જ નહિ, પણ સમકાલીન ચિત્રકારોને કળાના ઉચ્ચ આદર્શથી પ્રેર્યા અને મમાજમાં કળાની મંજારિતા તથા સન્માનના ઉપદેશ આપી તેને મહત્ત્વનું સ્થાન અપાવ્યું. એ યુગના મંસ્કારજ્ઞામીઓ, રાજપુરુષો, કવિઓ વગેરે અગ્રગણ્ય પુરુષોની તેની માથે ગાદ મેત્રી હતી અને એ બધાએ આ મહાન ચિત્રકારનાં શક્તિ, મંજાર અને મૌજન્ય માટે એકમરણું માન તથા કદરદાની બતાવ્યા છે.

ઇંગ્લંડનો એ યુગનો મહાપણિત ડૉ. જહોન્નન અને કવિ જોહ્નરિમય તેના હૃદયમિત્રો હતા અને તેમને માટે તેનું ખીમું હમેશાં ખુલ્લું રહેતું. જોમવેલ્સે જહોન્નનનું જેવું આગેદપ્ત્ય ચરિત્રાલેખન કયું તેની જ અપ્રતિમ તત્ત્વીશોમાં રેનોલ્ડ્ઝે તેનાં ચિત્રો દોર્યાં છે. રેનોલ્ડ્ઝની પીઝીમાંથી કામ શરૂ થયું તે વખતે ઇંગ્લંડની કળા જડ નીવડી હતી. ગજમહેયો અને અમીર તથા શ્રીમતોનાં

ધર પરદેશી ચિત્રોથી ભર્યા હતાં. ઇટાલિયન, ડચ, ફ્રેન્ચિશ, જર્મન કે ક્રાંસની કળાની કૃતિઓ ખૂબ દેખાતી; પણ તળપદી અંગ્રેજી કળા તરફ કોઈ જોતું નહિ. એટલી લાયકાત પણ તેમાં નહોતી. પણ ચિત્રકળાની પ્રવીણતા એટલી જ સખળ કલામીમાંસાથી સર જોડુઆ રેનોલ્ડ્ઝે તેના જમાના પર પોતાના વિચારો, અંગે કળાકૃતિઓની અજબ અસર ઉપજાવી અંગ્રેજી કળાનો સદર પાયો નાખ્યો.

ગેઈન્સબરો, બેરી, રોન્ની, ઓપે, વગેરે ચિત્રકારો પર તેણે ખરેખરો હાથ રાખીને તેમનું બહુ કરી બતાવ્યું. એ બધા ચિત્રકારો અંદરઅંદર પરસ્પરના ધોધાહરીફો હોવા છતાં રેનોલ્ડ્ઝના આશયોની પ્રેરણા ઝીલના રેનોલ્ડ્ઝના આદર્શોની ઝડી આવી તે પહેલાં તેઓ માત્ર ગતાનુગતિકે થઈ પરદેશી ચિત્રોની નકલો કરવાનું વૈતરું જ કરતા. સમાજમાં તેમને આદરમાન નહોતાં અને ઘણી ગરીબીમાં જેમ-તેમ જીવન ગુજરતા. કવચિત બુખમરો પણ ભોગવતા.

પણ રેનોલ્ડ્ઝની જવલંત સમાજપ્રિયતા અને કળાશક્તિએ આ બધું ફેરવી નાખ્યું. સંસ્કાર અને વિશાળ કેળવણીના બળે તે પોતાના યુગના સુપ્રસિદ્ધ વિદ્વાનો અને રાજદારીઓનો સમોવડીઓ થઈ વિરાજતો. પરદેશની મહાન કળાકૃતિઓના ગાઢ પરિચય અને પ્રવાસથી તેના આદર્શો જવલંત બન્યા હતા. અપૂર્વ ચિત્રકાર હોવા સાથે તે પ્રચંડ શ્રમ-સાધક હોવાથી તેણે એક પ્રકારની મોહિની અને વ્યાપક સંગ્રહન મેળવ્યાં હતાં. તેના આવા વ્યક્તિત્વ, ચિત્રકળા અને કળામીમાંસાથી ઇંગ્લંડમાં ચિત્રકારવર્ગને બહુમાનબધું સ્થાન પ્રાપ્ત થયું.

કળાકાર રેનોલ્ડ્ઝ

જોડુઆ રેનોલ્ડ્ઝ ઇંગ્લંડના ટેવનશાપર પરગણાના પ્લિમટન-

અલે નામના ગામડામાં ઈ. મ. ૧૭૨૩ નવેમ્બરના ૧૬મી
જન્મ્યો હતો. તેના બાપદાદા ધર્મોપદેશક હતા.

તેના કાકા પણ એ જ કામ કરતા અને તેની સાથે
કુટુંબની હતી. કવિ ગોડડરિમથે ઉચ્છેદ વિવેચનમાં પાદરામ વર્ણન
કયું છે તે તેના બાપ ઉપરથી જ લખાએલું છે એમ રેનોલ્ડ પોતે
લખે છે. તેને નાનપણમાં હીકીક કેળવણી મળી. નાનપણથી જ
તે શાળાની ભીંતો પર લીમોટા કરતાં પોતાનો અતરનો ગોખ
પૂરે કરતો, આ બાબત વડીયોનો ઈર્ષ્યા પણ મળતો.

એ વયમાં તેને રીચર્ડસન નામના ચિત્રકારે લખેલી ' ચિત્ર-
કળાનું મહત્ત્વ ' નામની ચોપડી વાંચવા મળી. તેનાથી તેનું મનજ
મગગી ઊઠ્યું. તેમાં લખ્યું હતું કે " ઇંગ્લેન્ડના ચિત્રકારો ન્યારે
દેશનું અને કળાનું ગૌરવ મમળ ઉન્ન્યાસથી પ્રાપ્ત કરવા મથશે
ત્યારે જ શિષ્ટ, લાય અને ઉત્તમ રુચિ ઇંગ્લેન્ડની કળામાં પ્રકટ થશે. "
રેનોલ્ડને એ ત્રય વાંચીને ઇંગ્લેન્ડની કળાને ખીજ મસ્કારી પ્રજાની
બરોબર સ્થાન અપાવવાની મહત્ત્વાકાંક્ષા પ્રાપ્ત થઈ.

તેના મતનમે વર્ગે કુટુંબમાં ચર્ચા થઈ કે તેણે ડાક્ટર બનવું
કે કળાનો અભ્યાસ કરવો ? છેવટે એક સંહીએ તેને ઈ. ૧૭૪૦ ના
ઓક્ટોબરમાં લડનના હડમન નામના ચિત્રકાર પામે મૂકવાની ગોઠવણ
કરી આપી. એ પણ તેના જ પ્રાત ઉવનનો હતો. તેની પામે તેણે ધધાને
લગતી હીક તાલીમ મેળવી. થોડા જ વખતમાં હડમનને લાગ્યું કે
આ વિદ્યાર્થીને પોતાની પામેથી આપવા જેવું કંઈ ગયું નથી, એટલે
કંઈક બદલે તેને જુદો પાડ્યો.

રેનોલ્ડના પગમાં જોઈએ તેવું જોર આવી ગયું હતું એટલે
તેણે જુદો સ્ટુડિયો કયો પણ પોતાના સૌજન્યથી હડમન માથેનો
નાતો બરાબર જાળવી રાખ્યો તેણે એ વખતમાં ઘણી તસ્વીરો

તેને આલેખતાં માદી અથવા કડક રીતે આલેખે છે 'ત્યારે તે ભગ્ય બને છે.' પરંતુ રેનોડ્ઝ આવી ઝંખના છતાં હમેશાં માનવ તસ્વીરોના કામમાં જ જીવનભર ગેકાઇ રહ્યો અને તે જ કામ માટે તેનું જીવન નિર્માયું હતું એમ જ લાગે છે. એની ખરેખરી શક્તિ જ એમાં પ્રકટી છે.

અસ્તિત્વલેખન અને પ્રભાવ બતાવવામાં તે એકો હતો. બાક-પણનું લાલિય કે કુમારીની મધુરતામાં દેખાતી જીવનની ફૂટતી ટશરો; બાલકો મહિત અત્યંત સુકામળ મોહિનીભયુ માનવત્વ, પાનખરની સુંદરતા જેવું વૃદ્ધત્વ,—આ બધું જેવી સચોટતાથી તેણે ચીતર્યું છે એવું કદી કળામાં કોઈએ બતાવ્યું નથી.

રિકને તેને તસ્વીરખાતેનો નાયક કહ્યો છે. તેણે જો તસ્વીરી કળાને અવગણી હોત તો આજે તેનું નામ ભાગ્યે જ અમર રહ્યું હોત ! કેટલાક ઐતિહાસિક અને ધાર્મિક ચિત્રપ્રસંગો ઉપર તેણે હાથ અજમાવ્યો છે; પરંતુ તેમાં તેની કળાની પરિસીમાં છતાં થઇ નામ છે. આવાં ચિત્રો હાથ પર લેવામાં તેની માન્યતા હતી કે ગૌરવભર્યાં ચિત્રવિષયો અને ચીતરવાની છટા વિના ઈંગ્લંડમાં કળાનો ઉત્કર્ષ અશક્ય છે. એમ છતાં તે નમ્રતાપૂર્વક કહેતો કે 'ભવિષ્યની કળા-કૃતિઓ આગળ આપણી આજની કૃતિઓ બાલચેષ્ટા જેવી જ લાગશે.'

તેનો પગમ ચિત્ર ડૉ. જૉન્સન ચિત્રકળામાં કંઈ સમજતો નહિ, તેમજ તે વિષયમાં ભાગ્યે જ માયુ મારતો; છતાં તેની સૂક્ષ્મ વિશ્લેષકિતથી તે કહેતો કે 'રેનોડ્ઝની શક્તિઓ પિછાન સાચવનારી, સુંકુમારતા તાજી રાખનારી અને મૃતનાં મંત્રમરણુ બળવનારી તેમજ હયાતી ચાતુ રાખનારી નીવડી છે તેને બદલે કા'પનિક વીરો, હવાઈ દેવદૂતો ને વાનાંની ખોટી ભલક ચીતરવામાં એ પડે એવું હું ઇચ્છતો નથી.'

છ. ૧૭૫૩ થી ૧૭૮૯ મુધીમાં રેન્ડોલ્ફની પીછીએ જે પેઢીના ચહેરા અને ચરિત્ર્ય આલેખ્યાં. સૌંદર્યવતી સન્નારીઓ, આગેવાન રાજપુરુષો, પંડિતો, નટનટીઓ અને એ યુગના આગળ પડતા નામચીન શોખીનો રેન્ડોલ્ફની ચપલ કક્ષમે જેવાં ઇત્તતાં રાખ્યાં છે એવાં કોઈનાં વણુનિષ્ઠી રહેત નહિ.

પોતાના મહાન ઉદ્યોગમય જીવનનાં ૩૬ વર્ષોમાં તેણે લગભગ ૩૦૦૦ જેટલી તસ્વીરો ઉતારી. તેના ચિત્રપટ સામે ખેસવાને એક પાછી એક પાત્રો નિયમિત સમય પ્રમાણે હાજર જ રહેતાં. ખુરશી ખાલી કરી એક વ્યક્તિ જાય કે બીજી આવી જ હોય. અતિશય મહાવરાથી તેનામાં ચપળતા અને લાઘવ સહજમાત્ર બની ગયાં હતાં. રમિકને તેને એ યુગના તસ્વીરખાજનો તાજ અપેલો છતાં તે પોતે સ્પેનના વેલાઝકવીની કદર કરતાં કહેતો કે ‘ જે ક્રિયા આપણે અતિ શ્રમે કરીએ છીએ તે વેલાઝકવી નિમિષમાત્રમાં કરી દેતો. ’

આટલું અધું કામ કરનાર પોતાની છબીઓ ચીનરવામાં શા માટે કમીના રાખે ? તેણે પોતાના હાથે દોરેલી પોતાની જ તસ્વીરો લગભગ સો જેટલી કરી હતી; અને તે ઉપરથી જુવાનીથી માંડી ઉમ્મરે પહોંચ્યો ત્યાં મુધીનો માથો માનવી નિરખવાની આપણને તક મળે છે. તે કદી વૃદ્ધત્વ પામ્યો લાગતો જ નથી. તેણે ભાગ્યે જ આરામ કે અણોગ્ને પાળ્યાં લાગે છે.

તેના મૃદુલિયોમાં એ યુગના મહાપુરુષો વારંવાર મળતા અને રેન્ડોલ્ફની મસ્કારી મોખત તથા વાતચિતનો આનંદ ભોગવતા. ડૉ. જહોન્નન તસ્વીર માટે ખર્ચ કરી શકે એવી સ્થિતિનો નહોતો, છતાં રેન્ડોલ્ફને તેની તરફના પ્રેમ અને માનથી તેની લગભગ સાતેક તસ્વીર ઉતારી. એક તો તેણે ખોત્રવેલને બેઠ કરી હતી. એ ચરિત્રલેખક અને રેન્ડોલ્ફને મળીને એ મહાપંડિતની યાદગીરી અમર કરી ભવિષ્યની પ્રજા ઉપર મહાન ઉપકાર કર્યો છે.

દોરી અને ખૂબ નામના મેળવી. લંડનના પ્રવીણ ચિત્રકર્તા તે જાળતો પણ તેનો જીવ તો કોઈ વધુ પ્રભાવશાળી જીવન માટે જંખતો. ૧૭૪૯ માં તેનું સ્વપ્ન સાચું કરી આપનારી તક મળી ગઈ.

કેપ્ટન કીપલ નામના જુવાન વહાણુવટી માથે તેની મૈત્રી થઈ. જોશુઆના વિચારો જાણી તેને તેણે પોતાના વહાણુમાં જૂમધ્ય મસુદ્ર મારફતે ઇટાલીમાં ઉતારવાનું વચન આપ્યું. માઇનેરકા ખાતે તે ઘોડું ગેકાયો તે વખતે ઘોડા પરથી પડવાથી તેના હોઠ પર સખત જખમ થયો અને તે કાયમ તેવો જ રહ્યો. તે આવત તેણે લખ્યું છે કે મારો હોઠ ચુંબન માટે નાણાયક બની ગયો છે. છેવટે તે રોમ પહોંચ્યો અને મહાન કૃતિઓ વચ્ચે પોતે પોતાની જાતને હાજર જોઈ ધન્ય માનવા લાગ્યો.

રોમની મહાન કલાકૃતિઓમાંથી તેણે રહસ્ય ખેંચવા માંડ્યું. જાતજાતની નેધિ કરી; ઉપયોગી ભાગોની બારીક નકલો તથા અભ્યાસ કર્યાં. પરિણામે તેનામાં અતિ મુદ્દમ કલાપરીક્ષા અને મુરુચિ પ્રકટ થયાં.

આ પુસ્તકમાં તે કહે છે તે પ્રમાણે “ કલાની ઉત્તમતાઓનો રસાસ્વાદ લેવાની શક્તિ શ્રમમાધ્ય વિષય છે એમ મારો પાકો મન થયો છે. એ શક્તિ લાંબા વખતની ખીલવણી, મહાપ્રયાસ અને એકાગ્રતા વિના કોઈને મળવાની નથી. ”

બોઝવેલ તેનો બહુ અંગત મિત્ર બન્યો નહોતો; છતાં ડૉ. જોહાન્સનનું ચરિત્ર લખી તેણે રૅનોલ્ડ્ઝને અર્પણુ કર્યું. બોઝવેલને રૅનોલ્ડ્ઝ પાસે પોતાની તસ્વીર કરાવવાનું બહુ મન હતું. એટલે એક પત્ર લખી તેને જણાવ્યું કે પોતે ગરીબ હોવાથી ધેસા આપી શકશે નહિ, પણ થોડા જ વખત પછી પોતે ઍરિસ્ટરની પરીક્ષામાં પામ થશે, એટલે પહેલી કમાણીમાંથી તે ભરી દેશે. એટલે રૅનોલ્ડ્ઝ કે પોતે કે કોઈ પણ મરી જાય તે પહેલાં ચિત્ર કરી આપવા દયા કરે. રૅનોલ્ડ્ઝને પહેલી કમાણીમાંથી કંઈ મળ્યું કે નહિ તે જણાવ્યું નથી, પણ તેના હાથનું 'કરેલું' બોઝવેલનું ચિત્ર ઇંગ્લંડની નૅશનલ ગેલેરીમાં છે.

રૅનોલ્ડ્ઝની ઉદારતા અને આતિથ્ય બહુ યથોચિત વર્ણવાયાં છે. કળા અને સાહિત્યના ખાં તેને ઘેર મીજબાનીઓ પામતા. આટલાં વૈભવ મમ્મદિ, કીર્તિ અને મરકારનો સુકુટ ધરાવતો હતો તે આજન્મ અપરિણિત રહ્યો હતો.

રૅયલ એકેડેમી

ઇ. ૧૭૬૮માં રૅયલ એકેડેમીનું બંધારણ કાયમ માટે નક્કી થયું તે વખતે બધા કળાકર્મીએ એક મતે તેને પહેલા પ્રમુખ તરીકે ચૂંટી કાઢ્યો. તે પછી ઇંગ્લંડની કળામૃષ્ટિમાં રૅનોલ્ડ્ઝ કેટલો આગળ પડતો પુરુષ હતો તે મમતભરે. તેની ચિત્રશક્તિ, મામાનિક પ્રતિષ્ઠા અને પત્ની ગ્રાજિય કળાની પ્રગતિ માધનસરી કોઈ પણ સંસ્થાના મોવડી તરીકે તેને લાયક દરાવે એવા જ હતાં.

એકેડેમી ગ્રંથપાઠ તે પહેલાં ઇંગ્લંડમાં કળાનું શિક્ષણ ખાનગી મૃડિયોમાં હી ભરીને વિદ્યાર્થીઓ મેળવી શકતા. કોઈકોઈ નાની શાળાઓ જેમનેમ ગ્રાવેલીરીનોથી ફ્રેન્ચ ગીખવતી આ શાળાઓનો

ખચે પણ ભાગ્યેજ નીકળતો. એમ છતાં તેની શી વિદ્યાર્થીઓને બહુ ભારે પડતી.

છ. ૧૭૫૩માં, રેનોલ્ડ્ઝને ઇટાલીના પ્રવાસમાંથી આવ્યાને માત્ર ત્રણ માસ થયા હતા તેવામાં બેત્રણ મિત્રો સાથે મળી ચિત્રકળા, શિલ્પ અને સ્થાપત્યના સમુદ્ધાર માટે જાહેર વિદ્યાલય સ્થાપવાનો પહેલો પ્રયાસ તેણે કર્યો. એક ખાનગી સંકુલર (પરિપત્રથી) થી કળાકાર મિત્રોને બેગા કર્યા અને સભ્યો વગેરેનું બધારણ કરી પૈસાનો કાળો કરી વિદ્યાર્થીઓ માટે મકાન તથા શિક્ષણનો પ્રબંધ કરવાની જ વાતો થઈ. પણ એ વખતે તેનું કંઈ ફળ નીપજ્યું નહિ.

ફરીવાર છ. ૧૭૫૫ માં તેણે એ વખતની જાણીતી એક સાહિત્ય પરિષદને એ કામ ઉપાડી લેવા પત્ર લખ્યો. પણ તેના સભ્યોએ અનેક જાતની વિચિત્ર શરતોથી પોતાનો કાણુ રાખવાનું જણાવ્યું એટલે તે યોજના પણ પડતી મૂકાઈ.

છ. સ. ૧૭૬૦ માં પહેલવહેલું એક જાહેર ચિત્રપ્રદર્શન થયું. તેની સફળતાથી પછીના ઉત્સાહવાળાને છ. ૧૭૬૨ ની સાલમાં પ્રદર્શનનું કેટલોગ ૭૫૫નું તેમાં રેનોલ્ડ્ઝના કહેવાથી ડૉ. જ્હોન્સને પ્રસ્તાવના લખી. લોકોએ પ્રદર્શન જોવાની એક શિલિંગ શી ખર્ચી. કેટલોગ માટે ૭ પેન્સ ખર્ચ્યાં. છ. ૧૭૬૫ માં સંયુક્ત ચિત્રકાર મંડળ શાહી પરવાનાથી 'સોસાયેટી ઓફ આર્ટિસ્ટમ ઓફ ગ્રેટબ્રિટન' એવું નામ પામ્યું અને પ્રમુખ, ઉપપ્રમુખ ખજાનચી વગેરેની નીમણૂકો થઈ. પણ તેઓની અંદરઅંદરની ઇર્ષ્યાઓ અને તકરારો જોઈ રેનોલ્ડ્ઝે રાજીનામું આપ્યું. તે પરથી બીજા કેટલાક પ્રસિદ્ધ ચિત્રકારો પણ ખસી ગયા.

પણ પછીથી કેટલાક મિત્રોએ સાહિત્ય પરિષદ આગળ જે સ્વર્પમાં એકઠેમીનો ખગેલો મુક્યો હતો તેનો તે જ, નામદાર આગળ

રૂઠુ કર્યો. એ વખતે રેન્ડોલ્ફ જાણી જોઈને પડદા પાછળ રહ્યો હતો. જતાં રાજ્યજીએ અધી યોજના સ્વીકારી લીધી અને ત્રીમ ચિત્રકારોની મહાએ એક મને રેન્ડોલ્ફને પહેલા પ્રમુખ તરીકે જાહેર કર્યો. એમાં પણ રાજ્યમંત્રિ મળી અને તેને નાઇટ બનાવ્યો, અને ઇ. ૧૭૬૮ ની ૧૪ મી ડિસેમ્બરે તેના પ્રમુખપદ નીચે રૉયલ એકેડેમીની પહેલી બેઠક થઇ. સર જોશુઆનું વય તે વખતે ૪૫ વર્ષનું હતું.

શાદી આશ્રય નીચે મદરપણે ગ્રંથપાએલી અને કલાત્મક માટે મહિય કામ કનારી આવી મંઝા થનાથી રેન્ડોલ્ફને પરમ મતોય થયે. તેની પ્રગતિ માટે તે તનમનધનથી કામ કરવા લાગ્યો અને ત્રીમ વર્ષના ગાળામાં એકેડેમીના સભ્યો અને વિદ્યાર્થીઓ મમત તેણે પંદર સુપ્રમિદ પ્રવચનો આપ્યાં એનું અસાધારણ પ્રવૃત્તિમય જીવન જોનાં તે તૈયાર કરતાં તેના મમય અને મગજ પર વધુ પડતો શ્રમ નાખ્યો જ હશે !

તે મિત્ર-ચિત્રકારો સાથે બહુ નમ્રતાથી અને ઉદાગતાથી વનતો. ગેઇન્સબરોની માથે તેને વચમાં ગેરસમજ થઇ હતી; છતાં તે કહેતો કે ગેઇન્સબરો ઇંગ્લંડનો પહેલો ખગે દૃશ્ય ચિત્રકાર છે. પાછળના સમયમાં એ બંને વચ્ચે સલાહ થઇ ગઇ હતી. ગેઇન્સબરોએ મૃત્યુ પહેલાં તેને એક વાર મળવા તોડાવ્યો. તે વખતે એ બે મદાન પુરૂષો વચ્ચેથી ઇર્ષા, કડવાશ, ગેરસમજ બધાં જ પીગળી ગયાં, ગેઇન્સબરોની મૃત્યુશિબિકા ઉપાડી રેનોલ્ડ્સે તેને કબર સુધી માથ આપ્યો અને પાછળથી ઍક્ટેમીના ભાષણમાં તેને માટે ખરા શોકાદ્ભાગ અને સન્માનવચનો કહ્યાં.

લગભગ એક પેઢી સુધી તેણે ખગ નિગરથી ઍક્ટેમીની મેવા-ઓ ઉઠાવી. તેના મહાભોજન સમયના પ્રવચનોથી તેણે સુપ્રસિદ્ધ પુરૂષોને ઍક્ટેમી તરફ આકર્ષ્યાં. પણ દિલ્લગીર થવા જેવી વાત છે કે તેની ઍાંખનું તેજ ગુલ થવાથી અને અશક્ત અવસ્થાની વખતે જ બીજા સભ્યો જોડે તેને મતભેદ થયો અને તેણે રાજીનામું આપ્યું.

અલગત તેની પમદગી સામે વિરોધ દર્શાવવાનો મભ્યોને હક્ક હતો. છતાં રેનોલ્ડ્સ નારાજ થયો. એ પ્રમુખપદ તેમજ મભ્ય તરીકે 'પોતાનું' પદ તેજ હૂં થયો. પાછળથી મભ્યોનું ડેપ્યુટેશન તેને મનાવા ગયું. ગેરસમજ દૂર કરી. તેણે ફરીવાર પ્રમુખપદ સ્વીકાર્યું.

પ્રવચનો:

રૉયલ ઍક્ટેમીના વિદ્યાર્થીઓને ઉદ્દેશ્યોધન આપતાં તેના પ્રવચનો બહુ જ વખણાયાં છે. તે અવલુ કરવાને અતિ પ્રસિદ્ધ પુરૂષો હાજરી આપતા. પહેલાં સાત પ્રવચનો પુસ્તક કેપે પ્રકટ થયા એટલે ચૂરોપનું ધ્યાન તે પર બેસાયું. ફ્રેંચ અને ઇટાલિયન ભાષામાં તેના તરજૂમા થયા. આ પ્રવચનો ચિત્રકળાનું સક્રિય શિક્ષણ આપવા લખાયાં નહોતાં. એ કામ તો શાળાના વર્ગોમાં થતું. તેની પાછળ

રહેયો રેનાંત્કનો ઉદેશ કળાની ઉત્કૃષ્ટતા સ્થાપવાનો, જનતાને જગાડવાનો હતો. તેમજ શિષ્ટ અભિરુચિ પ્રકટાવી વિદ્યાર્થીઓને એ મમયની ભૂવભરી લોકપ્રિયતામાં ઉતરી જતા અટકાવવાનો હતો.

આ પ્રવચનો વીમ વરમના જુદા જુદા આતરે થયા છે, છતાં તે યધાની વચ્ચે સંગંગ પરસ્પર સંગતિ જોઈ માનદાશ્વર્ય થાય છે, તેમજ કળા માટેનો ઉત્સાહભર્યો આદર પહેલાના જેટલો જ છેલ્લા પ્રવચન સુધી નજરે પડે છે.

આ પ્રવચનોથી તેણે ઇંગ્લેન્ડમાં કળામીમાસાનો સાચો પાયો નાખ્યો ચિત્રકાર માટે મંરમગ અને સુદર અભિરુચિ કેટલા આવશ્યક છે તે એણે મમજાવ્યું જડ અનલિસતાવાળો ચિત્રકાર મહાન કળા-કાગ બનવો મુશ્કેલ છે એમ તે કહે છે ૬૮મે વર્ષ તેની આખોતુ તેજ કમી થઈ ગયું અને તેને પીંડી બાજુએ મૂકવી પડી અને ૬૯ મે વર્ષે ૪ ૧૭૯૨ ના ફેબ્રુઆરીની ૨૩ મી તારીખે તે શાંતિથી ચિ નિદ્રા પામ્યો.

ગુજરાતના ભિગતા કનાયુગમાં આ ચિત્રમારનું ચરિત્ર અને પ્રવચનો જરૂર માર્ગદર્શક થશે અને તે દિશામાં ગુજરાતી વાચકોનું કેટલકલ ભ્રમત કરશે તો આ પુસ્તકનો પરિશ્રમ સાર્થક થયો ગણાશે.

‘કુમાર કાર્યાલય,
અમદાવાદ

રવિશંકર મહાશંકર રાવળ.

અનુક્રમણિકા

પ્રવચન પહેલું.

સાચા કળાકારનાં વિશિષ્ટ લક્ષણો.

[૫૯ ૧ થી ૧૩]

ગંગેદ્રી નામનરે એકેકેમીમાં આપેલી મહાપ અને તેમના માનેસે ઉપકાર-આપણા હયા પ્રકારના કળાકાર-અવિદ્યાન પરિવ્રમ એ- નામદારના ઉપકારના બદલે-મંથાનો આગય અને આદર્શ-એકેકેમીનો મુખ્ય કાયદો-ચિત્રકાર રેકાયસે કેપેલા ગી જેના દેખાડ ઉપરથી ધારણુ કોલી ગેરી-ચિત્રકાર કળાનું જ્ઞાન ગી રીતે મેળવવું ૨- આપણી એકેકેમીમા ભવિષ્યમાં ચવાનો કાયદો-ત્રીયુત ગ્નોડગ્નોના ક્રેટયાંક મચનો માંડ કરેલી વિનસિ-કળાની પ્રગતિ માટે જેના ઉત્તે કોલી ભવામણ-નિયમે પ્રતિભાગાળી પુરોગેન બંધન-પ તથી- નિયમોનું બંધન કરવામા લેવામા આવતી અણુપટની ડટ-મંથાલોએ વિદ્યાર્થી તરફ લેવાની કાળજી-કળાકારના અયોગ્ય આકર્ષણ-નકામી પ્રવૃત્તિઓથી મત્ત અને શ્રેષ્ઠતાના થના નાગ-નીનિશ્રદ્ધતાનુ મળ- શ્રેષ્ઠ ચિત્રકારના ગુણ-પરિવ્રમ-ચિત્રમા આવેખાતી વાન્તવિકતા અને મહાચાર-કળાકારની મહત્ત્વાકાંક્ષા-ચૈતન્યયુક્ત અને યથાર્થ નમુના ચિત્રવાની કળાકારને ભલામણ-ત્રીયુત રેકાયસનુ ધી ડીપ્ટયુટ આંદ ધી મેકોમેન્ટ-ત્રીયુત ગ્નોડગ્નોની આશા.

પ્રવચન બીજું.

ચિત્રકારોને સૂચના.

[૫૯ ૧૪ થી ૩૦]

ત્રીયુત ગ્નોડગ્નોની ઇ-જા-કળાકારેએ લક્ષમા લેવા જેવા

સચનો-ચિત્રકળાના ત્રણ કાળ-કલાની આપના અર્થ-ચિત્રકળાના બીજા કાળમાં ચિત્રકારનું કાર્ય-ચિત્રકળાના ત્રીજા કાળમાં ચિત્રકારનું કાર્ય-વિદ્યાર્થીઓની માન્યતા અને પરિશ્રમ-ઉત્તીર્ણ થયેલા વિદ્યાર્થી-ઓને મંગોળન-નવી શાધ કે વિચારકલ્પનાની અગત્યતા-વિદ્યાર્થી-ઓની શક્તિનું જોડું માપ-અપૂર્વ ચોજક બુદ્ધિવાળાં કાર્યો કેને કહેવાં ?-છટાકીના ચિત્રકાળ-શ્રેષ્ઠતા મેળવવાનો સત્ય માર્ગ-મદ્દન પુરુષોનાં કાર્યનું અધ્યયન-યાંત્રિક પદ્ધતિ વિધ્નરૂપ છે-કેવળ નમુનાનું અધ્યયન એ મૂખાંધ ભરેલું છે-રંગોની નકલ કરવામાં સમાયેલી યુક્તિ-રંગની ચોક્કસ નકલ કરવા નરક ચેતવણી-રંગવાની કળાના સમાવેશ-ચિત્રમાં વિચારકલ્પના અને નવિનતાની આવશ્યકતા-ચિત્રકળાની અસરકારક પદ્ધતિ-વિધ્નનું નિવારણ-ઉપદેશકની વાજ્યા-જગતવિખ્યાત નમુનાની પસંદગી-ચિત્રકળાની શૈલી-સતત ખત અને પરિશ્રમની મદ્દના-બુવાનીમાં ઉપરોક્ત શક્તિની સરળતા-ચિત્રકારનો માધી ચોક્કસ કલ્પ-રંગવાની કળા ચિત્રકળાનાં દૃષ્ટિનો-મતન પરિશ્રમથી ધ્યેય પ્રાપ્તિ-હીવી અને પૃથાર્યનું સચોટ ચિત્ર-કળાકારનું માનસ.

પ્રવચન ત્રીજું.

ચિત્રકળાની પદ્ધતિ અને શિક્ષા.

મૌંદ્ય દિવ્ય ઈશ્વરી મિદાંત-ત્રેઃ મૌંદ્યસુક્ત નમુનાનું અધ્યયન-
 બેકનનો અભિપ્રાય-પરમાત્મનો અર્થ-મૌંદ્યના જુદા જુદા વિચારો-
 જુદી જુદી આદૃતિનાં લક્ષણમાં મમાએનું સંપૂર્ણ સૌંદર્ય-વિકૃત
 આદૃતિમાં આકારની મામ્યતા-કુદરતના જ્ઞાનની આવશ્યકતા-કુદરતની
 માત્ર માનદ-આદૃતિમાં ભવ્યતા અને ચેતન જેવાની કળા-પ્રતિભા-
 શાળા ચિત્રકાર આંખને અગમ્યતા ન આપનાં જુદાં અગમ્યતા
 આપે છે-ચિત્રકળાનાં ખાતાં-આબેદુખ. વર્ણનકાર ચિત્રકાર-કુદરતની
 ઉપરખામાં ચોક્કમાઈ અને અપ્રત્યક્ષ આલેખન-મૌંદ્ય એજ
 મિદાંત.

પ્રવચન ચોથું.

ચિત્રકારની શ્રેષ્ઠતા અને શૈલી.

[પૃષ્ઠ ૧૭ થી ૨૬]

માનમિત્રે આનંદની કળામાં કિંમત-વિવચની પમદગી-માનમિત્ર
 ચિત્ર ખડું કરવાની ચિત્રકારની શક્તિ-અજોગોના આલેખનથી ઉપ-
 જતી સત્યની ભાવના-સુદમતાનું આલેખન એ જુદા છે-આદૃતિ
 ચિત્રવાની ભૂમિકા ઉપર રહેલી ચિત્રની અમર-કુશળ કળાકાર
 કળાનું છુપાવે છે-અંતિદામિત્રે મન્યોના માર્ગથી જરા ફર રહેવાની
 જરૂર-દેશવર્ણનાં હાન્યજનક ચિત્રો-અંતિદામિત્રે ચિત્રકળા-ચિત્રકળામાં
 હાવભાવનું આલેખન-જેવાની કળાના નિયમો અને મિદાંતિ-લુગડાં
 લતાં ગોઠવવાની કળા-ગેમ, ફેલોગેમ અને બોલોગેમની શાળા-
 વેનીમના કળાકારોની વિજ્ઞાની ગૈલી-વેનીમની શાળાના ચિત્રકળાના
 આશય-ક્રાન્તિના જ્ઞાનમંદિરમાં એઃ મમા-ચિત્રકળાની ભાષા-મહાન
 શૈલીનો મધોગ-પાઓલો વેરોનીમના વિષયપક્ષદગી ઉપર અભિપ્રાય
 -એનીખાલ દેરેમીત્રો મત-વેનીમ અને દાંડાની ચિત્રકળા વચ્ચે

તકાવત-વેનીમના ચિત્રકારા માટે માલકલ એન્ટેનો અને વમાગીનિઃ
 અભિપ્રાય-પાઓદો વેરેનીમ અને મીંગેરટની સૌની-આવંકારિક
 મૈનીના ફેલાવો-ચિત્રમગેનો આશય-ફેલેમીમની શાળાનો કુખ્ય ચિત્ર
 કાર મેન્મ-કચ ગાળાના ચિત્રકાર-ચિત્રાતગત ફેખાવ ચિતરનાર
 ચિત્રમન-અતિદામિક વર્ણન કરનાર ચિત્રકાર અને આમેદુળ વર્ગન
 રનાર ચિત્રમંત્ર વચ્ચે તકાવત-તંટનીની ગમિકના-મયુક્ત સૌનીની
 ગમર-સયુક્ત સૌનીની મદ્યનાનુ દખાન-ચિત્રમંત્ર ઇન્ડો-ગામાય
 પદ્ધતિ ઉપર રચાયના કાયોનુ ચિત્રગદ્યાપાઠ

પ્રવચન છઠું.

નકલ કરવાની કળા, પદ્ધતિ અને સિદ્ધાંત.

[પૃષ્ઠ ૮૮ થી ૧૨૨]

મહુચિત અને એકતરંગી વિચારંગ કાળી દેવાની ભક્ષામણુ-
પ્રેરણારૂપ કળા-અજાન માણુમેની દષ્ટિએ કળાનાં કાર્યો-કુદરતી શક્તિ
ઉપર અણુદરનો વિશ્વાસ-પૂર્વજ્ઞેનાં કાર્યોનું અનુકરણ-કુદગનનાં
કાર્યોની નકલ-નકલ કરવાની ટેવ-નવા શોધક વિચારંગનો જન્મ-
પ્રતિભાનો અર્થ-પ્રતિભાની પ્રાપ્તિ-ટીકાથી ડો નહિ-પ્રતિભાને
નિયમોનું અધન-પ્રતિભાનું લક્ષણ-નકલ કરવાની ટેવ એ નો મનુષ્ય
અવભાવ છે-મનની કેળવણી-માધનની આવશ્યકતા-પ્રતિભા અને
જ્ઞાન-નકલ કરવા માટે યોગ્ય નમુનાની પસંદગી-કુદરતનું અધ્યયન-
પૂર્વજ્ઞેનાં કાર્યોનું અધ્યયન-મંપૂર્ણ કળાનો અર્થ-કુશળ નકલ
કરનાર-કાર્યોમાથી શીખાતી કળા-વિકૃતિનો નાશ કેમ થાય ?-
નવિનતાની મહત્તા-દોષ અને મૌંદર્યનું અધ્યયન-એકજ માનીતા
કળાકારની નકલ ન કરે-અનન્ત નમુનાની નકલ કરે-નીચી કોટિના
નકલ કરનારાઓ-કેટલાક ચિત્રકારોની નકલ કરવાની શૈલી-કળાકારેનું
કર્તવ્ય-પ્રાચીન મમયનાં કાર્યોનું અધ્યયન-નકલ કરવાનો લાભ-
નકલ કરવાની બીજી પદ્ધતિ-તકડેથી કળાનું નિરાકરણ-નકલ કરવાની
કળાને ઉત્તેજન-નકલ કરવા લાયક નમુનાની શાળાઓ-અ ચિત્રકારોની
શૈલી-નકલ કરવા લાયક શાળાઓ-કળાની મંપૂર્ણ વિચાર કલ્પના-
બીજનના કાર્યોનું અધ્યયન ચોતાના કાર્યમા રેડવાની ભક્ષામણુ-એક
ચશસ્ત્રી કળાકાર માથે વાનચીત-કળાના ક્ષેત્રમાં પ્રગતિ-મહાન
ગુરુઓના મહાન કાર્યોની પદ્ધતિ અને સિદ્ધાંતની નકલ કરવાની
લક્ષામણુ.

પ્રવચન માતમું.

રમિકતાનું નત્ય ધોરણ

[પૃષ્ઠ ૧૧૩ થી ૧૪૩]

માનમિ. ઉગ્રોગની ભનામણ-કાના પાથો-પ્રગળ જાનની
આવશ્યકતા-કવિ અને નાનિનો મમર્ગ-મિકતાનો અર્થ-કામા
વાસ્તવિકતાની જરૂર-ભુવાનીમા ન્વપનાનો ન્વવત અભિ લોપ્રિય
અભિપ્રાય-પ્રનિભા અને રમિ ના ન્વે ગારો મબધ અને તકાવત-
વિચારકોનો અભિપ્રાય-અભિપ્રાયની સુનારકાન્ક મમર્ગ-મિકતા નમ
ઉપજવની-ચિત્રની મય અમર્ગ-એકનગરી અને મકુચિન વિચારની
અમર્ગ-નગરી અને ન્વવલ્લદી કેળા-કુદરતના મય ન્વભાવની મમર્ગ-
સુવાન વિદ્યાર્થીઓની નુચવણ-મિકતાનો મમાવેત-કામાંગેની
બૂત-પ્રમા અને આકૃતિ ગ્યનાની ખીનવટ અને ગુચવણ-
મનોજ જક વગુ એજ કુદની વગુ-તરગી કેપનાનો-અમ્લીગ
એન્મની પદ્ધતિમા જે મોગદેવ-ચિત્રમાનો અ-એન્મની સૈરી-કા
ભુદ્ધિ અને લાગણીને ઉત્તેજિત કરે છે-કાની માનવભત ઉપર અમર
-કાની અગમ્યતાનો આધાર-નીચા પ્રેટિની સૈરીમા મપૂર્ણતા-ચિત્રમા
પોય વેરોનીસ અને મિન્ડાગે-કા રોના નુકશાન કાર જે બૂલ-
રમિકતા વિશે થોડા સૂચનો-પનામા આખ્યતા અને સત્ય વિચાર-
મનુષ્યન્વભાવનું અવરોકન-કાના નિષમાનું બધારણ-સગખામણીની
પદ્ધતિ-કપના અને મનોવિષય ઉનર્જિત ધવાના કારગો-કા અને
મદ્યગુણી માણુમ-ટેવ અને નિવાજેની અસર-ચિત્રમામા ભુદ્ધિની
કુશળતા-કામા અલગ કે આનુભોનો ઉપયોગ-પોતાની મન
અને રમિકતા-કેશનનો ઉદ્ભવ-ચિત્રમાર વાનકાક-કામાધેનું વલણ
-પુરાતન મમવના અલગ મોગ-ઉત્તરમા વિરૂધ વિચાર અને અભિપ્રાયો
-પોતાના અવધાની દશા-પ્રગમનનું પ્રાજ્ઞત્ય-અનન્ત મત્ય અને

સૌંદર્ય-રસિકતા કેળવવાનો પંથ-કળાના મહાન ગુણો તરફ
પૂર્વ ભાવ.

પ્રવચન આઠમું.

કળાના સંકુચિત ખ્યાલ અને સિદ્ધાંતોનું નિરાકરણ

[પૃષ્ઠ ૧૪૪ થી ૧૬૮]

કળાની શ્રેષ્ઠતા અને સૌંદર્યનું અનુકરણ-ચિત્રકળા અને કવિતા
-મનની કેળવણી અને નવિનતા-જુદાપણું દેખાડવાની કળા-આકૃતિ-
રચનામાં જુદા જુદા વિષયો અને ભાગોની અસર-આકૃતિમાં 'વિશ્રામ'
કે 'આરામનો અર્થ'-ચિત્રકાર રેશ્મન્ટ અને પોર્સીનની શૈલી અને
લક્ષણ-આકૃતિરચનામાં વિશ્રામ કે આરામની આવશ્યકતા-માનવ
પર વિવેચન-રીઝોડનાં ચિત્રો-રોમન દેથોલીક ચિત્રકારો-નીતિ અને
કળાનો ગાઢ મંથન-સાદાઈના મહાન ગુણ-રંગવાની મહાન કળામાં
સાદાઈની આવશ્યકતા-કળાની કલાલિયતના ઉદ્ભવ-કળાની કળા
લિપિ કે દરિદ્રતા ફર કરવાના સાધનો-ફાંદરી બેન્ડરકારી-પ્રકાશ
અને અધકાર જાળવવાની પદ્ધતિ, વિરોધદર્શક કૃત્રિમ આકૃતિ-વિરોધ
દર્શાવવાની કળા-કળાના નિયમોની સંપૂર્ણ સમજ-વિષયની મુખ્ય
આકૃતિ ચિત્રવાની કળા-પ્રકાશની ખીલવટ કરવામાં લેવાયેલી છટ-
આકૃતિ રચનાની જુદી જુદી પદ્ધતિ-ચિત્રમાં પુરવાના રંગો-રોમ અને
ફોરેનાઈનના રંગની પદ્ધતિ-ચિત્રકાર લિથ્વાન અને કોર્સોમરટી-
ગ્રાઈટીઅનનું 'એકમ અને એરીએડને' નામનું રંગીન ચિત્ર-ચિત્રમાં
જીવન પ્રકાશની જરૂરીયાત-ચિત્રની શ્રેષ્ઠ અસર શી રીતે ઉપજે-
એન્સનું એક શ્રેષ્ઠ ચિત્ર-પ્રવચનનો ઉદ્દેશ-આપણી નજર આગળના
ચિત્રો-ચિત્રરેખામાં કંપનાની શક્તિ-આકૃતિ અને લક્ષણોની સંપૂર્ણ
એકકળાઈ-ફેક્ટોરેટ પ્લીનીના આપાંતરમનો એક ચિત્ર મંથન કે કેવળ.

પ્રવચન નવમું.

મનની પ્રગતિનું લક્ષ્યબિંદુ

[પૃ ૧૬૬ થી ૧૭૦]

આપણું જ્ઞાનમંદિર એ એક શિ પદ્ધતિના મળ્યો છે-હિન્દીયોની શાસ્ત્ર-હિન્દીયોના આચાર-હિન્દીયોના મુખમાં નષ્ટ થતી-ગાના આચાર-મોદ્ય અને મન્દરી ગિના

પ્રવચન દશમું.

શિષ્યકલા.

[પૃ ૧૭૩ થી ૧૮૧]

શિષ્યકલા અને ચિત્રકલા-શિષ્યકલાનું જ્ઞાન-શિષ્ય પાત્ર આનંદન-શિષ્ય પદ્ધતિનું નિશ્ચિત વચન-આદ્યતિરચનાની ચોક્કસ એક એક ઓળખના પાથો-એપોનોના મોદ્યનો આધાર-મોદ્ય દર્શાવવાની મુદ્દતી-એપોનોની આદ્યતિનું નક્કી-શિષ્યકલામાં મોદ્ય, લક્ષ્ય અને મનના હાવભાવ વિગેરે શબ્દોનું નિષ્કરણ-શિષ્યકલામાં મનના હાવભાવ અને અભિનય આદ્યેષવાની અગત્યના-ચિત્રકલા અને શિષ્યકલાની રચના અને અન્તર્ગત કાયદા-આધુનિક મમમના શિષ્યોના નિર્ણય મુદ્દાશ-શિષ્યો બર્નિના કોર્સો-અને કલામાં એક આમાન્ય નિયમ-યુગકાલના જોવાણુ-માવવાઓના પોતાકનો પ્રગતિ-એક અને નિયમિત ગમિકતા કયા રહી રહે ?

પ્રવચન અગીયારમું.

વિષય પદ્ધતિ દરવાની પદ્ધતિ

[પૃ ૧૮૭ થી ૨૦૧]

પ્રતિભાશાળી પુરૂષ કોણ ?-અત્ય પ્રતિભાનો મમાવેશ-વિષયોને

પમંદ કરવાની પદ્ધતિ-ઝીંબી અને વિગિટ વગુનું નિગીલાખ-મીણુનાં
પૂતળાં-વિષયોમા ચિત્રકારનું ધ્યાન-વિષયોનું સદમ અને વિશાળ
અવલોકન-ચિત્રકારેના ચક્ષુનો ઉદ્ભવ-ચિત્રકાર કેકાયણની નિમિષતા-
ચિત્રકાર દાઢટીઅનની શ્રેષ્ઠતા-વિશય પમંદગીની પદ્ધતિની અર્થની
મમંદશ-ચિત્રકાર દાઢટીઅનની ચિત્રકળા-ગુણ અને દોષની પરીલા-
ચિત્રકારનું લક્ષ્યગિન્દુ-કેકાયણની શ્રેષ્ઠતાનું કારણ-આકૃતિનો મમત્ર
વિગાર દર્શાવવાની કળા-મેમનો સ્ફુટીઓ-ચિત્રાંતર્ગત દેખાવનું વર્ણન
કનાર ચિત્રકારની પદ્ધતિ-દૃષ્ટાંત-ચિત્રની મામાન્ય અમર ઉપર શ્રેષ્ઠ-
તાના આધાર-એક આગકનું ચિત્રાવલોકન-ચિત્રની મામાન્ય અમર
ઉપજનવા માટે મતત પચિયમની ભક્ષામણુ-વિશાળ અને નવાણવા
મનની આનંદકતા

પ્રવચન આરમ્બ.

અધ્યયનની પદ્ધતિનો મરજ માગી.

[પૃષ્ઠ ૧૦૦ થી ૧૦૨]

અધ્યયનની પદ્ધતિનો અથ-અધ્યયનનો આવાર-અધ્યયનની
પદ્ધતિ-વિદ્યાર્થીની ઉત્કેષ્ટ હચ્છા અને જ્ઞાની પગનથી થતા લાભ-
જ્ઞાતિની ખોગી જેવ અને વન-વિદ્યાર્થીઆમા આ મત્રદાની આવ
મ્યદતા-માયા કળાકારની થતી ગકલત-આખી હદગીને વપને
વિનુવ કાયોનો ઉદ્ભવ-શીત્ર કવિ મેદામંમીઓ-આકૃતિની પગખા
ચિત્રકારમા કુશળતા-અનુભવની જગીયાત-આવકષ્ટિ કેકવાની ભવા
મણુ-જ્ઞાકાર વૃમાયોદે અને વાકેષજની પદ્ધતિ-ચિત્રકાર કેકાયણની
નથી ગોષ કરવાની પદ્ધતિ-અમમદ ભગરમાથી ચોગી કરવાથી
જ્ઞાતિને થતા ગેકાયણ-ચિત્રકાર માધદય એન્જેલોની પદ્ધતિ-માથી
કુનળતા પ્રાપ્ત કરવાના માંપનો-મહાઅમપોલમની આગતિના લક્ષ્યો-

ચિત્રકારોને નવી ગાથ કરવાની ભલામણ-ચિત્રકારોને કુદરતની મદદ લેવાની ભલામણ-જાણના જ્ઞાન મંદિરોના મંચાલક ગોચર-કુદરતના મંચમંચી થતી પદ્ધતિ.

પ્રવચન તેરમું.

કળાના ક્ષેત્રમાં કલ્પના અને હૃદયની ક્રામગતિ.

[૪૫ ૨૨૩ થી ૨૩૭]

વિવેચકની ક્રેડ રૌલી-કલ્પનાની અમર-કળાના ક્ષેત્રમાં માર્ગી વિચારશક્તિ-એકતરફી તર્કશક્તિથી દોરવાઈ ન જવાની ભલામણ-પ્રગતિનાં માધનો પર વિવેચન-કુચ્ચ ગૈલીમાં મંદારી રમિકતાનું નિરૂપણ-મરખામણીની પદ્ધતિ-ચિત્રકળા અને કવિતા-મંદીકાદમ ઓફ ઇન્કલનીના ચિત્ર વિશે કેટલાક વિચારો-હોમરનું હોમરે કહેવું ભાષાંતર કળાકારના ઉત્કર્ષનો આધાર-કલ્પનાને ઘૂંટી જમાનામાં લઈ જવાની ભલામણ-નાટ્યકળા એ મનુષ્યન્યભાવનું તદ્દપ આલેખન છે-નાટ્યકળામાં આલુઆલુંતાં માધનો ઉપર વિરોધ લક્ષ આપવાની ભલામણ-નાટ્યકળાના કૃત્રિમ મંદોગો-ચિત્રકળા અને નાટ્યકળાના મંચધ-મર્વે કળાના આશય-ચિત્રકળા અને શિલ્પકળાનો મંચધ-ચિત્રકળાની દૃષ્ટિએ શિલ્પકળા-ચિત્રકળાએ તો વ્યક્ત અંશરી તણખો છે; ચિત્રકળાનું મંચોધન.

પ્રવચન ચૌદમું.

કળાકાર ગેઝનસમરોની શૈલી અને પદ્ધતિ.

[૪૬ ૨૩૮ થી ૨૫૬]

પ્રજનીય દાખલાઓનું અવલોકન-કળાકાર ગેઝનસમરોની પ્રગમ -પ્રીયુત રેનોડરનો કળાકાર માર્ટ અંગન અભિપ્રાય-ગેઝનસમરોના

રીતરીવાજ અને ટેવનું વિવેચન-ગેઇન્સબરોની પદ્ધતિ-મરણ પયારીએ ગેઇન્સબરોના ઉદ્દગાર-વાસ્તવિક જગત એ ગેઇન્સબરોનું અધ્યયન-કુદરતનાં મુશ્કેલ અવલોકનમાંથી ઉપજેલી રસિકતા અને શ્રેષ્ઠતા-ગેઇન્સબરોની રીલી-શ્રીયુત વિદ્સને ચિત્રાલેખનમાં કરેલી ભૂલ-ઉપરની ભૂલની સુધારણા-ગેઇન્સબરોની શૈલી અને પદ્ધતિમાં ગુણ.

પ્રવચન પંદરમું.

ઉપસંહાર.

[પૃષ્ઠ ૨૫૦ થી ૨૬૦]

આપણા જ્ઞાનમંદિરમાં પ્રવર્તતી ચક્રવર્તી-જ્ઞાનમંદિરના જુદા જાતાંની શ્રેષ્ઠતા માટે ધન્યવાદ-સર્વ પ્રવચનોમાં કરેલી ચર્ચા-કળાની ભૂમિકાનાં માધનો-ક્રાન્સના કળાકારનાં કાર્યો વિશે વિવેચન-અધા પ્રવચનોનો ઉદ્દેશ-ભુષિધપૂર્વક અધ્યયન કરવાની ભલામણ-આદીઉપ માધકલ ઍન્જેલો-માધકલ ઍન્જેલોની કવિત્વશક્તિ-યાંત્રિક શક્તિ અને કવિત્વ શક્તિનો સંબંધ-માધકલ ઍન્જેલોની શૈલીઓએ ગ્રેસી ગ્રેરણા-ચિત્રકળાની ભવ્યતાની સચોટ અમર-માધકલ ઍન્જેલોની તરંગી પદ્ધતિ-આનંદદાયક રમિકતાને પ્રાપ્ત કરવાની ભલામણ-મહાન કળાની પ્રાપ્તિ-નકલ કરવાથી મળતા મુચનો-રસિકતા પ્રાપ્ત કરવા માધકલ ઍન્જેલોનાં કાર્યોનું અધ્યયન કરવા ભલામણ-કળા-કારોને બીજા ઉપદેશ-આપણી અધોગતિનાં કારણો-માધકલ ઍન્જેલોના વિશિષ્ટ લક્ષણો અને એનાં ગ્રેરણાપ્રધાન કાર્યો.

સમાપ્ત.

કળા વિષે પ્રવચન.

પ્રવચન પહેલું.

શાયલ એકેડેમી ખુશ્તી મુકતાં વ્યક્તા કરેલ

તા. જાનેવારી-૨-૧૯૬૯.

સાચા કળાકારના વિશિષ્ટ લક્ષણો.

લલિત કળાઓની ખીવવટ ચાપ એવી સંસ્થા રાજેશ્રી ઉદારતાને
લીધે અતિ આપણે માટે ખૂલે છે. આ
રાજેશ્રી નામદારે એકે પ્રસંગે લીધે કળા પૂજકને અત્યંત રસ
ડેમીમાં આપેલી સ- એટલુંજ નહિ પણ એથી સમગ્ર રાષ્ટ્રને
હાય અને તેમનો મા- પણ અવનવો આનંદ યશે.
નેલો ઉપકાર.

ત્યારે વસ્તુઓની ધીમી પ્રવૃત્તિ કુદરતી રીતે સમૃદ્ધિ અને
સત્તાની છેલ્લી અસર રૂપેજ પરિણામે છે ત્યારે શા માટે ખિટન જેવા
મહાન રાજ્યને એ અર્થકારની જરૂર પડી હશે તેનું કારણ દર્શાવવું
એ ખરેખર અઘરું છે.

મણીવાર આવી સંસ્થાની બધામણ કેવળ વ્યાપારને અર્થેજ
કરવામાં આવે છે. આવા સિદ્ધિ પર રચાયેલી એકેડેમી તો પોતાનો

મકુચિત આશય પણ મિદ્ધ ન કરી શકે ને એનો પાયો ઉચ્ચ પ્રમાણે ન હોય તો હુતરમા કાંઈ પેશુ જાતની રમિકતા ન ઉદ્ભવે. ઉત્કર્ષ કળા આબાદીને પામે તો નાના અને હલકા ખેંચે આપોઆપ પોતાના રસ્તા પેશે.

જે રાજકુવરે આવી મગ્યાની માચી પ્રતિષ્ઠા મુજબ ઉપરેખા દોરી છે અને મહાન વિદ્વાન, વિનયી અને વેપારી પ્રજાને જેણે કળાને સ્થભરૂપ બનાવી ઉત્તેજન આપ્યું છે એવા કુવર મગવાથી આપણે ખરેખર મુખી છીએ અને સમ્મદરથો ! તમારી લામી અને ઉડી ધજાઓ પરિપૂર્ણ થઈ તેને માટે હું તમને ધન્યવાદ આપુ છું.

નામદારની લાગવગ સિવાય મરજતા મેળવવાની અશક્યતાની આમીની એટલીજ છે કે મ્હે એકેથી માટે મલામા ધણીએ રચ્ય મૂકી, અમખ્ય વાટાઘાટ કરી અને સવાહ લીધી પણ બધી નિરર્થક ગઈ, પણ એવાંએ વખત આવ્યો છે કે નામદારની વગ પણ વ્યર્થ ગઈ છે મ્હે વિચાર કરતા અત્યંત આનંદ થાય છે કે જ્યારે દરેક સન્મેષ એકત્ર થતા લાગે અને તેમાથી માન અને ઉત્કર્ષની લામણી ઉદ્ભવે ત્યારેજ આપણા મડળ સ્થપાય છે.

આપણા નામદાર બરાબર સમજે છે કે દરેક કળાનો આશય મનુષ્યના મનને મદદ અને સરકારી બનાવવાનો છે.

આટલું બધું સારું નામદારથી થયા પછી પણ જો આપણી પ્રગતિ આ સમ્યક્ અનુરૂપ, હજારો અવિશ્રામ, પરિશ્રમ અને ઉદારતા દેખાડવા, તરફ ન હોય એજ નામદારના ઉપ-તો આપણી ગભીર ભૂલ કહેવાય. ગાયો, કારનો બદલો. આપણે આપણા ઉપર થએલો ઉપકારનો આભાર અવિશ્રાન્ત પરિશ્રમથી જ

દેખાડીએ તે કે આપણું સુકાર્ય એમની ધારણા મુજબ ન ઉતરે તો પણ કાંઈ નહિ તો આપણા હૃન્નરને આશ્રય અને મહાય તો મળશે જ.

આપણા વિજયનું ધોરણ એ તે પર હોય તો પણ એટલું તો નકીજ કે આ સમ્યા કળાનું જ્ઞાન સંસ્થાનો આશય વધારવા મદદરૂપ થઈ પડે, અને જે અને આદર્શ. શ્રેષ્ઠ આદર્શનું ખ્યાન ધરવાનું, અને એ આદર્શ કદી નહિ પાળવાનું નશીબ મહાન વ્યક્તિને પણ હોય છે તેવા શ્રેષ્ઠ આદર્શની પામે આ સમ્યા લાવે છે

એકેડેમીનો મુખ્ય કાયદો કુશળ માણસો ઉત્પન્ન કરી વિદ્યા ર્થીએને દોરવા ઉપરાંત જ્ઞાનોએ મહાન એકેડેમીના મુખ્ય દાખનો જેમાડવાનો છે આ માધનો કાયદો. પર જ શુદ્ધિશાળી માણસો કામ કરે છે

પરણ કે આવા માધનો વગર પ્રચલ શુદ્ધિ પણ નિષ્ફળ નીવડે. આણ બૂત નમુનાનું અધ્યયન કરવાથી ગત યુગોના મિશ્રિત અનુભવોમાથી ઉદભવેનો મૌલ્યનો વિચાર એકદમ પ્રાપ્ત થાય છે અને આપણા પૂર્વજોની ધીમી અને વિદ્યથી

ભરેલી પ્રગતિ આપણને દૂર કે અને સરળ માર્ગ સીધવે છે. ધણી કળાકારને આદર્શ નહીં કરતા આખી જિંદગી વીતી જાય છે તેવો આદર્શ વિદ્યાર્થી એકી નજરે અને દૃષ્ટિએ મેળવે છે અને તેની અસરથી મતુષ્ટ થઈને વિદ્યાર્થીએ આદર્શ શી રીતે મેળવ્યા અને નહીં થયા એની દુઃખદ વિસ્તારી શોધથી ઉગરી જાય છે આવા ક્ષયદાને અભાવે કેટલાએ મહાન અને કુદરતી શક્તિવાળાં મનુષ્યો આ પ્રજાએ ગુમાવ્યા હશે ! તેઓને પ્રતિભાશાળી મનુષ્યતા અત્યુત્તમ કાર્યો જોવાની તક પણ મળી નથી કે જે કાર્યો આત્માને એકદમ ઉગાળે છે, અને એ અપ્રતિહત ધન્યવાદનો નિરતર રમ રડયા કરે છે

એટલું તો ખરૂં કેરેકાવવને એકેડેમીમાં અભ્યાસ કરવાનો લાભ નહોતો મળ્યો, પરંતુ તેને આખું શેમ ચિત્રકાર રેક્રાયલે કે- અને ખાસ કરીને માઇકલ એન્જેલોના પેલા સીસ્ટેના દેખાવ કાર્યો એકેડેમી રૂપજ હતી. કેપેલા'સીસ્ટેના ઉપરથી ધારણ કરેલી ના દેખાવ પરથી અને શુષ્કતા, જમ રૌંદી. લીપણ અને નિરરમપણ કે જે વિદ્યિષ્ટ અને વ્યક્તિગત વસ્તુઓના અચ્ચતક તકાવત જોડે જોડાયેલા હોય છે તેમાંથી તેણે તરત જ ચિત્રકળાની ઉમઘ અને ભવ્ય શૈલી ધારણ કરી કે જે રીત આમાન્ય અને નીર્ણિત કુદરતના વિચારો અધૂરા નિરૂપણને-સુધારે છે

દરેક વિદ્યાવધની આમણામ જ્ઞાનનું ફરતુ વાતાવરણ હોય છે, અને તેમાંથી દરેક વ્યક્તિને પોતાના ચિત્રકારે કળાનું જ્ઞાન શોધક વિચારોને પુરતી પુષ્ટિ મળે છે. શી રીતે મેળવવું? એકાંતમાં અભ્યાસ કરી જ્ઞાન મેળવવા કરતા આવી રીતે મેળવેલું જ્ઞાન વધારે લોકપ્રીય છે વળી, આપણને ખબર પણ છે કે કોઈ પણ યુવક

જેટલી સહેલાઈથી પોતાના મરખા, દરજ્જાના સહાધ્યાયીથી જ્ઞાન મેળવે છે તેટલી જ સહેલાઈથી પોતાથી ઉચ્ચ પાસેથી મેળવતો નથી, અને તેથી અર્ધાનો જ્વલંત અગ્નિ સમતામાંથી જ-અરેબરી આપણામાંથી જ ઉદ્ભવે છે.

૧૦ ૧ ૫

કોઈ પણ પ્રજા ગર્વ કરી શકે નહિ, એવો મોટો લાભ આપણા ઝંકેડેમીમાં થશે એવું ભાર મુકી, આપણા ઝંકેડેમીમાં જણાવું તો હરકત નહિ. આપણી પાસે લવિષ્યમાં થવાનો ન ગીખવાનું કે જીલવાનું કશું નથી, મોટો લાભ. લાવના કળાકારોને આ વખાણનો સપૂર્ણ હક્ક છે. અત્યાર મુઠ્ઠીની તેમની પ્રગતિ યોગ્ય માર્ગે છે. હવે પછી જીવિશાળી માણસોના પ્રયત્નો આપણી માથે યોગ્ય દીશામાં કરવામાં આવશે જે સૌથી ઝડપથી મુઆફરી કંઠે છે તે ખરા માર્ગથી ફર રહી, મૌથી વધારે રખડે છે એવું જે બીજા મન્યામાં ચાલી રહ્યું છે એવું આપણી મન્યામાં બનશે નહિ.

આ કામ ઉપાડવામાં મહારા મિત્રોના અનુકૂળ અભિપ્રાયથી જ્યારે મહેને મારી છાપ પડી છે તો મહારે શ્રીયુત્ રેનાદગ્ગની તેમને કોઈ પણ આત્માકિત બંધન કરા- કેટલાંક સૂચનો માટે વધુ તે અધટિત કહેવાય, પણ આવી કરેલી વિજ્ઞાપ્તી. મન્યાઓ ધણીએ વાર નિર્બંધ નિવડે છે, અને કુદરતી રીતે વિચાર કરતા દીવગીરી થાય છે કે કેટલુંકે કામ થઈ શક્યુ હોય તે મહારા કેટલા મુચ- નાથી કેટલી જૂઠો અને ખોડખાપણ સુધરે તે માટે એ સૂચનો કર- વાને મહારે રજા લેવી પડે. અધ્યાપકોને-પ્રેક્ષકોને હીક લાગે તો આ સૂચનોને અમલમાં મુકવા અથવા નો ફેટી દેવાં એ એમની મરજીની વાત છે.

મહારી તો ખાસ એ લલામણુ છે કે જુવાન વિદ્યાર્થીઓએ
 મહાન ગુરુઓથી ઘડાએલાં કળાની નિય-
 કળાની પ્રગતી માટે મોને સંપૂર્ણ રીતે આરાત આધીન થઈ,
 રેનોહાએ કરેલી લ સખત રીતે પાળવા જોઈએ. જે નમુનાનાં
 લામણુ. વખાણુ કેટલાએ યુગોથી થયા કરે છે
 તેવા નમુના સંપૂર્ણ અને દોર રહીત
 ગણાવા જોઈએ અને એ નમુનાઓ આપણા અનુકરણના વિષય
 થવા જોઈએ, નહિ કે ાકા પાત્ર થવા જોઈએ.

મહન સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા છે કે કળાની પ્રગતિ માટે આ એકનોજ
 અસરકારક અને મુદ્દર રમ્તો છે, જેનું
 (૧) નિયમો પ્રતિભા શકા કરવા તરફજ વનણુ છે તે માણસ
 શાળી પુરૂષોને બંધન મૂળ તરવોનો ગુરુ બને તે પહેલાં તો
 રૂપ નથી. તેને બખર પડશે કે તેની જીદગી પુરી
 થઈ ગઈ છે, પણ એટલું તો મહાન સત્ર
 તરીકે ચાલ રાખણુ જોઈએ કે જે વ્યક્તિ કેવા પોતાના જ રાત
 ઉપર ઝઝૂમે છે તે વ્યક્તિ અભ્યાસ શરૂ કરે છે તેનેથીજ અગ્રે
 છે નિયમો એ પ્રતિભાશાળી પુરૂષોને બંધન રૂપ છે એવો ખોટો
 અને અધટિત અભિપ્રાય દૂર કરવાની દરેક તક લેવા ચુકવી જોઈએ
 નહિ છુદ્ધિ વગરના પુરૂષોને માટે જરૂર તેઓ બંધન રૂપજ છે.
 બખતર સમક્ત મનુષ્યને અનંકાર અને બચાવ રૂપ થઈ પડે છે
 પણ તે જ બખતર અશક્ત અને કમનશીબને રક્ષણ કરવાને બદલે
 ભાર રૂપ થઈ પડે છે

નિયમોનું ખંડન કરવા કેટલી મઘી છૂટ લેવાય છે અને
 વિદ્યાર્થીઓજ ગુરુ થઈને એમે છે ત્યારે
 નિયમોનું ખંડન કરવા એ સબધેમા એક કેવિ લંબે છે તેમ
 લેનાતી અણુઘટતી છૂટ. " સૌદ્ય" છુટવું એ કળાને અલભ્ય

છે-કળાની ગ્રહણશક્તિની બહાર છે. " આ પણ એક બીજો વિચાર છે. ત્યારે તેમની પ્રતિભા પુરે પુરી સપૂર્ણતાને પામે છે, ત્યારે નિયમોનું કદાચ ખડન થાય છે પણ ધર ઉભું કરતાં પહેલા પાલખને તોડી નાખવી જોઈએ.

સંચાલકોએ વિદ્યાર્થીઓની પ્રતિભા ઉપર ખાસ નજર રાખવાની જરૂર છે, કારણ આગળ વધેલા વિદ્યાર્થીઓ

(૩) સંચાલકોએ વિદ્યાર્થી તરફ લેવાની કાળજી. અભ્યાસની ખરી અણી ઉપર આવે છે ત્યારે તેમની ભવિષ્યની સસિકતા અને આસ્વાદને કેળવવાનો ખરો આધાર રહે

છે તે ઉભરમા તેઓ કુદરતી રીતે જ સગીન વસ્તુ કરતા તેજસ્વી વસ્તુ તરફ વધારે ખેંચાય છે અને દુખદ અને નાનમ ઉપખાવે એવી ચોક્કસાઈ કરતા શાકડી બેપરવા ને વધારે પસંદ કરે છે

એટલું તો કમુલ કરવું જ પડે કે સુદર રીતે રચવાની સરળતા

કળાકારોનાં અચોગ્ય એ યુવાન હૃદયને આકર્ષે છે અને તેમની આકર્ષણ. ચોક્ક અથવા પેન્સીલ ઉપર અજળ કાણુ મહાત્વાકાંક્ષાના વિષયો થઈ પડે છે તેઓ આખ આજી નાખે એવી શ્રેષ્ઠતા અને

સુદરતાનું અનુકરણ કરવા પ્રયત્ન કરે છે કે જે શ્રેષ્ઠતા મેળવવા માટે વિશેષ મહેનત તેમને કરવી પડતી નથી નકામી પ્રવૃત્તિઓ પાછળ વખત બગાડ્યા પછી મોટું દુખ પાછા ફરવાનું થઈ પડે છે, પછી સુધરવું હોય તોયે પણ ધણું જ મોટું કહેવાય એવો બાળ્યે જ દાખલો મળશે કે મન એક વખત કલુષિત થયા પછી અને બ્રાતિજનક સપૂર્ણતાથી છેતરાયા પછી વળી પાછું બી 'તે બી' તે પણ સહાર્યમા પ્રવૃત્ત થયું હોય

આવા નિરપયોગી ઉપયોગથી તેઓ મત્ત અને ખરી શ્રેષ્ઠતાને
 પામતા અટકે છે, તેઓ સંપૂર્ણતાની
 નકામી પ્રવૃત્તિઓથી ઉચ્ચ ક્ષાંતિએ પહોંચે છે, તેઓ ખરી
 સત્ય અને શ્રેષ્ઠતાનો વસ્તુને બદલે પડછાયાને પ્રદર્શ કરે છે
 થતો નાશ યાત્રિક સુખને કલાની મુખ્ય શ્રેષ્ઠતા માને
 છે, કે જે યાત્રિક સુખ કેવળ અલંકાર
 રૂપ જ છે અને એના ગુણો થોડાક જ છુટા જવાયા ચિત્રકારોજ
 પારખી શકે છે

આપણી નીતિ શ્રેષ્ઠતાનું અથવા અશુદ્ધતાનું સૌથી લયકર
 મુળ મહેને તે આ લાગે છે :
નીતિ શ્રેષ્ઠતાનું મુળ. આ વાત કહેવામાં જરાયે ભૂલ કરતો
 નથી. પણ મપૂર્ણ વિચારપૂર્વક અને
 અનુભવથી કહું છું કે ઘણાંયે પરદેશી એકેડેમી આ દોષના
 ભોગ થઈ પડ્યા છે સચ્ચાઈક વિદ્યાર્થીઓની ત્વરિત કુશળતાથી
 શીખ થયા હોય અને તેમની ચોક્કસાઈને ભોગે કામ ઝડપથી
 આટોપવાની કળાને વખાણી હોય એ વાત શક્ય છે

એક બાબતથી પણ યુવકોને કાર્ય સાધનાના કાબેલવાન કહેવામાં
 વાની નકામી અને લઘુ મહાત્વાકાંક્ષા છે
શ્રેષ્ઠ ચિત્રકારના ગુણ. એટલું જ નહિ પરંતુ ખીજી બાબતોથી
 તેમનું સ્વાભાવિક આગસ તેમને લલચાવે
 છે ચોક્કસાઈ મેળવવાના પરિશ્રમથી ઉપજતી આશા અને
 ઉમેદથી તેઓ ડરે છે જીવાનીનો જીરવો ધેરાતી ધીમી
 પ્રગતિથી કંટાળી જાય છે અને કેવળ પરિશ્રમની અધિરા
 ધથી કી જાને વાવાઝોડથી છતવા
(૧) પરિશ્રમ. ઇચ્છે છે તેઓ શ્રેષ્ઠતાને પામવાનો

માર્ગ વધારે દુઝે રાખવાની ઇચ્છા રાખે-છે, વળી જે નિયમો વગર જરાયે ચાલી ન શકે તેવા કળાના નિયમો મિવાય તેઓ કાંઈક ખીલજ માધનોથી અત્યુત્તમ કાર્યતુ, ધનામ લેવાની આશા રાખે છે તેમને ' ડીમ ડીમ ' વગાડી જણાવવું જોઈએ કે મહાર અને સગીન પશની કીમત કેવળ પરિશ્રમ છે ગમે તેવી પ્રતિભાનોજુસ્સો હોવા છતાં પણ મારા ચિત્રકાર નીવડવાનો ખીજો સહેલો રસ્તો નથી.

જ્યારે આપણે મહાન પ્રખ્યાત ચિત્રકારોના જીવન ચરિત્ર વાંચી એ છીએ ત્યારે દરેક પાનામાથી સ્પષ્ટ ચિત્રમાં આલેખાતી રીતે મમજાય છે કે તેઓએ એક પણ વાસ્તવિકતા અને પણ નીતિ બ્રહ્મામાં કે દુરાચારીમાં સદાચાર.

કાર્યના ધુનરને એક જુદો જ જુસ્સો આપતો તેઓ કેવળ અવિશ્રામ પરિશ્રમથી તેમના અભ્યાસ પાછળ પડતા હતા તેની ખાત્રીજ કરવી હોય તો રસ્તો એટલોજ છે કે તેઓ નામાકિત કાંચો ઉત્પન્ન કરવામાં શી રીતો વાપરતા હતા તે વિચારવું જોઈએ, મનમાં એક વિષય નખી કર્યા પછી તેઓ પહેલા જુદી જુદી જાતની રૂપરેખા ચીતરતા હતા, ચિત્રનું ખોખું તૈયાર કરતા હતા, ત્યાર પછી સપૂર્ણ ચિત્ર દોરી નાખતા હતા પછી માથું, હાથ, પગ, અને હુગડા લગ્ના વગેરેના વિભાગો-એમ છૂટા અવયવોનું ચોક્કસ ચિત્ર દોરતા પછી ચીત્રમાં રંગપુરીને ડેવરે પ્રત્યક્ષ જીવનમાં બનતું હોય એવી સુધારણા કરી, ચિત્રને જીવત બનાવતા, આવા પરિશ્રમથી તૈયાર કરેલા ચિત્રો જાણે જાદુઈ અસર ન ઉપજાવતા હોય અને જાણે કોઈ મહાન જુદિશાળી વ્યક્તિએ એકેજ પીછીને તગડે ચીતરી ન નાખ્યું હોય એમ લાગતું.

પણ ન્યારે વિદ્યાર્થીઓને પરિશ્રમ અને ઉદ્યોગની ભલામંદ કરવામાં આવે તો પ્રેક્ષકોએ એટલાંતો કળાકારના મહત્વા- કાળંજી રાખવી નોંધએ કે તેમની મહેનતે કાંક્ષા. અસરકારક નીવડે છે કે નહિ અને એટલું પણ ધ્યાનમાં રાખવું નોંધએ કે કે તે ઉદ્યોગની યોજના સારે માર્ગે થાય છે કે નહિ. વિદ્યાર્થી કામમાં પરોવાય પછીજ આગળ વધે છે એવું હમેશાં બનતું નથી. ન્યાં ખરી કળા દેખાડવાની અડચણ આવતી હોય ત્યાં જ આગળ વિદ્યાર્થી-ઓએ પોતાનું બળ અજમાવવું નોંધએ. જે કળા અડચણ દૂર કરવામાં વપરાય તેજ કળાને ઉચ્ચ કાંટીની કળા કહેવામાં આવે છે અને આ કળા સાધારણ કળાથી તદ્દન જુદી પડે છે માત્ર અલંકારને માટે ખોટા ઉદ્યોગ કરી વખત ગુમાવવો નોંધએ નહિ. વિદ્યાર્થીઓને એક બીજા સાથે સ્પર્ધા કરવાને બદલે કાણ સૌથી વિશુદ્ધ અને ચોક્કસ રેખા દોરે છે તેની સ્પર્ધા કરતાં શીખવવું નોંધએ. સૌથી ચકચકિત અને તેજસ્વી રંગો ઉત્પન્ન કરવાને બદલે અને નજીવી ચીજોને કૃત્રિમ ચળકાટથી આબેહુબ લાગે એમ બતાવવાને બદલે, જે એમની મહાત્વાકાંક્ષા પડદા વગેરેના પડોને કેમ સુંદરમાં સુંદર રીતે ગોઠવવાની અને મનુષ્યની આકૃતિને કેમ સૌથી સુંદર અને ભવ્ય બનાવવાની સ્પર્ધામાં દોરાય તો વધારે સારું !

યષ્ટ હોય એમ મ્હને લાગે છે. જે દોષ હું કહેવા માગું છું તે એ છે કે 'વિદ્યાર્થીઓ પોતાની આખ આગળ હોય એવા' નમુનાને આભે-
દુખ કદી 'ચિતરતા' નથી 'ચૈતન્યયુક્ત' નમુના' ચિતરવાનો' તેમનો ધરદો હોતો નથી અને તેમને તેમ કરવા કોઈ દોરવું કે કહેવું નથી. નમુનાની આકૃતિમા જ તેમનું ચિત્રનુ મળતાપણું હોય છે. "અદ્ધર અને અનિશ્ચિત સૌંદર્યના વિચારો પ્રમાણે તે આકૃતિને બદલે છે અને જેવી આકૃતિ દેખાય તેવી ચિતરવાને બદલે કેવી આકૃતિ હોવી જોઈએ તેનો વિચાર કેરી ચિત્ર ચિતરે છે મ્હને તો આ રીત મ્હોટા વિધર્મ લાગે છે, કારણ ધણાએ યુવકો શુદ્ધિશાળી થતા અટકી ગયા છે મ્હને મોટી શંકા છે કે જેવું જોઈએ તેવું ચોક્કસોપથી ચિતરવાની ટેવ હોય તો પ્રમાણમા જેવું કે પીએ તેવું ચિતરવાની શક્તિ આવતી નથી જે માણસ પોતાની આખ આગળ આકૃતિની સુંદર રીતે નકલ કરે છે તે માણસ ચોક્કસામ્ અને ચચાર્યાતા મેળવે છે એટલું જ નહિ પણ મનુષ્યાકૃતિનું જ્ઞાન મેળવવા આગળનો આગળ ધખ્યા જાય છે જો કે અજ્ઞપથ પ્રેક્ષકોને તેની ધીમી પ્રગતિ લાગે છતાં પણ તેને માલમ પડશે કે મ પૂર્ણ કાર્યોને લગતી સુદરતા અને આકર્ષતા રેખાને તે શક્તિવાન થશે આધુનિક પ્રજાને પૂર્વજોની માર્ગક આ શુભો પ્રાપ્ત થયા ન હતા પણ મનુષ્યાકૃતિનું ધ્યાનપૂર્વક અધ્યયન કરવાથી આ બંને શુભો કેળવી શકાય છે.

મહાન કળાકારો આ રીતને અનુભરતા હોવાને લીધે મ્હને આ પદ્ધતિ દાખલ કરવાનું મન યાય છે.

શ્રીયુત રેક્ષાયલનું 'ધી ટ્રેકના હાયમા કાઉન્ટ કેમ્બમને હાયે ઠીરશ્યુટ ઓફ ધી જપાયુ "ધી ઠીરશ્યુટ ઓફ ધી સેકા સેકામેન્ટ." નામનું રેક્ષાયલથી ચિતરાયેલું જે ચિત્ર છે તે વિષે હું કોઈક કહીશ

તેણે એક નમુના પરથી રૂપરેખા દોરી હોય એમ લાગે છે. પોતાની આગળ જે આકૃતિઓ હોય તેને ચોક્કસપ્રકારથી ચિતરવાની ટેવ હોય તેમ લાગે છે. તે બધી જ આકૃતિઓને એકજ જાતની ટોપી એવી સુંદર રીતે આરોક્ષિત કે આપણે આ મોટા માણસને સૌંદર્યની હિંચી ટોચે હોવા છતાં તે આખાદ નકલ કરનાર હતો. એમ કહી શકીએ ‘એની આલ કૅરેસી’ પોતાના સંપૂર્ણ કાર્યોમાં પુરતો નીતિ બ્રષ્ટ હતો છતાં મહે તેની એકેડેમીની આકૃતિ ગતે નમુનાથી દોરા એલી પણ જોઈ છે. એકેડેમીની દૃષ્ટિને અનુસાર આ કાળજી પૂર્વક ચોક્કસાઈ એટલી બધી વિરૂદ્ધ છે કે હું સંપૂર્ણ માન પૂર્વક પ્રેક્ષકોને ધ્યાનમાં લેવાની, ભલામણ કરવાની રજા માગું છું. વિદ્યાર્થીઓની આશા, ઘણી વાર ભંગ યાંચ છે તેનું કારણ આ રીતની બેદરકારી એ એટલું જ કારણ છે. એમ નથી; અને વિદ્યાર્થીઓ સોળ વર્ષની ઉંમર કરતાં મોટા અને ત્રીસ વર્ષની ઉંમરનાં માણસો કરતાં નાનાં બની જાય છે.

હુંકમાં, જ્યાં થોડી જીવિત આકૃતિઓની નકલ કરવાની હોય ત્યાં મ્હારી ભલામણ કરેલી રીત જરૂર ઓચિત રેનોલ્ડ્સજની હાનિકારક નીવડે છે કારણ એકની એક આકૃતિઓમાંથી ‘ચિતરવાથી’ વિદ્યાર્થીઓને ખોડ તરફ દુર્લક્ષ કરવાની ટેવ પડશે. અને બૂલથી વિકૃતીને સૌંદર્ય માનશે; પણ સમીતિએ એકેડેમીને વિવિધ જાતના નમુના અને વિષયો આપવાનું દરાવ્યું હોવાથી આવી જાતનો ભય કદી ઉભો થશે નહિ ખરેખર જે નિયમો ઘડાયા છે તે તમારી પુરતી ખાતરી માટે સેક્રેટરી સાહેબ વાંચી જતાવશે એટલે મ્હારે આ પ્રસંગ તુપર કાંઈ વધારે કહેવાનું રહેશે નહીં. કાંઈ પણ જાતની ધીખામણ આપવાં કરતાં મને એટલી ધમ્મજા

અને આશા છે કે આ સંસ્થા સેવક કાઉન્સિલી (સમગ્રીય સ્થાપ-
કની) ધારણા મુજબ કામ કરી એમની અપેક્ષાને સતોષે અને
વળી, વધારામાં આપણે હાલનો યુગ ઇસમાલીઓના યુગની સાથે
કળાની સ્પર્ધામાં હિતરે અને નાશ થતું કળાતું ગૌરવ બચાવે તો ના
શાન્ત્યમાં ફરીથી નવજીવન પ્રાપ્ત કરે.

પ્રવચન બીજું.

ચિત્રકારોને સૂચના.

કળામની વહેચણીમા વખત યૌયવ એકેડેમીના વિદ્યાર્થીઓ આમળા
ન્યમત કરેતુ —

તમને જે માન મળ્યુ છે તે માટે હુ તમને ધન્યવાદ આપુ
છુ મહને તમારા મત્તાર્યો માટે ધલો
શ્રિયુત રેનાહજની ઉચો અભિપ્રાય છે અને તે અભિપ્રાયના
કચ્છા. નિષ્ફળ વખાણુ કરી વ્યક્ત ન કરતા

મામ્ બીજી જ રીતે વ્યક્ત કરવા ધ્વ છુ
હુ હુ તમને એવો અધ્યનો માર્ગ સુચવવા ધ્વ છુ, કે તમારી
લવિધ્યની પ્રગતિ પાછની સુધારણાને ટેમકપ થઇ પડે તમારા
મત્તાર્યોના વખાણુ કરવા કરતા હજી તમારે મપૂર્ણતા મેગવવાને
કેટલુ બધુ કામ કરવાતુ છે તેજ સભાર તો હીક

મહે પણ તમારી માફક અવિશ્રાત પરિશ્રમથી અધ્યયન કરેતુ
હોવાથી અને લાગા અનુલવથી મતોષ
કળાકારોએ લક્ષમાં મગવાથી તમને કદાચ મહારા કેટનાક
વેના જેવા સૂચનો. લક્ષમાં લેવાજેવા સૂચનોથી મિથ્યાભિમાન

અને ધૃષ્ટતા લાગશે પરતુ આ સૂચનો
બનેલી પરપરાનો ઇતિહાસ જરાજર જાણવામા આવે તો મન્ય
શોધનનો માર્ગ જરૂર મરગ અને દૂક થઇ જાય. મહારી પદ્ધતિથી
માય શ્રેષ્ઠતા ન મજે પણ એટલુ તો અઝ જ કે ઉલોગોને મા
ચની યોગી શક્તિનો વ્યય તો ઉગરીજ જાય,

હું કળાના મિદ્ધાન્તોનું પ્રવચન તમારાં અધ્યયનની પદ્ધતિને અનુરૂપ કરીશ.

ચિત્રકળાના અભ્યાસને ત્રણ ચોક્કસ કાર્યોમાં પાડી નાખતાં હું તમને પહેલા કાળમાં આવતાં મૂળતત્ત્વો ચિત્ર કળાનાં ત્રણ અને ચિત્ર ચિતરવાની મરજીતાનું દિગ્દર્શન કરાવ્યા પછી રંગની ખિલખીમાં રહેલી માધ્યમરણ ચાંચાડી વિશે અને રંગ મિશ્રણના ધણાજ સાદા અને સ્પષ્ટ નિયમો વિશે કાઠક કરીશ.

જેમ સાહિત્યમાં વ્યાકરણની હોશિયારી હોવી જોઈએ તેમ ચિત્ર કળામાં એક એવી જાતની નિપુ-
કલાની લાપાંતો જુદાં હોવી જોઈએ કે 'વિદ્યાર્થી' ગમે તે અર્થ. જાતની કળા પછવાડી સારી તૈયાર કરી શકે, ચિતરવાની, નકલ કરવાની અને રંગની યોગ્યતા કરવાની શક્તિને યોગ્ય રીતે જ 'કલાની લાપા' કહેવામાં આવી છે. આ લાપામાં જે અજગ્ર પ્રગતિ કરવાનું માન જે તમને મળ્યું છે તે તદ્દન યોગ્ય જ છે.

ન્યારે કળાકાર પોતાની ચોક્કસાઈને કેટલેક અશે વ્યક્ત કરવા મમર્થ થાય છે ત્યારે તેણે વ્યક્ત કરવાના ચિત્રકળાના ખીજા નમુના ભેગા કરવા માટે અને પ્રમગને કાળમાં ચિત્રકારનું અનુમરીતે જુદી જુદી જાતના વિચારોનો કાર્ય. લાગણ ભેગો કરવા માટે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ અભ્યાસના ખીજા કાળમાં તેના મમયમાં જે યદ્યથા હોય અને જાણ્યુ તે શિખવાનું તેનું, વર્થ છે. અમુક ગુરુ પામેથી જ્ઞાન મેળવ્યા પછી તેણે હવે કળાને જ

શું માનવા 'એ આવશ્યક' છે. વધારે ઉત્કૃષ્ટ-ભવ્ય અને વધારે વિપુલ-
માન તરફ-તેણે તેની શક્તિ યોજતી જોઈએ. જે સંપૂર્ણતા વિવિધ
પ્રકારના ગુણોમાં છુટી જવાઈ પુષ્પાયેલી હોય છે તે સંપૂર્ણતા એક
આધારણ વિચારણે એકત્ર થઈ તેની રસિકતાને નિયમિત કરે છે
અને કલ્પનાને વિશાળ બનાવે છે. આમ વિવિધ પ્રકારના નમુના તેની
આંખ આગળ હોવાથી એકજ મતાંધ અને દુરામલી ગુણો સંકુચિત.
અને નિર્માત્ર વિચારને દૂર કરશે અને માનીતા ગુણોનું અનુકરણ
કરશે નહિ. આ કાળ પણ પરતંત્રતા અને નિયમિત કેળવણીનો છે.
ધણીની સલાહ લેવાથી થતા લાભ જાણવા છતાં જે વિદ્યાર્થી આંખ
મીચીને એકજ પ્રમાણભૂત ગુણને વળગી રહેતો નથી તે વિદ્યાર્થીએ
પોતાની વિવેક બુદ્ધિ ઉપર વિશ્વાસ રાખતાં કરવું જોઈએ. ત્યાં
ગુણો માર્ગસૂચક રહેતા જડે નહિ તેવે આડકતરે રસ્તે ઉતરી જતાં
કરવું જોઈએ.

ગ્રીને અને હેરશે કાળ વિદ્યાર્થીને પ્રમાણભૂત ગુણોની પર-
તંત્રામાંથી ઉદ્ધારે છે; પણ વિવેક બુદ્ધિથી
ચિત્રકળાના ત્રીજા કા- કરેલા નિર્ણયને સમગ્ર કારણોથી સમર્થન
ળમાં ચિત્રકારનું કાર્ય કરવું જોઈએ. પોતાની વિવેક બુદ્ધિ પર
અદા રાખીને વિવિધ પ્રકારનું જે
સૌંદર્ય વિવિધ સિદ્ધિઓમાંથી ઉદ્ભવે છે તેના સિદ્ધાંતને
લક્ષમાં લઈ તે ભુલ પાડે છે. આની ખટોલાના કાળમાં તે શ્રેષ્ઠતા
ત્યાંથી પ્રાપ્ત થાય ત્યાંથી શ્રેષ્ઠતા જાણી લાવવા અને તેને ભેગી
કરી એક સંપૂર્ણ વિચાર તરીકે રજુ કરવા પ્રવચન કરે છે. આ
કાળમાં જે સંપૂર્ણતાને એક ખીજા સાથે સંબંધ હોતો નથી તેથી
તેની સંપૂર્ણતાને વિવેક બુદ્ધિથી છૂટી પાડીને ખ્યાન પૂરક દષ્ટિ
દેંકતાં અને તમ રૂપથી વિવેચન કરતાં તે સિખે છે.

આ મમયથી વિદ્યાર્થી એમ માનતો કે તેનામા પોતાના ગુરુ
 નેટલી જ શક્તિ છે અને વળી એમ
 વિદ્યાર્થીઓની માન્ય- પણ લાગતું કે જે નિયમો એને બંધન-
 તા અને પરિશ્રમ. ૩૫ હતા તે નિયમો પર એણે એક પ્રકારનું
 સ્થાપિત્ય મેળવ્યું છે. કળાના એક બીજા
 માથેના કાર્યો ન સરખાવતાં પણ કુદરતને ધોરણે કળાની પરીક્ષા
 કરતાં તે હવે જે કાંઈ ભૂલ ભરેલું હોય તેને સુધારે છે, ઉણપોને
 પૂરી કરે છે, અને પૂર્વજ્ઞેની અમપૂર્ણતાને અવલોકન અને અનુ-
 માનથી સુધારે છે. વિવેક બુદ્ધિથી સંપૂર્ણ નિર્ણય કરીને અને બધી
 વસ્તુ સ્મરણમા રાખીને તે વિદ્યાર્થીઓ નિઃસંપન્ન ક'પનાશક્તિને
 અજમાવવી જોઈએ. પછી કેળવાયેલું મન ઉત્કૃષ્ટ ઉત્સાહમા પ્રેરાય છે
 અને હદ બહાર જવાની હિંમત કરે છે. જે ગૌરવ મદ્દન બુદ્ધિશાળી
 પુરુષોની સાથે વાર્તાલાપથી તેણે મેળવેલું હોય છે તે ગૌરવ તેના
 પરિશ્રમમાથી ઉદ્ભવે છે. ગુરુઓમા તે પ્રતિસ્પર્ધા તરીકે, નહિ કે
 અનુકરણ કરનાર તરીકે ઉભો રહે છે.

આ કળાની જુદી જુદી ભૂમિકા છે. જ્યારે ખાસ કરીને પહેલા
 કાગમાથી જે વિદ્યાર્થીઓ ઉત્તીર્ણ થયા
 ઉત્તીર્ણ થયેલા વિદ્યાર્થીઓની નીવડ્યા છે તેવા વિદ્યાર્થીઓને
 થીઓને સંબોધન. મજોધન કરે છું ત્યારે હું ધારી શકું કે
 તેમને અનુકરણના અભ્યાસમા કાંઈક પણ
 મદદ જોઈએ છીએ. મહારી પહેલી રચના શ્રેષ્ઠતાને મેળવવાનો
 દુઃકામા દુઃકો રસતો દેખાડવાની છે, હું આ વિષય ઉપર એટલું
 વિશાળ પ્રવચન કરીશ કે કાંઈ પણ અધ્યાપકને વધારે કહેવાનું
 ન રહે.

મનુષ્ય જીવનનો ઘણો મોટો ભાગ પ્રતિભા મેળવવાના માધનો એકઠા કરવામાં જાય છે, એ વાત નિર્વિનયી શોધ કે વિચાર-વાદ છે. નવી શોધ કે વિચારકલ્પના ખરે કલ્પનાની અગત્યતા. જોતા જોવા કરેલા અને સ્મરણમા રાખેલા વિચારોનું એકત્રિતપણું કરતા અધિક અને વિશિષ્ટ છે. શૂન્યતાનો ઉદ્ભવ શૂન્યતામાંથીજ થાય છે જો પાસે સાધન નજ હોય તો સાધનોનું સંઘટન શી રીતે કરી શકે !

આગલા માહસેથી અગાત વિદ્યાર્થી પોતાની શક્તિનું ખોટું માપ કહાડે છે નજીવા પર્યાટનને ધીકાર વિદ્યાર્થીઓની શક્તિનું મોની શોધ કરી લેાય એમ માને છે અને 'ખોટું' માપ નવા લાગતા મિનારાને જોઈને એને એમ લાગે છે કે 'મહે' એક નવો દેશ શોધી કહાડ્યો છે જો તે અકસ્માત રીતે સાધારણ હદ ઓળંગી જાય છે ત્યારે પહેલાં સારી રીતે જોડાયેલો અને ખોળાયેલો નવો પ્રદેશ શોધી કહાડ્યો હોય એવો અત્યાનંદ થાય છે

આવા મનુષ્યોના કાર્યોને આપણે ભાગ્યેજ અપૂર્વ યોજક શુદ્ધિ વાળા કાર્યો કહી શકીએ. આના કાર્યોની અપૂર્વ યોજક શુદ્ધિ-આગાહી એમના સુકૃત પ્રયત્નમાં જ હોય વાળાં કાર્યો કેને છે પરંતુ જો આ કાર્યો એમના પૂર્વ-કહેવાં ? જોના કાર્યોથી કાંઈ પણ રીતે જુદાં પડતાં હોય તો તે સ્વચ્છદ મનના તરંગમાં અને નજીવા ગર્વના ખ્યાલમાં જ જુદા પડે છે જેમ જેમ તમે વધારે ઉત્કૃષ્ટ કાર્યોના સંબંધમાં આવશો તેમ તેમ તમારી કલ્પના શક્તિ વધારે ખીલતી જશે અને જે વિચાર દેખીતી રીતે વિપરીત લાગે તેજ વિચાર ઘણો ખરો અપૂર્વ યોજક શુદ્ધિવાળો હોય છે

જે માણુમનુ મને કવાનુ સત્ય ગૌરવ મમજી શકેનુ નથી
 અને જે માણુસ કળાકારના કાર્યોને
 યાત્રિક પદ્ધતિ વિધન- યાત્રિક દષ્ટિએ કેટલાક સારા છે અને
 રૂપ છે. કેટલાક ખોટા છે એમ ગણે છે તે માણુસ

મારે ચિતરવાને માટે નહિ પરંતુ વાર્તા
 લાપ કરવાને શક્તિમાન થાય એવા સિદ્ધાંતો તરફ નજર નાખે છે.
 યાત્રિક પદ્ધતિ પર મંપૂર્ણ ભરોમો રાખી અનુકરણ કરવાનો અવિ
 આન્ત પરિશ્રમ લે છે અને એમ ધારે છે કે એમણે બહુજ ઝડપથી
 પ્રગતિ કરી પણ ખર નોતા તો ચિત્રનો મહુજ થોડામા થોડો
 ભાગ ઉમદા રીતે ચિતરાયો હોય છે મહેને તો આ પદ્ધતિ ધણી
 ઝટાળા ભરેની અને શ્રૂય ભરેની લાગે છે ઘણા વખાણવા લાયક
 નિબંધમા કે રચનામા ધણો મોટો ભાગ તો સાધારણજી હોય છે
 નમ્ન કરનામા ધણોજ વખત જવા છતાં પણ કાંઈજ સુધારો થતો
 નથી હુ તો ધાડ હુ કે માધારણ નકલ કરવાની ટેવ એ તો
 ઉદ્યોગની એક ભ્રાન્તિજનક જાત છે હમે કાંઈક માર્ક ક્યુ એ
 વિચારથી વિદ્યાર્થી આત્મમતોત્ર થાય છે પસદગી ક્યાં વગર નકલ
 કરવાની અને એક નિયમો નિર્ણય ક્યાં વગર મહેનત કરવાની
 ભયકર ટેવ પડે છે, કારણ આવી ટેવથી મનને જરાએ મહેનત ન
 પડવાથી વિદ્યાર્થી જી ધમા રહે છે અને કાર્ય અધુરું રહી જાય છે.
 વિચાર કાંપના રચવાની શક્તિ પૂર જીભમા આવવાને બદલે કેવળ
 કેળવણીના અભાવે વિદ્યાર્થી શક્તિહીન, મદ અને જડ બની જાય છે.

કળાભિષ્ટ મનુષ્યો સારી પેઠે જાણે છે કે જે વિદ્યાર્થી કેવળ
 અનુકરણ અને નકલજી કરે છે તે
 કેવળ નમુનાનું અધ્ય વિદ્યાર્થી ભાગ્યેજ કંઈક નવી કળા ઉપ
 યન એ મૂખ્યાંત્ર જાનવા સમર્થ થાય છે
 ભરેલું છે

ફક્ત વીરરમ પ્રધાન નાટકનું લાપાન્તરથી એક કવિ થવા ઇચ્છતું, કુદરતી કૃતિઓનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન મેળવવા ઇચ્છતું અને ઉર્મિના આવેગ અને શૃંગીના બનાવો જાણવા ઇચ્છતું એ જોટલું મૂખાંઈ ભરેલું છે તેટલું ચિત્રકારની કલાને ખીલવવાના માનને અનુરૂપ સક્રિય અને વિવિધ વિચારો થોડા નમૂનાના મખત અધ્યયનથી આવે છે એમ ધારવું એ તેટલુંજ મૂખાંઈ ભરેલું છે.

નકલ કરવાનો મોટો ઉપયોગ રંગતાં સીખવામાં મમાયતો છે.

રંગવાની કળા પણ કેવા નમૂનાની

રંગાની નકલ કર- અંધ નકલ કરવાથી નથી મળતી વામાં સમાયેલી સુક્તિ. ધ્યાનપૂર્વક મુંદર રીતે ચિત્રેલા ચિત્રોનું

નિરીક્ષણ કરવાથીજ આંખ ગુણોપત્તું

વિવેચન કરતા રેવાય છે. રંગનું બારીક નિરીક્ષણ અને પરીક્ષા કરવાથી તમે રંગ વાપરવાની રીત, રંગના વિગેધ દર્શાવાની કળા, રંગના ઉપર આપ ચલાવવાની કળા અને ખીલ લાભદારક સુક્તિઓ કે જે સુક્તિમાંથી મારા રંગ-નિષ્ણાતો લુદા લુદા રંગની કિમત આંખી જાણે છે અને જેનાથી કુદરતની ઘણી જ ઉચી જાતની સુખેથી નકલ કરી શકાય છે.

મહારે તમને જણાવવું જોઈએ કે રંગથી વિખ્યાત થએલા

જુના ચિત્રો ધણીવાર વારનીયથી એવી

રંગની ચોક્કસ નકલ રીતે બદલવામાં આવે છે કે બિન અનુ- કરવા તરફ ચેતવણી. ભવી ચિત્રકારોની અને સુવાન-વિદ્યાર્થી-

ઓની નજરમાં તે ચિત્રો તેમના યશને

અનુરૂપ ન લાગે તેમાં નવાઈ પામવા જેવું નથી. જે ચિત્રો હાલ દેખાય છે, તે ચિત્ર પહેલાં કેવું હતું તેનો વિચાર તે નિરીક્ષણથી થયેલી પાકી વિવેક સુદ્ધિથી કરે છે. જો કે રંગ વાદળાંથી અંધક- રમય ધર્મ જાય છે છતાં પણ ચિત્રકાર રંગની ઉજ્જવલતા જોવાની

શક્તિ મેળવવા ટેવ પાડે છે માટેજ આવા ચિત્રોની ચોક્કસ નકલ કરવાથી વિદ્યાર્થીનું મન જોડા અભિપ્રાયથી કલુષિત થાય છે. ખરી વસ્તુના દેખાવથી, ગુણોની અત્ય પદ્ધતિથી અને કળા અને કુદરતના મિલ્લતોથી આંધો નાસ્તો હોય એવો ચિત્રકાર ચોક્કમ નકલથી બને છે.

જો ત્હમે આ નિયમો, સૂચનાઓ અને ચેતવણી ધ્યાનમાં લ્યો અને સારી રીતે રંગવાની કળા શામા રંગવાની કળાનો સમાવેશી છે અને ગ્રખ્ધ રીતે અને મક્કા-સમાવેશ. ધથી શાખી લ્યો તો ત્હમે હમેશા પાસે રહેલી કુદરતનો આશ્રય લેવા કરતા તમે ધણું મારું કામ કરી શકશો એટલું ધ્યાનમાં ગખવુ જોઈએ કે ઉજ્જવળ અને ચગ્રકતા ચિત્રોની સરખામણીમાં સૌથી શ્રેષ્ઠ રંગીત ચિત્રો આખા અને ઝમક વગરના હોય છે.

નકલ કરવાની પદ્ધતિ તદ્દન કાઠી નાખવા જેવી નથી અને જ્યારે ચિત્ર કળાની યાંત્રિક પદ્ધતિ થોડે ચિત્રમાં વિચાર કલ્પના ધમે અશી શીખાય છે તે તો અમુક અને નવિનતાની કાર્યનું નિરીક્ષણ કરવા માટે થોડા પર્મ-આવશ્યકતા. દગીના નકુના ચૂટાવા જોઈએ, જો કાર્યની છેલ્લી અમર શ્રેષ્ઠતામાં મમાયતી હોય તો ચિત્રને ધત્રથી આલી ઉપરેખા આપવી, એ ઉચિત છે. આવી ચિત્રની ઉપરેખાઓ ચિત્રરચની ઈવી કેળવવાને માટે ધણી જરૂરની છે, મહાન ગુણોની એકજ પીછીથી ચિત્રરચેલા ચિત્રની નકલ ન કરતાં એમની વિચાર કલ્પનાની નકલ કરો. એમનાજ પંથમાં જોડવા કરવા કરતા એજ પંથ રાખવા પ્રયત્ન કરો. એમની વિચાર-શ્રેણી-માધી અને મિલ્લતોમાંથી કાંઈ નવું ઉપજાવવા પ્રયત્ન કરો. એમને જુરસો અને ઉત્સાહ તમારામાં લાવો, તમે તમારી જાને જ વિચારો.

કે આ વિષયને માયકલ એન્જેલો કેરેક્ટર એલ કેવી રીતે ખીલવત ।
એટલું હમેમા યાદ રાખતો કે તમાર ચિત્ર પુર થયા પછી તેઓ
એનું અવલોકન કરશે અને એની ટીકા પણ કરશે આવી જાતનો
પ્રયત્ન પણ તમારી શક્તિને ઉત્તેજિત જરૂર કરશે.

ઉત્સાહથી તમે થોડું કાર્ય કરી શકશો પણ હું ગુસ્સોના
મ્હોટેના સૂચના કરતા એક આ ઉત્સાહના
ચિત્ર કળાની અસર- જેવી અને વધારે અસરકારક પદ્ધતિ
કારક પદ્ધતિ. રજુ કરવાની ભલામણ કંઠ છું હું તો
એમજ ઇચ્છું કે તમે એકજ વિષયનું

ચિત્ર ચિતરવાની સ્પર્ધામાં ઉતરો અને તમે જે ચિત્રને નમુનારૂપ ગણતા
હો તે ચિત્ર પૂરું કર્યા પછી નમુનેદાર ચિત્રની બાબતમાં મૂકો અને
બંનેની ખરાબર સરખામણી કરો સિદ્ધાંતોનું અધ્યયન કરવાથી કે
જ્ઞાન મેળવવાથી જે ભૂલો માલમ ન પડતી હોય તેવી ભૂલો તમે
અવલોકી શકશો એટલું જ નહિ પણ એની ભૂલો હૃદયસ્પર્શી લાગશે.
ચિત્ર કળાના મત્ય મિદ્ધાતો તમારી વિચાર-કલ્પના માથે મળી જશે.
આ પ્રકારે ચિત્ર ચિતરવાથી આપણા વિચારો હમેશાને માટે મગ-
જમાં ખૂંપી જઈ ચોક્કસ પ્રમાણભૂત અને સત્ય થશે, એટલુંજ
નહિ પણ ક્ષણિક વારંવાર પરિવર્તનશીલ અને અનિશ્ચિત મિદ્ધાતો
કરતા વધારે માધનભૂત બનશે

કેટલાક મહાન ગુસ્સોના પ્રવચનો સાથે તમારા પ્રયત્નો સરખા-
વવાની પદ્ધતિ ખરેખર ધણીજ કંટાળુ
વિધનનું નિવારણ. અને મંતાપક છે, પરંતુ જેને ઉત્ત્વજ
ભવિષ્યની આશા છે અને જેની ઝંપ-
લાવવાની હિંમત સાથે મહાન વિચારો છે, તેને આ પદ્ધતિનો તો
કામજ હિમાય નથી. વિદ્યાર્થી કેટલેક અંશે સફળતા મેળવવાથી
સંતોષ પામે છે, અને ન્યારે પોતાની સ્વેચ્છાથી ન્યાયમંદિરમાં એની

બડાઇ નમ્ર થાય છે અને જ્યારે આ મન્નાલા ક્યાની ક્યા ઉડી જાય છે ત્યારે તેને મહાન નિર્ણયની જરૂર પડે છે એટલું જ નહિ પણ એક ઉમદા નમ્રતાની પણ જરૂર પડે છે સપૂર્ણ ભાન પૂર્વક યોગ્ય યતી પ્રગતિના માર્ગમાથી ઉપજતો પૂર્ણ સતોત્ર જે વિદ્યાર્થીને મહાન ગુરુ થવાની મહત્વાકાંક્ષા હોય છે તેને નિશચાના નિગ્રહનો આજ કરવામા મદદ કરશે. આ પ્રમગ બધા વિદ્યોત્તેજ દૂર કરે છે જે શોધ કરે છે અને જે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે છે તે એની તીવ્ર શુદ્ધિ અને ડહાપણનું પરિણામ છે આમ કન્વાથી ખતનો નિર્ણય જારી રાખવા જેટલી પોતાનામા શ્રદ્ધા આવે છે

આપણે બધાએ અનુભવ્યું છે કે કેના મદ અને જિન અસર કારક ઉપદેશો આપણા મગજમા ધૂમાડ ઉપદેશકની વ્યાખ્યા. વામા આવે છે પોતાની જાતના જ ઉપદેશ થયા વગર જ્ઞાન ભાગ્યેજ મળે છે આપણે નો તેજ ઉપદેશો પસંદ કરીએ કે જે ઉપદેશના મહત્વાકાંક્ષી મળેનો ઉપદેશ આપણી જાતને આપી શકીએ જ્યારે આપણું મન આવા ઉપદેશો પ્રહણ કરવા તત્પર હોય ત્યારે આવો ઉપદેશ બહુ જ અસરકારક નીવડે છે,

જે ચિત્રોત્તેજ તમે નમુના તરીકે પસંદ કરવાના હો તે ચિત્રોત્તેજ પસંદગી સબધી હું તો એમ કહ્યું કે જગત્ વિષ્ણુના નમુ- તમે તમારો પોતાનો અભિપ્રાય લો તેના નાની પસંદગી. કરતા જગતનો અભિપ્રાય લો તો કીક દુઃખા અને તો એમ કહ્યું છે કે ચિત્રોત્તેજ નમુનાની પસંદગી તમારી ધુન પ્રમાણે ન કરતા જગત વિષ્ણુના નમુનાની પસંદગી કરવી શરૂઆતમા કદાચ તમે એને નહિ વખાણો

પણ જેમ જેમ એની નકલ કરવા પ્રયત્ન કરશે તેમ તેમ તમને ખબર પડશે કે જગત નમુનાની પસંદગીમાં જૂલ કરતું નથી.

વિવિધ નિશાળમાં વહેંચાયેલા નકલ કરવાના શ્રેષ્ઠ નમુના દેખાડવા એ કંઈ સહેલું કાર્ય નથી. આમ

ચિત્રકળાની શૈલી. કરવાનો પ્રયત્ન જાણવો એવો ભવિષ્યના પ્રવચનનો વિષય છે. યુવાન વિદ્યાર્થીને

એક ધણી અગત્યની ચિત્ર ચિતરવાની શૈલી કળાની શાખા વિશે હાલ થોડુંક કહેવાની ઇચ્છા રાખું છું. રાબડ઼ અથવા રંગ મારફત જે વિચાર કલ્પના અને લાગણી દર્શાવી શકવાની શક્તિ તેને ચિત્રકળાની શૈલી કહેવામાં આવે છે. આ ચિત્રકળાની શૈલી તદ્દન લખવાની શૈલીને મળતી જ છે. આ શૈલીમાં હુડોવીકો કેરેસીના કાર્યો લગભગ સંપૂર્ણ છે એવી મહારી માન્યતા છે પ્રકાશ અને અંધકાર ચિતરવાની એની નિર્વિકાર નિપુણતા અને એની ચિત્ર રંગવાની સાદાઈથી આપણે ચિત્રમાં તન્મય બની જઈએ છીએ તેના ચિત્રોમાં જે સમી મધ્યાની ભવ્ય અસર પથરાયેલી હોય છે તે અગર ટાઇટીઅનના ચિત્રોમાં પથરાયેલા કૃત્રિમતા ભરેલા મૂર્ચપ્રકાશના ઝગઝગાટ કરતાં વધારે ગંભીર અને ભવ્ય હોય છે. ટીન્ડોરેટના વિચાર પ્રમાણે તો ટાઇટીઅનની રંગવાની કળા એ સંપૂર્ણતાના નમુનો છે, અને એના વિચાર પ્રમાણે તો એની રંગવાની કળા માંદકલ એન્જેલોના ભવ્ય ચિત્રોની તોલે આવી શકે જો એન્જેલોએ ટાઇટીઅનની માફક રંગ પુર્યા હોત અથવા ટાઇટને એન્જેલોની માફક ચિત્રની ઉપરેખા દોરી હોત તો જગતને એક સંપૂર્ણ ચિત્રકાર મળત. મહારી ભલામણ કરેલાં કેરેસીના કાર્યો બોત્રોગમાં પણ નથી મળતાં એ આપણું મોટું કમનસીબ છે. સેન્ટ ફ્રાન્સીસ ઇન ધી મીડ્ઝ ઓફ ફોર્ગેસ્ટ ધી ટ્રાન્સફીગેશન, ધી બર્થ ઓફ સેન્ટ બેપ્ટીસ્ટ, ધી કોલોગ ઓફ સેન્ટ મેથ્યુ. ધી સેન્ટ જેરીમો અને ગ્રેમ્પીએરીના મહેલના

ફેરકોનાં ચિત્રકામો—આ બધુંજ વિદ્યાર્થીઓની ધ્યાનમાં લેવા જેવું છે. હું ધારું છું કે જેને મુસાફરી કરવાનો શાખ છે તેણે ઘણો મહેંટો મમય આ શહેરોમાં ગાળવો જોઈએ.

ખીજી કળાની માફક આ કળામાં પણ ઘણા શિક્ષકો શ્રેષ્ઠતા મેળવવાનો નજીક માર્ગ બતાવવાનો સતત ખંત અને પરિશ્રમની મહત્વતા. ઘણો રાખે છે. અભ્યસનનો પરિશ્રમ મટી જાય એવી ઘણીએ લાભકારક યુક્તિઓ શોધી કહાડવામાં આવી છે. આવાં વિશાળ આશાજનક વચનોથી કાંઈ પણ માણસે આગસને પોત્તું જોઈએ નહિ; પરિશ્રમ મિવાય શ્રેષ્ઠતા મનુષ્યને કદી મળતી નથી. જેમ બડીઆળનો કાંટો કલાકો સૂચવવા છતાં પણ કેવો ન જોઈ શકાય એવો ધીમેથી આગળ ઢલ્યો જાય છે તેમ પ્રાપ્તિનો મંબંધ છે. કે જે પ્રગતિને આનંદ અનુભવ્યા વગર ઉદ્યોગને ખંતથી વગળી રહેવાની મનની દૃઢતા કાંઈ જોઈતી નથી. વાજીંત્ર પર વગાડવાની કળાની માફક ચિત્રવાની મરણતા અનન્ત પ્રયાસથી આવે છે. સતત ખંત અને પરિશ્રમની જરૂરીઆત મંબંધી વધારે કહેવાની અને હમેશા ચાકનો કઠકો હાથમાં રાખવાની જરૂરીઆત મંબંધી વધારે કહેવાની જરૂર નથી. આ શકિત કેળવવા માટે ઘણી એ પદ્ધતિ તમને સૂઝશે પણ ખ્યામ કરીને લલામણુ કરવાનું મન થાય છે કે જ્યારે તમે એકેકેમીમાંથી પાછા ફરો ત્યારે અમરણમાં રાખેલી આકૃતિઓ ચિત્રવા જરૂર પ્રયત્ન કરજો. હું તો કહેવાની હિંમત ધરું છું કે જે તમારામાં ખંત અને પરિશ્રમ કરવાની શકિત હોય તો જોડલી મનની ઓછી મહેનતથી એક પેન વડે બારાખડી કાઢી શકો છો તેટલીજ ઓછી મહેનતથી તમે મનુષ્ય આકૃતિ ઘણી સરળતાથી અને ચોક્કસપણે કાઢી શકશો.

એકેએનીના કેટલાક સભાસદોનો દૃઢ વિચાર એવો છે કે આ સરળતા મેળવવી અઘરી નથી, પણ

જીવાનીમાં ઉપરોક્ત એટલું તો ખાતરીથી જાણ્યો કે જે શક્તિની સરળતા. જીવાનીમાં આ શક્તિ નહિ આવે તો

પાછળથી આ શક્તિ જરૂરે નહિ આવે.

પાકી સમજણ આવ્યા પછી લખવા વાચવાનું શીખવાની જેટલી મુશ્કેલી પડે છે તેટલીજ મુશ્કેલી પાછળથી આ શક્તિ મેળવવા માટે પડશે.

ચાકનો કંકડો વિદ્યાર્થીનો હંમેશનો સાથી છે એમ ન્યારે હું કહું ત્યારે વિદ્યાર્થીએ બરાબર યાદ રાખવું

ચિત્રકારનો સાથી- જોઈએ કે તે એટલુંજ સાધન છે કે જોનાથી ચાકનો કંકડો તે ઉચી કોટીએ પહોંચવાની અને વિ-

ખ્યાત થવાની આશા રાખી શકે, માટે

હું તમારા મન પર એટલુંજ દસાવવા માગું છું કે ન્યારે તમને તક મળે સારે તમે ચિત્રો ચિતરવાને બદલે રંગવામાંજ પ્રવૃત્ત થજો

આથી તમને રંગવાની એટલી મરગતા અને સુગમતા પડી જશે કે તમને બીજર પણ નહિ પડે કે જ્ઞાથમાં પેન્સીલ કેમ રમી રહી છે.

જો ચિત્રકળામાં ઉપરેખા દોરવામાં અને રંગવાની જગાનો સમાવેશ થતો હોય અને જો કાગળ ઉપર ઉપરેખા ચિતરવા જેટલી ચિત્રકળામાં લાભકારક યુક્તિ ઉદ્યોગના મહાજ પરિશ્રમથી પ્રાપ્ત થતી હોય તો કડકે કડકે કામ કરવાને બદલે આખુંજ કામ એક સામદું યજ જણું હોય તો તેમ કરવામાં હું કાષ્ટ વાધો જોતો નથી.

જો આપણે ચિત્રકળાની ધણી નિતાળો પર નજર નાખીએ અને તેમની ઉત્તરોત્તર શ્રેષ્ઠતા ધ્યાનમાં

લઈએ તો આપણને માલમ પડશે કે જેઓ રંગવાની કળામાં પ્રવીણ હોય છે તેઓ આ પદ્ધતિને અનુસરે છે. વેનીસ

રંગવાની કળા,
ચિત્રકારોનાં દૃષ્ટાંતો.

અને ફેનેમીસની નિશાગનેા યશ અને માનનેા આધાર એમની રગવાની યગા ઉપર રહેલો છે અને ચિત્રો બેગી કગારી ઝમીનેટો ધણી ઓઝી છે ટાઇમીઅનના પાંત વેગેનીમના નીટરેરેટના અને બસન્મના ચિત્રો થોડા અને છૂટા છવાયા છે, તેમની ચિત્રમા રહેલી રગની મીલાવટ જોટલી સુદર અને શ્રેષ્ઠ છે તેટલીજ મદગપી અને વિકૃત છે તેમની કાગળ ઉપર ચિતરાયતી રૂપરેખા ઝગેઝગેા અને બારોસીઓ ધણાજ થોડા ચિત્રો આનેખી મયા છે ફેનેમીમના ચિત્ર કાશે રૂબે મ અને વાન્ડાઇક ચિત્રનુ આનેખન ધણુ ખડ રગમા અથવા તો Chiaroscuro ના કરતા ધણુ સપૂર્ણ ચિત્રો આવા મહાન ચિત્રકારોના નામથી વેચાતા.

મહારા અનુલવથી હું આ ઉપદેશ આપવાની હિમત કરે છુ મારા ઉપદેશો માન્ય ગણાતા ઉપદેશોમાથી ત ન જુદા પડવાથી હુ ડરને ડરતે રજુ કરે છું પણ આથી વધારે મારા ઉપદેશો સુચરવામા આવશે તો જરાએ દિનગીર થયા વગર પાઠા ખેચી લઇશ.

એક મિદ્દાત એવો છે કે જેનેા દલી, અબલા અને આગસુ માણસ વિરોધ કરશે. હુ તે સિદ્ધાનતુ સતત પરિશ્રમથી ધ્યેય પુનરાવર્તન કરતા જરીએ ડરતો નથી પ્રાપ્તિ.

તમને તમારી પ્રતિભા પર ભરોમો કે આધાર ન દોવો જોઇએ જો તમે ખરા જુદિશાળી હસો તો ઉલોગથી ધણુ કામ સુધરશે. જો તમારામા આધારણ શકિત હશે તો ઉલોગ ખામીએને સુધારશે. મુયોગિત પરિશ્રમ મરનાર વ્યક્તિને કશુંજ અસાધ્ય નથી. પરિશ્રમ વગર કશુંજ મળતુ નથી. પ્રતિભાનુ સત્વ ઉપર આત્મવિશ્વાસી વાદાધાટમાં ન ઉતરતા હુ એક વાત ક્ષાવવા હિમત કરે છુ કે વિધથી ન ડગને અનિશ્ચાત પરિશ્રમ અને અમુક ધ્યેય પ્રતિપાદન મગ્યનેા ત પર સ્વભાવ કુમરનીશકિત જે અસર ઉપજાવે છે તે અસર આથી ઉપજશે.

તે કે મનુષ્ય બધીજ જગાએ અને બધીજ વખતે ચિતરી કે રંગી ન શકે પણ બધીજ વખતે અને લીલી અને પુટાર્યનું બધીજ જગાએ મન યોગ્ય માધનો તૈયાર સચોટ ચિત્ર.

કરી શકે. પુરાતન સમયના સૌથી શ્રેષ્ઠ શક્તિમાન સરદાર શીલોપીમેનનું વર્ણન કરતાં લીપી અને પુટાર્ય બંને એનું માનસ કેવા પ્રકારનું હતું તેનું ચિત્ર સચોટ રીતે ખડું કપુું છે, અને કેવા પરિશ્રમથી એ શ્રેષ્ઠતા મેળવવા શક્તિમાન થયો હતો તેનો પણ બંનેએ ચિતાર આપ્યો છે.

હું ઘરમા હોઉં કે બહાર હોઉં, શેરીમાં હોઉં કે ખેતરમા હોઉં તો પણ આ આશાજનક અને ચક્રાર સુવાન મહારી નજરે પડ્યા વગર રહેતો નથી. દરેક વસ્તુ તેના દેખવામા આવે તે તે વસ્તુ તેને એક મોટા પાઠ શીખવાને માટે નિમાણુ થયેલી ન હોય એમ તે માનતો. તે કુદરતનું નિરીક્ષણ કળાને અર્થે જ કરતો. કુદરતના સૌંદર્યને ભેગું કરતો અને એની ભૂલો સુધારતો. મનુષ્યની સુખાકૃતિમાં લાગ-ણીના અને ઉર્મિના આવેશો મુકતો અને એકાંત અને વિકૃત વિષયોમાથી નજરે ખુખીઓ આણતો ખરાબ ચિત્રોમાથી પણ ઉપ-યોગી સિદ્ધાંતો ખોળી કહાડતો લીઓનાર ડોડેવીન્સીના કહેવા પ્રમાણે તો અગ્નિમા જણાતી અથવા તો વગર રંગાયલી દિવાલોમાં ચિત-રાયલી કલ્પિત અને તરંગી રૂપરેખાને સુધારતો.

જે કળાકારનું મન વિચારોથી ભરપૂર હોય છે અને જેનો હાથ અભ્યાસથી ચિત્રકળામાં હરી ગયો કળાકારનું માનસ. હોય છે તે કળાકાર પોતાનું કામ ધણી જ સહેલાઈથી, ઝડપથી કરી શકે છે. કળાકાર તમને એમ દસાવવા માગે છે કે એ તો પ્રતિભાશાળી પુરુ-ષની પ્રેરણાની રાહ જોઈ રહ્યો છે તે કળાકારને પોતાનું કામ શરૂ કરવું અઘરું પડે છે, અને છેવટે વિષ્ણ અને કુખથી બળી જાય

છે. આથી ઉલટું અનુભવી કળાકાર પહેલેથી પોતાના વિષય પર પાકો વિચાર કરે છે અને તેથી પ્રયત્ન વગર કળાની યાન્ત્રિક શક્તિ એની મેળે આવી જાય છે. જે તેની પાસે છે તે મેળવવાની મુશ્કેલીનું જો તેને જ્ઞાન હોય તો તે ગુપ્ત વસ્તુ છુપાવવાનો ડોળ કરતો નથી. ખીજા પ્રત્યે જરાએ ધ્યાન દેખાડ્યા વગર તેના મનમાં એવો સતોપ થાય છે કે જે પોતાના જેવો સતત પરિશ્રમ કરશે તે જરૂર એના જેવો મોટો માણસ થશે. જેમ મદારીને સતત ડર અને વહેમ રહે છે કે રખેને એની યુક્તિ અને આલાપી પકડાઈ જાય, તેવો ડર ચિત્રકારને જરાએ રહેતો નથી; કારણ કે તેની ઉચ્ચ પદ્ધતિ, તેનો ક્ષેત્ર અને તેની શ્રેષ્ઠતા, આલાપી કે યુક્તિ પર રહેલી નથી.

પ્રવચન ત્રીજું.

ચિત્રકળાની પદ્ધતિ અને સિદ્ધાંત.

નાની મોટી વયના વિદ્યાર્થીઓને અને જોડ્યા દરજ્જાના અભ્યાસીઓને સંબોધન કરવું એ સહેલું નથી. જે વય પ્રમાણે મગજ કેળવાયલું ન હોય તો આપણે આગળ વધવાને બદલે પાછા પડીએ છીએ.

મહેં બીજા પ્રવચનમાં કહ્યું તે પ્રમાણે યુવાન ચિત્રકારનો પહેલો

પ્રયત્ન તો પોતાની આખ આગળના

અંધશ્રદ્ધાથી અને કે નરુનાની નકલ કરવામાં અને કલાને વળ ચોક્કસાધથી નકલ લગતી કુશળતા મેળવવામાં હોવી જોઈએ. કરવાનો પ્રતિબંધ. જ્યારે મહેં મહાન પૂર્વજ્ઞેનાં કાર્યોના

ઉદ્દેશી અધ્યયનની લલામણ કરી હતી

જ્યારે મને લાગ્યું કે જેમણે મૂળતત્ત્વો ઉપરાંત વધારે જ્ઞાન મેળવ્યું છે તેમણે મહારી શીખામણમાં કાંઈક વળુદ લાગશે; પણ મ્હારે તમને ચેતવણી આપવી જોઈએ કે ગમે તેવા શ્રેષ્ઠ અને પ્રમાણભૂત ગુરુ હોય તેને અંધશ્રદ્ધાથી વળગી રહેવું નહિ તેમજ તેની પદ્ધતિનું અનુકરણ પણ કરવું નહિ. કુદરતની પણ ચોક્કસાધથી નકલ કરવાની જરૂર નથી. ચિત્રકળામાં રહેલી શ્રેષ્ઠતા કુદરતની નકલ કરવાની કળામાં રહેલી શ્રેષ્ઠતા કરતાં વધારે છે. આ શ્રેષ્ઠતાનું તમને ખતાવવા ઇચ્છું છું. જે વિદ્યાર્થીઓ આરંભની તાલીમમાંથી પસાર થયા હોય છે તે કળામાં ઠીક ઠીક આગળ વધેલા હોય છે. જેને પીછી પર કાણુ હોય તેવા વિદ્યાર્થીઓને સમજ સહિત કેળવવાની પણ પુરમદ હોય છે. તેવા વિદ્યાર્થીને જણાવવું

જોઈએ કે કેવળ કુદરતની નકલ કરનાર મહાન કાર્ય ઉપજાવી શકતા નથી તેમજ તેની ઉચ્ચ ગાંભીર અને વિશાળ વિચાર કલ્પના પણ હોતી નથી; અને તે પ્રેક્ષકોની હૃદયોની લાગણી ઉશ્કેરવા પણ અસમર્થ હોય છે.

સાચા ચિત્રકારની ઈચ્છા વિશાળ હોવી જોઈએ. માનવ જાતને બારીક અને સ્વચ્છ નકલ કરવાની સાચા ચિત્રકારની કળાથી રીઝવવાને બદલે તેણે ભવ્ય વિચારથી નમુનાને સુધારવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. પ્રેક્ષકોના ઉપર ઉપરનાં વખાણ મેળવવાને બદલે તેણે કલ્પનાને સાખ્ય કરી યરા અને કીર્તિ મેળવવાં જોઈએ.

કળાની સંપૂર્ણતા કેવળ નકલ કરવામાં સમાયતી નથી એ સિદ્ધાંત નવો નથી. ઘણાએ કેળવાયલા કળાની સંપૂર્ણતાનો માણસો આ સિદ્ધાંતને પ્રેર્યો છે. પુરાતન આધાર સૌંદર્યની સમયના કવિઓ, વક્તાઓ અને અર્થકાર ઉચ્ચ આદર્શ લાવના શાસ્ત્રજ્ઞો આ સિદ્ધાંત પર પુષ્કળ ભાર ઉપર છે.

સૌંદર્યની ઉચ્ચ આદર્શ લાવનામાંથી ઉપજે છે. તેઓ ચિત્રકારોની અને શીલ્પીઓની પદ્ધતિને હમેશાં અનુસરે છે અને ખાસ કરીને તેઓ, શ્રીડીઆસ જેવા માનીતા કળાકારનો એવા પ્રતિપાદન કરેલા સિદ્ધાંતોના દાખલા આપે છે. સૌંદર્યના સંપૂર્ણ વિચારથી તેનું મન પરિપૂર્ણ કરવા કળાકાર ઇશ્વરી પ્રદેશમાં જાય છે એમ માનવામાં આવે છે. પ્રેક્ષકો જણાવે છે કે જે કળાકાર કુદરતમાં દેખાય છે એવા નમુના લે છે અને તેની ચોક્કસ નકલ કરવા મથે છે, તે કળાકારને સંપૂર્ણ સૌંદર્ય પ્રાપ્ત થતું નથી કારણ કુદરતની કૃતિ પ્રમાણમાં મહોટી નાની હોય છે.

અને સૌ દર્શની કક્ષામાં પણ આવતી નથી. જ્યારે શ્રીડીઆસે જ્યુપીટરનું ચિત્ર ચિત્રયું ત્યારે એણે નજર આગળ દેખાતી આકૃતિનું અનુકરણ ન કરતાં હોમરનાં વર્ણનમાંથી જે ચિતાર તેણે મનમાં જ્યુપીટર વિષે ખડો કર્યો હતો તે ચિતાર ધ્યાનમાં રાખીને, વિચાર કરીને ચિત્ર ચિત્રયું સીમેંગે શ્રીડીઆસના ઉપર વિવેચન કરતાં જણાવે છે કે જ્યારે તેણે જ્યુપીટર અથવા મીનિસ્વાની આકૃતિ કારી કાઢી તે વખતે તેણે કાંઈ પણ મનુષ્ય આકૃતિ નકલ કરનાં માટે નજર આગળ રાખી ન હતી પણ મૌદર્યનો મપૂર્ણ વિચાર મનમાં રાખીને સૌ દર્શનું ધ્યાન પૂર્વક અધ્યયન કરતો અને પોતાની બધીજ ડગ્લા કુશળતા અને પરિશ્રમ તેનું અનુકરણ કરવા તરફ યોજતો.

હાલના તેમજ પહેલાના વખતના લોકો કયામાં રહેલી શ્રેષ્ઠ

શક્તિને માને છે. એક ભાષા આ શ્રેષ્ઠતા

કળાની શ્રેષ્ઠતા માટે દશાવવાને માટે જુદા જુદા શબ્દો વાપરે વપરાતા જુદા જુદા છે ઇટાલીના લોકો શ્રેષ્ઠતાને ભવ્ય શબ્દો.

જુસ્સો કહે છે. ફ્રેન્ચ લોકો તેને સપૂર્ણ

ખુબ સુરતી કહે છે. અને અંગ્રેજ લોકો

એને મહાન શૈલી, પ્રતિભા અને રમિકતા કહે છે. આ એકજ વસ્તુના જુદા જુદા નામો છે. પોતાની જાતને અને યન્ત્રને જુદી પાડતી માનમિક ભવ્યતા ચિત્રકારની કળાને ઉમદા કરે છે અને વકતૃત્વ જે અમર કેપજાવવા ભાગ્યે જ મમર્થ હોય છે, તે અસર માનમિક ભવ્યતા ઉપજાવી શકે છે.

તેટલાજ માટે હાલના તેમજ પહેલાના વખતના લોકો કયાના

આ દિવ્ય સિદ્ધાંતના હોમ પૂર્વક-વખાણ

વખાણથી ઉપજતી કરવા ચુકતા નથી પણ મહે પહેલાં જોડી અસર.

જણાવ્યું હતું તેમ હોમ પૂર્વક

કરેના વખાણુ જ્ઞાનન ભાગ્યેજ વધાર છે વિદ્યાર્થી ધણી
 વાર આવા વખાણુથી કેનેજન થઈ મોટું કામ ઉપાડવા
 મમથ થાય કે પરતુ આવા વખાણુ નમતો જુસ્મો વધારવાને
 બંને નરમ પાડે કે પોતાના મન માથે વિચાર કર્યા પછી તે વિદ્યા
 ર્થીને મમજણુ પડે કે ક લાભકાર છત્તરી પ્રેરણા જેવી વસ્તુ કોઈ
 છે જ નહિ. નવા વિચાર મેળવવા તે કી દિવ્ય પથે વિચરતો નથી.
 વિદ્યાર્થીને માનમ પડે કે ક માધારણુ અવનોકન પ્રવાની અને
 સમજવાની શક્તિ એ ખરા અગત્યના ગણે તેણે મેળવ્યા છે આમ
 તે અને ઈ- શબ્દ પાડિયના વગમતમા નિરાશ મને છે અને
 મનુષ્ય ઉદ્યોગથી પણ મેળવી ન શકાય એવા વિષયોની પાછળ પ
 વાનો નિરનાજનન વિચાર કરે કે

આ તેમજ ખીજ પ્રમણે પર આપણે કેટલો આધાર ઉત્પાદ
 પર ગળી શકીએ અને કેટલો આધાર જુદી પરતવે રાખી શકીએ
 તેનો તકાવત ગરામર મમજવો જોઈએ. જ્ઞાની ઉચ્ચ કારીની
 મપૂર્ણ અસર સ્પષ્ટ રીતે અને મગા પર્વક ભાવે દર્શાવવાની
 જે મથ અને મગીન મિજાતિ પર આપણે વિચાર કરી શકીએ
 અને તેને આચારમા ફેરી શકીએ એવા મિજાનોના અંદર વખાણ
 કરી મેળી રહેતુ એ અગોચર વાય

જે વિદ્યાર્થીના મનનુ વનજી મદાન સંતીને પ્રાપ્ત કરવાનું
 નાય તો તે રીતીની વ્યાખ્યા આપવી
 રમિકતા અને પ્રતિ- અથવા તો તેનું શબ્દમા વલન પ્રત્યું
 ભાની પાપ્તિ. એ માછ અધક નથી રમિના અને

પ્રતિભા નિયમોથીજ શીખી શકાય તો
 તેને રમિકતા કે પ્રતિભા કહેવા એ મગા ભરેતુ છે આ મદાન
 ગુણે મેળવવા માટે કોઈ નીર્ણિત નિયમા નથી હતા પા. આપણે
 એવું તો ચોક્કસ રીતે કદી શકીએ કે જે આપણે ખ્યાન પર્વક

કુદરતીની કૃતિએને નિહાળીએ, વસ્તુની પમદગીમા કુશળ હોઇએ, તેને હૃદયમાં ઉતારવાની કાળજી રાખતા હોઇએ અને અવયોક્તને સરખાવતા હોઇએ નો તે ગુણો થોડે ઘણે અંશે પ્રાપ્ત થઇ શકે. ઉપદેશ વગર ન મેળવી શકાય એવા મૌઁદ્યો કળામા છે એમ આપણને લાગે છતાં પણ એ મૌઁદ્યોને પ્રયોગાત્મક બિદ્યતા તરીકે રજુ કરી શકાય અનુભવ એજ મોટામા મોટી વસ્તુ છે, પરંતુ દરેક વ્યક્તિને અનુભવથી વાલ થતો નથી પોતાનામા શક્તિ હોવા છતાં ઘણા માણસો નિરર્થક વસ્તુના અનુભવ મેળવવાની બલ ઠરે છે. સૌંદર્ય અને સંપૂર્ણતાના મહાન આદર્શો સ્વર્ગમા હોતા નથી પણ પૃથ્વી પરજ હોય છે. તે આદર્શો આપણી પામે છે અને આપણી આણુ-આણુ વીટગાયલા હોય છે કુદરતની વિકૃતિ શોધી કહાડવાની શક્તિ અનુભવથી જ મળી શકે છે મહારા અભિપ્રાય પ્રમાણે વ્યવહારિક રીત રિવાજોમા વિલક્ષતા અને ખાસીયતમા અને દરેક જાતની મનિષ્ઠરતનામા ડહાની ભવ્યતા અને મૌઁદ્ય મમાયલુ છે.

આપણી નજર આગળ દેખાતા બધાજ કુદરતના દેખાવમા કોઇની કાંઇ બૂલ કે ખોડ હોય છે. મૌઁદ્ય કુદરતના દેખાવોનું શ્રેષ્ઠ કુદરતી દેખાવમા પણ નિમોઁદ્યપાલુ, અધ્યયન, સૌંદર્યના બારીકપાલુ અને અમપૂર્ણતા હોય છે, અર્થ. પણ દરેક શક્તિ આ ખોડ જોઇ શકતી નથી. જે વ્યક્તિએ કુદરતના દેખાવનું

અધ્યયન કર્યું હોય, મરાખર મરખામણી કરી હોય તેનેજ આ ખોડ માયમ પડે છે શ્રેષ્ઠ નીવી પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા રાખનાર ચિત્તકારે આ લાગી અને પરિશ્રમ યુક્ત મરખામણીના અભ્યાસ કરવો જોઇએ. આ માધનથી તે મૌઁદ્યના માથો વિચાર પ્રાપ્ત કરે છે. તે કુદરતને કુદરતથી સુધારે છે અને કુદરતની અમપૂર્ણ દશાને તેની સંપૂર્ણ દશાથી સુધારે છે ચિત્તવર મમમ આકૃતિમાથી ખોડ

ખાંપણને, દુઃખદુઃખિને અને વિદ્યુતિને જુદી પાડે છે અને આદ્યતિને એક જુદાજ સંપૂર્ણ ભાવવાચક વિચારરૂપે રજુ કરે છે. કાષ્ઠપંથુ આદ્યતિને ખરખાવી ન શકાય એવી આદ્યતિ કુદરતી રીતે ચિતરતાં તે શીખે છે એ કહેવું દેખીતી રીતે વિપરિત લાગે છે. કુદરતની સંપૂર્ણતાના આ વિચારને કગાકરો આદર્શ સૌંદર્ય કહે છે. આ વિચાર એક મોટામાં મોટો ગ્રેરક સિદ્ધાંત છે. આ આદર્શથી શ્રીડી-આસને યશ મળ્યો. આ ગંભીર સિદ્ધાંત પર કામ કરી તેણે જગતમાં ક્રેમાહ અને હોંસ ઉત્તેજિત કર્યાં. જે આ પદ્ધતિને અનુસરવાની તમારામાં હિમત હશે તો તમને જરૂર શ્રીડીઆસની માદક

સમયના શીર્ષાઓના કામોનું કાગળપૂર્વક અધ્યયન કરવાની આ સહતિ છે. તેઓ આખી જિંદગીના પરિશ્રમને અતે જે શ્રેષ્ઠ મૌદર્યયુક્ત નમૂનાઓ પોતાની પાછળ મૂકી ગયા છે તેનું કાગળ પૂર્વક અધ્યયન કરવું એજ દુકી પદ્ધતિ છે. આથી એમ આશા ન રાખવી કે એમના જેટલાજ પરિશ્રમ અને ઉદ્યોગથી એમના જેટલીજ મહેનતનો જાહેસો અને યશ તમને મળશે એમને માટે જે વિદ્યાલયો હતા તેનાજ વિદ્યાર્થીઓ આપણે માટે આજે છે કારણ કુદરત કદી કાંઈનેજ એના શિષ્ય થવાની ના પાડતી નથી.

મને ખબર છે કે જે પ્રતિભાની શક્તિ અને આનંદ પર આધાર નાખે કે તમને આ પરિશ્રમયુક્ત એકનનો અભિપ્રાય. પરીક્ષા કે તપાસ નજીવી લાગશે એકન જેવો મોટા માણસ પણ નિયમોને બંધન-ઉપ થવાના વિચારને અને પસંદગીથી કે સુટબીથી પૌદર્ય ઉપજાવવાના વિચારને હમી કહાડે છે એકન એક ક્ષણે લખે છે કે કોઈ પણ માણસ એમ જહી ન શકે કે અંગ્રેજેમ અથવા આર્થર્ ટયુરર છોકરવાદ હતા કારણકે એમના એક નમિતિના પ્રમાણથી મનુષ્યા કૃતિ ચિતરી હતી અને બીજાએ જુદી જુદી આકૃતિઓના સોથી યે/ ભાગો લઈ એક ગ્રેહ અને મુદ્ર આકૃતિ બનાવી હતી માટે એકનના જેવા કુળજ ચિત્રકારે કોઈપણ નિયમને બંધન પ થવું જોઈએ અને એકજાતના અનરના આનંદથી પોતાનું કામ કરવું જોઈએ.

એકન જેવા મહાન વેખક અને મહાન વિચારકના અભિપ્રાયની શંકા કરની એ જોખમ ભરેલું છે તે વધારા પડતું દુકાલમા લખવાનો અભ્યારી હોનો તેટલા માટે કેટલીખવાર એ ચું કહેવા માગે છે તેની શકા ઉદભવતી હતી. માટેનો નિયમો માથે કાંઈએ મબધ

નથી એમ બેકનનો કહેવાનો અર્થ હોય તો તેમાં એની બૂલ છે. કુદરતમાંથી એક એવો નિયમ મળે છે કે વિકૃતિમાં લાઇ જતા નિયમોનું તોડી નાખે છે. બ્યારે કોઇપણ કાર્ય નિયમ ઉપરાંત કરવામાં આવે છે ત્યારે તે કાર્ય ખીજા નિયમને અનુમરીત કરવામાં આવે છે, નહિ કે તે નિયમોનો વિરોધ કરવામાં આવે છે. નિશ્ચયાત્મક કાર્યો કોઇ સિદ્ધાંતપરજ રચાય છે.

જો (Ideology) પરમાનન્દનો અર્થ ક્રીમત અથવા સાદમ કરવામાં આવે અથવા તેનો અર્થ જન્મ-પરમાનન્દનો અર્થ. તાની સાથે આવેલી શક્તિ અને પ્રયત્નથી ન મળેલી શક્તિ એમ કરવામાં આવે તો એ મહાત્મ તત્ત્વગાની સાથે દુઃ તો મમત નજ થઇ શકું. દરેક આનન્દ ઉપગતનો નમુનો કેટલાક સિદ્ધાંતમાંથી આવે છે. જેમ આનન્દ ઉપગતવત્તારા નમુનો અનન્ત છે તેમ તેના સિદ્ધાંતો સુમાર વગર જુદા પડે છે. દરેક મનુષ્ય પરમાનન્દ કે મક્ષ્ય ક્રીમતથી સિધ્ધાંતો બોળી શકેનો નથી પરંતુ કાળજી અને કદાપબૂધી બોળી શકે છે.

આ આકૃતિઓ જુદા લક્ષણવાળી અને પ્રમાણસર હોવા છતાં પણ મંપૂર્ણ હોય છે, એ વાત ખરેખર જુદી જુદી આકૃતિનાં મત્ય છે, પણ આમાંનું એકે આકૃતિ લક્ષણમાં સમાએલું વ્યક્તિનું નિરૂપણ ન કરતા આખા વર્ગનું સંપૂર્ણ સૈદ્ધ્ય. નિરૂપણ કરે છે. જેમ મનુષ્ય જાતને માટે એક આકૃતિ હોય છે, તેમ એકજ વર્ગની જુદી જુદી વ્યક્તિગત આકૃતિને માટે એકજ વિચાર અને એકજ મુદ્દાની આકૃતિ હોય છે. બાળપણ અને ઘડપણની આકૃતિમાં ઘણો ફેર હોવા છતાં પણ બાળપણની એકજ સરખી અને ઘડપણની પણ એકજ સરખી આકૃતિ હોય છે મ્હારે વધારે કહેવું જોઈએ કે મમત્ર મનુષ્ય વર્ગની સૌથી થ્રેષ્ટ મંપૂર્ણ આકૃતિઓ તે વર્ગની વ્યક્તિગત આકૃતિ કરતા વધારે ચઢિઆતી હોવા છતાં આમાંની કોઈપણ આકૃતિમાંથી મનુષ્યાકૃતિની સૌથી થ્રેષ્ટ મંપૂર્ણતા મળતી નથી. આ સંપૂર્ણતા દરકયુલ્લમની આકૃતિમાં, કુમ્તીબાજની આકૃતિમાં, કે ઍપોલોની આકૃતિમાં એ મળતી નથી પરંતુ બધી આકૃતિ ભેગી કરીને તેમાંથી ઉપજાવેલી એકજ આકૃતિમાં મંપૂર્ણતા હોય છે. કુમ્તીબાજની ચપળતા, ઍપોલોની મુકોમળતા, અને દરકયુલ્લસના બાહુબળનો ચિતાર એકજ આકૃતિમાં રજુ કરેલો હોય છે. કારણ સંપૂર્ણ મૌદ્ય જુદી આકૃતિના લક્ષણો ભેગા કરવામાં મમાએલું છે. બધાં લક્ષણો દૂર કરી, એકજ વિશિષ્ટ લક્ષણ લેવામાં મૌદ્ય મમાએલું નથી.

આકૃતિને જુદા પાડવાની, તેના નકલત મમજવાની શક્તિ અને તેના જુદા જુદા લક્ષણોનું રાત્ર ચિત્રકારને બહુજ જરૂરનું છે. જુદા જુદા આકારની આકૃતિની રચના બદલવા છતાં, દરેક જાતમાં રહેલો સંપૂર્ણતાનો ખાસ ચિત્રકારની ધ્યાનબદ્ધ જતો નથી.

વિકૃત આકૃતિમાં પણ આધાર મામ્યતા હોય છે. પાનળી અથવા
મડી, ઉચી અથવા ઢુઢી, અને સૌંદર્યના
વિકૃત આકૃતિમાં આ- અભાવવાળી આકૃતિ હોવા છતાં તેના
કારની સામ્યતા. ભુદ્ધ ભુદ્ધ ભાગોની મીઠાવટ, આપણા
મનને આનન્દ પ્રમાડ્યા વગર રહેતી નથી.

સૌંદર્ય અને આધાર શુદ્ધિ-સામ્યતાનું-ચોક્કસ અને સ્પષ્ટ
જ્ઞાન મેળવ્યા પછી અને કુદરતની ભુદી
કુદરતના જ્ઞાનની ભુદી આકૃતિને ભાવ વાચક રૂપે મૂક્યા
આવશ્યકતા. પછી, કળા-કારનું ખીલું કામ કેશનથી
તદ્દન ભુદી એવી કુદરતની મત્ત રહેતું
જ્ઞાન મેળવવા તરફ હોતું જોઈએ. આજ પદ્ધતિ અને મિદાન
ધ્યાનમાં રાખીને હાલની કેળવણી એ જે કુદરતને અનિકૃતિમંતાના
રોજના બોલમાં દારી દીધી છે. તે કૃતિમંતાને કળાકારે સાદી અને
પવિત્ર-નિર્મળ કુદરતથી ભુદી પાડવી જોઈએ.

કુદરતી પગના હલન વિશે જે શરીર શાસ્ત્રનો અધ્યાપક
શીખવી શકે તેના કરતાં વધારે સારી રીતે હું સમજાવી શકું એમ
નથી. આગળ પાછળ પગ હલાવવાની ફેશન, ઉભા રહેવાની
પદ્ધતિમાંથી ઉપજતી નિર્જાનતામાંથી, અને હાડકાંની રચનામાંથી
પ્રાપ્ત થતાં, કુદરતથી તદ્દન વિરુદ્ધ છે. વધારામાં માથાં ટટાર રાખ-
વાની રમંત છાતીને આગળ રાખવાનો શોખ અને પગ એકદમ
સીધા રાખવાની રીત અને આવી ઘણી પદ્ધતિનું પરીણામ ફેશન-
માંથી ઉદ્ભવે છે. આ બધું કુદરત શીખવતી નથી પરંતુ આપણે
બાલપણમાંથી શિખીએ છીએ.

દંભ, ડોળ અને તરંગને લઈને ઘણીએ મનુષ્ય આકૃતિ
અને કુદરતી યદ્ય છે તેના દાખલા મ્હે ઘોડા પંણા આપ્યા છે. જે
તમે નૃત્ય કેશનાં શિક્ષકોને વાંચી ભુદી ભુદી રીતે ગોઠવનારા ઉત્સાહોને

અને દરજ્જાને જુઓ તો તમને માલમ પડશે કે તેઓ કુદરતી વસ્તુઓ ઉપર કેવો ઓપ ચલાવે છે.

માનવિક અને અલંકારિક કળાના ભાગ દેશનને લીધે અપાનો હોય તો કુદરતને ચિત્રકળામાંથી તદ્દન કાઢી નાખવી જોઈએ. ચિત્રકારે કુદરતના સત્ય બાલકને બદલે તરંગી રીતે બદલી લીધેલા બાળકની બૂલ કરવી જોઈએ નહિ. પોતાના દેશના કલ્યાણ અર્થે ખોટા અને વિરૂદ્ધ વિચારોને જોરજુલમથી કાઢી નાખવા જોઈએ, અને વ્યવહારિક અને ક્ષણિક અલંકારોનો તિરસ્કાર કરવો જોઈએ તેમજ શાશ્વત ટેવોનું અધ્યયન કરવું જોઈએ. તે દરેક દેશના લોકોને પોતાના કામથી પરિચિત કરે છે અને પ્રેક્ષકોને ભવિષ્યની પ્રબળ બનાવવાની આગાહી કરે છે.

કુદરતની ટેવોને આધુનિક દેશનને જુદી પાડવાની છે, કાળજી માંથી એક હસવા જેવી પદ્ધતિ જીવી થાય છે. ચૌદમા લાખની કોર્ટના ઝીસના બહાદુર માણસોમાં રહેલો ડોળ અને ભપકાને આપણા ચિત્રકારો અનુસરતા હતા. આવી પદ્ધતિને અનુસરવું એ અવકાશ છે.

આ બાલને દૂર કરવી અને કુદરતની સત્ય સાદાઈનું અનુકરણ કરી જારી રાખવી એ કામ દેખીતી કુદરતની સત્ય સાદાઈ રીતે કંઠજ છે. દેશન અને રીતરિવાજોની તરફેણમાં વિરૂદ્ધ વિચારોને, યોગ્ય રીતે બીજી કુદરત કહેવામાં આવે છે. કેવળ કુદરતી વસ્તુ અને કેળવણીની મદદથી ઉપજેલી વસ્તુ વચ્ચે શો તફાવત છે એ આ “બીજી કુદરતની” મદદથી કહેવું એ મુશ્કેલ છે. જે માણસે કુદરતના શાશ્વત અને નિશ્ચિત જ્ઞાનથી પોતાના દંભ અને ડોળ કબાડ્યા નથી, અને જેણે પોતાના મન પર કાણુ રાખ્યો નથી તે માણસ વ્યવહારિક, વિરૂદ્ધ અને ખોટા વિચારોથી દોરવાઈ જાય છે. આજ વખતે

આપણે પુરાતન સમયના લોકોને ઉપદેશકો મનાવવા જોઈએ તેમના કાળોનું કાળજીપૂર્વક અધ્યયન કરવાથી તમે કુદરતની સૂચ માદાઈ મેળવી શકશો. જો તમે એકવીજ કુદરતનો અભ્યાસ કરશો તો તમારી ધ્યાન બહાર જાય એવા અવગોચરની સુચના તેઓ કરી શકશે. આધુનિક સમયના લોકોના કાંઈ કરતા પુરાતન સમયના લોકોના કાંઈ આ પદ્ધતિમા વધારે સહેલા છે, એવો મહારો પાંકો બુંદ છે તેમની રીતભાત સરળ અને માદી હોવાથી તેમને શુદ્ધ શીખવાનું નથી એમ નથી પણ આધુનિક કળાકાર પોતે સાચી વસ્તુનું નીરિક્ષણ કરે ત પહોંલા તા દેશનનો પડો દાખવાન બદને ઉઘાડવાની તેમને દરજ પડે ડ

ચિત્રકળાની મહાન શૈલીની પૂરી પરીક્ષા અને તપાસ કર્યા પછી જો આપણે એમ ધારીએ કે આકૃતિમાં ભવ્યતા કળાકારે મૌલ્યનું મત્ત્ય જ્ઞાન મેળવ્યું છે અને ચૈતન રેડવાની અને નેણે સાદાઈ અર્પતી કુદરતની કળા.

તેનું નાજીનું કામ આપણે સાધારણ કદખી શકીએ તેનાથી પણ ઓછું થઈ જાય છે જોણે સૌંદર્ય અને માહિતી ગુણો મહાન શૈલીમા કેળવ્યા છે તેને ધણજ થોડું શીખવાનું રહે છે પણ એટલું તો બનવું ન જોઈએ કે વિચાર કદખનાની ઉત્તરતા કેવળ સંપૂર્ણ આકૃતિના દેખાવ કરતા વધારે તીવ્ર શુદ્ધિની ભવ્યતાથી આકૃતિમા જીવન અને ભવ્યતા અર્પવી અને તત્વમાનના ડહાપણથી અથવા વીરરમ પ્રધાન ગુણથી આકૃતિમા ચૈતન રેડવું એ એક કળા છે જે માણસ પોતાની સમજ શક્તિને વિવિધ પ્રમરના જ્ઞાનથી વધારે છે અને આધુનિક તથા પુરાતન સમયની કવિતા વાચી પોતાની કલ્પના શક્તિને પોષે છે તેનેજ આ કળા પ્રાપ્ત થાય છે

આની રીતે કેળવાયેલો હાથ અને કેળવાયેલી બુદ્ધિ મોઢી શ્રેષ્ઠ કળા ઉપજાવવાને મમથ છે. ચિત્રકળાનાં નમ્ર પથ ગમે તેવા લાભકારક હોવા છતાં પણ આવી ઉચ્ચ ક્રાંતીના વિદ્યાર્થી એ પથને ધિક્કારશે કારણ એ પથે જવાથી યશ મળતો નથી. પ્રેક્ષકને છેતરી શકે એવા ચિત્રો મોઢી શ્રેષ્ઠ ચિત્રો છે એમ માનનારા સકુચિત વિચારના કળાકારોને હમેશાં માટે તં છોડી દેજો. માળીની માફક નાચી ક્રાંતીના ચિત્રકાર એકજ જાતની એકજ વસ્તુ અને બીજી વસ્તુનો જુલો તકાવત તે દેખાડવા દે છે, પરંતુ ઉચ્ચ ક્રાંતીના કળાકાર તત્વજ્ઞાનીની માફક કુદરતનાં લાવવાવ્યક વિચારે અર્પે છે, અને દરેક આકૃતિમા જુદી જાતના લક્ષણો રજુ કરે છે.

જો કળાનું વિશિષ્ટ લક્ષણ આપને ઈતરવાનું હોય તો ત્રીણી બુદ્ધિના ચિત્રકાર જરૂર મરજ થાય. પ્રતિભાશાળી ચિત્ર- પરંતુ પ્રતિભાશાળી ચિત્રકાર આપને કાર આપને અગત્યતા અગત્યતા ન આપતા બુદ્ધિને અગત્યતા ન આપતાં બુદ્ધિને આપે છે ઈંદ્રિયોને આકર્ષે એવા, ધ્યા- અગત્યતા આપે છે. નમા વિક્ષેપ પાડે એવા અને હૃદયની લાગણીને ઉત્તેજિત ન કરે એવા નહિવા અને ત્રીણા નમુનાઓપર તે પોતાનાં જસએ સમય બગાડતાં નથી.

આજ મહાત્વાકાંક્ષા તમારા મનમા ઉચ્કેરવા ઇચ્છું છું. આ આખા પ્રવચન મારફત મારો આશય એક મોટો વિચાર રજુ કરવાનો છે કે જે વિચાર ચિત્રકળાને માત્રી લગ્યતા અર્પે છે, જે વિચારથી, ચિત્રકળાને ઉચ્ચ ક્રાંતીની વિદ્યાનું નામ અપાય છે અને જે વિચારથી તેને ઈવિતાની લગિની કહેવામા આવે છે.

એવું કદાચ મને પણ ખડ કે ઘણાએ યુવાન વિદ્યાર્થીઓએ ઉદ્યોગથી મુશ્કેલીઓ દૂર કરી હોય, વિશાળ વિચારો મમજવા

શકિતમાન થયા હોય અને વધારે ઉમદા માર્ગથી તદ્દન અગાત, રહી ચિત્રકળાને પથે ઝંપલાવ્યું હોય. વસારી એક ઢેકાણે થોડી રીતે લાખે છે કે આઝાદે કચુરે, કલાના મહાન સિધ્ધાંતો મહાન કલા હોત તે એક મહાન ચિત્રકાર નિવડત; પણ કમનસીબે આવા સિધ્ધાંતો ન જોવાથી, કે સાંભળવાથી તે પોતાના સિધ્ધાંતને સંપૂર્ણ મानी વળગી રહ્યો.

૧૧.

ચિત્રકળાનાં ખાતાં ઘણાં છે. કોઈપણ ખાતું કળાના પ્રતિષ્ઠિત વિચારની સ્પર્ધામાં ન ઉતરવા છતાં પણ ચિત્રકળાનાં ખાતાં તે વિશીષ્ટ ગુણ વગરનું નથી. જે ચિત્રકારો પોતાની કળા અધમ અને અમન્ય લક્ષણોમાં ચોળે છે અને નીચ સુધ્ધિથી જુદી જુદી લાગણીના ભાવો દર્શાવે છે તે પણ પ્રશંસાપાત્ર થાય છે; પરંતુ આવા અધમ વિચારો તરફ યોગ્યતાથી પ્રતિભાના પણ નેજ પ્રમાણમાં વખાણ થાય છે. ટેનીઅરસના, જુરનો આનંદ અને નકરાર, ક્ષાઉર અથવા ઓરટેના એજ જાતનાં કાર્યો એમની કલા મુજબ તે એક કહેવાય. કુદરતમાં દેખાતી લાગણીના ભાવો તેઓ આકૃતિમાં અને નમુનામાં દેખાડે છે; અને તે મુજબ તેમની એકતા અને પ્રશંસા અંકાય છે. 'બેરગોઅનની' લદાઈને, વેટચુની ફેન્ચ ગ્રેમ એપ્ટાને, અને પ્રાણીજીવનના દેખાવ ઉપરાંત પણ કમેડો લોરેન્ડાના ચિત્રાંતર્ગત દેખાવને અને વેન્ડર વેઈના 'દરીપાઈ' દેખાવને આ સિદ્ધાંત થોડી રીતે લાગુ પડે છે. કવિના જે હક ઉપદ્રામ કાવ્ય રચનારને, કુંઠા ભાવવાદી કાવ્ય જનારનારને, મોન્ટ (ઓદ લોડીની કુંડી કવિતા) જનારનારને અને ગોષ્ઠકાવ્ય અને વર્ણનાટ્યક કાવ્ય જનારનારને હોય છે. તેજ હક બધાજ ચિત્રકારોને ચિત્રકારના નામ પ્રમાણે જુદા જુદા પ્રમાણમાં દોાય છે.

આજ દરજ્જાના પાલ મોટા ગુણ વગરના આખેડુળ વણુ નકાર
ચિત્રગર હાય ૮ પણ નરનાની ચોક્કમ

આખેડુળ વણુ નકાર નમ્લ કરવી એજ એનું વિશીષ્ટ લક્ષણ
ચિત્રકાર. ૭ જેની મહત્વાકાંક્ષા અધમ નમ્નાનું
આરીક નિગપણ કરવામા રહેલી કે તેવા

ચિત્ર અને શાન્ત જીવનના ચિત્રકારને તેના કાર્યની સફળતા કુળળ
પદ મળે કે કારણ આ એક કળાના દરેક ભાગ કિમતી અને
ઉપયાગી ૭ વિદ્યાર્થીએ શરૂઆતમાથીજ આ વિચારોને ધ્યાનપૂર્વક
મમજના જોઈએ ઉચ્ચકોગીની વસ્તુ તરફ લક્ષ્યબિંદુ રાખીને ઝમ
શરૂ મ્યા પડી જો માછ પણ મનના વળણુન લીધે અથવા તો જે
દેશમા રહેતો હોય તે દેશના શોખ અને ચટન લીધે અથવા ઉચ્ચ
પ્રવચન કરવા છતાં પણ સફળતા ન મળવાને લીધે જો વિદ્યાર્થીને
નીચ કોટીની કળા તરફ જવાની ફરજ પડે તો પણ તે વિાચમા
તે એ જાતની ભન્ય રચના અને મુદર નક્ષણો અર્પણ

હરકયુલસની ગદા ફરતી ન શકે માટે માણસ નિર્ન્યા ૮ એમ
નજ કહી શકાય પોતાની માન્યતા એક હોવા તો પણ મનુ ન તે
પ્રમાણે હમેશા વર્તતો નથી પરંતુ ન માન્યતા મેળવવા માટે પોતાનું
મનનું તો મ્હે છેજ નિયમિત રીતે ચતનાર ઝગમગત ઘણાંયે રમતા
કે જે ચિત્રકળાની પદ્ધતિનો ઘણોજ અગયનો મહાત્મ મિદાત
મમજવવાની અસારમુદ્દી મ્હે મ્હેનત કરી તે મિદાત મૌલ્યના
જાનને માટે ઘણોજ આવશ્યક અને જરૂરનો કે

જો મ્હારો કહેવાનો અર્થ ચિત્રકળાની નીચ અને મેખવાઈ
ભરેલી રીતને ઉત્તેજન આપવાનો થતો
કુદરતની રૂપરેખામા હાય તો તો મ્હને જરૂર દિલગીરી ઉપજે
ચોક્કસાઈ અને સ્પ- કુદરતના આશ્ચર્યમય કરકારને ધ્યાનમા
જતાનું આલેખન. ન રાખના ચિત્રમાટે કુદરતના દેખાવને

અદ્ભુત ચોક્કસ અને સ્પષ્ટ રીતે દેખાડવા જોઈએ. સ્પષ્ટ દેખાયે એવી અને નિશ્ચય પૂર્વક દોરેલી રૂપરેખાએ ચિત્ર કળાની મહાન શૈલીનું વિશીષ્ટ લક્ષણ છે; પણ મહત્ત્વ કહેવાય છે કે જેને ચોક્કસ આકૃતિનું જ્ઞાન છે તે માણસ પોતાનાં કાર્યોમાં સ્પષ્ટ રીતે અને ચોક્કસાધર્મી એ જ્ઞાન દેખાડવા વગર નહિ જ રહે.

ટૂંકમાં, સૌંદર્યના વિચારનું સિદ્ધાંતમાં મુકવા મહેં પ્રવચન કયોં કયોં છે. મહત્ત્વ જણાવતાં આનંદ થાય સૌંદર્ય એજ સિદ્ધાંત. છે કે ત્રિશી રંગની દર્શાવવાની કળાનો

પ્રવચન ચોથું.

ચિત્રકારની શ્રેષ્ઠતા અને સૌદી.

એક કલાની કિંમત અને શ્રેષ્ઠતા, માનમિત્ર મહાનત અને માનમિત્ર આનન્દના પ્રમાણમા હોય કે માનસિક આનન્દ ઉચ્ચ કોટિની કળા અથવા ચાંદિક કળામાં કિંમત. વેપાર કે વ્યવસાયનો આધાર આ મિદ્યાન વાળીએ અથવા ડોડી દુધએ એ તના ઉપર કે ત્યારે એક માણુમના હાથમા આ સિધ્ધાતને લગતી ઉમદા શક્તિ શ્રેષ્ઠ કાર્યો કરવાનો હાથ ધરાવે કે, ત્યારે ખીજના હાથમા આ મિદ્યાત કેવળ અલકારને માટે હોય કે અને પછી ચિત્રકાર શોભા અને સુદરતા દેખાડવાના નમ્ર પ્રદેશમા વિચર કે

માનમિત્ર મહાનત કળાને ઉમદા મનાવે કે એ વિચારથી રામન અને વેનીમના નિદાનયો જુદા પડે કે મહે પહેલા જણા યુક્ત કે અપૂર્ણ આકૃતિ વિશીષ્ટ નજામાથી નથી ઉપજતી પરંતુ આકૃતિના મમત્ર વિચાર ગ્રાહી ઉપર કે આત્મ વિદ્યાને લગતા આ મિદ્યાત દરેક દરેક નાને ઉપયોગી કે નવી શોધને દરેક જાતની રચનાને લાગણી અને ભાવ દેખાડાની શક્તિને અને રંગ વાની અને લુગડા લતા અને પડદા ચિત્રવાની નાને આ મિદ્યાત ભવ્ય સૌની શોજતા શિખવે કે

ચિત્રકળામા નવી શોધ કરવી એ વિચારની નવી શોધ નરવા જરાગર કે એ વિચાર ખોટો કે કાચુ વિષયની પસંદગી. ઇતિહાસકાર અથવા કવિની પામેથી પણ

વિષય મળી રાખ છે કુદરતી રીત નિગમ વિષયની પમદગી કેાઈએ-
 ન કહે વીગરમ પ્રધાન કાર્ય અથવા નો દુખી જીવન જોવોગ
 ઓછ મોગે વિષય પમદ કરવો જોઈએ ચિનકળાના કાર્યમા કે
 વિષયમા એવું જાંઈક હોવું જોઈએ કે મમત્ર જનતાની લાગણી
 મળપૂર્વક ઉરકેરાય.

ખડ જોના આખી દુનિઆ રાજી રહે એવો વિષય મળવો
 નરકવ કે પણુ આપણા દેરામા એના મોટા બનાવો બન્યા
 કે અને એવા મહાન પુરુષો થઈ ગયા છે કે મમત્ર જનતા
 ને રસ પડે એવા વિષયો તેમાથી મળી રહે કે મામાન્ય
 જીવન અગ્રોગતિને પામ્યા વિના મોટા મનાવો ગ્રીક અને
 રોમન વાતાઓમાથી અને ઇતિહાસમાથી મળી આવે છે આવા
 મરમ મનાવો વાચવાની તમ આપણને પ્રાયમિઠ કેળવણીમા મળે
 કે આવા મનાવો ધર્મના ઇતિહાસના વિષયો થઈ પડે કે અને
 નમની ખરાબ માલુ હોવા છતાં પણ ધર્મને નીધે ડગીકર થઈ
 પડે છે

બાળુના અને બહુજ સંબધવાળા સંજોગોમા બહુ ન ઉતરતાં
પ્રેક્ષોના મનમા વાર્તાનો માનસિક ચિતાર રજુ કરે છે

કેટલાક સંજોગોનું આલેખન બહુજ ચોકસાઈપૂર્વક કરવાથી

કેટલાક પ્રેક્ષકોને આનન્દ મળે છે એટ-

સંજોગોના આલેખ- હુજ નહિ પરંતુ કેટલેક અંશે સત્યની
નથી ઉપજતી સત્યની ભાવના પણ ઉત્પન્ન કરે છે તેટલાજ
ભાવના. માટે આવા સંજોગોને ચિત્રાલેખનમાંથી

કાઢી નાખવા ન જોઈએ જો કળાનું

કર્તવ્ય અવયોકનની ખાસ સુક્ષ્મતા દેખાડવાનું હોય તો આવા
સુક્ષ્મ સંજોગોના આલેખનનો સ્વભાવ સત્ય વસ્તુ દેખાડવાનો છે
અથવા ભવ્યતાને નુકસાનકારક નીવડવાનો છે

સુક્ષ્મતાનું આલેખન એ મોંઘી ભયકર બૂલ છે ઘણાંએ આ

બૂલથી નિષ્ફળ નીવડ્યા છે. માટે આ

સુક્ષ્મતાનું આલેખન બૂલથી બહુ જ ચેતતા રહેવાની જરૂર
એ ભૂલ છે. છે સાચી શ્રેષ્ઠતા મમત્ર વિચારમાં

મમાયથી છે. નાની વસ્તુઓને ગમે તેટલી

સપૂર્ણ હોવા છતાં પણ ખીલકુલ દયા વગર મોટી વસ્તુઓમા

સંમર્પી દેવી જોઈએ ટીકા વગર કંઈ વસ્તુ દાખલ કરવી એ ચિત્ર-

કાર નહિ તપામે. એ વિચાર સદ્ધાત પણ નહિ કરશે કે તે વસ્તુઓ

ચિત્રમા હોય તો ઠીક. તે તો એમ જ દેખાડશે કે એ બધી વસ્તુ

ત્યાં હોવી જોઈએ, અને જો તે વસ્તુ ત્યાં ન હોય તો ચિત્રકાર

એમ જ માને કે તેનું ચિત્ર અગ વગરનું અને ખોડ ખાપણુ-

વાળું છે.

આકૃતિ ચિતરવાને એક ભૂમિકા હોવી જોઈએ આકૃતિને
 શણુગારવી જોઈએ. ચિત્રમાની આકૃતિ
 આકૃતિ ચિતરવાની પાછળ એક જગ્યા હોવી જોઈએ
 ભૂમિકા ઉપર રહેલી ચિત્રની આજુબાજુ પ્રકાશ ને અંધાર
 ચિત્રની અસર. રતી ખીચવું હોવી જોઈએ આ બધી
 વસ્તુ કળાકારના અતરમાથી આપોઆપ
 નીકળી જોઈએ પ્રેક્ષકોની પણ ધ્યાનમાં ન આવે એવી ખુબીથી
 આ બધી વસ્તુઓ ચિતરવી જોઈએ જ્યારે આપણે ચિત્રતુ પૃથ
 ક્કરણ કરીએ છીએ ત્યારે આપણને ખચર પડે છે કે જ્યાં કળા
 કારને કેટલી જીજ્ઞાસુ અને મુશ્કેલીથી આકૃતિની પાછળ રહેલી
 જગ્યાને તથા પડઘને અને પ્રકાશના મસુકને અને હુમકાનતી
 ચિતરતો હશે આપણે મારી પેડે જાણીએ છીએ કે ચિત્રની અંદર
 અને મૌલ્ય આ બધી વસ્તુ પર જ રહેતું છે આ કળાને એટલી
 ખુબીથી છુપાવવામાં આવે છે કે ચિત્ર ઉઘાડી લીધા પછી વિવેકી
 માણસ તેને આખને પણ ઉતરતી પક્તિના ચિતરાયલા ભાગો યાદ
 આવતા નથી

કળાનો મોટો આશય કળાને ઉત્તેજિત કરવાનો છે પોતે
 કાંઈક કલ્પના કરી રહ્યો છે એવો જોગ
 કુશળ કળાકાર કળાને એક ચિત્રકારે કરવાની જરૂર નથી પ્રેક્ષ
 છુપાવે છે. કેને તો ચિત્રકારના અતરની લાગણીને
 મમજવાની જરૂર છે પોતાના હૃદયોગની
 કિમત પ્રેક્ષકો ન સમજે તો નીચી કાગિનો કળાકાર નારાજ થાય
 છે કુશળ કળાકાર હમેશા પોતાની કળાને છુપાવે છે, પણ નીચી
 કાગિનો કળાકાર અતિ પરિશ્રમથી કળાને ખુલ્લી કરી સ્પષ્ટ રીતે
 વ્યક્ત કરે છે નીચી કાગિના કાચી અધ્યયન, અડચણ અને પ્રતિ

અધથી ભરેલા હોય છે. આવી કળાને દબી અને ઢોળી નિરાંતે કહી શકાય અચાનક માણસો આવા ચિત્રોને આશ્રય અને તટસ્થ વૃત્તિથી જુએ છે.

કળાકારે આકૃતિની નાની રચનાને બહુ અગત્ય ન આપતી. ચિત્રકળાની નવી શોધનું (માનસિક ઐતિહાસિક સત્યોના ચિંતાર ખડો કરવાનું) એકવું જ માર્ગથી જરા દૂર ઈર્ષ્ય નથી, પરંતુ આકૃતિની ભવ્યતા રહેવાની જરૂર. જનજીવવા માટે ઐતિહાસિક મત્યોના માર્ગથી જરા દૂર જવાની તેને જરૂર છે.

રેફાયેલના હાસ્યજનક ચિત્રો પરથી આપણને ખબર પડે છે કે ચિત્રકારે કેવળ મત્ય જનારો ઉપર રેફાયેલના હાસ્યજનક ભાર ન મૂકતા કલ્પિત વિષયો પોતાની ઝેલીથી કેવા સુદર ચિતરે છે. જે ચિત્રોમાં ચિત્રકારે પેગબરનું અથવા ધર્મ સ્થાપકોનું આલેખન કર્યું છે, તેવા બધા જ ચિત્રો તે બહુ જ ઉમંગ રીતે ચિતરે છે પણ ધર્મ પુસ્તકોમાં સ્પષ્ટ રીતે કહેવામાં આવ્યું છે કે આ ચિત્રોનો દેખાવ જરાએ માન ઉપજાવતો નથી. સેન્ટ પોલના મબધમાં ખાસ કરીને કહેવામાં આવ્યું છે કે તેનો શારીરિક દેખાવ બહુ જ કટાળો ઉપજાવે એવો હતો. એલેક્ઝાન્ડરને ઠીંગણો ચિતરવામાં આવ્યો છે. ચિત્રકારે એનું આવું આલેખન ન કરવું જોઈએ. એલિસીયમને નાનો લંગડો અને કટાળો ઉપજાવે એવા દેખાવનો ચિતરવામાં આવ્યો છે. ચિત્રના આલેખનમાં એ મૂખ્ય પાઠ ભજવતો હોય તો આવી ઓગળાપણ ચિત્રકારે ચિતરવી જોઈએ નહિ. રીતરિવાજ અને નિયમોનું અનુસાર હું તો આ કળાને ઐતિહાસિક ચિત્રકળા કહું પરંતુ ખડું જોતા તો આ કળાને, કવિતાને બમણી કળા કહેવી જોઈએ.

આ કળાથી કોઈ મત્ત બનાવો જોતા પડતા નથી. કવિતા લખવામાં જે છુટ લેવાય છે તે છુટ ઐતિહાસિક ચિત્રકળા. આ કળામાં લેવાય છે. આબેદુબ વર્ણન કરનાર ચિત્રકાર વ્યક્તિની આબેદુબ જળી કહાડે છે ઇતિહાસનો ચિત્રકાર માણુમનું તેના કાર્યો મહિત ચિત્રો ચિત્રે છે. ચિત્રકારે પોતાની કળાની કુદરતી ઉણપો ખુબીથી બદલવી જોઈએ ચિત્રકાર એક વાચ્ય બોલી શકે છે, પણ-ચિત્રરચાની તો એકજ દાણ હોય જે કવિ અથવા ઇતિહાસકારની મારફત ચિત્રકાર વીરપુરુષ અથવા મહામાઓના આયેખનથી માનની લાગણી ઉપજવી શકતો નથી એટલુંજ નહિ પણ ઉપદેશ પણ કરી શકતો નથી પરંતુ ચિત્ર મારફત એટલી તો આપણને ખબર પડે છે કે મહામા વિકૃત છે અથવા નો વીરપુરુષ લગે છે. મુખાકૃતિ પર ચિત્રારની લવ્યતા દેખાડવા સિવાય અને લાગણી અને સંજોગોનું આકૃતિ સાથેનો ગાદ મબંધ દેખાડવા સિવાય આકૃતિના મનમાં રહેલી લાગણી અને લવ્યતા દેખાડવાનો બીજો રસ્તો ચિત્રકાર માટે નથી આ પ્રકારના આયેખનમાં ચિત્રકારે જેટલા અને એટલા સંજોગો ચિત્રવા જોઈએ કારણ સાચી મોટાઈના આયેખનોમાં એટલા બધા સંજોગો હોય છે કે ચિત્રકાર બધાજ સંજોગો ન જ આપી શકે મહાન પુરુષની મારફત તે મુખ્ય પાત્રને વાન કરાવી નહિ શકે.

• ચિત્રકળામાં નવી શોધની (માનસિક ચિત્રારની) મારફત ચિત્રમાં મનના દાવભાવ દેખાડવામાં ચિત્રકળામાં હાલ ચિત્રકારે જોડા ઉતરવાની જરૂર નથી. જાવનું આલેખન. મંજોગોમાંથી ઉપજતી યતા દાવભાવો આકૃતિને આપવા જોઈએ. આટલેથી ચિત્રકારનું કાર્ય અટકતું નથી પરંતુ એને મહાન પુરુષ જેવો

ચિત્રમા દેખાડવો તો જોઈએજ આવા આયેખનો માટે જો ચિત્રકાર સજોગોનું અભ્યાસપૂર્વક પૃથકકરણ કરે તો જરૂર સત્ય અને વાસ્તવિક જીવનની લવ્યતા તે ચિત્રમા લાવી શકે પરંતુ જે હાવભાવ એના દરજ્જાના માણસોનો હોય તે હાવભાવ દરેક માણસનો હોવો જોઈએ લવ્ય પાત્રનો આનંદ અથવા દીનગીરીનો હાવભાવ નીચ પાત્રનો આનંદ અને દીનગીરીના હાવભાવ સરખો નજ હોવો જોઈએ આ મિદ્ધાત ઉપર ખર્ચા નિદાન પાન થયો હતો ગોદણ માથી પથરો નાખતા ડેવીડનું બાનનું તંબાર કરતી વખતે આ શીશ્પીએ હલકો અને કટાણો ઉપજાવે એવો હાવભાવ આ બાવલાને આપ્યો હવે આ બાવલાને ઉત્સાહ અને દોસના હાવભાવ આપવાને માટે તેણે તેને નીચનો હાથ કરડતો દેખાડ્યો આવી જાતનો હાવ ભાવ જરીકે લવ્ય તો ન કહેવાય આવી જાતના હાવભાવવાળા કદાચ એન એક કે બે મળ્યા મળ્યા હશે અને તેથી આકર્ષિતક હાવભાવ મર્યાદાથી હોય છે એમ માનવાની નેજા મૂન કરી હોય એમ બાજે છે

રંગવાની કળા એ ચિત્રકળાના એક ભાગ હોય એમ લાગે પરંતુ એના એ નિયમો અને સિદ્ધાંતો

રંગવાની કળાના છે ચિત્રની પ્રથમ અમર રંગવાની કળાથી નિયમો અને સિદ્ધાંતો. ઉત્પન્ન થાય છે ચિત્રાલયમાથી પમાર થતા પ્રેક્ષકની નજર ચિત્ર પર રંગને લીધે પડે છે. ચિત્રાલયમા પ્રેક્ષકના ચોભવાનો કે આંખના જવાનો આધાર રંગની ખીલવણી ઉપર છે ચિત્ર જોતામાજ સામાન્ય લવ્ય તાની અસર ઉપજાવવી હોય તો ચિત્રકારે પ્રમાણની નજીવી અને કૃત્રિમ ખુખી અને વિવિધ પ્રકારના રંગ તરફ વધારા પડતું ધ્યાન દૂર કરવું જોઈએ શાન્તિ અને માદાધનું વાતાવરણ આપ્યા ચિત્ર ઉપર જવાઈ રહેવું જોઈએ આ

જાતની અસર ઉપજવવા એક મરખા અને લાલ રંગની યોજના કરવી જોઈએ. ચિત્રની લબ્યતા ઉપજવવાની એ રીત હોય છે. એમાની એક રીત Chiaro Oscuro ના રંગ કરતા વધારે ઓછા કરવાની છે. બોયોગ્નીસ નિશાળો આ પદ્ધતિને અનુસરે છે. ખીજી રીત રોમ અને ફ્લોરેન્સ નિશાળો મારફત રંગને ચોકખા અને જુસ્સાદાર બનવાની છે, પરંતુ સાદાઈએ બંને પદ્ધતિમા પ્રવર્તતો સિદ્ધાંત છે. ખરેખર એક સરખા પથ્થા કરતા વધારે સાદી વસ્તુ કોઈ નથી વિવિધ પ્રકારના સ્વચ્છ રંગમાથી ઉપજતુ સામ્ય રામન અને ફ્લોરેન્સની શાળાના ચિત્રોમા નહિ હોવા છતાં પથ્થુ વાદળી, લાલ અને પીળા રંગો લુગડા લતામા જણાઈ આવે છે અને લબ્ય અસર ઉપજાવે છે. જેમ રણસંગ્રામના સંગીતથી ઉમદા લાગણી ઉદ્દેશ્ય છે તેમ આવા ચોકખા રંગથી મન ઉપર મચોટ અસર થાય છે. જેવી રીતે સંગીતનો એક સુર ખીજા સુરમા મળી જઈ આપણી લાગણીને ઉત્તેજિત કરે છે તેવી જ અમર આ સ્વચ્છ રંગો ઉપજાવે છે.

આજ પ્રમાણે અતિદાસિક ચિત્રકાર રંગની મવિસ્તર ખીલવ-ખીમા ઉતરતો નથી, એટલું જ નહિ પરંતુ લુગડાં લતાં ગોઠવ લુગડા લતાની બ્લાઝીક તૃપાસમા ઉતરી વાની કળા. પોતાના મનને કબુલિત કરતો નથી જુદી વસ્તુઓનું વિવિધ પ્રકારે આજેખન કરવું

એ તો નીચા પ્રકારની કૈની કહેવાય. તેનું મૂલ્ય ખ્યાનલુભકતા પરજ હોય છે, મજી જાને ને તે જાનાં દોષ રેશમી દોષ, માગીન દોષ જે મખમલ દોષ તુલુગડા લતાની જાણપર મિનુ ખ્યાન વરઝે તેવું, જુદી લુગડા લતાના પડની ગોઠવણ કરવી, અથવા તો તેમની ગડી કરવી એ બિનમૂલનો, ખરેખર અધ્યયનના વિષય છે. એ સામ્યિક

પદ્ધતિથી લુગડા લતાનિ કુદરતી બનાવી શકાય તેમા પ્રતિભા કે રસિકતાની જરૂર હોતી નથી, પરંતુ લુગડા લતાનિ ગોઠવવામા જીઆ પ્રકારની વિવેક બુદ્ધિની જરૂર હોય છે, કારણ કે પડ અને પાટલીનો એક બીજા સાથે એવો સબધ હોય છે કે તેને લીધે આખી આકૃતિ શામે છે.

કાનો મરદીના અભિપ્રાય મુજબ વિદ્યાર્થીઓને લુગડા લતા ગોઠવવાની કળાને શીખવવી એ વધારે અઘડ છે કારણકે ચોક્કસ આકૃતિના આ લેખનના નિયમો કરતાં લુગડા લતાના આ લેખનના નિયમો નક્કી કરવા એ વધારે કઠણ છે આ કળાની કુશળતા ઉપરથી કાચો મરદી પોતાની જાતને કુશળ માને છે તેની લુગડા લતા ગોઠવવાની કળા એટલી તો કૃત્રિમ છે કે એને રેકાયન કરતા વધારે જીઆ કાટીનો ચિત્રકાર નજ કહી શકાય. આવી કૃત્રિમતા હોવા છતા પણ તેને ઠીક યશ સંપાદન કર્યો છે.

આપણી કળાની ઉમદા શાખાઓમા આપણે આ સિદ્ધાંતને વળગી રહેતું જોઈએ રોમ ફોરેન્સ અને રોમ, ફોરેન્સ અને બોનોગ્નીસની શાળાઓ આ સિદ્ધાંત ઉપર બોનોગ્નીસની શાળા. પોતાના કાર્યો રચતી હતી આ સિદ્ધાંતને અનુસરવાથી તેમને યશ પણ ઘણો મળ્યો. આ ત્રણ શાળાઓ મહાન અને લવ્ય શૈલીમા જગત વિખ્યાત છે. આ પદ્ધતિ ઉપર કામ કરનારા ફ્રાન્સની શાળામા શ્રેષ્ઠ પુસીન લીમોર અને લીમન જેજ હતા. આ શાળાઓથી બીજા દરજ્જાની પણ શ્રેષ્ઠતાની જુદી જ રોની વોળા ફેલ્ગોસ અને ડચ શાળાઓ સાથે ગણાતી વેનીસની શાળા છે આ બધી શાળાઓ ચિત્રકળાના મહાન આશયથી જુદી પડવાનો અને નજીક જુલોથી યશ મેળવવાનો ઘવો રાખે છે.

હું સારી પેઠે જાણું છું કે વેનીસના કળાકારોને ત્રીસી ક્રાંતિમાં મુકવાથી ફેટલાક કળાના પ્રશંસકો મહાર વેનીસના કળાકારોની નિંદા કરશે; પરંતુ મહારા સંબંધી એમન વિલાસી શૈલી. ગેરસમજ ન થાય તો ઠીક, જો કે તેમને તેમના આશય સંપૂર્ણ રીતે પુરા પાડ્ય છે; છતાં હું તો તેમને ચિત્રકળાની ઉમદ શાળાઓની સરખામણીમાં તો નજ મુકી શકું. તેમનો મુખ્ય આશય શૌભા અને સુંદરતાથી આંખને આંછ નાખવાનો હોવાથી તેમને તો એમજ લાગે કે તેમની પદ્ધતિ ઉપયોગી ને આશયને અનુરૂપ છે; પરંતુ જો વસ્તુ શૌભા અને સુંદરતાને ઉચ્ચ ક્રાંતિએ પહોંચાડે છે તે વસ્તુ લખ્યતાને અધોગતિમાં નાખે છે. આ પ્રકારની વિલાસી શૈલી સાદાઈ અને મખ્તાબથી અડુજ વિરુદ્ધ છે.

ટીન્ટોરેટ પાઓલા વેરોનીસ અને વેનીસની શાળાના ચિત્રકારોના આશય પોતાનાં ચિત્રોની કળા અને વેનીસની શાળાના કૌશલ્યતાના બજારમાં ધુંકવા સિવાય બીજો ચિત્રકારોનો આશય, આશય ન હતો. સત્યકળા કળાને છુપાવે છે, એ સુત્ર એમની ખ્યાન બદલ જન્મ રહેલું.

એક વખત ફ્રાન્સના રાજમંદિરમાં એક મહોટી સભા બરાબ. એ સભામાં લીક્ષન સેબેસ્ટીઅન બોર્ડન ફ્રાન્સના રાજમંદિરમાં એક સભાસભે પ્રશ્ન કર્યો કે પાઓલા વેરોનીસ જેવા મહાને ચિત્રકારે એના પરથી અસ અને એન્ડ્રોમેડના ચિત્રમાં શા મારે મુખ્ય આકૃતિને અગ્રપદ ન આપ્યું? અને તેથી સામારે કળાના નિયમોનો ભંગ કર્યો? આ પ્રશ્નનો સત્વજ કારક ખુલાસો ન

મળ્યો, પરંતુ હું કહેવાની હિમત કરૂં છું કે જો તેમણે આ કળાકાર કયા વર્ગનો છે એમ નહીં ક્યું હોત અને અવકાશીક ચિત્રોના ચિત્રકાર તરીકે એનું ધ્યાન કયા છે એમ નહીં ક્યું હોય તો પ્રશ્નનો ઉત્તર આપવો એ મુશ્કેલ પડત નહિ. અમુક વસ્તુ ધારીજ ન હોય અને પછી એની આશા રાખવી એ સુખાંધ ભરેલું છે. એનો આશય પહેલેથીજ પ્રકાશ અને અધકારથી ઉપજતી અસર દર્શાવવાનો હતો. ગમે તે વસ્તુને ભોગે પણ આ આશયને પ્રાપ્ત કરતા આનું તરંગી ચિત્રનું આલેખન એની જીવીને અનુરૂપ હતું.

શૈલીની ઉન્નતતા વેંકિતનું મન ખરેખર હરી લે છે. વેનીમના કળાકારોની શૈલી મનરંજક છે, કારણ કે ચિત્રકળાની 'ભાષા'. તેઓ આખ અથવા ઇન્દ્રિયને આનંદ પમાડે એવી કળા ખીલવના મંપૂર્ણ પ્રયામ કરતા હતા જે શક્તિ કળાના યાન્ત્રિક ભાગમાં યોગ્યતી હોય તે શક્તિને ચિત્રકારની ભાષા કહેવામાં આવે છે. જે વક્રત્વ શક્તિથી આપણને એમ મમળાય છે કે છટાદાર ભાષણકર્તા કેવળ વાતજ કરી જાય છે, તે વક્રત્વ શક્તિને આપણે તો નિર્માત્ર્ય વક્રત્વ શક્તિ કહીએ. શબ્દોને આશય મેળવવાના સાધન તરીકે વાપરવા જોઈએ ભાષા તો એક સાધન છે અને પૂર્ણ વિશ્વાસ એજ 'ખરૂં કાર્ય' છે.

ચિત્રકળાની ભાષા વાપરવાની આ કળાકારોને છૂટ આપવી જોઈએ પરંતુ આ છૂટ આપવાથી તેઓ ખસદગી કરતા વિપુલતા દેખાડે છે અને વિવેકશુદ્ધિ વાપરવા કરતા સમૃદ્ધિ દેખાડે છે. જો આપણે એમની નવી શોધના નીરસ વિષયો ઉપર વિચાર કરીએ, જો આપણે એમની તરંગી આકૃતિની રચના ધ્યાનથી તપાસીએ,

જો આપણે એમની આકૃતિઓની, પ્રકાશની અને અંધકારની જોસ-
દાર અને કૃત્રિમ વિરોધ દર્શાવવાની રંગની કળા ધ્યાનપૂર્વક
જોઈએ, હુગડાંલતનો ચળકાટ અને વિવિધ પ્રકારના સરસામાનથી
જીપજતી નિર્મોહ્ય અસર તપાસીએ અને વધારામાં જો આપણે
એમની હાવભાવ દર્શાવવા તરફની બેપરવાઈ જોઈએ અને પછી
માઈકલ એન્જલોની વિચાર કલ્પના અને જ્ઞાન ઉપર અથવા
રેફાયલની સરળતા અને સાદાઈ ઉપર વિચાર કરીએ તો આપણને
તરત જ ખબર પડે છે કે તેમની સરખામણી સુદ્ધાંત પણ
કરવી એ નિરર્થક છે. રંગવાની કળામાં પણ વેનીસના કળા-
કારના ચિત્રમાં આલેખાયેલી લાગણી વગરનો ખજાણો અને
તોફાનની સરખામણી જો આપણે બોલોઝીસની ચેન્સીલથી આલે-
ખાયેલી શાન્તિ અને શુદ્ધતાની લાગણી સાથે સરખાવીએ તો આપ-
ણને ખબર પડશે કે તેમની દંબી કળા કાંઈ પણ અસર ઉપજાવ્યા
વગરની નિષ્ફળ મહેનત છે. વળી વધારામાં આપણને એમ પણ
લાગશે કે મુખી માણસથી કહેવાયેલી અને બીલકુલ અર્થ વગરની
તોફાન અને ઘાંટા-ઘાંટથી ભરેલી વાતની અસરના જેવી આ દંબી

આકૃતિ ચિતરવા માટે વેનીમના ચિત્રકરો મીઝખાની લખ
અને તેના વરગોડા, ધર્મ માટે પ્રાણ
પાઓલો વેરોનીસનો અર્પણ કરનારા અને બદ્ધ જેવો જેવા
વિષય પસંદગી ઉપર વિષયો પસંદ કરે છે. હું ધણું સહેલા
અભિપ્રાય.

વેરોનીસને પૂછવામા આવ્યું હોય તો
એ જગત કહે કે કોઈ પણ વિષય ઐતિહાસિક ચિત્ર ચિતરવાને
માટે યોગ્ય નથી, કારણ કે વિચારોની થોડી સંખ્યામા આકૃતિઓનો
અને પ્રકાશનો સમૂહ ગોઠવવાની અને તે મળેથી કુશળતા દેખાડ-
વાની પૂર્વના વિવિધ પ્રકારના પોષાકો દેખાડવાની અને અમુલ્ય,
અમામાનના લક્ષણો દેખાડવાની ચિત્રકાળ તક મળતી નથી.

બીજી થોડી શાળાના વિદ્યાર્થીઓના મત આ વિષય પર
જુદો છે એનીબાલ કેરેસીના ધારવા
એનીબાલ કેરેસીના મુજબ કોઈ પણ વાર્તાને માટે બાર
મત.

ઉપયોગ જગા લરવા સિવાય બીજો
હોતો નથી એમ એનું માનવું છે વધારા પડતી આકૃતિઓ મુખ્ય
ચિત્રને મદદ કરતી નથી પરંતુ પ્રેક્ષકની ભાંક દૂર રહે છે. એની-
બાલ કેરેસીના શબ્દોમા કહીએ તો વધારે પડતી આકૃતિઓને લાડે
આપવી જોઈએ જો ચિત્રને ઘણું જ સુધવામા આવે તો તેની
લગ્ય અસર મારી જાય છે ભૂમિતિના સિદ્ધાંત પ્રમાણે આ પદ્ધ-
તિને વિરુદ્ધ હોય છતાં પણ રમિકતાની દ્રષ્ટિએ ઘણી, નાની, વસ્તુ
એક મોટી વસ્તુ બનાવી ના શકે. લગ્ય વસ્તુથી એક, મહાન
વિચાર મનમા સચેટ રીતે ખૂબી જાય છે તે એક વિચારનો, એક
પ્રકાર ન હોય એમ લાગે છે પુનરાવર્તન કરવાથી અને બારીક
સજોગોને ભેગા કરવાથી સૌંદર્ય ઉપજે છે.

વેનીસ અને ઇટલીના ચિત્રકારોની આકૃતિની રચનામાં ધણો તફાવત છે. તેના કરતાં પણ ઘણો મો વેનીસ અને ઇટલીના તફાવત તેમના ચિત્રોના રંગની અસર ચિત્રકારો વચ્ચે હોય છે. આ બાબતમાં વેનિસના ચિત્રકારોને ધણા જ કુશળ બનાવવા જોઈએ પરંતુ એમની કુશળતા એમની શૈલી અનુરૂપ નહિ થાય. હું કહેવાની હિંમત કરું છું કે તેમના રંગ જીવંત હોય છે એટલું જ નહિ પણ રંગનું સામ્ય એટલું બહોળું છે કે દૃષ્ટતા, સરળતા અને સાદાઈની અસર ઉપજી શકતી નથી, કે જે અસર વીરરસ પ્રધાન વિષયો અને સાદા અને લઘુ રંગો ઉપજાવી શકે છે. મહત્વાકાંક્ષાના મહાન પંથે વિચરવું હોય, અને માધકલ એન્જેલોના યશ અને અધિકાર પ્રાપ્ત કરવો હોય તો આ જાતની અસર ઉપજાવવાનું અધ્યયન બહુજ હોશિયારીથી કરવું જોઈએ. ટાઇટીઅનથી ચિત્રણ થતા ચિત્રને જોઈને આ અદ્ભુત માણસે તેની સાથે આવેલા વસા રીને કહ્યું કે મને એની રંગની કળા અને પદ્ધતિ બહુજ ગમે છે; પરંતુ જીવાનીમાં ચોક્કસ રીતે ચિત્ર ચિતરતાં ન શીખવું અને અધ્યયનની વધારે સારી પદ્ધતિ મળેલી કરવી એ વેનીસના ચિત્રકારો માટે દયા ઉપજે એવું છે.

માધકલ એન્જેલોના અભિપ્રાયથી આપણને એમ સમજાય છે કે વેનિસના ચિત્રકારોનું સંયોગ ધ્યાન વેનીસના ચિત્રકારો રંગના અધ્યયન ઉપર હતું અને આકૃતિના આકર્ષક સૌંદર્ય તરફ અથવા મન પર હાવજીવની ચોંચતા તરફ તદ્દન યેષ રવામ, હતી. ટાઇટીઅનનું ચિત્ર જોઈને તે સાળાની નિંદા કરવામાં આવતી હોય તો

પાઓલો વેરેનીસના ચિત્રની અંત ખામ કરીને ટીન્ડોરેટના ચિત્રની કટલી બધી નિંદા યોગ્ય રીતે કરવામા આવે ! ટીન્ડોરેટની પદ્ધતિ અને રીતી મુબધેનો વમારીનો અભિપ્રાય ટાંકેલો એ અગ્યાને નહિ જ ગણાય. વમારી લખે છે કે આટલા બધા મહાન પ્રતિભાશાળી ચિત્રકારોમાં જંગલી, તરંગી અને દહધારની એ વિચિત્ર નવી શોધ કરવામાં અને ઝનુની જુસ્મો અને હિંમત લાવવામાં ટીન્ડોરેટની તોયે એક ચિત્રકાર આવી ન શકે. તેની વિચિત્ર ધૂન દહધારની હોય છે. કળા તો નહીં વસ્તુ છે અને ઘણી મહેલાઈથી પ્રાપ્ત થઈ શકે છે એની ખાતી આખી દુનિયાને કરાવવા માટે એનાં કામો પહેલેથી ઘરેખા નક્કી કર્યાં વિના અકસ્માત રીતે ઉત્પન્ન થતા હોય એમ લાગ્યું.

ત્યારે હું વૈનિમના ચિત્રકારોના મળધમા બોલુ ત્યારે તમારે ટાઇટીઅન સિવાય પાઓલોવેરેનીસ અને પાઓલો વેરેનીસ ટીન્ડોરેટ ચિત્રકારોનેજ મમજનવવા, કાળજી અને ટીન્ડોરેટની શૈલી એની શૈલી ઇટલીની નિરાજોના ખીગ્ન ચિત્રકારોની માફક શુદ્ધ અને પવિત્ર શૈલી ન હોવા છતાં પણ રાજ્યમડળીના મહામદને લગતી ઉત્કૃષ્ટ લક્ષ્યતા તેનામા છે. તેના આબેદુબ વર્ણન કરતા એકલાજ ચિત્રો સાદાઈ અને ઉમદા રીતને લીધે બહુજ માનનીય થઈ પડ્યા છે અને તેથીજ કળાની આ શાખામા તનુ પ્રયત્ન ઉચ્ચ પદ છે.

ટાઇટીઅન સિવાયના એની પહેલેના જે ચિત્રકારોના મોહક ગુણો મનને હરી લઈ કુ માર્ગે ન ચડાવે અલંકારિક શૈલીનો તે માટે મ્હારે તમને ચેતવવા જોઈએ. શ્રેલાવો. યુવાન અને બિન અનુભવીઓના મનને કંતુપિત કરવા માટે અને ચિત્રકારોના ચિત્તને કલાની સત્ય વસ્તુથી દૂર કરવાને માટે આજ માણુસોએ

અર્થકારમય વસ્તુસ્વ શક્તિને ખતમ કરી હોય એમ લાગે છે. નેમણે અને તેમના નકલ કરનારાઓએ આ અર્થકારમય શૈલીને આખા યુરોપમાં ફેલાવી. રૂબેન્સ આ શૈલીને ફ્રેન્ચ-કર્સ લાઇ ગયા. વાઉટ ક્રાન્સમાં લાઇ ગયો અને લુકાગીઓ રૂડેનો રૂપેન અને નેપોલમાં લાઇ ગયો.

સૌંદર્યની શાળામાં વેનીસની શાળા ખરેખર ઘણીજ સુંદર છે. આપણે સમજી શકીએ કે નાની શાળાનું ચિત્રકારોનો આશય. ત્રેષ્ઠ કાર્યો મોટી શાળાનાં સાધારણ સારાં કાર્યો કરનાં વધારે જાંચી કાઢિત હોય છે. કારણ દરેક ચિત્રની કિંમત એનાં સારાં લક્ષણો અને ત્રેષ્ઠ ગત પર આંકી શકાય છે. પરંતુ વિદ્યાર્થીએ આદા ચિત્રોની ઉત્ત્વલતા અને ચળકાટથી એટલા બધા અંતર ન જનું જોઇએ કે તેની નકલ કરવાનું મન થઇ જાય. પુસીન હમેશાં લખ્ય વસ્તુનજ જોતો અને એણે ઘણાં વાર કહ્યું છે કે કળાનો મહાન આશય પ્રાપ્ત કરતી વખતે અને રૂપરેખા દોરતી વખતે અમુકજ ગતનું ધ્યાન રજો તરફ વિદ્યાર્થીઓનું હોવું જોઇએ; એ તો વિધિ ભરેલું છે; પરંતુ જે સુખ્ય આશય ઉપર ધ્યાન રાખવામાં આવે તો રંગવાની પદ્ધતિ અભ્યાસથી મારી રીતે પ્રાપ્ત થશે. જેવી રીતે સુન્દર સંગીતના જલસો ધનને મીઠાસ અને મધુરતા અર્પે છે.

આવાંજ કારણે પરથી એમ કહેવામાં આવે છે કે ગંગામિથાલ
કગ્વાની વેનીમની શૈલી મદાન શૈલીને
ફેલેમીસની શાળાનો કદી મુધારી શકશે નહિ એ વિચાર ડચ
મુખ્ય ચિત્રકારએન્સ. અને ફેલેમીમની શાળાને પણ બંધાયેલો
આવે છે. ફેલેમીસની શાળા કે જેનો
ઉપરી એન્સ છે તે શાળા વેનીમની શાળાને ધોરણે કામ કરે છે.
વેનીમના ચિત્રકારોની માફક એન્સ પોતાની આંખ આગળના ઝંકિ-
માંથી આકૃતિઓ લેતો પરંતુ વેનીમના ચિત્રકારોની તરફેણમાં એટલું
તો કહેવું જોઈએ કે એન્સના ચિત્રોમા તેમના કરતાં વધારે વિપુલતા
અને પુષ્કળતા હતી અને તેમની ભૂલ ભરેલી પદ્ધતિમાં બેગુનમ બલ
ભરેલી પદ્ધતિનો ઉમેરો કરતો વેનિમની શાળામાં પણ બધાની ભૂલ
થવાનું કાણુ એકજ હોય છે. છતાં પણ તેની અમરમાં તકાવત હોય
છે. પાઓસો અને બસાનાના ચિત્રોમા એક જ તકાવત છે. તેમાંના
એકે પોતાના ચિત્રમા વેનિમના મહાગૃહસ્થને અને બમાનોએ પોતાના
જીવના ગામડીઆએને ચિતરીને તેમને કુલપતિ અને દશ
અથવા પચાસગના નામ આપ્યા.

ડચ શાળાના ચિત્રકારોને વધારે ગ્યાન હોય છે. તેઓ એક
નાના ઇતિહાસિક બનાવો પોતાની જાનનું

ડચ શાળાના ચિત્રકારો. આજેનુબ વર્ણન કરતા હોય કે ઘન્ટી-
જકારનું વર્ણન કરતા હોય પણ આપ-
ણું તો લોકો ચાલતા હોય કે ચ્દા

પીતા હોય, રમતા હોય કે લડતા હોય એમ જુદી જુદી પ્રવૃત્તિ
માથે માલમ પડે છે. આવા મંજેગો વાળાં ચિત્રો મનુષ્ય જીવનનો
જરીએ ખ્યાલ આપતાં નથી અને પ્રભ જીવનની એટલીતો બાદીક
ખાસીયત આપવામાં આવે છે કે ઘણી રીતે તે મનુષ્ય જીવનથી

જુદી પડે છે. આ શાળાના ચિત્રકાંઠે એમની પોતાની દૃષ્ટિએ ઘણાજ હોશીઆર છે.

થોડીઘણી કુશળતાથી અને થોડી ઘણી અંજન યાન્ત્રિક શક્તિથી તેઓ યશ અને માહિતી મેળવવા માગે છે. આ પ્રમાણે આપણે જોતા આવ્યા છીએ કે શાળાનો સિવાજ રાત્રે દેખાય છે, એવો મીઠુબત્તીનો પ્રકાશ દેખાડવાનો નથી પણ દિવસે નમુનાને પ્રકાશિત બનાવવા માટે લાલ પ્રકાશ દેખાડવાનો સિવાજ છે. જ્યાં નજીવી અસર ઉપજાવવાનો આશય હોય ત્યાં આવી ચાલાકી અને હોંશીઆરી નીચી ક્લાસની શૈલીમાં નબી શકે પરંતુ મહાન શૈલીમાં કે જ્યાં વિષયોમાં તસ્લીમ થવાનું હોય અને નજીવી વસ્તુ તરફ દાર્શ મારવાનો અવકાશ જ ન હોય ત્યાં આવી ચાલાકી જરૂરી નબી શકે નહિ.

જરીએ શંકા વગર ઐતિહાસિક ચિત્રકારો સંપૂર્ણતા ને પામે; કારણ સત્ય હમેશાં એકજ સિદ્ધાંત પર રહેલું છે. ચિત્રાંતર્ગત દેખાવના ચિત્રકારે કુદરતના અકરમાતનું આલેખન પોતાના ચિત્રમાંથી તદ્દન કાઢી નાખવું કે નહિ એ મહેલું નથી. કઝોડ લોરેષ્ટન કુદરતના અકરમાતનું જરીએ આલેખન કરતો નહિ કારણ કે તે એમ માનતો કે આવી જાતના આલેખનો સમગ્ર કુદરતની સૈદ્ધીની વિરુદ્ધ છે; અને એની અસર મન પર એટલી તો મચોટ થાય છે કે ચિત્ર કળામાં ખામ કરીને જોઇતી સ્થિરતા અને શાન્તિ નષ્ટ થાય છે.

ઐતિહાસિક વર્ણન કરતી વખતે આખેદુખ દેખાવોનું વર્ણન કરનાર ચિત્રકાર કાળજીના અભાવે બહુજ

ઐતિહાસિક વર્ણન મર્યાદા વર્ણન કરવામાં ઉતરી પડે છે. કરનાર ચિત્રકાર અને ઐતિહાસિક પાત્રોને પોતાની માફક બધી આખેદુખ વર્ણન કરનાર ચિત્રકાર વચ્ચે જુના ચિત્રકારો આ પદ્ધતિનેજ અનુસરતા હતા. ઐતિહાસિક ચિત્રકાર માણસની સમગ્ર આકૃતિ ચિત્રરતો હતો, આખેદુખ દેખાવોનું વર્ણન કરનાર ચિત્રકાર અમુકજ માણસ ચિત્રરતો હતો અને તેથી ભૂલ અને ઉણપો ભરેલી આકૃતિ ચિત્રરતી હતી.

આ પ્રમાણે કળાની નીચી કોટિની પદ્ધતિને અનુસરવાથી

મહાન કળા પ્રાપ્ત થતી અટકતી હતી;

ઘટલીની રસિકતા પરંતુ આપણને ખબર છે કે જેમ

વિષયની ભવ્યતા ઓછી થાય છે તેમ

તેને શણગારવા વધારે અલંકારોની જરૂર પડે છે. ધરમથુ દેખાવોનો

આખેદુખ દેખાવોનો, ચિત્રાંતર્ગત દેખાવોનો અને પ્રાણીઓનો ચિત્રકાર

એમ કહે કે હું તો જે ગુણોથી નીચી કોટિની શાળા વિખ્યાત થઇ

તે ગુણોને ધિછાડું છું તો આપણને આ વાતથી હસવુંજ આવે.

રંગવાની કળા અને પ્રમાણ અને અધાર ગોઠવવાની કુશળતા આ બંને ધણીજ અગત્યના ગુણો થોડી ઘણી મહેનત કરનાર ચિત્રકારમાં તો હોવાજ જોઈએ કે જે અને પ્રલોના ચિત્રકારમાં રંગવાની કળા તો હોય તો એ શા કામની છે ? પછી પેન્સિલ ઉપરના અજબ કાણુની પણ શી જરૂર છે ? જો તમને યાદ હોય તો એ પ્રકૃતિ ચિત્રકારે એક વખત બહુજ દિમ્ભતથી મ્હુ હવે કે એ લાખો અને હજારો માણસોને માટે ચિત્રવા કે રંગવા નિર્માણુ થયો નથી ! તે છટલીની રસિકતાથી રંગવાનો દાવો રાખતો હતો. દોરોદોગાને ધિક્કારતો હતો અને થોડા જ માણસો એનું ચિત્ર વખાણે એમ તે પ્રચ્છા રાખતો હતો. છટલીની રસિકતા જોતના બંને તેમજ કળા અને ગદ્ય રંગો રંગવામાં મમાયની હતી. મોક્ષ કરતા લક્ષ્મી જેને વધારે પ્રિય હોય તેવા માણસોને માટે રંગની રવચ્છતા અને સુગંધ કાઢ બને રહે એ વિચારમાં છટલીની રસિકતા મમાયની હતી. આનું પરિણામ તરતજ સમજી શકાય એવું છે કારણુ આવી નીચી કાટિની શ્રેષ્ઠતામાં આ રથજે તો મધ્ય સૌંદર્ય હોય છે, અને અનુકરણ કરવા કરતા કળાકારનું કામ આ ગુણ વગર ચિરંજીવ નહિ રહે.

આટલા બધા વિવેચન પછી આપણે કહી શકીએ કે ઐતિહાસિક ચિત્રો ચિત્રવાની કેવળ બેજ શૈલી છે લખ્ય અને મુદ્ર શૈલી અથવા તો અલકારમય શૈલી.

મહાન શૈલી તો તદ્દન નિરાળા છે અને તેને નજીવ સૌંદર્યની જગ્યાએ મદદ જોઈતી નથી. અલકારમય

સંયુક્ત
અસર.

શૈલીની

શૈલીને પણ પોતાના વિશીષ્ટગુણ છે આ બંને શૈલીને ભેગી કરવાથી એક સંયુક્ત શૈલી બને છે તો ખરી પણ તે

શૈલી મ પૂર્ણ હોતી નથી, અને બંને શૈલીમાંથી એકે શૈલીને તોને આવતી નથી જે કુદરતના મામા ય અને વિલીષ્ટ વિચારો બેગા કરી દેવામાં ન આવે અને એક પ્રકારની મામ્યતા જગવાય તો બંને શૈલી લાભકારક અને શ્રેષ્ઠ છે હરે જતામાં મહાન ડગા-કારોને પહેલી પદી મળી જવાથી કેટલાક ડગામરોને તો ઘણી થોડી જ જગ્યા રહે છે કારણ કે તેઓ વિચાર કંપના ઉપર વધારે આધાર મળે છે બીજા કેટલાક ડગામરો મહત્ત્વા કાક્ષાની લાવનોથી માઇક નીનતાની ઇચ્છાથી અને દ્રુકમાં દ્રુકે તે મેળવવાની ઇચ્છાથી વચની જગ્યા મેળવવાની કાક્ષીય છે અને શૈલી બેગી કરવાથી જેની રીતે અનકાર અને મૌલ્યને બેગા કરવાથી ભન્ય અને ગૌરવ શક્તિ નાશ પામે છે તેવી રીતે લેનિમની અનકારમય શૈલીમાં જે માદાઇ બેગવવામાં આવે તો તે થોડે ઝલે અશે પણ નાશ પામે

કોઇ પણ પ્રકારના હનકા મિશ્રણથી મહાન શૈલી મનિન થયા વિના રહેતી નથી પરંતુ થોડા વણા દાખલાઓ ઉપરથી આપણને ખબર પડશે કે નીચી કાટિની શૈલી ભન્ય શૈલીના મગથી મુધરી જાય છે જે આમેદુબ દેખાવનું વર્ણન કરનાર ચિત્રકારને પોતાના વિચારને મુધારવાની અને ભન્ય કાટિએ પહોચાડવાની ઇચ્છા હોય તો મામાન્ય વિચાર કંપના મેળવ્યા વગર તેના છટકા નથી તે મુખાકૃતિ ઉપરના બારીક ભાગો અને લક્ષણો ઓડી દે છે અને ચલુ પોતાને મદનીને હમેશા ચાવનો પોષાક ચિતરે છે આ પોષાકમાં કોઇ પણ જાતના હનકા વિચારો હોતા નથી જે આમેદુબ દેખાવનું વર્ણન કરનાર ચિત્રકારનો આશય વ્યક્તિનું તરુપ આનેખન કરવાનો હોય તો તેને ઘણા જ ગેરકાયદા થશે કારણ કે વ્યક્તિનું મામાન્ય આનેખન કરવાથી જે ભન્યતા ચિત્રમાં આવે છે તે ભન્યતા મારી જશે અને લાભ થવાને બદલે નુકસાન થશે મામ્યતા કે મર

આપણા બોગ સિવાય મુખાકૃતિનાં લક્ષણોને ઉમદા બનાવવા એ કામ ધણું અઘડું છે.

કેરેલ્યો એ એકલોજ આગળ પડતો ચિત્રકાર હતો; કે જેણે મંયુક્ત શૈલીથી સફળતા મેળવી હોય. સંયુક્ત શૈલીની સફ- એની શૈલી આધુનિક આકર્ષકતા અને લતાતું દષ્ટાન્ત-ચિત્ર- સૌંદર્ય પર રચાયેલી હતી; અને ભવ્ય કાર કેરેલ્યો. શૈલીની સાદાઇ તેને બદલે મુકવામાં આવી હતી. પ્રકાશ અને રંગની વિપ્લવાલુગમન-

લતા વિષે મામાન્ય વિચારો અને નિરંતર વહેતી આકૃતિની રેખાએ આ જાતની અસર ઉપજાવી શકે છે. કેરેલ્યોથી બીજાજ દરજ્જાને પરમીલ્યોનોની ઐલીએ પુરાતન મમયના લોકોની સાદી અને માધુર્ય એન્જોલોની ભવ્ય અને કર્કશ શૈલી સાથે આધુનિક વ્યાપકાપણના સુંકામળ શૈલીને બેગી કરી તેને ભવ્ય બનાવી. એટલું તો કબુલ કરવું પડે કે આ બે અદ્ભુત માણસોએ સૌંદર્યને સૌથી જીર્ણ કાર્ટિએ ચલાવ્યા છતાં પણ તેઓનાં દંભ કે દોગ તો ગયો જ નહિ અને પ્રતિભાશાળી મનુષ્યો ખાસ કરીને બેદરકારી અને નિરસપણા કે ચિતન્યહિનપણાથી બહુજ ડરે છે; પરંતુ આકર્ષણપણું અને સૌંદર્યના મહાન ગુણોના સંબંધમાં આમ ખાસ કરીને બને છે. તેઓ હાસ્યાન્વદને પામે ત્યાં સુધી તેઓ નિરસ અને બેદરકાર બને છે. પ્રેક્ષકો એના ચિત્રથી ચમકે તો ખરા પગલું તેની હિમત અને વીરતાને વખાણે છે. પ્રતિભાશાળી પુરુષોની બુલ લાભને પાત્ર હોય છે; અને કોઇ પણ વિખ્યાત ચિત્રકાર બૂલ ક્યાં વિના રહેતોએ નથી; પરંતુ તેમણે તેમની પ્રમાણિકપણાની મામાન્ય પદ્ધતિથી તેમની ઢોંગી અથવા તો આકર્ષિક બૂલો સુધારતાં આપણને શિખવ્યું છે તેમની શૈલી સપૂર્ણ છે અને એ શૈલીમાં ઉમદા સિદ્ધાંતો મમાપલા છે. જે ગુણોએ કેદરતની સામાન્ય વિચાર કર્પના દર્શાવીને કળાની હદ

વિપુલ કરી છે-અને કળાને ઉત્કૃષ્ટ ભવ્યતા અર્પી છે તેજ ગુરુઓ
અરેખર ઉચ્ચ કોટિના છે.

મમત્ર વિચાર કરતા મને તો એમ લાગે છે કે આપણે એકજ
સિદ્ધાંતથી કળાને નિયમિત અને ચિરંજીવ
સામાન્ય પદ્ધતિ ઉપર કરી શકીશું. સામાન્ય પદ્ધતિ ઉપર ગ્રંથા-
રચાયલાં કાર્યોનું ચલા કાર્યો પછી ભલેને તેઓ કવિઓના,
ચિરસ્થાયીપણું. ચિત્ર કાર્યોના ઉપદેશકોના અથવા ઐતિ-
હાસકારકોના હોય તો પણ ચિરંજીવ
રહેશે. જેઓ પોતાનાં કાર્યોના અમુક રૂઢી અને રીતગિવાજ ઉપર
આધાર ગણે છે, અથવા ફેશનના જુદા જુદા ફેરફાર પગ આધાર
ગણે છે, તે માણુએના કાર્યો અધકારમાથી જ પહેલીવાર બહાર
નીકળી આવેલા કાર્યો સાથે મરખાવી શકાય. વર્તમાન અને ભવિષ્ય
એ તો પ્રતિસ્પર્ધી કહેવાય અને તેથી જ ન્યાયે તે એકલી જ
ધારના કરે ત્યાં એણે ખાતરી રાખવીકે બીજી એનાથી વિમુખ
જવાનું.

પ્રવચન પાંચમું.

ચિત્રકારની શ્રેષ્ઠતા અને શૈલી

ચોથા પ્રવચનના જે વિષય હતો તે ઉપર હું આ પ્રવચનમાં કાષ્ઠક કહેવા માગુ છું. તે પ્રમગે મ્હારી કળાની શ્રેષ્ઠતા પ્રાપ્ત તો ઇચ્છા એવી હતી કે તમે કળાની કરવા પ્રયત્ન કરો. શ્રેષ્ઠતાને પ્રાપ્ત કરો પરંતુ મ્હારા કહેવાથી કાષ્ઠક ગેરસમજ થઇ છે એમ મને ડર છે ત્યારે કળા મેળવવાની વસ્તુનાં જુદાં જુદાં વર્ગ પાડવામાં આ-આ ત્યારે ફેટલાકે તો એમજ ધારી લીધું કે તેમની તો પુરેપુરી આબડ વેવાઇ, પરંતુ આમ ધારવું એ ઘણી મોટી ભૂલ છે અમુક વસ્તુ પોતાની જગાએ ન હોય તો તેની બધી ખુખી મારી જાય છે અમુક વસ્તુને અધિકાર વગર ઉચ્ચ પદ આપવામાં આવે તો તેને માન મગવાને બદલે તે હાસ્યજનક થઇ પડે છે.

ટૂંકમાં મ્હારી તો શિષ્યામણુ એ છે કે તમે તમારૂં કુખ્ય ધ્યાન ગંધી કોટિની શ્રેષ્ઠતા મેળવવા ઉપર રાખો. જો તમે આ શ્રેષ્ઠતા મેળવી શકો તો પછી બીજી માઇ જ મેળવવા પ્રયત્ન ન કરતા આમ કંઠવાથી તમો પહેલા વર્ગના દગ્ગાકાર મહેવાંગો જે અસૂખ્ય મૌદ્ય તમે માગો તેને મારે અમે મદ્ય દીવગીંગ પણ થઇએ તમે અમપૂર્ણ પણ હો. હના પણ તમે ઘણી બેચી જાતના અમપૂર્ણ દગ્ગાકાર મે રાગો.

આપે મુધી આ-આ પડી જો તમે ઉત્તમી પાવરીનાં મુખો

ઉમેરો તો જરાએ વધી નહિ હું તો એમ ધચ્છું કે તમે આ ગુણો તરફ જરાએ બેદરકારી ન દેખાડો તો ઠીક, પરંતુ આમ કરવામાં જોટલી આતુરતા હોય તેટલી ચારે બાજુ હોંશીઆરી 'અંતે' સાવધ પણ પશુ હોવું જોઈએ.

આપણું મન કુદરતી રીતે અસંખ્ય વિષયો જોઈને ખીછ બાજુ દોરવાઈ જાય છે અને તેથી સંપૂર્ણતા છીન લિન થઈને જાંબી વળી જવાનો મોટો ભય રહે.

કેટલીક શ્રેષ્ઠતા ભેગી કરવા માટે સરળાયલી છે, અને તેમ કરવાથી સુધરી પણ જાય છે. પરંતુ કેટલીક શ્રેષ્ઠતા વિરૂદ્ધ સ્વભાવની હોય છે, અને તેને ભેગી કરવાથી કઠોર, કર્કશ અને વિરોધી સિદ્ધાંતો ઉપજે છે. એકજ આકૃતિમાં વિરોધી શ્રેષ્ઠતા દેખાડવામાં આવે તો આકૃતિ વિકૃતિ અને બિહામણી થાય છે. જો આકૃતિનાં લક્ષણો અને મન પરના હાવભાવ નિર્માલ્ય રીતે દેખાડ્યા હોય તો આકૃતિ ધણીજ નિરમ લાગે છે.

ઉર્મિના આવેગ કે મનના વિકારો દેખાડવાના મંબધમાં આ ટીકા તદ્દન મત્ત છે. જો તમે શ્રેષ્ઠતા ઉર્મિના આવેગ, મૌલ્યની દશામાં રાખો તો તમે મનના મનના વિકારો નહિ દેખાડી શકો કે જે મનના વિકારો સૌથી સુંદર મુખાકૃતિમાં પણ વિકૃતિ અને વક્રપણું ઉપજાવી શકે છે.

ગીતિની શક્તિ અને વિચારને અનુગ્રહ વિષયની પસંદગી ન થવાથી અને જ્યાં સૌંદર્યની જરૂર ના થિત્રકાર ગીડો. હોય ત્યાં ઉપજાવવથી ગીતિ ને સફળતા મળી નહિ એની આકૃતિના વિષયો એવા હતા કે જેમાં મન ઉપરના હાવભાવની જરૂર પડે.

આ ટીકા ઉપરથી સ્પષ્ટ રીતે સમજાય એવું છે કે આપણી કળા પર લખનારા લેખકો તેમના કાર્યોમાં શ્રેષ્ઠતાના અધટિત અધટિત વખાણ ઉપર વખાણ કર્યેજ વખાણ. જાય છે. જે કંઈ કહેવાના તેમણે નિશ્ચય કર્યો હોય છે તેજ કહેવાનું તેમને તેમાંથી મળી આવે છે. જે શ્રેષ્ઠતા લાગ્યેજ સાથે હોય શકે તે શ્રેષ્ઠતાના તેઓ વખાણ કરે છે; અને બધાં કરતાં જે મિશ્રણ મનોવિકારના હાવભાવ દેખાડવાનું કાર્ય મ્હારાજ અભિપ્રાય પ્રમાણે કળાના આશ્રય કે સિદ્ધાંતની ખંડાર છે તેવાં હાવભાવનું સંપૂર્ણ ચોક્કસાઈથી વર્ણન કરવાનો તેઓને ધણો જ શોખ હોય છે.

ટીકાકારોએ યોતાની કહપનાનું વર્ણન કર્યું હોય એવાં વિવેચનો મ્હેં કેટલાંક હાસ્યજનક ચિત્રો ઉપર આકૃતિના જુદા જુદા અને રેફાયલનાં ચિત્રો ઉપર વાંચ્યાં છે. લાગમાંથી ઉપજતી મ્હેં એવાંએ વિવેચનો વાંચ્યાં છે કે ન્યાં વિવિધ પ્રકારની શક્તિ મહાન ચુરઓએ કળાની શક્તિની બહાર એવા મનોવિકાર દેખાડવા પ્રયત્ન કર્યો હોય અને તેથી જ કહપનાની છૂટ મળી હોય. અત્યાર સુધી કળાના ક્ષેત્રમાં શું થયું છે અને શું થઈ શકે એમ છે એ નહીં કરવું અધર છે. આપણે અદ્યુત કહપના ન કરી શકવાથી નિરાશ થઈ જવાની જરૂર નથી. કળાને હદ હોય છે; પરંતુ કહપનાને હદ હોતી નથી. પુરાતન સમયના લોકોની માફક આપણે કહપી શકીએ કે જે શક્તિ અને સંપૂર્ણતા નીચી પંક્તિના દેવતાઓમાં હતી તે શક્તિ અને સંપૂર્ણતા ન્યુપીટરમાં પણ હોય છે પરંતુ ન્યારે તેઓ તેનું આશ્રેયન કરતા ત્યારે તેઓ આકૃતિને ગૌરવવાળી ચિતરતા હતા. પુરાતન સમયના કળાકારોનાં કાર્યોના સંબંધ દર્શાવવા માટે આપણે ખ્રીનીનો મોટો ઉપકાર માનવો જોઈએ પરંતુ ન્યારે આધુનિક ટીકા-

કારોની શૈલીમાં તે તેમનું વર્ણન કરે છે ત્યારે એનું કહેવું આપણને અસાધ્ય લાગે છે. તે જણાવે છે કે યુરેનોરથી ફેરી કદાવલા પેરીમાં આવવામાં તમે એકી વખતે ત્રણ લક્ષણો જોઈ શકશો. દેવીના ન્યાયાધી-શની ભવ્યતા, હેલેનના પ્રેમી અને એવાધવીમને જીતનાર આવા ત્રણ લક્ષણો આવવા ઉપરથી માલમ પડશે. જે આવવામાં તમે ગૌરવ યુક્ત ભવ્યતા, જીવાની, સુદરતા અને અજબ બહાદુરી ભેગી કરવા પ્રયત્નો કરો તો જરૂર આમાંની એકે વસ્તુ શ્રેષ્ઠ રીતે આવવામાં આણેખી શકાશે નહિ.

આ ઉપરથી સમજાય છે કે આકૃતિના જીદા જીદા ભાગોમાંથી ઉપજતી વિવિધ પ્રકારની શક્તિ એકજ વિષયમાં એકત્ર કરવી એ અધર તેમજ ભય ભરેલું છે.

વિરોધી ગુણોને ભેગા કરવાથી ત્રેખતાની ટોચે આપણે છીએ એમ લાગે પરંતુ એ ગુણોને એના પ્રમાણસર ભેગા કરવા જોઈએ કે એક ભાગ ખીજ ભાગના વિરોધ કરી શકે નહિ, જે કળાકારોએ પોતાના જીદા જીદા ધધામાં ધણી માર્ગ પ્રગતિ કરી તેમને ખબર હશે કે આ કામ કેટલું બધું અધર છે.

ટુંકામાં હું વિદ્યાર્થીઓને ધાન્યજ અગત્યની સૂચના કરવા માગુ છું વિદ્યાર્થીઓએ જરાજર સમજવું શ્રેષ્ઠતા ભેગી કરવાની જોઈએ કે હું તમને કળાની શ્રેષ્ઠતા પસંદગી.

ઉમદા પ્રયત્નમાંથી નિરાશ કરવા માગતો નથી પરંતુ તેમને એટલું તો સૂચના માગુ છું કે જે દુષ્પ અવિશ્રાત પરિશ્રમમાં પડે છે તેવુંજ દુષ્પ કંઈ શ્રેષ્ઠતાને ભેગી કરવાની પમદગી કરવામાં પડે છે? તમે એક વાર પ્રયત્ન કરો અને પછી જુઓ કે તમે કેટલું કામ કરી શકો છો અને કેટલું કામ કરી શકતા નથી શ્રેષ્ઠતાનું વિશાળ ક્ષેત્ર

ખેડવામા તમારી કુદરતી શક્તિ નાશ કરવાને બદલે તમારે એક એવોજ રસ્તો લેવો કે જેમા તમે તમારી શક્તિ બતાવી શકો, અને પ્રથમ પહીએ પહોંચી શકો જે કાંઈ માણુમ સૌથી ઉત્તમ પ્રતાપી અને નરમ પ્રતિભાનો શુરુ બને અને કળાની નીચી કાટિએ પહોંચી તેના વિદ્વિત દૂર કરી એના ઉપર સ્વામિત્વ મેળવે તે ઉપદેશ લેવા કરતા આપવાનો વધારે યોગ્ય છે.

મ્હે શ્રેષ્ઠતાને મેળી કરવા સબંધે ઘણાં કહ્યું. હવે હું વિવિધ પ્રકારની શ્રેષ્ઠતાને નીચી પકિતમા કેમ રાખવી તે વિષે થોડું વિવેચન કરીશ.

હું તો એવા અભિપ્રાયનો ખરો કે અલંકારયુક્ત શૈલીને સિદ્ધાંત તરીકે તો ન ગણીએ પરંતુ આ અલંકારયુક્ત શૈલીનું શૈલીને યોગ્ય રીતે યોજવામા આવે તો યોગ્ય નિરૂપણ. મહાન શૈલીમા મોળી મદદરૂપ થઈ પડે.

જો તેના મિદ્ધાતો મહાન શૈલીની ગમ્તાઈને ઓછી કરવામા અને કઠોરતાને નરમ પાડવામા યોજવામા આવે તો આ અધ્યયનની અમર ધણી સારી થાય. હુડોલીકો-કેરેસીએ આજ પ્રમાણે એનો ઉપયોગ કયો હતો. ફેરેલ્લો અને વેનિમના ચિત્રકારોના કાર્યોની તેને જે સારી પીઠાન હતી અને જે સિદ્ધાંતની મનરંજક અમર તેઓ ઉપજાવતા હતા તે મિદ્ધાંતો તેને ખખર હતા પરંતુ એના કાર્યોમાથી તે એટલુંજ લેતો કે જેથી પોતાની ઉન્માદ જુઓ અને શક્તિ વાળી શૈલીને અલકૃત કરે.

આ તેમજ આગલા પ્રવચનમા કહે ચિત્રકળાની શૈલીને લક્ષણો ઉપર પુષ્કળ વિવેચન કર્યું છે, વિખ્યાત ચિત્રકારો પરંતુ મહાન શૈલીના કુખ્ય સિદ્ધાંતોમા વિષે વિવેચન. અને કુખ્ય કાર્યોમા કાણુ વિખ્યાત થયા એ વિષે વિવેચન કરવું એ અસ્થાને તો

નહિ જ ગણાય. મને ખાતરી છે કે સિદ્ધાંતોને દાખલા આપી સમ-
જનવવાથી વિદ્યાર્થીઓને ઘણોજ રસ પડશે અને કેટલાક ન મમજન-
યતા મિદ્ધાંતો પણ અપ્પટ રીતે મમજશે.

આધુનિક કળાનાં મુખ્ય કાર્યો ફેરફારમાં (પીળા અક્ષર મુકાબ
જન્ય તે પહેલાં જળ મિશ્રિત રંગથી
'ફેરફાર'માં ચિતરાયેલાં દોરેલું ચિત્ર) છે. આ ચિત્રકળાની
ચિત્રો.

પદ્ધતિ નાની મુંઝરતાને આલેખતી નથી,
છતાં પણ મોટા કળાકારોનો યશ ફેરફારમાં
રહેલા કાર્યો પર આધાર ગણે છે. વેડીકનમા માઇકલ એન્ગેલો
અને રેફાયેલના આવાં ચિત્રો છે. આમા આપણે હામ્યજનક ચિત્રોને
ઉમેરી શકીએ જો કે હાસ્ય જનક ચિત્રોને ફેરફાર ન કહી શકીએ
પણ એ એની પદ્ધતિની નીચે તો મુઠી શકીએ ગીલીઓ ગમાનોના
ચિત્રો આજ પ્રકારના છે. જો આ કાર્યો નાશ પામે તો તેની માથે
પ્રખ્યાત ચિત્રકારોનો યશ નાશ પામે; કારણ કે આ ચિત્રો આખા
જગતને અલિપ્ત ઉપજાવે એવા કળાના મહાન પરિશ્રમનું પરી-
ણામ છે. માટે જ આપણું મુખ્ય ધ્યાન ઉચી શ્રેષ્ઠતા તરફ હોવું
જોઈએ. જો કળાની શ્રેષ્ઠતા સપાદન થશે તો નાની કળા મહેલાઈથી
મેળવી શકશે.

રેફાયેલે ઉચ્ચ કોટિની કળામાં શ્રેષ્ઠતા મેળવી માટે જ એનું
નામ ચિત્રકારોમા પહેલું છે. ફેરફારમાં
ચિત્રકાર રેફાયેલ અને ચિતરાયલા તેના ચિત્રોનું આપણે ધ્યાન
કેરેલુઓ.
પૂર્વક અધ્યયન કરવું જોઈએ. તેના
ચોકકા કે પાટીયાંની ઘોડીના કામો બહુ
વખાણુવા જતા નથી. પોતાના મરણના છેલ્લા દિવસ સુધી તેણે
પોતાનાં કાર્યો અલકૃત કરવા છતાં પણ તે કાર્યો ખીજના અનુકર-

છુના વિષય થઇ પડે એવી સંપૂર્ણતા તેન નજ મળી જે નિરસપણ
 એણે ગુરુઓમાથી સંપાદન કર્યું હતું તેન છતવા એ કદીએ મમથ
 થઇ શક્યો નહિ. કોરેજીઓના ચિત્રોમા પથરાયતી રંગની કામડી રમિ
 કતા પ્રકાશ અને અધકારની વિધુલતા એક પ્રમાણથી બીજા પ્રકા
 શને અને એક અંધારથી મીઠા અંધાર. એક રાગ પ્રવત્તી
 કુશલતા અને આકૃતિ જાણે આંખે ઉડીન બાજતી ન હાય એવી
 અમર રેશાયન ઉપજાવી શક્યો ન હતો. ન્યાય તે તેનમા રગ વાગીને
 ચિત્રો ચિતરતો હતો ત્યારે તેનો હાથ એટલો મધો ધ્રુજતો અત
 કાશુમા ન રહેતો કે ચિત્રની બધી સરળતા અને જુસ્મો માયો જનો
 હતો એટલું જ નહિ પણ ફેરમે ચિત્રની ચામ્માઇ અને સંપૂર્ણતા
 મારી જતી હતી. એનું દ્રા મરીગરેશનનું ચિત્ર જોવામા આવે તો
 આપણને ખબર પડશે કે એમના કેટલા નાગો નિર્માત્વ રીતે ચિત્ર
 રાયા નથી દાખલા તરીકે લડોવિકો કેરેસીએ ક્રૂમે ચિત્રોમા જે
 જુલો, વીર્ય અને ચોક્કસાઇ લાવ્યો તેજ જુઓ. અત ચોક્કસાઇ
 તેનમા રગ વાગીને તૈયાર કરેલા ચિત્રમા તે ના થો. આથી એમ
 જરાએ ન મમજતું કે હું ઉચ્ચ પદ્ધતી યોગ્ય ગીતે ધારણ કરનાર
 રેશાયલને પદ્મપ્ર કરવો કે નીચો ઉતારી પા વા માગુ છું પરંતુ
 એની સરખામણી એનીજ સાથે કરતા એટલું તો મને લાગે કે કે
 ફેરમે ચિત્રોમાની રેશાયન અને તેલમા રગ વાગી તે ચિત્ર ચિતરનાર
 રેશાયન એ એક જ વ્યક્તિનો નથીજ

જેને કગાનો પથ ખેડવાની મહત્વાકાંક્ષા હોય તો રેશાયનથી
 બીજાજ દર જાનના માધકન એ જનો
 ચિત્રકાર માધમ્લ તરફ દષ્ટિ ફેકવી જોઈએ તેનામા
 એન્જયેલ રેશાયલના જેટલી બહા નહતી પરંતુ
 જે કોઇ અધના હતી તે બહુજ ઉચ્ચ

પ્રકારની હતી. જે આકૃતિની ચોકમાઈ અને તેના લક્ષણોના જુસ્મો, શીર્ષી દેખાડી શકે તેના કરતાં કાંઈ વિશેષ દેખાડવામાં જ કળા સમાયતી છે, એમ માઈકલ એન્જેલો માનતો. કળાકાર પોતાના કાર્યમાં જે કાંઈ કંવાઈ જે તેના કરતાં આપણે વધારે કાર્યની આશા રાખવી જોઈએ નહિ. તે પોતાની કળામાં નીચી ક્રાંતિનું મૈત્ર્ય કે આકર્ષકપણું કદી આપેખતો નહિ. વસારી જણાવે છે કે માઈકલ એન્જેલો એ તેલમા રંગો વાડી એક જ ચિત્ર ચિત્રનું હતું અને આના ચિત્રો તો સ્ત્રીઓ અને બાળકો ચીતરે છે. એવા વિચારથી તેણે આ પ્રકારનું ચિત્ર કદી નહિ ચિતરવાનો નિશ્ચય કર્યો.

નીચી ક્રાંતિની કળાને તિરસ્કારી કાઢવાનો જે કોઈને હક હોય તો તે માઈકલ એન્જેલોનો જ છે. જે સૌ દર્શ અને અલંકાર બીજા ચિત્રકારોના કાંઈને જોલાવે છે તેમને માઈકલ એન્જેલો તિરસ્કારે તો આપણને જગીએ વિચિત્ર લાગવું ન જોઈએ.

માઈકલ એન્જેલોએ આ બધા સાથે નકામી શોભા અને અલંકારને પણ ચિત્રમાર્થી કાઢી નાખતો હતો જેમ જેમ કળાકારો અને કળાને આશ્રય આપનારાઓ ઉચ્ચ ક્રાંતિની શ્રેષ્ઠતા જાણવા અને મેળવવા પ્રયત્ન કરશે તેમ તેમ તેમની આબડ અને યશ જરૂર મળશે દસમાલીઓના જ્ઞાનવાળા યુગમાં જે માન મળતું તે માન તેને જરૂર મળશે. જેમ જેમ કળા દિવસે દિવસે ઓછી થતી જાય છે તેમ તેમ ખરેખર આ મોટા માણસની (માઈકલ એન્જેલોની) આબડ અને યશ પણ કમી થતા જાય છે, એ વિચાર ધ્યાનમાં લેવા જોવા છે. અહિં મ્હારે ગ્રંથ રીતે જણાવવું જોઈએ કે જે નાશ પામેલી કળાને ફરીથી સજીવન કરવી હોય તો કળાની અધોગતિ અને નાશ પામવાના કારણો આપણને ખબર હોવા જોઈએ. રેકાયલના અસ્તિત્વનો આધાર માઈકલ એન્જેલોને લીધેજ છે. રેકાયલની બન્ધ સ્ત્રી માઈકલ એન્જેલોને લીધેજ છે વિચારોને ઉમદા બનાવતા અને

કલ્પિત વિધેને લગ્ય બનાવતા તેણે શીખવ્યું હતું માહન એન્જે-
લોના પ્રતિબાંધી તણખાએ રેકાયલની પ્રતિભાને પ્રગ્વવિત ન કરી હોત
તો એની અગ્નિની માફક જવત અને લભૂખી હોઈ એવી પ્રતિભા
હમેશાને માટે શાન્ત પડી જાત આ અગ્નિ અપૂર્વ જુસ્સાથી
લભૂકી ઉરથો નહોત હતા પણ તેની જ્વાળા વધારે સ્વચ્છ સીધી
અને પવિત્ર હતી મમત્રીને વિચાર કરતા આપણી વિષેક લુહિથી
રેકાયલને ખમદ કરે, પરંતુ તે આપણા પગ એવી મચોડ અમર
કરી શકો નથી કે જેથી આપણે કાષ્ટક જાણવાનું ન ગટે જોયા
જન જણાવે છે કે જે અમર એને દોમન-વાયવાથી થઈ તેવીજ
અપર એને માષ્ટક્ય એન્જેલોના મુખ્ય મથોં નેમને થઈ હતી.

જો આપણે આ મન્ને મહાન કગામગેની મરખામણી કરીએ
તો આપણને ખજા પડે કે રેકાયલમા
રેકાયલ અને માષ્ટકલ વધારે ગસિકતા અને તરગી મપના હતી,
એન્જેલોની સરખા અને માષ્ટકન એન્જેલોમા વધારે પ્રતિભા
મણી, અને ક પના હતી એમની શ્રેષ્ઠતા શ્રેષ્ઠ-
યમા હતી ખીમની શ્રેષ્ઠતા ઉમાદ
અને જુસ્સામા હતી માષ્ટકલ એન્જેલોમા કવિતી પ્રેરણા હતી તેના
વિચારો વિષુદ્ધ અને લગ્ય હતા એના લોકો ઉચ્ચ કોટિના માનવીઓ
હતા તેમના ગાત્રની સૈની કેમના વિકાર હુપ થી તેમના અલિનયથી
કે મનની ગિયતિ પરથી આપણને જરાએ યાદ ન આવે કે આ
લોકો આપણી જાતના છે અથવા તો આપણામાના એક છે રેકા-
યલની-કંઈપના એટલી બધી ઉત્કૃષ્ટ નથી તેની આકૃતિઓ મનુષ્યની
નાની જાતથી એટલી બધી જુદી પડતી નથી, નો પણ તેના વિચારો
પવિત્ર, ઉમદા અને વિચારો અનુરૂપ હોય કે માષ્ટકલના કથોનું
એક મચોટ અને વિશીષ્ટ લક્ષણ છે એનું મગજ એટલું તો
ફળદ્રુપ હતું કે બહારની મદદ વગર એ પોતાના મગજમાથી મથોં

ઉત્પન્ન કરતો હતો. રેકાયલ બહારના સાધનોની મદદ લેતો પરંતુ ઉમદા રચના તો પોતાની જ હતી. આ અપૂર્વ માણુમની શ્રેષ્ઠતા સૌંદર્યમાં પાત્રોના ગૌરવમાં રચનાની મમજાણુ પૂર્વક પદ્ધતિમાં, ગિતરવાની ગોઠામણમાં, રસિકતાની પવિત્રતામાં અને ખીજા માણુ-સોની વિચારકલ્પના પોતાના વિષયને અનુકૂળ યોજવાની કુશળતામાં સમાયલી હતી. તે કુદરતનું, અવલોકન કરતી વખતે માધકલ એન્જેલોનો ઉત્સાહ અને જુગ્માને પ્રાચીન મમયનું, મૌલ્ય, અને જ્ઞાન ધની સાથે એવી વિવેક જુદિથી બેગા કરતો કે કોઈ પણ કળાકાર આ શક્તિમાં એનાથી વધારે શ્રેષ્ઠ તો નજ બની શકે. આથી મહજ પ્રશ્ન ઊભો થશે કે શ્રેષ્ઠતાનું પ્રથમ પદ કોને આપવું ? રેકાયલને કે માધકલ એન્જેલોને ? કુદરતી રીતે આ પ્રશ્નનો જાતર એવાજ મજે કે રેકાયલનેજ, એન્જેલોનું, પ્રથમ પદ આપવું નોંધવું કારણ કે કોઈ પણ માણુસ કરતાં એનામાં ઘણા ઊંચી જાતના ગુણોનું મિશ્રણ છે. લોન્ગી નસના અભિપ્રાય પ્રમાણે જે લવ્યતા મનુષ્ય રચનામાં સૌથી શ્રેષ્ઠ હોય દરેક જાતના સૌંદર્યને બાંહે લવ્યતા ઘણી મારી રીતે આલેખી શકાય એમ હોય અને દરેક જાતની અસંપૂર્ણતાને લવ્યતા દૂર કરી શકે એમ હોય તો જરૂર આપણે માધકલ એન્જેલોને પસંદ કરીએ.

આ બંને અપૂર્વ માણુમો એ કળાની શ્રેષ્ઠતાને અંપૂર્ણ બનાવી હજી સુધી એમની તોલે કાંઈ આવ્યું એ નથી તેમજ એનાથી જાંચી કોઈ પહોંચ્યું પણ નથી. આ બંને પછી આવનાર કળાકારો સારી રીતે જોગપલો પંચ જાણી છોડી દે છે; અને નવિન-તાથી લોકોને આશ્ચર્ય પમાડવા અને ખુશ કરવા પ્રયત્ન કરે છે. જે નવિનતાની ધજા; આગસ અથવા તરંગમાંથી ઉદ્ભવતી હોય તો તેની ટિકા કરવાની, જરૂરજ નથી; પરંતુ જે તે ધજા અમુક વ્યક્તિના

ઉદ્યોગી મનમાંથી ઉદ્ભવતી હોય તો તે ઇચ્છા ધારી જ અસરકારક અને રમચુકત નાવડશે.

આવી મહાન શૈલી હોય કારણકે મનુષ્યના મનમાં એનું સ્થાન મહત્ત્વ જ જાયું હોય છે; પરંતુ પહેલી મૂળ શૈલી અથવા શૈલી કરતાં જરા ઉતરતી પણ મોટા નવી શોધક શૈલી. મુલ્યવાળી બીજી પણ શૈલી છે. જેમણે આ શૈલીનું અધ્યયન કર્યું હોય છે તેમની કદરના ચેતનવાળી અને જુસ્સાદાર હોય છે. આ શૈલી મૂળ શૈલી અથવા તો નવી શોધક શૈલી કહેવામાં આવે છે કે જેને મુળ નમુના સાથે ઘણો ઓછો સંબંધ હોય છે. આ શૈલી ચિત્રકારના સિદ્ધાંતમાં અને આખી રૂપરેખાની સામ્યતામાં કોઈ પણ પ્રકારનો વિરોધ ના થાય એ ખાસ જુએ છે.

દરેક શૈલીની શ્રેષ્ઠતાનો આધાર અને ખાસ કરીને નીચી પંક્તિની શૈલીનો આધાર ચિત્રના જુદા જુદા ભાગોને એકત્રિત કરવા ઉપર આધાર અને તેમની અંદરની સામ્યતા દેખાડવા ઉપર છે. આથી જાણે આખું ચિત્ર એકજ મગજમાંથી નીકળી આવ્યું ન હોય. એમ આપણને લાગે છે. જેનું મનુષ્યના મુલ્યદોષમાં બને છે તેવું જ કળાનાં કાર્યોમાં બને છે. માણસનો હોય કે ખાડેખાંપણ પણ કુદરતી રીતે ઉદ્ભવતાં હોય તો તે માણસોના લક્ષણોને શોભા આપતાં હોય. એમ લાગે છે. અબેદુલ્ય માનસિક ચિત્ર ઉત્કૃષ્ટ પ્રકારનું ન હોય, અનિયમિત જુસ્સાદાર, તોફાની અને ચોક્કસ રીતે ચિત્રાયણું પણ ના હોય તોપણ પ્રતિભાશાળી પુરુષોનાં કાર્યોમાં ચૈતન્ય અને દૃઢતા હોય છે. તેજ વસ્તુ અબેદુલ્ય માનસિક ચિત્રમાં હોય તો લોકોનું ધ્યાન જરૂર ખેંચાશે. આપણે કંઠી સકીએ કે આ પ્રકારનું અબેદુલ્ય માનસિક ચિત્ર શ્રેષ્ઠતાના મિશ્રણની અસર કરતાં વધારે સારી.

અમર ઉપગવી શકે છે.

માતવેસ્ટર રાજા આ જાતનાં સજ્જ લક્ષણો ઉપગવી શકે છે.

તે સૌંદર્ય અને માદાઇ વગરનો, લબ્ય

ચિત્રકાર સાલ્વેસ્ટર રાજા. શૈલીને અનુરૂપ, ઉત્કૃષ્ટતા અને લગ્નતા વગરનો કુદરતનો બહારનો દેખાવ આપે છે. આ પ્રકારનો કુદરતનો દેખાવ આપના

છતા પણ તેમાં જગવી અને વગર ફેળવાયલા મનુષ્યની ભૂવ્યતા હોય છે. પરંતુ એનામાં વખાણવા જેવી વાત એ હતી કે જે વિષયોનું તે અવલોકન કરતો, જે વિષયોને તે પમદ કરતો અને વિષયોને ખીલવવાની જે એની પદ્ધતિ હતી તે બધામાં માન્યતા અથવા સરખાપણું લાગતું. તેની આકૃતિની માદક તેના પર્વતોના ઝાડોનાં અને વાદળોનાં એજ પ્રકારનું જગવીપણું અને તોફાન માલમ પડતું હતું.

આપણે સાલ્વેસ્ટર રાજાની સાથે કાયોમરટીની વિન્દતા દેખાડી મુકાબલો કરીએ તો હીક. મહારા અભિપ્રાય

સાલ્વેસ્ટર રાજા પ્રમાણે તો કાયોમરટીની પ્રતિભાશાળી અને કાલોમરટી વચ્ચે પુરુષની મનની પ્રબળતા એ ફળદ્રુપપણું સરખામણી અને તફાવત. નથી એનામાં જોયી શકતા દેખાડવાની કપાએ નથી તેમજ આપણા મન હરી લે એવી નવી શોધક વૃત્તિએ નથી.

ફળાના બધા નિયમો તે જાણતો હતો અને તે પ્રમાણે તે વર્તતો હતો. ગ્રંથાવલ, કેરેસી અને ગીડાની આકૃતિ ગ્યનામાયી એણે એક એવી રીતી બનાવી કે જેથી જોડખાપણું બહાર પડી ન આવે, તેમજ અસરકારક સૌંદર્ય પણ ન નીવડી શકે

હવે હું બીજા એ ચિત્રકારો વિશે કાલક કહીશ આ બન્ને કે.

ચિત્રકરો એક બીજાથી જુદા હોવા છતાં પણ દરેકમાં કાંઈ અનન્ય પ્રકારની શક્તિ હતી. બન્નેમાં વિરોધી ચિત્રકાર રૂએન્સ ગુણો હોવા છતાં પણ બન્નેને યશ મળ્યો અને પુસીન. આ ચિત્રકરો રૂએન્સ અને પુસીન હત

કળાના દરેકે દરેક વિભાગમાં મનની ર્ષ રાખનાર રૂએન્સનો સચોટ દાખલો છે. જો એનો એકે ગુણ વધા ચોક્કમ અને સંપૂર્ણ હોત તો એનું કાર્ય અત્યારે જે સંપૂર્ણ દેખાતેવું દેખાત નહિ. એનું આખું ચિત્ર એટલું તો એક જુદા કંકડ જેવું લાગે છે કે આ વાત કોઈજ એકદમ ન માને. જો આપણે એને આકૃતિ દેરવાની વધારા પડતી પવિત્રતા અને ચોક્કસાઈની છૂંદ આપીએ તો એની આકૃતિ રચનાની સાદાઈનો અભાવ રંગવાની કળા અને જુગડાંસત્તાની ગોઠવણી વધારે ખરાબ લાગશે.

આકૃતિ રચનામાં તેની કળા સ્પષ્ટ રીતે નજરે દેખાઈ આવે છે. તેની આકૃતિમાં હાવભાવ હોય છે, સાદાઈ અને લગ્નતા હોતી નથી પરંતુ ઉત્સાહ અને જુસ્સો હોય છે. રંગવાની કળામાં ધણેજ કુરાગ હોવા છતાં પણ તેનાં ચિત્રો વધારે પડતાં રંગાયલાં હોય છે. એનાં બધાંજ કાર્યોમાં ચિત્રકળાને અનુરૂપ એવી સ્વચ્છતા અને સૌંદર્ય એનામાં નથી. જે ગુણો નીચી પંક્તિની ક્ષેત્રીને શ્રેષ્ઠ બનાવે છે તે ગુણો એનામાં હોવાથી સ્વચ્છતા કે સુંદરતા એ ચિત્રમાં લાવી શકે નથી. એની આકૃતિ રચનાના સમૃદ્ધિ, એના રંગની વિપુલ સામ્યતા અને ઉન્નતતા આંખને તો એવી આંશ નામે છે કે આપણને તો એમજ લાગે કે એના કાર્યમાં ઉણપ કે દોષ છેજ નહિ.

અક્ષરકરણ બેપરવાઈ ભરેલી અસંબંધ, ચોક્કસાઈ વગરની આ શૈલી પુસીનની સાદી, કાગળવાળી, પવિત્ર અને ચોક્કસાઈ ભરેલી ક્ષેત્રીથી તદ્દન વિરુદ્ધ છે. આવો વિરોધ હોવા છતાં પણ એકજ

બાબતમા તેઓનું મળતાપણુ આવે છે આ મને તેમની પદ્ધતિના જુદા વિભાગો વચ્ચે પૂર્ણ મામ્યતા મેળવે

પુસીન આજીવાજીના લેકો કરતા પુરાતન સમયના બાવનાને વધારે ઓળખતો હોય તેમ તેની માથે વાતાવરણ કરતો અને રહેતો હતો તે બાવનાને એટલું બધું માન આપતો કે મને ઘણીવાર તેના ચિત્રો પુરાતન ચિત્રો હોય એમ લાગતા એટલું તો ચોક્કસ છે કે તે જીની દબના ચિત્રોની નકલ કરતો નેજે ખામ કરીને ચોમના આલેખ આંદીની નામના મહેલમા ચતા લખની નકલ કરી હતી કે જે ખરેખર મદારા અભિપ્રાય મુજબ તો પ્રાચીન મમયનું મહારાણુ છે

જે જીની દબના ચિત્રોનું વાતાવરણ ચોમીનના ચિત્રોમા જવાયતુ છે તે વાતાવરણ હજી સુધી પુસીનનાં ચિત્રોમાં કોઈપણ આધુનિક કળાકાર લાવી શક્યો જીની દબના ચિત્રોનું નથી તેનાં સૌથી શ્રેષ્ઠ કાર્યોમા પદ્ધતિની ગુણવત્તા હોય છે પણ તેનું અનુકરણ કરવું એ યોગ્ય નથી પરંતુ આ ગુણવત્તા પ્રાચીન મમયની સાદામન અનુરૂપ છે પૌલીકારની માફક તે પુરાતન સમયના લેકોનું એટલું તો અધ્યયન કરતો કે તે તેમનીજ માફક વિચાર કરે એને મમક પ્રસંગ અનુકૂળ જાતનો અભિનય પ્રશ્ન તે પણ જાણતો હતો

એણે એના જીવનના જ્ઞાણ ભાગમા ગુણ પદ્ધતિને બદલે સમૃદ્ધ અને સુકોમળ પદ્ધતિ દાખલ કરી છે.

એની સમૃદ્ધ અને સુકોમળ પદ્ધતિ. જે પદ્ધતિમા ઔર્નીઅ સના ડ્યુકના કાર્યોમા “ ધી સેવન સેક્રામેન્ટસ મા જે આકૃતિ અને નૂમિંગતુ મિશ્રણ હોય છે તેના કરતા પણ વધારે મિશ્રણ આ પદ્ધતિમા છે, પરંતુ આ પ્રકારથી

પદ્ધતિનું પ્રાધપણ ચિત્ર વિવાદપત્રમાં જે શુ કે પદ્ધતિ છે તેની સ્પષ્ટ
ન મરખાવી સમય.

પ્રાચીન વાર્તા એ પોસીનનો માનીતો વિષય હતો. તેનામાં
પ્રાચીન સમયના લોકોની ક્રિયા રીતરિવાજો

પ્રાચીન વાર્તા એ અને એવાનું જ્ઞાન મેળવવાની કુશળતા
એના માનીતો વિષય. હતી એટલું જ નહિ પરંતુ જુદા જુદા
ખૂંટોથી એવો મધ્યો ટેવાઈ ગયો હતો.

કે તે આદ્યતિને દૃષ્ટાંતરૂપે અથવા અન્યોક્તિરૂપે રજુ કરેલો હતો.
પ્રાધપણ ચિત્રમાં આ પ્રકારનું ચિત્ર ચિત્રરૂપે મૂકી ન હતા જો કે
એ મ વનદેવતાના અને અડના માણસના અને અડધા મનુષ્યના
રૂપના દેવોના ચિત્રોમાં મ પતા દેખાડી છે. હતા પણ પ્રાચીન સમયના
લોકોએ અને પોસીને જે તદ્દન જુદી જાતના દેખાયા છે તેના
કરતા આ ચિત્રો ઘણા જ જુદા કે જ્યારે આજે જુની દમતા ચિત્રો

માણુમેનુ આધુનિક વાતાવરણ હોય એ માણુમે આપણા શહેરીઓ જેવા હોય, એમના લુગડાં આપણાં જેવા રેશમી વગેરે હોય, એમનાં ચિત્રાતર્ગત દેખાવ આધુનિક ચિત્રાતર્ગત દેખાવ જેવો હોય તો મૂર્ચનું મદ્યે કેવો હાસ્યજનક એપેનો દેખાશે અને નદી કે સરિવરે દેખાડવા માટે ઘરડો માણુમ કે અપ્પરા ચિતરી હોય તો કેટલું હાસ્યજનક લાગશે !

અત્યાર મુઘી જે કાંઈ કહેવામાં આવ્યું છે તેનું સમર્થન કરવા આખેડુમ દેખાવ ચિતરવાની ચિત્ર આખેડુમ દેખાવ ચિતરવાની ચિત્રકળાનો કળાનો એક પ્રસંગ તમારા મમદા જુ તરવાની ચિત્રકળાનો પ્રવા ઇન્ડુ છુ ન્યારે આખેડુમ દેખાવે એક પ્રસંગ. ઐતિહાસિક ગૈરીમા ચિતરવામાં આવે

છે અને ન્યારે તે વ્યક્તિનું કે આદર્શનું ભારીક અને ચોક્કસ આનેખન નથી. તેણે ત્યારે ફ્રેંડ મજેગ આ મિત્રજુની મરખામણીમાં આવેલાં જોઈએ જુની હમની સાદી અને અલિનયવાળી આકૃતિને આધુનિક કપડા પહેરાવવામાં આવે તો તે જરૂર હાસ્યજનક થઈ પડે આ પ્રકારે મિત્રજુ કરવાની શૈલી ધારણ કરવી કે ન કરવી એ ચર્ચામાં હાલ ઉતરવાની જરૂર નથી પરંતુ જે ને ગૈરી પમદ કરવામાં આવે તો તે મપણુ દોષી જોઈએ. દાખલા તરીકે જેમ સામાન્ય વિચારથી મગજ જુદુ પડે છે તેમ મરસામાનથી કપડા જુદા પડે છે આ પ્રમાણે મિત્રજુ કરવામાં આવે તો કાંઈપણ કાર્ય ચશરવી નીવડ્યા વગર રહે નહિ અને કદાચ મહાન શૈલીની અપગામાં પણ ઉતરવા શક્તિમાન થાય

એવેન અને મા વેસ્ટર રોઝાના કાર્યોમાં જે મનની મામ્યતા કે ઐક્યતા હતી તે વિષે મેં એમની રૂપ-કળાની પદ્ધતિનું રેખા અત્યાર મુઘી દોરી પરંતુ આપણે કળાકારોનો એક પ્રથમ વર્ગ ઉમેરી દેય.

કળા વિશે પ્રવચન.

રાષ્ટ્રીએ કે જે વર્ગ માધ્યકલ એન્જેલોથી તે વાદો મુધા જુના કળાકારોનું અનુકરણ કરતો હતો. સમગ્ર રીતે વિચાર કરતાં આપણને માલમ પડે છે કે જે અલંકાર સુક્ત શૈલીને બાબુએ મુકી દધએ તો ખીજ બે પદ્ધતિ છે કે જેમાંની ત્રમે તે એક પદ્ધતિને ધારણ કરવાથી કળાની લગ્યતા તો જરૂર લાવી શકાય. પહેલી પદ્ધતિનું ધ્યેય જોતી શ્રેષ્ઠતાને ભેગી કરવાનું અને અલંકૃત કરવાનું છે, ખીજ પદ્ધતિનું ધ્યેય આ શ્રેષ્ઠતામાંથી એક શ્રેષ્ઠતાને સોંપી જોતી ક્ષાટિએ લાઇ જવાનું છે. પરંતુ જે માણસો પાસે બે પદ્ધતિમાંથી એક પદ્ધતિ નથી તે માણસો શેક્સપીઅરના દહેવા મુજબ પ્રતિષ્ઠા વગરના અને દેખાવ વગરના છે.

મહાન સિદ્ધતિ પર અને મહાન પદ્ધતિ પર તમારે શો મત જાંધવો એ સંબંધી મહે તમને ઘણું કશું છે. ખીજ પ્રવૃત્તિ તરફ જતું એ તો સમય બચાડવા જેવું છે. નાની શ્રેષ્ઠતાઓનું તો અવલોકન કરવું જોઈએ નહિ કે તેનું અધ્યયન થવું જોઈએ. ચિત્રકારના અવલોકનની બહાર ન્હાની શ્રેષ્ઠતા ચાલી ન જાય માટે તેનું અવલોકન કરવું એ જરૂરનું છે.

એક ખીજ ચેતવણી આપવા હું ઉચ્છા રાખું છું. જેનું અનુકરણ કરણ કરવામાં જેટલી તમે પસંદગી રાખો તેટલીજ પસંદગી તમે તેને ખુશ

યશની આશા. કરવા રાખજો. યશની આશા અને પ્રેમ, સલાય તમે કશુંજ શ્રેષ્ઠ કાર્ય કરી શકશો નહિ; પરંતુ હજારો રૂપિયા રાખવાથી તમારા વિચારો નીચી ક્ષાટિયા થશે. તમારી શૈલી અધોગતિને પામશે. એટલુ તો ચોક્કસજ છે કે અચાન માણસો નીચી ક્ષાટિની શૈલીથી વધારે આનંદ પામે છે. જેને આપણે સંસ્કાર વગરની કુદરતી વસ્તુ કહીએ છીએ તેનાથી અચાન માણસો હંમેશાં ખુશ થાય છે.

જો આપણામાં રસિકતા ન હોય તો પુરૂષને છાજે એવું તો અભિમાન હોવુંજ જોઈએ. જ્યારે એ પુરૂષને છાજે એવું ચેત્તના લોકોએ યુરોપીડીયનાં કાર્યોની ટિકા અભિમાન. કરી ત્યારે એનું અભિમાન ઉત્તેજિત થયું કે મહારાં કાર્યો ત્હમારી પામે સુધરાવવા માટે નથી, પણ તમને ઉપદેશ આપવા માટે છે. આમ બોલવાનો હક ધરાવે. હોય તો પહેલાં યુરોપીડીય થવાની જરૂર છે; પરંતુ એટલી તો છૂટ આપવી જોઈએ કે જ્યારે કળાકારને ખાતરી હોય કે તેની ભૂમિકાને મહાન યશસ્વી પૂર્વજોની પદ્ધતિનો-પ્રમાણે ભૂત ટેકા મળ્યો છે ત્યારે તેણે પ્રતિભાશાળી પુરૂષને અનુરૂપ શૌર્ય અને હિમત દેખાડવી જોઈએ. જનતાને પ્રિય થઈ પડવાની લાલચમાં તેણે કદિ સત્ય માર્ગ છોડવો ન જોઈએ.

હું આ વાત રજુ કરું છું. એનું કારણ એટલુંજ છે કે આપણા કળા પ્રદર્શનો મહોટા પ્રતિભા-કળા પ્રદર્શન. શાળી પુરૂષોને પ્રકાશમાં લાવે છે અને સ્પર્ધાની લાગણી ઉત્પન્ન કરે છે. આવા પ્રદર્શનો લોકોના યોગે યોગને રીઝવવાની મહત્વાકાંક્ષામાં ચિત્રકારને લલચાવે છે.

પ્રવચન છું.

નકલ કરવાની કળા, પદ્ધતિ અને સિદ્ધાંત.

ત્યારથી મેં તમારા અભ્યાસની ચર્ચા કરવી શરૂ કરી ત્યારથી મહે કળાના મવિસ્તર પ્રવચનમાં ઉતરવાનો નિશ્ચય કયો હતો. કળાનું મવિસ્તર પ્રવચન કરવાનું કામ મહે અધ્યાપકોને મોખી દીધું છે. મ્હારી ખાતરી છે કે અધ્યાપકોનાં ભાષણથી વિદ્યાર્થીઓને લાભ થશે એટલુંજ નહિ પણ મન્યાનો આશય પણ કળશે.

અધ્યાજ પ્રવચનમાં મ્હારો આશય સંપૂર્ણ રમિકતા કેળવવા માટેના મિદ્ધાના તમારી આગળ રજુ

સંકુચિત અને એક કરવાનો છે આ સિદ્ધાંતની જરૂરીઆત તરફી વિચારો ડાખી વિદ્યાર્થીને જુઓમાથી દૂર કરવામાં અને દેવાની સલામજી આશાવાદી જનાવવામાં છે કારણુ આવી જુઓથી આશાજનક યુવાન વિદ્યાર્થીઓની આશા નિષ્ફળ નીવડી છે હું તો એમ ધમધું કે મંપૂર્ણ ચિત્રકળાની યાત્રિક રચના સાથે વધતા જતા મકુચિત અને એક તરફી વિચારોને ડાખી દેવા જોઈએ. જો મકુચિત અને એક તરફી વિચારો ચારે બાજુ પ્રમગી જાય તો જરૂર કેળવાયવા અને જીવી કાર્ટિના દરેક ક્ષેત્રે નાશ પામે.

મ્હારા મુખ્ય આશયો આ બે છે જો હું મ્હારા પોતાનાજ વિચારો આ વિષય પર દર્શાવું તો મ્હને માફ કરશો કારણુ તમે મારી રીતે જાણો છો કે આપણે સંકુચિત અને એક તરફી વિચારો તરફ બેપરવાઈ દેખાડીએ છીએ, ત્યારે આપણી જૂનો સુદ્ધિ અને

મત્ત્ય ભાવના પર કેની ચલાઈ કંઈ છે અને મત્ત્યતા અને શુદ્ધિને આધાર કરી નાખે છે આવ હોવા છતાં પણ હું તમને વિવિધ પ્રકારે કહેવા પ્રયત્ન કરીશ આ પ્રવચનનો વિષય ચિત્તકારને અનુકૂળ એવી અનુકરણ કરવાની કે નમન કરવાની કળા છે જ્યારે અનુકરણ કરે કે નકલ કરવી એમ કહેવાય તમારે એનો બહોળો અર્થ ન લેતા એટલેજ અર્થ નેવા કે મોળા ગુણોને પણ જુઓ અને એમના કાર્યોથી ચતા નાભન રસ્તે જવું

જે માણસોએ આપણી કળા પર લખવા ધામું છે અને જન્મથીજ મળેલી બક્ષીમ હોય એમ પ્રેરણારૂપ કળા. જ્ઞાને પ્રેરણારૂપ માની હોય તે માણસો જા મેળવવાના માધ્યમોની દરકારી પરીક્ષા કરનાર પ્રતા કેની રીતે મનને વધારે પ્રજ્ઞા ગુણ અને કેવી રીતે પ્રતા મેળવવી એવા વિચારો કરનાર પ્રતા ને માણસો વધારે લોક પ્રિય થઈ પડે અને આપણા મન હતી નેવા વધારે મમર્થ થશે

જેને આશ્રયજનક અર્પણ વસ્તુની અમરતુ પ્રેરણા ખજાર ન હોય તેને માટે આ બહુજ કુદરતી છે કળા મેળવવાના પગથી આતી જેને ખજાર નથી અને જે લાખા પરિશ્રમનું અને અનંત કાર્યોનું પરીણામજ શુભ છે તે માણસને તરતજ લાગશે કે જા મેળવવી અધરી નથી એટલુંજ નહિ પણ મહેજ પ્રેરણા હોય તે તેઓ આ જ્ઞાને એકદમ પ્રાપ્ત કરવા મમર્થ છે

ત્યારે એ દેશના અગ્રાન માણસોને નાશ પામેલા લખ્ય મમ્મને વિશે પૂછવામા આવે છે અને લખ્ય અને અજ્ઞાન માણસોની લાખા વખતથી શુભ થઈ ગયેલા વિશા દષ્ટિએ કળાનાં કાર્યો. નના ઉદાસી કીર્તિગતલ વિશે પૂછવામા આવે છે ત્યારે પૂર્વજા મુસાદરે કહે છે

કે એ તો બહુગરેએ બાધ્યા હતા. અચાન માણુમને પોતાની શક્તિમાં ગુચ્ચાડા ભરેલી કળાના કાર્યમાં બહુજ તકાવત લાગે છે અને વળી એમ પણ લાગે છે કે આ કળાની ગુચ્ચવણુમાં હોડા ઉતરતુ અને તેને ઉકેલવી એ તો અમાનુષી કે અદ્ભૂત માણુસનુ કામ છે. કળાકારોનું પોતાની શક્તિનો ગમે તેટલો હિચો અભિગ્રાધ હોય તો પણ તેમણે આવા પરીક્ષકોને નહિ છેતરવા એ હિતાવહ છે આપણી કળા મુગથીજ અનુકરણ કરવા જેવી અથવા નમ્ન કરવા જેવી હાવાથી પ્રેરણાના વિચારને કળામાં અવકાશજ નથી

પોતાની કુદરતી શક્તિઓથી બધી વસ્તુ ઉત્પન્ન કરવી અને કોઇનું પણ જરીએ પણ અનુકરણ ન કુદરતી શક્તિ ઉપર કરતુ એ જાતના વખાણુ માણુસો વગર અણુઘટતો વિશ્વાસ. સમજો પોતાની જાત ઉપર અને બીજા ઉપર કરે છે નીચી કોટિના અક્કત વગરના અને ગુલામી વૃત્તિના નકલ કરનારાઓની મગરૂરીભરી નિદાથી તેમની પ્રતિષ્ઠા ભન્નતા ઉત્તેજિત થાય છે જે વિદ્યાર્થી બિચારા નકલ કરનારાઓના દીધેના ભયકર અને શરમ ઉપજાવે એવા વિશેષજો સાલણી ડરી જાય અને નિરાશ થઈ રે સીલને ફેંકી દે અને મહાન ગુરુમાર્થી સ્વર્ગીય પ્રેરણા મેળવવી એ એને નમ્ન લાગે તો આપણને જરાએ નવાઇ ન ઉપજે

છટાદાર ભાષણુ કરવાની શૈલીમાં જે કાઈ કહેવામાં આવે તેને માટે થોડી છૂટ આપવી જોઇએ આપણે પૂર્વજોના કાર્યોનું અ કદીએ ધારી ન શકીએ કે કોઈપણ નુમરણુ. માણુસ કોઇની નકલજ ન કરે. આવી જગલી પરીસ્થિતિ માટે તો કોઇપણ જાતનો ઉત્તર છેજ નહિ કારણુ કે એટલુ તો દેખીતુ છે કે જે

આપણે પૂર્વજ્ઞેના કાર્યોના લાભ ચેતાં અટકીએ તો આપણી કળા જરાએ પ્રગતિને ન પામે અને બાસ્ત્યાવસ્થામાંજ રહે. આપણે જ્ઞેતા આવ્યા છીએ કે કાષ્ટપણ કળા એકીવખતે શોધાઈ નથી. તેમજ સંપૂર્ણ થઈ નથી.

ગાભીર અને કઠ્ઠાપણ મેળવા માટે એટલુંતો નહીં છે કે ચિત્રકારે પ્રેરણાનો આભાસ દૂર કરવા કુદરતનાં કાર્યોની કુદરતના કાર્યોની નકલ કરવી જોઈએ. એટલુંજ નહિ પણ બીજા ચિત્રકારની પણ નકલ કરવી જોઈએ આમ કરવામા કદાચ નાનમ લાગે પણ સત્ય વસ્તુની નકલ કરવામા નાનમ ન હોય બીજી કાષ્ટપણ મરતે કાષ્ટપણ માણુમ કળાકાર ન થઈ શકે.

જે માણુસ કાલા અને બુદ્ધિશાળી છે તે માણુમે તો આપણે અભ્યાસ નકલ કરવાની શરૂઆતથીજ નકલ કરવાની ટેવ. વરવાનો કહેશે પરંતુ ત્યારે આપણે આપણી જાતેજ વિચાર કરી શકીએ ત્યારે આપણે પૂર્વજ્ઞેના વિચારોની નકલ કરવી જોઈએ નહિ, એમ તેઓ ભાર મૂક કહેશે તેઓના અભિપ્રાય મુજબ તો નકલ કરવાની ટેવ કળાનો અભ્યાસ શરૂ કરનારને જેટલી લાલકારક છે તેટલીજ નુકસાનકારક અભ્યાસમા આગળ વધેલા વિદ્યાર્થીઓને છે

હું કબુલ કર છું કે કળાની પ્રથમ ભૂમિકામા નકલ કરવાની ટેવ ઘણીજ અગત્યની છે પરંતુ મહારા અભિપ્રાય એવો છે કે ત્યારે તમે મોટા ગુરુઓના કાર્યોની નકલ જીદગી પર્વત કરો તો એટલું યાદ રાખજો કે તમે તમારું મન નબળું ન પાડી નાંખો અને નવિનતાનું વાતાવરણ જે મોટા કાર્યોમા જવાઈ રહે છે તે વાતાવરણ ન ગુમાવો

મદને એમ કહેવામાં આ પુ કે કે નકન કરવાની ટેવથીજ
 નવા ગોધક વિચારો જન્મ પામે છે
 નવા ગોધક વિચારોનો પરંતુ હું આગળ વધીને કહીશ કે નકન
 જન્મ,
 કવવાની ટેવનું બાળક પ્રતિભા છે
 મામાન્ય ગીતે આવે અભિપ્રાય વિપરીત
 લાગે, પરંતુ એ વિચાર નચોટ રીતે રજુ કરતા પહેલા મદન તેને
 મમળવવો નોંધએ

કળાના નિયમોની બહાર રહેતી શ્રેષ્ઠતાને ઉત્પન્ન કરવાની
 શક્તિને પ્રતિભા કહેવામાં આવે ?
પ્રતિભાનો અર્થ કાલ ઉપરના કે ઉલોગ આ શક્તિ નાવવા
 અમમય છે

જે મૌલ્ય પ્રતિભાશાળી પુરોષ ઉપજાવી શકે છે તેવા મૌલ્યે
 આપણે ઉપજાવી શકતા નથી, એવા અભિપ્રાયથી આપણે ધારી
 રાકીએ કે એ વસ્તુ નિર્માણ થયેલી છે અને વળી આપણે જાણીએ
 પણ છીએ કે પ્રતિભા મેળવા માટે એના વિશેષ્ટ લક્ષણો પણ છે
 પરંતુ મત્સ વાત તો એ છે કે જે શ્રેષ્ઠતાની યદ્દી કે કમને પ્રતિભા
 કહેવામાં આવે છે તે જુદા મમયમાં અને જુદી જગ્યાએ જુદી
 જુદી હોય છે જે માણસો આ પ્રમાણે માને છે તેઓ આ
 વિષય પર જુદા જુદા મત મણે છે

ન્યારે કળા બાહ્યાવસ્થામાં હોય છે ત્યારે વિચારની તદ્દુપ
 આકૃતિ દોરવાની શક્તિને પોતાનો મોટામાં મોટો પ્રયત્ન ગણવામાં
 આવે છે કળાના મિદ્ધાતોથી અજાન એવા સાધારણ માણસો આજે
 પણ એજ બાબમાં વાત કરે છે, પરંતુ ન્યારે ખખર પડે છે કે
 'સિદ્ધિતાનું' અવનોમન કરવાથી આ શીખી શકાય છે ત્યારે જે માણ
 મમાં ગોધકે વૃત્તિ છે, હાવભાવ દેખાડવાની કળા છે, સૌંદર્ય અને
 લવ્યતા દેખાડી શકે છે અને નિયમોથી પણ ન રીખી શકાય

એવી શ્રેષ્ઠતાની આવી શક્તિ હોય છે, તેને પ્રતિભાનું નામ આપી શકાય.

આપણી ખાતરી છે કે આકૃતિનું સૌંદર્ય, મનોવિકારને ઉર્મિના આવેગ દેખાડવાની શક્તિ, આકૃતિ રચવાની કળા અને આખા ચિત્ર પર લગ્યતાનું મામાન્ય વાતાવરણ લાવવાની શક્તિ નિયમેને આધિન છે. જે પ્રતિભાનો અર્થ ખરેખરી રીતે પ્રેરણા ન લાઇએ પણ અવલોકન અને અનુભવની અગરજ છે એમ લાઇએ તો આ શ્રેષ્ઠતા કેવળ પ્રતિભાની અસર છે.

જેમ અવલોકનો કર્યો છે અને હૃદયમાં ઉતારી એક નિશ્ચિત સિદ્ધાન્ત નિર્ધાર કર્યો છે તેને પ્રતિભા.

પ્રતિભાની પ્રાપ્તિ. મળી શકી છે. પરંતુ આટલે બધે સુધી જવાના કાષ્ટએ પ્રયત્ન પણ કર્યો નથી.

જે માણસ મુશ્કેલી કરે છે તેનેજ ક્ષણ કરીને તે પ્રમાણે વર્તવાની પદ્ધતિ અને અધ્યયનની ખબર હોતી નથી. તે પોતાનું કામ કરતો જાય છે અને બીજા સુધારતો જાય છે. આ પ્રમાણે કામ કરતાં કરતાં અને જીલ સુધારતા સુધારતા એક છપાયેલી વસ્તુ જડી આવે છે. આ મુજબ કેટલાએ મિદ્ધાનો શોધાય છે અને વિવેચક સાથે સંલેખાર્થી આપણે હિમતથી કહી શકીએ કે જેમ જેમ કળા વધતી જશે તેમ તેમ તેની શક્તિ કળાના નિયમોથી વધારે નિયમિત અને નિર્ણીત બનશે.

દીકા ગમે તેટલા લાખા પગલા ભરી પોતાના રસ્તા પર પ્રયાણ કરે તો પણ આપણે જરીએ ડરવાની.

દીકાથી ડરો નહિ ! જરૂર નથી કે આપણી નવી શોધ નાશ પામશે કે ડગાઇ જશે, અથવા.

આપણે શુદ્ધિપૂર્વક ચોક્કસપણે ઉત્પાદક કાર્યમાં તજે કચકાઇ જશે.

પ્રતિભાશાળી પુરુષને તો મવિસ્તર વિવાદ કરવાનો ધણોએ

અવમાશ મંગશે અને યાત્રિક કાયોને અને મકુચિત વિચારોથી
પેતાની જાતથી દૂર રાખી શકશે

પ્રતિલા નિયમોન તોડી નાખ્યા પછી શરૂ થતી નથી પણ
જ્યારે નીચી કોટિના અધમ નિયમોને
પ્રતિલાને નિયમોનું માટે જગા દેતી નથી ત્યારે પ્રતિલા શરૂ
અવન.
હાય છે જેવી રીતે દરેક કાર્યનું પ્રારંભ
હાય છે તેવી રીતે પ્રતિલાનાળી પુરુષોના

કાયોન પણ નિયમો હોવા જોઈએ અમરમાત રીતે ઉદ્યોગથી કે
એકમાઇથી પ્રેરતા ઉદ્ભવતી નથી પરંતુ જે નિયમો પ અપૂર્વ
શક્તિવાળા મનુષ્યો કામ કરે છે તે નિયમો તેઓ અવતોમન શક્તિથી
શોધી મ્હાડે છે અને એ નિયમો એટલા તો સુદૃઢ રીતે એકમેકમા
મળી ગયેલા હોય છે કે તેમને શબ્દો માગ્યત તો દર્શાવી શકાય
નહિ. ખામ કરી કગાકારને આ રીતે વિચારો કરાવવાની કુશળતા
પણ દેતી નથી જે કે નિયમામા વજુદ નહિ વાગે અત અયમુચન
માટે નખરા અવગ પણ પડે છતાં મગાકારના મનમાં તો આ
નિયમો મગજ અપ્પર રીતે આવી જાય છે કગામર આ નિયમો પર

તેવી ગતે બીજની નવી શોધ પુરેપુરી બાણવાથી આપણે નવી શોધ કરતા શીખીએ છીએ

જેમણે પોતાની ગસિકતા મહાન ગુરુઓના આદર્શનો આનંદ મેળવવા કેળવી હશે તેમણે આ અધ્યાત્મિક કરવાની રેવ માર્ગ ઠીક પ્રગતિ કરી હશે કારણ એ તો મનુષ્ય સ્વ આપણે મત્ય વસ્તુનો આનંદ ભોગવી શકાય છે.

મન અતરના અભિમાનથી એકદમ ઉઠશે છે આપણી જાત જેની માથે સગખાવવા માગતા દોષએ તેના મધ્યમા આવવાથી આપણ હૃદય દ્વિભૂત થાય છે, અને તેમની વિચારશ્રેણીને અનુસરવા આપણ હૃદય એક મ તત્પર થઈ જાય છે આથી તેમની ઉત્તમતા અને ચૈતન્યનો ચોરો ઘણો પ્રમાણ પણ આપણ હૃદયમાં પ્રમુદ્ધ બાવકોનો તો સ્વભાવજ હોય છે કે પોતાના મધ્યમા આવતા માણસોની પદ્ધતિ અને મામાન્ય કેળાવની નકલ મળી આવે એવાવ આપણો પણ છે પરંતુ એમાં એકજ તફાવત છે કુમળ મગજ મમજી જાય એવું અને અનુસરણ કરે એવું હોય છે. પરંતુ આગળ જતા તે મખત થઈ છે આવા મગજપર ઊડી અમર થવા માટે તેને મુકોમળ અને લાગણીવાળ બનાવવું જોઈએ

આ વિવેચનપરથી મમજીશે કે આપણે મનને શ્રેષ્ઠતાનું અધ્યયન કરાવવાની રેવ પાડવી જોઈએ મનની કેળવણી. અને હૃદયની ડેલી દાણ સુધી પણ આપણે લેવ્યતાના સય દાખનાના સસ ગર્ભા રહેવું જોઈએ તેમની નવી શોધા આપણી બાહ્યઅવસ્થાના બેરાક છે, એટલું જ નહિ પરંતુ આપણી તાત વધારનાર પોષક ખેરાક છે

મગજ એ તો કેન્સરડ જમીન છે એના તલો સુમધ જાય
 એ અને પાક ખીનકુવ થતો નથી પરંતુ આ જમીનને બહારના
 તલોથી મમ્મદ અને ફળદ્રુપ બનાવી હોય તો એક જ વાર પાક
 ચાય છે

મગજને ફળદ્રુપ બનાવવા માટે કળાનાં કાવો મતન આપણી
 આખ આગળ હોય નો આપણે એ જાનના કાવો ઉપજાવી શકીએ
 જેમના કાવોનું અધ્યયન કરીએ તેમનું આપણે બારીક નિમ્મણ
 કરવ જોઈએ જ્યારે આપણુ મગજ મહાન બુદ્ધિશાળી માણુમોના
 ઉત્તરજ અને ઉમદા વિચારો પર વિચાર કરતા દેવાય છે ત્યારે
 આપણે મહાન અને ઉમદા વસ્તુ શોધી શકીએ છીએ મોગમા મોગી
 કુદરતી પ્રતિભા પોતાનાજ વિચાર ભડોળ પર ટકી શકતી નથી
 જે માણુમ ખીજના મનની પાકી શોધ કરવાને નદને પોતાના
 મનની પાકી શોધ કરવાના નિમ્મય કરે ન તે માણુમનું મગજ
 ખાની થઈ જાય છે એટલુંજ નહિ પણ બહુજ નિમાત્મ નકલ
 ઝગાગ નીકળે છે આથી તે પોતાની નકલ ક્યા કરે છે અને
 ચારવાર કહેની વસ્તુનું પુનરાવતન કરવાની દેવ પડે છે, આવા
 માણુમોથી દેરાયની વિશ્વની ઉપગ્રા જેઘનેજ કાર્ય દેવા પ્રમતું
 થશે તેની તરતજ આપણને મમજણ પડી જાય છે

પ્રાચીન સમયની કળાના ખજાનામાંથી સમૃદ્ધ થયેલું મગજ ઉત્કૃષ્ટ અને કળકુપ હોય છે. એટલું તો ચોક્કસ છે કે જેની પામે ઘણા માધનો છે તેને નવી શોધ કરવાની જરાએ હરકત પડતી નથી.

ઘણાનો અભિપ્રાય એવો છે કે બીજા માણસની વિવેકશુદ્ધિ વિકાસ પામ્યા વગરની નિર્માલ્ય અને ધુસવણુ ભરેલી ટ્રેફતાના વિચારોને મક્કમ અને દૃઢ કરશે પરંતુ પ્રાચીન સમયની પરીક્ષામાંથી પવિત્ર થયેલાં કાર્યો આવા ટ્રેફતાના વિચારોને મ પૂર્ણ અને પ્રમાણુ-ભૂત બનાવે છે.

મગજ કે પ્રતિભાને અગ્નિના તણખા સાથે મગ્ધાવવામાં આવે છે આ તણખો બળતણનાં પ્રતિભા અને જ્ઞાન. ઢગવાથી એકવાઇ જાય છે અને જવલંત અગ્નિની જ્વાળા અટકી જાય છે. યુવાન પ્લીની આ ઉપમાનો ઘણુએવાર ઉપયોગ કરતો. આવી દલીલથી ગેરસમંજુતી ઉભી થવાનો મ ભવ છે, પરંતુ જ્ઞાનથી ભરેલા પ્રતિભાશાળી પુરુષને કોઇપણ જાતનો ડર હોતો નથી જો આ ઉપમાનો શુદ્ધિપૂર્વક વિચાર કરીએ તો આપણને લાગશે કે જ્ઞાન-અગ્નિના તણખાને મમાની ન દેતા પ્રવ્યયિત કરશે એટલું જ નહિ પણ જ્ઞાનરૂપ બળતણ ન હોય તો જરૂર અગ્નિના તણખો નાશ પામત. સત્ય વાત તો એ છે કે જેને બીજાના વિચારો ભારરૂપ લાગતા હોય એવા નબળા મનના માણસોના મનની દૃઢતા હોતી નથી.

પ્લીની દલીલ તોડી નાખવા-સીસેરોની દલીલ વધારે પ્રમાણુભૂત છે. વકૃત્વ શકિત પર સવાદ લખતા નકલ કરવા માટે સીસેરો કેમ પામે બોલાવે છે કે નકલ થોડા નમુનાની કરવા માટે થોડા નમુનાની પમદગી થવી જોઇએ.

ત્યારે હું મહાન ગુરુઓનાં કાર્યોનું અધ્યયન કરવાનું અને નકલ કરવાનું કહું ત્યારે તમારે એમ સમજવું નહિ કે હું તમને તેમની સુખાકૃતિના રંગની આબાદ નકલ કરવાની શીખામણ આપું છું. આપણે જેને માન આપતા હોઈએ તેની પદ્ધતિ, અભિનય અને સ્વભાવનું અનુકરણ કરીએ અને જે સફળતા મળે તેવી સફળતા આવી નકલથી મળે છે. તેમના નમુના કદાચ ઐષ્ટ હોય પણ તેમની આબાદ નકલ તો હાસ્ય-ગ્નક ચદ્ય પડે છે. આ હાસ્ય ગ્નક પરિ-રિચિત નકલ કરવાથી ઉભી થતી નથી; પરંતુ નકલ કરવાની મત્ત પદ્ધતિની પસંદગી ન કરવાથી ઉભી થાય છે.

ગમે તેવા ઊંચા દરજ્જાના માણસને પણે ગુલામગીરીની વૃત્તિથી જવું એ તો ઘિકારવા જેવું છે. મત્ત અને જોડી નકલ કરવાનો માર્ગ તદ્દન ખુલ્લો છે. આ ખુલ્લા માર્ગમાં તમારા કરતાં જે આગળ હોય છે તેને શરૂઆત કરવાની પહેલી તક મળે છે. તમે એને પકડી શકો છો. તમે એનો માર્ગ લો તો ખસ છો; પણ એને પગથીએ પગથીએ તો જશો જ નહિ. આમ કરવાથી જો તમારામાં શક્તિ હશે તો તમે એને જરૂર પકડી પાડશો; અને વિજય મેળવશો.

ત્યારે હું તમને કળાકારમાંથી કલાનું અધ્યયન કરવાની લલામણુ કરું ત્યારે હું કુદરતના અધ્યયન-કુદરતનું અધ્યયન. નનો સમાવેશ તેની અંદર કરું છું. કુદરતનો ઝરો અખુટ છે; અને બધીજ શ્રેષ્ઠતા એમાંથીજ વહે છે.

પૂર્વજ્ઞેનાં કાર્યોનું અધ્યયન કરવાથી આપણી મહેનત ઓછી થાય છે, અને કુદરતની લલચતાનો પૂર્વજ્ઞેનાં કાર્યોનું અને સૌંદર્યતાનો ખ્યાલ આવે છે. તેનો અધ્યયન. કિમતી ખજાનો આપણી આંખ સમજ

મેળુદ હોય છે; પરંતુ એ ખજાનામાંથી શું પસંદ કરવું અને પસંદ કરેલો વિષય કેમ મેળવવો એનું જ્ઞાન હોવું એ કંઈ સહેલી કળા નથી. આકૃતિનું શ્રેષ્ઠ સૌંદર્ય કુદરતમાંથીજ લેવાનું નોંધએ. તે મેળવવાની કળા લાંબા અનુભવ પછી આવે છે. આપણે અમુક કાર્યના સિધ્ધિતામાં ઊંડા ઉતરવાની જરૂર છે. આપણે કાર્યનાં વખાણ કરી, સતોષ માની બેસી તો નજ રહીએ. સૌંદર્યની શ્રેષ્ઠતા ઉપર ચોટીયું અવલોકનરની આંખ આગળ તરી આવતી નથી.

મંપૂર્ણ કળા દોંગી કે ભલકાદર હોતી નથી. તે જાને દેખાતી નથી; તે છૂપાયેલી રહે છે જતાં પણ સંપૂર્ણ કળાનો અર્થ. તેની અસર માત્રમ પડે છે. કળાકારનો યોગ્ય અભ્યાસ અને પરિશ્રમ સ્પષ્ટ રીતે દેખાઈ આવતાં સૌંદર્યનાં છૂપાં કારણો શોધી કઢાડવામાં સમાયેલો છે. પછી કળાકાર પોતાની પદ્ધતિને માટે સિધ્ધિતા ધરે છે. આવી જાતની આરીકે તપાસ ખરેખર મનની કસોટી કરે છે.

કુશળ નકલ કરનાર કેવળ દરેક ગુસ્તી પ્રતિભા વચ્ચેનો તકાવત શોધવામાં સતોષ પામતો નથી કુશળ નકલ કરનાર, પરંતુ તે આકૃતિ રચનાની પદ્ધતિમાં જોડા ઉતરે છે અને પ્રકાશમાં સરુદયી શી અસર થાય છે તે જુએ છે. કેટલી ખુબીથી કેટલાક ભાગ્યે છૂપાવવામાં આવે છે અને કેટલાક ભાગો સુંદર રીતે બહાર પડતા દેખાડવામાં આવે છે, કેટલી ભુધ્ધિપૂર્વક અને આકૃતિ રચનાને અનુરૂપ કેટલાક ભાગોને અંદર અંદર અદલબદલ કરવામાં આવે છે. તે એકલો રંગનો એક રંગ (સામ્યતા) વખાણતો નથી, પણ એકરંગ ખીજ રંગને શી રીતે સરસ દેખાડે છે તેની પરીક્ષા કરે છે. તે રંગની ઊંટનું આરીકે અવલોકન કરે છે અને તે ક્યા રંગની

અનેલી છે તેની પરીક્ષા કરે છે. ત્યારપછી તે ચોક્કસ અને સ્પષ્ટ વિચાર આ વિષય પર બાંધે છે. અને સારા રંગો અને રંગની સામ્યતા શામાં સમાયલી, હોય છે તે શીખી જાય છે. આ પ્રમાણે જે શીખાયલું હોય છે તે હૃદયમાં ઉતરી જાય છે અને બૂલાવું નથી. કળાના સિધ્ધાંતોમાં અને પદ્ધતિમાં આજ સુધી આગળને આગળ વધાય છે.

એટલું તો ચોક્કસ છે કે કળા કાર્યોના ઉપદેશોથી શીખી શકાય તેના કરતાં કાર્યોમાંથીજ વધારે સારી રીતે કાર્યોમાંથી શીખાતી શીખી શકાય છે. નકલ કરવાને યોગ્ય નમુનાની પસંદગી કરી એ પછી અર્થ છે, અને કયો નમુનો પસંદ કરવો એમાં બધી સાવધાની અને હોંશીઆરીની જરૂર છે.

વિદ્યાર્થીઓ જે બૂલતા ભોગ થઈ પડ્યા છે તે બૂલ જારે તો દર્શાવેજ છૂટકા. જે વિદ્યાર્થી ચોતાની જાતે વિચાર કરતો હોય તેણે વિષયની વિશીષ્ટતા જોતાંની સાથેજ ધ્યાનમાં લેવી જોઈએ.

ઝેટલો બધો હોય છે કે તે સૌ દોષને સાંધ્યામાં ફેરવી નાખે છે અને નકલ કરવાનો વિષય બનાવે છે.

ઝેટલું તો કષ્ટ કરવું પડે કે શૈક્ષીની વિશીષ્ટતા નવીનતા-
માંથી ઉત્પન્ન થઈ હોય કે ખાસ મનના
નવિનતાની મહત્તા. વલણમાંથી ઉપજી હોય તો પણ તે
ધણીવાર દોષમાંથી ઇટકી જાય છે.
કેટલીકવાર તો આવી શૈક્ષી મનરંજક નિરંદે છે. નવીનતા અને
વિશીષ્ટતા એના ખાસ ગુણો હોવાથી એની નકલ કરવી એ અર્થ
છે. કારણ કે નવીનતા નાશ પામે રમણીયતા રહેતી નથી.

પદ્ધતિમાં જૂલતો હોય છે; માટે મને તેવા ચિત્રકારને પદ્ધતિ
હોવાથી એણે મહાન ગુરુઓની આંખ
દોષ અને સૌંદર્યનું તણે રહીને અને તેમના પ્રમાણભૂત
અધ્યયન. સિદ્ધાંતોને આધારે જુદી જુદી જાતના
દોષ અને સૌંદર્યનું અધ્યયન કરવું

જોઈએ. માઈકલ એન્જેલો જેવો મહાન કળાકાર પણ દોષ
વગરનો ન હતો. તે કળાને જગતે અલંકૃત ન કરતો અને રંગો
તરફ એ પરવર્ષ દેખાડતો. પોસીનના ચિત્રો શુષ્ક અને નિરસ લાગતાં.
એના ચિત્રોની ખામી વેનીસની શાળાને લીધે હતી. એનામાં વિષયની
પસંદગી ન હોય તો તે રેગિન્ઝાન્ટને લીધે હતી. જે તેનામાં આકૃતિને
પ્રમાણસર દોરવાની ચોકસાઈ ન હોય તો કારેજીઓમાં પણ આ
પ્રમાણે ચોકસાઈ ન હતી. જે એનાં રંગો એકમેકમાં મળી જતા
ન હોય તો રૂબેન્ઝના રંગોમાં પણ આજ સ્થિતિ હતી. ટુકમાં
એવો એક દોષ નથી કે જે માફ ન થઈ શકે; પરંતુ ઝેટલું તો
આઠ રાખવું જોઈએ કે આ દોષોને લીધે તેમને યશ મળ્યો નથી,
આપણી પાસેથી પ્રશંસાની આશા નેઓ ન રાખે; પરંતુ મારીની
તો આશા રાખી શકેજ.

એકજ માનીતા યુરુની નકલ કરવાથી માણસ વિશીષ્ટતાની નકલ કરે છે અથવા મૌદ્યનિ દોષ તરીકે એકજ માનીતા કળા- ગુણ કરતા રીખે છે. પ્રતિભા અથવા કારની નકલ ન કરે. કળાની કુશળતા મૌદ્યિ શ્રેષ્ઠ નમના પર્મદ કરવાથી કે તેમની શ્રેષ્ઠતાને વધવત શોધવાથી મળતી નથી એકજ કળાકરાનુ અધ્યયન કરવાથી કળાના સત્ય મપૂણુ વિચાર આવતો નથી. જેવી રીતે ચિનકાર વિવિધ પ્રકારની વ્યક્તિમા રહેતુ છુટુ છવાયુ મૌદ્યિ એકજ આકૃતિમા આપેખીને એક સુદર આકૃતિ ચિતરે કે તેવી રીતે કળામયે જુદા જુદા ચિનકારોથી શ્રેષ્ઠતા ભેગી કરી એક સપૂણુ કાર્ય તૈયાર કરતુ જોઇએ જે એકજ વ્યક્તિની નકલ કરે છે તે તેનાથી વધારે સાર કામ કરી શકતો નથી, એટલુજ નહિ પણ એની તોને પણ આની શક્તો નથી, તે કેવળ જાણુનાનોજ દાવો રાખે છે અને એની અધ નકલ કરવાથી તે હમેશા પાછો પડે છે આપણે હમેશા કળા કારના મપૂણુ કાયોની અન પદ્ધતિની નકલ કરી જોઇએ.

જો તમારી મહત્વાકાંક્ષા રેકાયલના જેવા યવાની હોય તો તમે રેકાયલ જેવું કામ કરો. એની માફક અનન્ત નમુનાની ધણી નમુનાની નકલ કરો પરંતુ એટલું નકલ કરો. યાદ રાખજો કે તમે એની એકજાની જ નકલ કરો તેની સાથે ખીજા મહાત્મ કળા કારોની પણ નકલ કરજો જે કળાકારોએ ખીજા કાર્યોને નહિ જોતાં પોતાના ગુરુનાજ કાર્યોને જોયા છે અને જેમની પહેલી અને છેલ્લી ધૃષ્ટા પદ્ધતિ મેળવવા તરફ છે તે કળાકારને પણ અનન્ત નમુના નકલ કરવાને માટે મળે છે.

સુક્રિયિત નીચી કોટિના, વિજ્ઞાની દષ્ટિ વગરના અને હવકી નકલ કરનારાઓના થોડા નામ આપીશ નીચી કોટીના નકલ એવીઝ, જેટ્ટા, સીરાના અને સીમાન કરનારાઓ. કન્ટારીનીએ ગીડાની બહુજી હવકી રીતે નકલ કરી વર્ડીઅર અને ચેરોનેગ્રોસીનની અને જ્યોનીમો માઝોબીએ પરમીગીએની આજ પ્રમાણે નકલ કરી. પાઓલો વેરોનીસ અને ઇઆકોમો બસનની નકલ કરનાર તેમના ભાઈઓ અને પુત્રો હતા પાએટ્રો કોર્ટોના પછી સીગેરેરી અને ગમાનેલી આવ્યા. ર્જેન્સ પત્રી જૅકમ્ જોર્ડાન્મ અને ડાએપેનનબીક આવ્યા કાર્વોમરદીની નકલ ગીમેપ્પીચી આરીએ અને યાએટ્રોડી પીએટ્રોએ કરી. રેમ્બ્રાન્ટની નકલ બ્રામર, ઇકોટ અને ફલીન્કે કરી. નકલ કરનામા આ બધા માણસોની ગુલામ વૃત્તિ હતી અને તેથી નકલ નિષ્ફળ નીવડી.

કેટલાકની નકલ કરવાની રીતી ઉપર જણાવેલી નામાવળી કરતા વધારે જાણ પ્રકારની હતી. પેપેગ્રીન્ટો કેટલાક ચિત્રકારોની ટીપાડી, રોઝો અને પ્રીમાટીસીઓએ નકલ કરવાની ગેલી. માઇકલ એન્જેલોના કાર્યોનું ટંકકથી નકલ

ન કરતા તેમા રહેલા જ્વલંત અગ્નિની નકલ કરતા હતા. ફેરાખીએ પોતાની ઘેરી પેનેગ્રીન્ડો ગીયાન્ડી, ડામેનીશીનો, ગીડા, વેકાન્કો, આ'મની, ગરશીનો, કેવડન, રીડય અને ટીએરીનીમાથી લીધી. આ બધા માણુઓએ પોતાની શાગાના સિધ્ધતો પર મપૂર્ણ સ્વામિત્વ મેળવ્યા પછી તેઓ પોતાની જાતે વિચાર કરે છે, અભિપ્રાય દર્શાવે છે અને પોતાની આખ આગળના નકુના કરતા કાંઈક વધારે માડ' કામ કરવા તૈયાર છે.

લીઝુ એરમની પહેલી પધ્ધતિ તેના ગુરુ વાઉટની પધ્ધતિના જેવીજ છે પરંતુ જેવી તેની કળા એના કરતા વધારે ઉત્કૃષ્ટ બની કે તરતજ ખીજા કળાના ભાગોમા પણ ઘણો તફાવત પડવા માડ્યો. કાર્નોમરટીના વિચાર વધારે વિશાળ હોવાથી એને આ બધા કરતા વધારે સફળતા મળી તે એના ગુરુ એન્ડીઆ મકચી ઉપનાત રેકાયવ, ગીડા અને ફેરેસીમની નકલ કરતો હતો. એટલું તો મત્ત્ય છે કે કાર્નોમરટીની પ્રગામા આપણુ મન હરી લે એવું કશુંજ નથી એનું કારણ એટલુંજ કે એની પ્રગામા જોઈએ એટલું બગ નથી. માણુમ પોતાની પામે પેમો હોય તે પ્રમાણે બજારમાથી વસ્તુ ખરીદે છે... કાર્નોએ પોતાના પગિચમથી અને ઉલોગથી પોતાનામા જે કાંઈ શક્તિ હતી તેનો મદુપયોગ કયો, પરંતુ તેની નવી જોવમા, આકૃતિના હાવભાવમા, રંગમા અને ચિત્રની મામાન્ય અમગમા કાંઈ દુષ્પદ ભારે લાગતી પ્રમરી રહેતી હતી. અય વાત તો એ છે કે એના એમ્કે નમુના મગખા આવેના ન હતા અને પોને કશુંજ નવું ઉમેરતો ન હતો.

આબુનિઃ કળાખરના અભ્યાસથી આપણે મતોય માનવો જોઈએ નહિ. આપણે આપણી દૃષ્ટિ કળાના મગ કળાકારોનું કર્તવ્ય. મગ તરફ ફેરવી જોઈએ કે જે મગમાથી જૂની દમના પવિત્ર સિધ્ધાંતોના મગ છ

સ્થાન નિરંતર વહ્યા કરે છે. પ્રાચીન મમયના લોકોની નવી શોધ અથવા વિચારો ગમે' તો બાવલામાં હોય કે થોડાક ઉપસી આવેલા કાતરકામમાં હોય, પથ્થરપર કાઢેલાં ચિત્રમાં હોય કે' સિક્કામાં હોય પણ તેમનું સચોટ અધ્યયન કરવું એજ કળાકારનું તો કર્તવ્ય કહેવાય. જે પ્રતિભાશાળી પુરુષનું મન માનનીય સ્મારકપત્ર ભમે છે અને તેજ ખરેખર આધુનિક કળાનો પિતા કહેવાય છે.

પ્રાચીન મમયના કાર્યો બાકી રહેલા અંશમાથીજ આપણી કળા નવચલનને પામી છે. એમને આપણા

પ્રાચીન સમયના કાર્યોનું અધ્યયન ગુરુ બનાવવા એમાં આપણુ અભિમાન કદાચ ધવાય પરંતુ આપણે એટલું તો કહેવાની હિમત ધરીએ કે જ્યાં આપણે

પ્રાચીન મમયના કાર્યોનું અધ્યયન કરવાનું બધ કરીશુ ત્યારે આપણી કળા આબાદ અને સમૃદ્ધ થશે નહિ એટલુંજ નહિ પણ આપણે જરૂર જંગલી દેશોમાં આવી પડીશુ.

કળાકારની પ્રતિભાનો અગ્નિ પરિશ્રમથી ભેગા કરેલા સાધનો પર ફેલાય છે અને તેથી કળાકાર કળાના વિભાગમાં કદી નહિ થયેલા એવા નવાં મિશ્રણો તૈયાર કરવા અમર્થ થાય છે. ક્રોડીનથ નામની ધાતુના બજવાથી વિવિધ પ્રકારની ધાતુનું મિશ્રણ એગળા જઈ એક નવી ધાતુ ઉત્પન્ન થાય છે. ધાતુને ચોકખી કરનાર માણુમ એના જુદા ભાગોનું પૃથક્કરણ કરે તો પણ ક્રોડીનથ નામની ધાતુ બધી ધાતુમાં શ્રેષ્ઠ ગણાશે અને ઉચ્ચ પદ ધાગણુ કરશે.

આપણે અત્યાગ સુધી નકલ કરવાના લાલ જોયા કે જે લાલ આપણી રામકતા કેળવે છે. નકલ કરવાનો લાલ નકલ કરવાની પદ્ધતિને અનુસરવાથી એક પ્રતિભાનો તણુષો ઉત્પન્ન થાય છે, અને આપણા ઉમદા કાર્યોને ઉન્નતે છે.

નક્લ કરવાની ખીણ પદ્ધતિ પર હવે હું થોડું વિવેચન
કરીશ. આપણે ખીણ માણસનો અમુક
નક્લ કરવાની ખીણ અમુક વિચાર ગર્ભ, અભિનય કે મનો-
પદ્ધતિ. વિકાર અથવા આકૃતિ લેવી અને તેને

આપણા પોતાના કાર્યોમા આવેખવી
જોઈએ આ પદ્ધતિને કેટલાક તફાટી કહેશે અને કેટલાક એની
સુદર ખીનરણીને વીધે વખાણુ પણ કરશે. એટલું તો સામાન્ય
ગીતે ધારવામા આવે છે કે પ્રાચીન સમયના લોકોની નક્લ કરવામા
જોઈએ કદીએ રાગમાણુ જોઈએ નહિ. તેમના કાર્યોને સામાન્ય મિત્ર-
તાની તીજેરી ગણવામા આવે છે આ તીજેરી દરેક માટે ખુન્ની છે
અને દરેક વ્યક્તિ એમાના ગમે તે સાધનના ઉપયોગ નિરતે કરી શકે
છે આ બધું સાખીત થવા રેકાય નો દાખનો આપણી આખ આગળ
છે આવા માધતા એકદા કરવાતા મૌથી સરળ રમ્ભો મતમમ છે.

દાખના કરામતેના કાર્યો ધણુ ખડ તફાટી હોય છે પન્દુ
જે કળામન પ્રાચીન સમયના કે આધુનિક
તફાટી કરવાનું નિરા સમયના કળાકારનો એક વિચાર વધ
કરેણુ. પોતાના કાર્યોમા ગુણુ કરી તેને એક

મેક કરી નાખે છે તેને આખા કાર્ય
માથે તન્મય બનાવી દે છે તે કળામને તફાટી તો ન જ કદી
રામય મિત્રો નિરંકુશપણે આજ પદ્ધતિને પેણે છે. પરંતુ કળા
કારે આપનેથી સતોષ પામવો ન જોઈએ. તેને મૂળ કાર્ય સાથે
સ્પર્શમા ઉતગુ જોઈએ, અને પોતાના કાર્યની ચોખ્ખતા પ્રમાણે
તે મૂળ વસ્તુને સુધારવી જોઈએ આ પ્રકારની મળાની તફાટી કે
ચોગીનો દયાભાવ લેએડીઓ નીઅનમના જેવો હોય છે તે ચોરી
કરનારને શિક્ષા દગ્તો નહિ પરંતુ ચોરી ક્યો પછી તેને છુપાવતા
ન આવનારને સજા કરેના.

નકલ કરવાની કળાને ઉત્તેજન મળે માટે મ્હને કહેવા દો કે
કળાની નીચી શાખાના સૌથી શ્રેષ્ઠ અને
નકલ કરવાની કળાને સંપૂર્ણ કળાકારોમાથી કુશળ ચિત્રકારને
ઉત્તેજન મળશે. એટલું જ નહિ પણ તેમના
અપૂર્ણ અને ખરાબ નમુનામાથી કંઈ
શિખવાનું મળશે. તે રચાયણશાસ્ત્રથી ઉદ્ધરકામાથી ચોકબું સોતું
ઉત્પન્ન કરવા સમર્થ થશે, તે નિરમ અને જંગલી પ્રવર્તનોમાથી
નવિન અને લઘ્ય શોધ કરી શકશે.

આબ્જટ ટ્યુરર, લુકાસવાન લીડન, ક્રાબીઅમ્સ સ્ટીમર અને
જોસ્ટ આમનની અસંખ્ય નવી શોધમાથી સમૃદ્ધ માધનો મળી
આવે છે, કે જે માધનોનો ઉપયોગ કરવાથી શ્રેષ્ઠતા, મૌલ્ય અને
વિપ્લવતા કાર્યમા ઉપજે છે.

પૌલ વેરોની વિપુલ શૈલીમા અને ટી-ટોરેટની તરંગી આકૃતિ
રચનામા એવું કાષ્ઠક હોય છે કે જે કળાકારને પોતાની નવી શોધમા
મદદરૂપ થઈ પડે છે, એટલું જ નહિ પણ કલ્પનાને ઉત્તેજિત
કરી ઉચ્ચગામી બનાવે છે.

કળાકારને નકલ કરવા લાયક સુદર આકૃતિ રચના, અપૂર્વ
અમર ઉપજાવે એવા નમુના, હાવબાવ
નકલ કરવા લાયક અને યાનિક શ્રેષ્ઠતા વેનિસ, ક્રાન્સ અને
નમુનાની શાળાઓ. ડચની શાળામાથી મળી આવે છે.

નીચા વર્ગના ક્રાન્મના ચિત્રકારો મહાન
મોલ્દર્ફન દેવો માથે જોડે છે. કાયબોલને સાદાધનો શોખ હોય, અને
લઘ્યતા અને ગૌરવને દમામ અને દલ માનવાની ભૂલ કરતો હોય.
જતાં પણ તેનામા વાતો કહેવાની ખૂબી હતી, તેની રચનામા કુશ-
ળતા જણાઈ આવતી, અને મનોવિકાર દેખાડવાની જે હદ સંકિત
હતી. કેરેશ્ચો અને પરમીગીએનોનું સાદું અને પવિત્ર સૌંદર્ય

અને કાયવેલ અને વાગેના ડોળા સૌ દર્શની વચ્ચે પાતળા પડ છે
અને તેથી બંને જુદા પડે છે

ડચ ચિત્રકારોમા મેમ્બોસીઓ અને જેન મીએલ જેવા ચિત્ર
કારો જે ચોકમાઈથી હનમ વિષયો ચિત્રે
ડચ ચિત્રકારોની છે તેજ ચોકમાઈથી જાતી કોટિના
શૈલી. વિષયો ચિતરી શકે પોસીનની રીતીને
મોટામા મોની શૈલી કહેવામા આવે તો

એ શૈલીથી ચિતરેલના ચિત્રોમા વધારે ચોકસાઈ અને મૌલ્ય
દેખાઈ આવે છે ફ્રેન્ક હોઅના કાપોમા આમેલુમ વર્ણન કરનાર
ચિત્રકાર મુખાકૃતિની રચના અને તેના હાવભાવનુ અવનોક્ત કરી
શકે છે કે જે અવનોક્તથી વ્યક્તિનો સ્વભાવ અપ્પ રીતે બજાઈ
આવે છે આ પ્રકારની ચિત્રમાની મુરકેનીમા જે એને અપૂર્ણ
ચિત્ર દોરવાની ધીંગળ હોત તો ત્રથમ પરીધગ અને આમેલુમ
વર્ણન કરનાર ચિત્રમાર ખાન ડાઇકની તોને આવી શકત

આજ શાળાના કેમ્લાકે ચિત્રકાર નીચી કોટિના અને હલમ
લોકોનો મનો વિષર દર્શાવવામા ધણા કુશળ હતા આ ચિત્રકારોમા
જેન સ્પીન નામનો ધણોજ ઉદ્યોગી અને બારિક અવનોખન કરનાર
ચિત્રમા ધણાએ દેખાવોનુ આનેખન કર્તો પરંતુ કુ ધણી જ
મહેનાઈથી કે પી શકુ છુ કે આ અપૂર્વ માણસ હોને કમા જ મ
વાને બદને ઇટલીમા જ મ્યો હોત લીડનમા રહેવાને બદને રોમમા
ગ્લો હોત આવર અને વાનગોપનને બદને માઇકન એન્જોનો
અને રેકાયલને પોતાના ગુરુ માન્યા હોત તો હનકી અને નીની
કોટિની આકૃતિમા ગ્લેના હાવભાવ અને લક્ષણોન ડાપણથી કુશ-
ળતાથી અને બારિક અવનોખનથી મુધારી શમ્યો હોત. આથી મીમ
માકારોની સાથે એ પણ કળાનો મહાન્ સ્તલ અને આશ્રય
આપનાર તરીકે ગણાયો હોત

જીતી ન શકાય એવી ટેવોથી બંધાઈ ગયેલા માણસો પોતાના મંકુચિત ક્ષેત્રમાં પણ અપૂર્વ શક્તિ નકલ કરવા લાયક દેખાડે છે અને કુદરતી મનોબળથી શાળાઓ.

પોતાનાં કાર્યોમાં મહાન જીજ્ઞાસુ, ઉત્સાહ અને સુપૂર્ણ રસવાળા મનોભાવ અર્પે છે. તેમની નકલ કરવાની ભલામણ તો નજર ચાલે શકે પણ કળાકારો એમની શ્રેષ્ઠતાનું વિનોદને અર્થે હાથજીનક અનુકરણ કરે તો હરકત નહિ. જે કળાકાર ફેલેમીસ, વેનિસ અને ફ્રાન્સની શાળાઓનો ઉપયોગ કરવા કરવા શક્તિમાન થાય છે તે ખરેખર મહાન પ્રતિભાશાળી કળાકાર નીવડે છે. ચિત્રકળાના યુગમાં જે કળાકારોને જ્ઞાન નથી મળ્યું તે જ્ઞાન આ શાળાઓમાંથી મળે છે.

જે માણસનું મન કળાના વિચારોથી ઉત્તેજિત થાય છે, જેણે બધા યુગમાં અને બધી શાળામાં પોતાના કળાની સંપૂર્ણ વિચાર વિચારો ફેલાવ્યા છે, અને જેણે ચારે કદપના તરફથી જ્ઞાન મેળવી કળાની સંપૂર્ણ

વિચાર સંકલ્પના હૃદયમાં ઉતારી છે તેજ માણસ વેરાયેલી શ્રેષ્ઠતાને શોધી શકે છે, અને અમખ્ય દોષોથી ઢંઝાયેલા સૌંદર્યને શોધી કઢાડે છે. ન્યાયાધીશની માફક અને કળાનો કલ્પો પતાવવા નીમેલા પત્ર કે લવાઈની માફક તેની પામે એક એવી અપૂર્વ શક્તિ હોય છે કે જે દરેક શાળામાંથી દરેક શ્રેષ્ઠતા જુદી પાડે છે, અને આકર્ષ છે, મહાન વસ્તુમાંથી અને નાની વસ્તુમાંથી પસંદગી કરે છે, પૂર્વ અને પશ્ચિમમાંથી જ્ઞાન મેળવે છે, સમગ્ર જગતમાંથી જ્ઞાન લઈ પોતાનું મનોબળ વધારે છે અને નવિન વિચાર કરનારી અને વિવિધ પ્રકારની શોધથી પોતાના કાર્યોને સમૃદ્ધ કરે છે.

કળાનો મહાન ગુરુ કહેવડવવાની મહત્વાકાંક્ષા હોય તેને માટે

આ એકનીજ અને માયી પદ્ધતિ છે નકલ કરવામા આ પદ્ધતિ છે નકલ કરવામા આ પદ્ધતિ કાગાન્તે પણ ન ઠોડી એવો મ્હારો અભિપ્રાય છે

કાંઈ પણ રેકાણુને લીધે કે ધધાની ધમાલને લીધે, આજમને લીધે કે ડોળ અને દલને લીધે જે માણસો પોતાની દૃષ્ટિ બાજુ જગતમા કે કતા નથી તે માણસો એમના કાયોમા આગળ વધતા નથી તેમજ મુધારો કરતા નથી એટલુજ નહિ પણ એમના કાર્ય ક્ષેત્રમા પાછા પડે છે આવા માણસો લિખારી થઈ જતા સુધી પણ પોતાના મિદ્ધાનિને વળગી રહે છે

બીજાના કાયોનુ અધ્યયન કરી શિખેતુ કાર્ય તમે તમારા

મયોમા ઝેડાએથી વધારે નુ કશુજ કહી

બીજાના કાયોનુ શકુ એમ નથી. આવી ભયામણ કંઠી અધ્યયન પોતાના કા એ નકામી લાગે એ આભાવિક છે, ચર્ચામાં રેડવાની ભલા પગલુ મ્હને ખબર છે કે કેટલાક કળા મણુ. કારોને મારા ચિત્રો જોવાનો ધર્મેજન

શોખ હોવા છતા અને કયુ ચિત્ર ઉત્તમ

અન કયુ ચિત્ર દોષ યુક્ત છે તે પારખવાની કુશળતા હોવા છતા પણ તમ્હો પોતાનીજ પદ્ધતિને અનુસર્યા છે એટલુજ નહિ પણ બીજા મયોનુ 'સાધ્ય' જાણવા છતા પણ તેમજો તેમના કાયે મા તે બાવજા પ્રયત્ન મરો નથી. કળાના ભગરમા રહેના છટલીના ચિત્ર મરોને પોતાની રીનીયી એમ મતોર થનો હજો એ ધારતુ કુરુચ્ચ છે તેઓ માધાગણુ નવી જોયો મ્યાં મરે છે, પણ બીજા પ્રજામણેના કાયોનો વિચાર સુદ્ધાને તેઓ કરતા નથી.

મ્હને યાદ છે કે ઘણા વર્ષો ઉપર રોમમા એક મહાન

યશસ્વી કળામર માયે મ્હે વાતચીત મરી

એક યશસ્વી કળાકાર હતી. એનામા અજબ શક્તિ હતી પરંતુ સાથે વાતચીત એના અભિપ્રાય મુજબ શક્તિઓ નજ

આવી શકે એને જે મથ મળ્યો તેના પરથી તેણે ધારી લીધું કે એની પદ્ધિ પૂર્વજોની પદ્ધિ સાથે સરખાવી શકાય રેકાયલના ચિત્રો સબધે વાતચીત કરતા મળેને લાગ્યું કે તેને ચિત્રોની કાઠજ ખખર ન હતી તેણે મળેને કહ્યું કે પંદર વર્ષ થયા તેણે વેગીકનમા પગ સુધ્ધાત મૂક્યો નથી તેણે જણાવ્યું કે તેણે એક વખત રેકાયલના શ્રેષ્ઠ ચિત્રની નકલ કઠવાનું ઝરાનામ્ન ક્યું હતું પણ તે નિષ્ફળ ગયું તેણે જણાવ્યું કે જો તે ઝરાનામ્ન સફળ થયું હોત તો રેકાયલના ચિત્ર કરતા પણ વધારે મુદર ચિત્ર તે ચિત્રરી શક્યો હોત. જો એણે એક વાર વેગીકનની મુલાકાત લીધી હોત તો આપણે ધારીએ છીએ તેના કરતા પણ વધારે કુશળ અને શક્તિમાન કળાકાર એ નીવડ્યો હોત અને એનો દલ પણ નરમ પડ્યો હોત

મહાઅરથો ! તમે જ્ઞાના ક્ષેત્રમા ઠીક પ્રગતિ કરી છે, અને હું આશા રાખું છું કે ભવિષ્યમા તમે કળાના ક્ષેત્રમાં પ્રગતિ. તમારી વિવેક બુદ્ધિથી અને ઝહાપણથી આગળ વધશો તમે એટલે દબા પહોંચ્યા છે કે તમે તમારી જાતે વિચાર કરી શકો અને બાર પૂર્વક કહી શકો કે માણુમ માત્ર મનને પાન છે મહાન પુરુષો પણ જૂનને પાન છે એ મિધ્ધાત પર તમે મહાન પુરુષોના મર્યોનુ અધ્યયન કરી શકો છો એમના કાર્યોનો જે વિચાર તમે મનમા રાખ્યો તેમ તે વિચારની ગીમ અને મરખામણી ખી સકો છે તેઓ આગળ વધે છે કે પાછળ પડે છે તે મબધે પણ તમે અભિપ્રાય દર્શાવી શકો છો પરંતુ એટલું તો યાદ રાખજો કે જ્યારથી તમે તમારૂં માનસ તૈયાર કરનાર શુરુઓનું અધ્યયન કરતા મધ યશો ત્યારથી તમારી પ્રગતિ પણ મધ યશે એમની પ્રેરના તમને એમના દોષ ગોધતા શિખવે છે એ નિર્વિવાદ છે

તમારે દરજ્જે કેટલો છે તે પણ બૂલી જાઓ તમને કોણ
 મંજોધી રહ્યું છે તે પણ બૂલી જાઓ
 મહાન ગુરૂઓના મ- હુ તો તમને વધારે મારા નહુના તરફ
 હાન કાર્યોની પદ્ધતિ અને વધારે મારી શિખામણુ આપી શકે
 અને સિધ્ધાંતની નકલ એવા માણુઓ તરફ દોરવા ઇચ્છુ છુ
 કરવાની લલામણુ. અમે તમને ઘણુ જ થોડુ શીખવી
 શકીએ એમ છીએ તમે તમારી

જાતનાજ શિક્ષક હો. આજ ન્યાય આપણા જ્ઞાનમહીમમાં આપો.
 તમે આ જગાએ મક્રુચિત ટેવો ખોગ વિચાર અને આજમન્ય
 શાસ્ત્ર થઇ કન્યાર માણુમની નકન કનવા તરફ ન પ્રેરાઓ એ ખૂન
 ધ્યાનમાં ગમ્પશે તમને કદી ખુશામત કરતા શિખવ્યુ નથી તા
 તમે તમારી જાતની ખુશામત કદી ન મગો. અમારો મતત
 પ્રવચન તમન માયી વસ્તુની મયી પ્રત્યમા કરતા શિખવવાનો છે
 તમે નીચી કોટિના નહુના પસંદ કરા અથવા જો તમે તમારા પડ-
 લાના કાર્યોને નહુના માની હો તા તેમાં તમારો પોતાનોજ વાક છે

આ પ્રવચનનો તેમજ બીજા ઘણા પ્રવચનનો માર મહાન
 કાર્યોમાં રહેલી પ્રતિભાની ક પનામય શક્તિ અને તેની મપૂર્ણતાનો
 ખોટો ખ્યાલ દૂર કરવાનો છે આ ખોગ ખ્યાલથીમોએ બહુજ
 નતવાની જરૂર છે આ ખોટો ખ્યાલ કે અભિપ્રાય અ શ્રદ્ધા અને
 નિમાન્ય નિરાશા ઉત્પન્ન કરે છે અને આપને કુશળ અને સપૂર્ણ
 થવા અડકીએ છીએ

મહાન ગુરૂઓના મહાન મરોનુ તેજાજ મારે અધ્યયન કરે
 એમની પદ્ધતિ અને મિદ્ધાના પર તમારા અભ્યાસનો આધાર રાખો
 આજ મહાન ગુરૂઓની માથમાં રહી કુદરતનુ બહુજ ધ્યાનપૂર્વક
 અધ્યયન કરો એમને નકલ કરવાના નહુના તરીકે માન્યા અને એમની
 સ્પષ્ટ કરવા નૈવાર થાઓ

પ્રવચન સાતમું.

રસિકતાનું સત્ય ધોરણ.

હું તમારા મનમાં એકજ વિચાર ઠસાવવા માગુ છું તે એ
 છે કે જો કળાના ક્ષેત્રમાં યશ મેળવવો
 માનસિક ઉદ્યોગની હોય તો ઉદ્યમ કરો હું જે ઉદ્યોગની
 ભલામણ કરી જો છું તે હાથનો ઉદ્યોગ
 નહિ પરંતુ મનનો ઉદ્યોગ છે

આપણી કળા ધ્રુવરી બક્ષીસ નથી તેમજ યાત્રિક વ્યાપાર
 પણ નથી નવો પાયો સ્ત્રગીન વિદ્યાનમાં
 કળાનો પાયો. છે પદ્ધતિ જો કે સંપૂર્ણતાને માટે
 જાડુજ જરૂરની છે છતાં પણ તે સિદ્ધિનો
 નરક સંપૂર્ણ લક્ષ્ય આપ્યા મિવાય મળતી નથી

કેટલાકે કળાના વિવેચકો આ મુદ્દા પર વધારા પડતો ભાર
 મુકે છે અને ધારે છે કે આવી વિશ્વ
 પ્રબળ જ્ઞાનની આ- વિખ્યાત અને પ્રબળ જ્ઞાનના સમ્યા
 વરચકતા. લોકોની મગ્ધાની જરૂર છે વીદ્યવીચમે
 કુદરતનું જ્ઞાન મેળવ્યા પછી અને ઘર
 બાંધવા વિષે કેટલીક પ્રવિણતા અને જ્ઞાન મેળવ્યા પછી તેણે બહુજ
 બારપૂર્વક અને ગંભીરતાથી જણાવ્યું હતું કે ચોતે વર બાંધવાની
 જમીનના હકમાં છેતરાય નહિ માટે એને દિવાની કાયદો જાણવોજ
 પડશે પરંતુ આવી અતિશયોકિત વગર આપણે ભાગપૂર્વક કહી

શરીરે કે ચિત્તમારને છુદ્દનીમા કે ચિત્તમા ૨૪ મેળવવાના પાત્રીય
કર્તા અને નમુના ભેગા કરવા કરતાં વધારે જાણની જરૂર છે

વર્ણન કરનાર જોકે માણુમને કવિનો સંસર્ગ તો હોવોજ

જોઈએ કે જેથી એનામાં કવિત્વ સક્રિય

કવિ અને જ્ઞાનીનો આવે અને વિચારો વધારે વિપુલ અને
સંસર્ગ.

તેજે પોતાના મનના વિચારને મગ્ધા

વવાની અને દુષ્ટમા ઉતારવાની ટેવ

પાડી જોઈએ તે તત્ત્વજ્ઞાનથી અચાત ન હોવો જોઈએ કે જે

તત્ત્વજ્ઞાન મનુષ્ય સ્વભાવની યોગ્યભાષુ આપે છે અને જે રીતભાત,

પાત્રો, મનોવિકાર અને એકની લાગણી પ્રદર્શિત કરે છે તેણે

મગજને અનુરૂપ કાષ્ટક જાણવાની જરૂર છે, અને મનુષ્યના શરીર

મળધે તો ધણુજ જાણવાની જરૂર છે આ આશય પરિપૂર્ણ થવા

માટે તેજે પોતાનો ધધો રોજગાર છોડી વાન્યાજ કરવાની જરૂર

નથી નવરાજના વખતમા અને આનન્દને માટે વચ્ચાણુ વાચન

આપણા ઉદ્યોગને ખતેલ પડેઆડપા વગર મનને સુધારશે અને

વિપુલ કરશે. જેમને ઉડા અભ્યાસ કરવાના માધનો ન હોય અથવા

તો તક મળી ન હોય તેમને માટે મૌઢી મરસ રસ્તો ઉપરચોગીયુ

વાંચવા કરતા જાની અને પ્રતિભાશાળી પુરુષો સાથે વાતચીત કરવાનો

છે આપણા યુગમાં આવા ધણા માણુસો છે જ્યારે તેઓ આગર

દેખાય અને જે તેમને જ્ઞાન આપવામા આવે તો તેમના વિચાર

કળાકારોને પ્રદર્શિત કરવાથી તેઓ રાજી થાય છે જે યુવાન કળા-

કારોને મદત્વાકાક્ષા હોય તો જરૂર નેમને આવી સમાજમાં દાખલ

કરવામા આવે, આ સમાજમા કાષ્ટ પણુ શિક્ષણુ વગર તેમનું

સાધીઓના મસર્ગથી તેઓ જુદ્ધિપૂર્વક વિચાર કરવા શિખશે અને

મુદ્દયમાં જે વિચારો ઉતારશે તેઓ મામાન્ય સત્યો પોતાના આજ

ચેતે કેટલા મળતા છે તેના મનમાં વિચાર કરી એક પમગની નિયમિત અને શુદ્ધિશાળી રસિકતા કેળવશે

આ પ્રકારના અભ્યાસથી અને વાતાલાપથી ખરે અને જોર પારખવાની શક્તિનું ફલુચ્છ કુટે છે
રસિકતાનો અર્થ.

કે જેને આસ્વાદ કે રમિકતા કહવામાં આવે છે પુરતી મલાગ લેવા છતાં પણ રમિકતા મળી શકે કે નહિ અથવા તો રમિકતા એટલી બધી અધમ અને તરંગી છે કે તેની મલાગ ચેવી કે નહિ ! આ મને પ્રશ્નની પરીક્ષામાં હું વધારા પડતી પ્રગટાવના કયા વગર ઉતરવા માગુ છું

પ્રતિભા અને રસિકતાને શુદ્ધિ સાથે કેટલો મળધ છે તેની ચર્ચા કરવી એ ઉ સાહ અને નેસદાર ભાષા વગરનો માણસ આત્મ પ્લાણના પથ્થરને રેખાચિત્રને મળવન કરતો પ્રેમેથીઅન અગ્નિથી પણ કદિ દ્રવિભૂત થતો નથી તેના મંબધમાં વાતચિત કરવા જેવું આ છે

જો જ્ઞાને બરાબર સમજવી હોય તો એને આકાશની પ્રતિપત દલામાંથી ઉતારી પૃથ્વી પ્ત કળામાં વાસ્તવિક- મગીન મહેલ રચવાની જરૂર છે કેટલી- તાની જરૂર.

જ્વાર જેવી વસ્તુ હો. તેવી જ તેને જોવાની જરૂર હોય છે, અને વાદગારપી જોટો અંધકાર મત્ય વસ્તુ પર છવાયનો હોય તેને દૂર-કરવાની પણ જરૂર છે

ખવિ પોતે શું કહેવા માગે છે તે ન સમજી શકેવાથી તે પોતાના અર્થ ગૌરવને ન સમજી શકાય એવી રીતે દર્શાવે છે, પરંતુ માદા ગદ્યમાં આપણે સુદર ઉદ્યાનમાં કલાદેવીના પ્રેમમાં પડવાની ગંભીરતાથી વાત કરીએ છીએ, પ્રતિભાની પ્રેરણાની આ જોઈએ છીએ, કળા દેવી વમે છે અને તેને મરહતાથી ચી રીતે

મોહાવરની યુક્તિ શોધી જ્ઞાતીએ છીએ કર્ક-મંદાન્તિ મમયે કે
 મેર વિપુલ મમયે કલ્પના જ્યારે ઉનેછત થાય છે ત્યારે આપણે
 નસતુઓ તરફ ધ્યાન રાખીએ છીએ આપણે બરાબર મમયે શરીર
 છીએ કે આપણી કલ્પનાની સ્વતંત્રતા પ્રતિપ્રાદિત નિયમોને લીધે
 કેટલી બધી કલ્પના જાય છે આપણે જાણીએ પણ છીએ કે આજ
 કલ્પના જેમ મમય તથા જાય છે તેમ કેટલી બધી જાણી પડી
 જાય છે અને અતિશય વિવેક સુદિધી નરમ પડી મરી જાય છે.
 જ્યારે આપણે આવી જાણમાં વાતચીત કરીએ છીએ અને લાગણી
 દર્શાવીએ છીએ ત્યારે આપણને કંઈ સમજીનાર મંતોય થાય છે,
 અને આપણા વિચારો પાયા વગરના નીવડી નુકર્માન કરે છે

તે આ બધાનો અર્થ એમ થતો હોય કે ક્રમા મેળવવા
 માટે માણસ જગતના મમ ધંધાથી
 જીવવાનીમાં કલ્પનાનો નિરાજો પડી જાય છે. અમુક નસતુઓમાં
 જીવલંત અગ્નિ. બીજા દેશોમાં ચાલ્યો જાય છે, અથવા

વરના અમુક મમયમાં એનું શરીર માડું
 રહે છે અને વર્ષના બીજા મમયમાં તે ધણો સારો વિચાર કરી
 રહે છે, અથવા તેનું મન અતિ પરિશ્રમથી થાકી જાય છે તો
 આ બધી વાત હું સમજી શકું છું. હું માનું છું કે માણસ જીવા
 નીમાં જે કલ્પનામાં જ કવિત્વ શક્તિ દેખાડે છે તે શક્તિ ધક્ક-
 જીમાં દેખાડી શકતી નથી જ્ઞાતા ધારવા પ્રમાણે હોમરથી તે ગાઇડન
 સુધી એકે કવિ એવો નથી કે જેનું સુખાકારી શરીરમાં પણ મનો
 બળ સાચવી રહ્યો હોય. જે કલ્પનાનો જીવલંત અગ્નિ તેમના

ભરેલું છે. ચિત્રકાર ધણીવાર કલિને એક પાંખવાળો ધશ્વર, ફત્તે
કાનમાં કાંઈ લખવા કહેતો હોય એવું આલેખન કરે છે. આપણે
માનીએ છીએ પણ ખરા કે ખરેખર કવિ આજ પ્રમાણે લખવા
શક્તિ માન થતો હશે; કારણ એ તો મંત્રવત છે અને ગ્રેસવાદી
સંખી જાય છે. આ વાંત પણ એટલી જ સુખાંધ ભરેલી છે.

પ્રચલિત અભિપ્રાયો પછી ભલે ખરા હોય કે ખોટા હોય પણ
તેમને આપણે આપણા અભિપ્રાય કહી
લોકપ્રિય અભિપ્રાય. રતી બનાવીએ છીએ. આવા અભિપ્રાય
યતો આપણને વારસો મળે છે અને

આપણે ભવિષ્યની પ્રબળતા પણ આતો આજ વારસો ખીસકુલ નુક-
સાન વગર મૂકી જઈએ છીએ. આમાંના ઘણા ખરા અભિપ્રાયો
ચાલુ સિક્કાની માફક તપાસ્યા કે વળત કયાં વગર જો
વાપરીએ છીએ. આવા દુર્લભથી ઘણાએ ભેગવાળા નિષ્કર્ષ
આપણે લખીએ છીએ પણ ન્યારે આપણે આપણી મિલકત ગંભી-
રતાથી તપાસીએ તો આવા સિક્કાને ફેંકીદેવા જોઈએ. આજ પ્રમાણે
લોકપ્રિય અભિપ્રાય ધારણ કરનારે ધ્યાન રાખવું જોઈએ કે ન્યારે
તેણે એક પ્રકારની પદ્ધતિથી ચાલવું હોય તો સત્ય અને શક્ય
અભિપ્રાય વચ્ચેનો તફાવત જોવો જોઈએ; પરંતુ કળાના અધ્યાપકની
તો ખાજ કરજ એ છે કે કળાની બરાબર પરીક્ષા કર્યા વગર કેટલું
પણ અભિપ્રાય પ્રચારમાં ન મૂકવો જોઈએ. આ પરીક્ષામાં શી
ચેતવણી રાખવી એ વિષે થોડું વિવેચન કરીશ.

પ્રતિભા અને રસિકતાને ઘણા ગાઢો સંબંધ છે; પરંતુ તેમની
વચ્ચે એક તફાવત છે. પ્રતિભા રસિકતામાં
પ્રતિભા અને રસિકતા કાર્યસાધનની શક્તિ મેળવે છે; અથવા
વચ્ચે ગાઢો સંબંધ આપણે કહી શકીએ કે રસિકતામાં કાર્ય
અને તફાવત. સાધનની શક્તિ ઉમેરવામાં આવે છે;

ત્યારે અને પ્રતિભાના નામથી આપણે ઓળખીએ છીએ. લોકોના અભિપ્રાય મુજબ તો પ્રતિભા અને રસિકતાને નિષ્ક્રિયતાના બંધન હોતાંજ નથી એમ પણ ધારવામાં આવે છે કે આ શક્તિ યાન પ્રાપ્ત કર્યા વગર આવે છે. વળી એમ પણ ધારવામાં આવે છે કે કાંઈ પણ કારણ જાણ્યા વિના અને આપણી શુદ્ધિ અને અનુભવને કસોટીમાં મુક્યા વિના પ્રતિભાને નામે મહાન કશું ઉત્પન્ન થાય છે અને રસિકતાને નામે ચોક્કસ વિવેક શુદ્ધિથી નિર્ણય અપાય છે.

પોતાની મુખાંધ દેખાડ્યા વિનાય આવા અભિપ્રાયો આપી શકાયજ નહિ. તે છતાં પણ માણુમને વિચારકોના અભિ- મતોએ ખામ કરીને કળાકારોને મદદે માય.

આપણે આવા અભિપ્રાયો માલગીએ છીએ જેમણે આ વિષય પર ગંભીરતાથી વિચાર કર્યો છે તેઓ આ વિષયની જાડુ આવા ચીંતી કરતા નથી. કેટલાક વિચારકોના પણ અભિપ્રાય એવો છે કે કળાના નિયમોને પ્રમાણભૂત માનનારા એવા રસિકતાના મિદ્ધાતો પરીક્ષા કરી નક્કી કરેલા મિદ્ધાતો કરતા વધારે અસ્થિર અને મજબૂત પાયા વગરના છે.

નસકતા એ વિવાદનો વિષય હોયજ નહિ, એ માધારણ સુન થઈ પડ્યું કે, કાંઈ આ શક્તિ મૃત્યુથી અતીત છે એમ માનવામાં આવે છે બધી રીતને ભ્રમમાં નાખે એવો કલ્પનાનો આભાસ છે.

નમ્દોની ચોક્કસાઈના અભાવે આપણે ધણીવાર લાગણી પ્રદર્શિત કરવામાં જુદા પડીએ છીએ અભિપ્રાયની સંતોષ આજ પ્રમાણે અમુક ભાવના શબ્દોના કારણે સમજા. અભાવે આપણે ઘણાજ બારીક તકેવતો દર્શાવી શકતા નથી. જે અભિપ્રાય

સતોષકારક રીતે સંમળવવામાં આવે અને શબ્દોની ચોકસાઈ હોય તો ધણાખરા તકાવતો દૂર થઈ શકે છે.

આપણને અમુક વસ્તુ ગમતી હોય કે ન ગમતી હોય તો આપણે રસિકતા શબ્દ વાપરીએ છીએ. રસિકતા કેમ ઉપજાવવી. મનુષ્ય સ્વભાવના સાંભોન્ય અને પ્રયંધીત સિદ્ધાંતો અને સત્યોની વિવેક બુદ્ધિથી

પરીક્ષા કરવી એ પાયા વગરની તરંગી કંપનાં પર અને હવામાં દેખાતા કલ્પિત આભાસ પર વિવેકબુદ્ધિથી પરીક્ષા કરવા જેવું છે. આથી સારામાં સારો રસ્તો એ છે કે જે વસ્તુને માટે શબ્દો વાપરવામાં આવ્યાં હોય તેજ વસ્તુનો તકાવત શોધવો એ હિતાવહ છે.

જે વિષયોમાં રસિકતા અને અર્થ જનને હોય તે વિષયોને એકવાર બાણુપર મુકી દઈએ તો વિવાદનો સંભવ નહિ રહે. આપણા મનની કુદરતી રસિકતા સત્યને માટે પ્રેરાય છે, કે જે સત્ય મુળ વિચારોમાંથી અને સત્ય સામ્યતામાંથી ઉદ્ભવે છે. સત્ય વસ્તુના નિરપણુની સામ્યતાથી અથવા દરેક ભાગની ખીજ ધણા ભાગોની સરખામણીમાંથી ઉદ્ભવે છે. બૂમિતિના સિદ્ધાંતોનાં આનન્દથી, મૂળ ચિત્રની અને ચિતરાયલા ચિત્રની મનોરંજક સામ્યતામાંથી અને સંગીતના મુરોની એકતાનામાંથી, ઉપજતા હૃદયના ઝણઝણાટમાંથી આજ રસિકતા ઉપજે છે.

વધારે ઓછી ચોકસાઈથી, બુદ્ધિથી અને અધ્યયનથી કુદરતના પ્રતિપાદીત અને પ્રચલિત સિદ્ધાન્ત ચિત્રની સત્ય અસર. તપાસ કરવામાં આવે છે. સામ્યતા વગરનું ચિત્ર ખોટું જ કહેવાય. ચિત્રકારને લીધે, કોમળતાને લીધે અને સામ્યતાને લીધે રંગો આંખને રચીકર થઈ પડવાથી તેઓ સત્ય લાગે છે; કારણ રંગનો ચળકાટ કોમળતા

વગેરે કુદરતને મળતા આવે છે ગણીતના સિધ્ધાંતો જોડણી સત્યતા લાગવાનું કારણ કેવળ અધ્યયનજ છે

આ ખરા સત્ય ઉપગત દેખીતું સત્ય અભિપ્રાય કે એકતરશી વિચાર હોય કે આ બીજા પ્રશ્નનું એકતરશી અને સંકુળ સત્ય કુખ પગ રચાયતું અને વિવેક ચિત્ત વિચારની અસર. ખાતર કહેવાયતું મત્ય છે આ સત્ય શાશ્વત નથી પરંતુ ચલિત છે ન્યા

સુધી મકુચિત વિચારો અને અભિપ્રાયો પ્રચલિત હોય છે ત્યાં સુધી આવા સત્યો ગિર રહે છે કળાનો આશય મનને આનંદ પમાડવાનો અને ઉપદેશ કરવાનો હોવાથી આવા અભિપ્રાયોને સાચે માણે દેરવા એ કળાની ફરજ છે

સકુચિત અને એકતરશી વિચારો ચાર બાબતોએ ફેલાઈ જવાથી આપણી રસિકતા પણ વિજ્ઞાનની માફક ચોક્કસ અને નિર્ણયિત થઈ જાય છે આવા વિચારો બહુ લાંબા વખત સુધી મત્ય રહેવાથી તેનું સત્ય વિચારો ગણવામાં આવે છે અને ચિંત્યાથી બને છે

આવા એકતરશી વિચારો વધારે મકુચિત, વ્યવહારિક અને ક્ષણિક બને છે અને આ બીજા પ્રશ્નની રસિકતા વધારે અને વધારે તરંગી બની મત્ય વિજ્ઞાનમાથી દૂર રહે છે તેનો મેષ સુધ્ધિથી વિચાર કરતું નથી અને વતનમાં પણ મુકતું નથી પણ માનવ જાતમાં માન પામેલા અભિપ્રાયોનું કદી ઉત્તરધન કરતું જોઈએ નહિ. બધી વસ્તુઓમાં સુદ્ધિ એ નિયમ વસ્તુ છે અને કદી બદલાતી નથી, એવું તો આપણે માની લેવું જોઈએ રસિકતાને નામે પમાડતી વસ્તુઓને સુદ્ધિના ક્ષેત્રમાં આપણે લાવી શકીએ પરીક્ષા કરતા આપણને ખમગ પર કે પ્રજાકારો મોટેના નિયમો બદલી શકાય એવા નથી તો આપણે કુદરતી રીતે ધારી શકીએ કે કળા વિવેચકોના રસિકતાના નિયમો પણ બદલી શકાય એવા નથી.

કળાનાં કાર્યો તે વિવેકબુદ્ધિથી તપાસવાનું અને એક કળાના વર્ગને બદલે બીજાં વર્ગની પસંદગી કરવાનું કારણ પૂછવામાં આવે તો તેનો જવાબ ઉંચાડી દેવાય એવો છે. હું તો મ્હારી રમિકતા પ્રમાણે નિર્ણય કરું છું. આથી એમ ન ધારવું કે વધારે મારે જવાબ આપી શકાય નહિ. પોતાને શું ગમે છે અને શું ગમતું નથી તેની પરીક્ષામાં દરેક માણસ ઉતરતો નથી.

જો કળાની શ્રેષ્ઠતા નિર્ણય સિદ્ધાંતો વગર થાય અને કળાનાં કાર્યોનો ગુણદોષ લગભગ વગરની તરંગી તરંગી અને સ્વ-કલ્પનાથી નક્કી થાય તો બધીજ કળા ચૂંટી કળા. તરંગી અને સ્વચૂંટી બંને એમાં નવાંદ નહિ. જે જ્ઞાનની કળાકારને જરૂર હોય છે તેજ જ્ઞાન વિવેચક કે ટીકાકારને અવસ્ય હોવું જોઈએ.

કળામાં કે રમિકતામાં કંઈ વસ્તુ ચોક્કસ રીતે હોવી જોઈએ તેનો વિચાર જો કરીએ તો કુદરતની કુદરતના સત્ય સામાન્ય વિચારકલ્પનાનો મહાન સિદ્ધાંત સ્વભાવની સમજ. આપણી નજરે આવે છે. રસિકતાનું પહેલેથી તે છેલ્લે સુધીના જ્ઞાનનો સમાવેશ સંપૂર્ણ કુદરતના જ્ઞાનમાં થઈ જાય છે. કુદરતનો સત્ય સ્વભાવ સમજવો એ આવશ્યક છે; કારણ જે વિચારો કુદરતને મળતા ન આવે અથવા કુદરતને માન્ય ન હોય અને વિશ્વસત્વથી વિરૂદ્ધ હોય તે વિચારોને તરંગી માનવામાં આવે છે.

મ્હારી કુદરતની સમજ કે માન્યતા કુદરત ઉત્પન્ન કરે એવા નમુના નથી પરંતુ મનુષ્યના મનની અને કલ્પનાની અંતર્ગતરચના છે. સૌંદર્ય અથવા કુદરત જેવા શબ્દો એકજ વસ્તુના લુહા લુહા વિચારદર્શક નામો છે. પછી ભલે આ શબ્દો આપણે આવલાં કોતંગી કાદવામાં વાપરીએ કે કવિતા કે ચિત્રોમાં વાપરીએ. વિકૃતિ એ

કુદરત નથી પરંતુ નિયમિત પદ્ધતિમાથી જુદે માર્ગે ચાલ્યા જવામાં વિકૃતિ સમાયવી છે. આવા સામાન્ય વિચારને કુદરત કહેવી જોઈએ. જ્યારે આપણે રેમ્બ્રાન્ટ અને બીજા ચિત્રકારોની ટીકા કરીએ છીએ કે ચિત્રકારોએ 'ઐતિહાસિક ચિત્રોમાં વ્યક્તિગત નમુનાનું તદ્દરૂપ આવેખન કર્યું' છે, ત્યારે આપણે કહીએ છીએ કે જો કે તે ચિત્રોમાં રસિકતા નથી હતા પણ કુદરતનું આવેખન તે છે જ.

આવી રીતે ચમ્પેનો જેટલા ઉપયોગ કરવાથી યુવાન વિદ્યાર્થીઓ બહુજી ગુચવાય છે. તે કહે છે કે શુ યુવાન વિદ્યાર્થીઓની કળા એ કુદરતની નકલ નથી ? જો કોઈ ગુચવે.

તો શુ તે શ્રેષ્ઠ કળાકાર ન થાય ? આ પ્રશ્નની દનીય પ્રમાણે રેમ્બ્રાન્ટને રક્ષાય કળા વધારે ઉચ્ચ પદ્ધિ મળે છે જરાક વિચાર કરવાથી આપણને ખબર પડશે કે આવી વિશિષ્ટતાને કુદરત કહી શકાય નહિ. જ્યારે જનને માણસો એક સરખા નથી હોતા તો તેમના સ્વભાવ એક મરખા શી રીતે હોઈ શકે !

એટલું તો સ્પષ્ટ રીતે જણાઈ આવે છે કે સામાન્ય વિચારની અસંગથી આપણે કાર્ય પરીણામે છે તેથીજ એટલું તો ખાસ જોવું જોઈએ કે મારી અને જોની રસિકતાની શી ખબર હોય છે !

જેવી રીતે સૌદર્ય આખા આગળની વસ્તુઓમાં મમાયતુ નથી તેવીજ રીતે મન અને કંપનને કુદરતી રસિકતાનો સમાવેશ. કાગતા શ્રેષ્ઠ પમદગી વાળા અભિપ્રાયોમાં રસિકતા સમાવેલી નથી. સાનની બાધ્યા

વસ્થામાં આપણને સારીજ વસ્તુ મદજ કરવાનો લોભ લાગે છે પરંતુ મપૂર્ણ વિચાર કર્યા પછી આપણે આગળ ધણીએ સારી વસ્તુ મદજ કરવાની છે એ વિચારથી હાયમા આવેલી સારી વસ્તુને છોડી દઈએ છીએ સદગુણની શ્રેષ્ઠતાની બધીજ કસાની ઉદારતા

અને ઉદ્દૃષ્ટતા આવા વિપુલ અને બહોળા વિચારમા જ સમાયલી છે જેને આપણે કુદરતી છે એમ કહીએ છીએ તેને ખરેખરી રીતે તો ખોટી ટીકાને બદલે અત્પ્રજ્ઞ અથવા તો ઉપર ઉપરની ટીકા કહેવામા આવે છે. એનો ખરો દોષ તો એ છે કે સત્ય જોઈએ તેટલું વિપુલ નથી.

મહાન કળાકારો આવી જાતની દલીલ કરવાથી ઘણીએ વાર બૂલમા પડી છે પોસીન કુદરતના કળાકારોની ભૂલ. સામાન્ય અને વિપુલ વિચારો પર બહુ ધ્યાન આપતો પરંતુ તેણે પણ એક વખત પોતાના મનુચ્ચિત અને એક તરફી વિચારને લીધે સત્યને બાજુ પર મુકી દીધું હતું પ્રકાશ અને અધકારના મધુહનુ ધ્યાન ન રાખવા માટે અને “ ધી બેટલ ઓફ કોન્ઝેટાઇન ” ના ચિત્રમાની આકૃતિને ભેગી કરવા માટે તેણે તેની પદ્ધતિનું વેર લીધું હોય એમ કહેવામા આવે છે પોસીનના ઘણા ચિત્રોમાથી આવી પદ્ધતિને એ અનુસરતો, તેની આપણને ખાતરી થાય છે ધી મેક્કી કાઇસ હુ માઇલેનમ અને ધી ટ્રાયમ્ફ ઓફ બેકકસ એન્ડ ગ્રેરી એડનેના દાખલા આ પદ્ધતિ માટે મોજુદ છે પરસીઅસ એન્ડ મેકુ સાસ્ હેડના ચિત્રપરથી તો આ મિદ્ધાત સ્પષ્ટ રીતે જણાઇ આવે છે અને આ મિદ્ધાતનું આલેખન આ ચિત્રમા બહુજ ભલકાથી કરેલું છે.

આ વિષય વારાઘાટ અને ધમાલનો છે એ વાત નિશ્ચય છે જો ચિત્રની પહેલી અસર વિષયને મળતી પ્રકાશ અને આકૃતિ આવે તો આકૃતિ રચનાનો મિદ્ધાત રચનાની ખીલવટ અને ભગ થાય. ચિત્રમા કોઈ સુખ્ય આકૃતિ ગુચ્ચવણુ હોતી નથી તેમજ પ્રકાશની ખુબી પણ લાવવામા આવતી નથી. બધીજ વસ્તુ દૂરી

છવાઇ હોય છે પુષ્કળ ગુચ્છલુ અને ગોળગો ચક્ર જવાથી આપણી આખ ચિત્રપર જરાએ ફરતી નથી. મળે તો એમ લાગે છે કે આપણે પોસીનના કાર્યોમા ચોક્કમ આકૃતિની, સચોટ મનોવિશર દર્શાવવાની અને તદ્દરૂપ પાત્રો દેખાવવાની આશા હમેશા રાખી રાખીએ.

પોસીનની ચિત્રાનેખનની પદ્ધતિ નકલ કરવા જેવી તો નહીં કહેવાય. એકજ દષ્ટિ નિક્ષેપથી ચિત્ર મનોરંજક બનવું જોઈએ ચિત્રની સામાન્ય અસર આપને આનંદ આપતી ન હોય તો બીજા ગમે તેટલા સુદર દેખાવોનું આતેખન કરવું ને નકલું છે.

મનને આનંદ ઉપમ્પાવે એવો છદ્ધિયોની જૂલની મારી માગવાની જરૂર નથી. જોટલી આપણે બેસુર અને કરોર અવાજથી મનને ન આપવાની કાગજ લાઇએ તેમજીજ કાગજ પ્રકાશના ગોળગાથી કે રંગના વિચિત્ર અને સામ્યતા વગરના મિશ્રણથી આપણે આપને ગુચ્છી નાખી બે ચાક જાય એટલો નામ આપવો ન જોઈએ.

શકે છે, અને પોતાનો આશય પુરો પાડી શકે છે આથી અજ્ઞાન માણસો એમ સમજે છે કે આ સફળતા નિયમોના બધનો તોડી નાખવાથી અને વિવેકબુદ્ધિને બાબુએ મૂકી દેવાથી મળી છે, પરંતુ ખરૂં જોતાં તો નિયમોનું સત્ય પાલન કરવાથીજ આ સફળતા મળે છે.

જે માણસ કુદરતનો સકુચિત વિચાર કરે છે તે ભાગ્યેજ કંપનાને ઉત્પન્ન કરવાના આનંદી મનરંજક વસ્તુ એજ સાધનો ઉત્પન્ન કરી શકશે જ્યારે તે કુદરતી વસ્તુ. સાધનોથી મનને ખુશ રાખતું જોઈએ.

પછી ભલે તે સાધનો સાદાપ્રમાથી, કે વિવિધતામાંથી, સામ્યતામાંથી કે અનિયમિતતામાંથી ઉત્પન્ન થતા હોય, મનરંજક કરવા માટે ભલે કુદરતી દેખાવો પામેના હોય કે તોફાની હોય, દૂરના હોય, શુષ્ક હોય કે તોફાની હોય, સમૃદ્ધ હોય કે મસ્કારી હોય કારણુ આ બધી વસ્તુથી ખુશ થવું એ તો મનનો કુદરતી સ્વભાવ ટૂંકમાં મનરંજક વસ્તુને અને મનને ઘણેજ ગાદો સબંધ છે માટેજ અમુક વસ્તુ કુદરતી છે એનો શ્રેષ્ઠ અને ઉત્કૃષ્ટ અર્થ જે જે વસ્તુ મનરંજક હોય તે તે વસ્તુ કુદરતી છે એમ કહીએ તો વાધો નહિ.

કાળના અધ્યાપકો એ કુદરતનો અર્થ બરાબર મમજવો જોઈએ કાલા અને રાત્રી માણસો

તરંગી કંપનાનો તરંગી કંપનામય કાળને સ્વીકારતા નથી અસ્થિહાર.

દરેક પ્રમગે વિષયની પમતંગી બુદ્ધિથીજ થતી જોઈએ પરંતુ રસિકતાના સિદ્ધિતિ બુદ્ધિને લગાડીએ તો કાર્ય અમરકારક નિવડતું નથી દાખલા તરીકે ભવિષ્યની પ્રજાને માટે તૈયાર કરેલા બાલવાને આધુનિક પોષાક પદાર્થવામાં આવે તો તેમાં કોઈએ વાધો ન લે એ અભાવિક છે,

પરંતુ થોડા સમય વીત્યા પછી જુની દબના માણસોને અથવા પુરાણ સમયના લોકોને આ પોપાક એક આનન્દની વસ્તુ હો એમ લાગે છે; પરંતુ આ પદ્ધતિ આખી આકૃતિ રચનાની આત્મની હોય તો કળાકાર તે દૂર કરવી જોઈએ. સામાન્ય સમગ્ર શક્તિએ મહાન બુદ્ધિને નમતું આપતું જોઈએ. નવ આકૃતિ અને જુગડાં-લતાં પહેરાવેલી આકૃતિમાં એક કળાકાર અને બીજા કળાકાર વચ્ચેનો તફાવત માત્રમ પડી આવે છે; પરંતુ કળાકાર આધુનિક પોપાકનું આલેખન કરવાની ફરજ પાડવામાં આવે તો નવ આકૃતિ છૂપાવવામાં આવે છે અને દરજ્જાની કુશળતાથી જુગડાં લતાં દૂર કરવામાં આવે છે. જો શ્રીડીઆસને આવા મૂર્ખાઈ ભરેલ નિયમો પાળવાના હોય તો તો એ સાધારણ શિલ્પિને સતોષ આનન્દ આપી શકે છે; કારણ નીચી કોટિની દરેક કળામાં જાન અને અજાની એકજ ભૂમિકા પર હોય છે.

આવાંજ કારણોને લીધે એક શિલ્પિએ લાકુનની ચમત્કારિ નવ આકૃતિ કોરી કાઢી હતી છતાં પણ તેણે એપોલોને અર્પણ કરી દેવાનાં કાર્યોમાં આશ્ચર્ય ઉપજતું હતું. જો એણે આવા મોટા વિચારો ન કર્યા હોત તો તેણે જરૂર આકૃતિને પવિત્ર દેવો અર્પણ હોત. આપણી કળા એટલી બધી પ્રખ્યાત અને માનનીય નર્થ યાદ કે આપણે પ્રાચીન સમયના લોકોની માફક આત્મભોગ આર્પણ કરીએ. ગ્રીસના લોકો સરદાર હોય કે ન્યાયાધીશ હોય, રાજા હોય કે ગમે તે હોય તેમનું આલેખન નવ દશામાં કરતા. આર્થી તેમને

બેગા કર્યાં હતાં. આ એક મોટો દોષ કહેવાય. જે કળાકારે ગેલે-રીમાં સમૃદ્ધ વિવિધ પ્રકારનું અને ચળકાટ વાળા અલંકારનું આલેખન કર્યું હોય તો દષ્ટાંત ૩૫ આકૃતિઓનું પણ હવાપાણી આણુવા પડત, જે એનો આશય હતો તે એણે પુરો પાડ્યો. આ બાબતમા મહાન આશયની વચમાં આવતા નાના વિચારોને દૂર કરી નાખવા જોઈએ.

જે ચિત્રમા વિવિધ પ્રકારથી આબેહુબ વર્ણન કરવામા આવે છે અને આધુનિક પોપાક અને દષ્ટાંત ૨૫ આકૃતિઓ બેગી કરવામા આવે છે તે ચિત્રમા ભુદ્ધિની જરાએ કીણવટ હોતી નથી. એટલું તો ખાસ યાદ રાખવું જોઈએ કે મહાન ચિત્રકારનું કાર્ય મહાન ચિત્ર ઉત્પન્ન કરવાનું હોય છે. પોતાના સાધનોની બહાર હોય એવી પુષ્કળ દલીલોથી ફાસલાવઘ ન જવાય તેની નેણે ખામ કાળજી રાખવી જોઈએ.

અ-યોક્તિ કે ૩૫ક કવિતાને કટાણા ભરેલી અને નિરસ કહેવામા આવે છે, પરંતુ ચિત્રકળાને ચિત્રકળાનો રસ. નિરમ તો ન જ કહી શકાય. એનો રસ બીજા જ પ્રકારનો છે. જે દષ્ટાંત ૩૫ક ચિત્ર આદર્શ મૌલ્ય ઉત્પન્ન કરે, આકૃતિ રચના સમૃદ્ધ અને મનોરંજક હોય અને કળાકારને અને કુશળતા દેખાડવાની બધી જ તક મળતી હોય તો ચિત્રનો બધો જ રસ મચવાય એટલું જ નહિ પણ આપણું હૃદય પણ છતી લે.

કેટલાકનું એમ માનવું છે કે એ-સે પોતાના ચિત્રો અક્ષગર સુક્ત બનાવવાની મોટી ભૂલ કરી છે.

એ-સની શૈલી. પરંતુ આપણે જણાવવું જોઈએ કે આ પ્રકારે ચિત્ર ચિતરવાની તો એની શૈલી જ હતી. બીજી કોઈ પણ શૈલીમાં એ ચિતરી શકે એમ ન હતું.

આવી શૈલીમાં ચિતરવાને માટે જ એને આ કામ સોંપવામાં આવ્યું હતું રોમન અને બોનોમીમની શાળાના કેટલાક શ્રેષ્ઠ ચિત્રકારો આ કાર્યને વધારે ઉમદા રીતે ચિતરી શકતા.

હવે આપણે રસિકતાના બીજા વિભાગમાં ઉતરીએ કે જે વિભાગ કળાના બુદ્ધ વર્ગોની કિંમત આપી જતો છે.

બધી જ કળા આપણી બુદ્ધિને અને લાગણી પ્રધાન સ્વભાવને હલાવી શકે છે જો કળાકાર બુદ્ધિ

કળા બુદ્ધિ અને અને લાગણીની મહાન શક્તિથી વીરસ લાગણીને ઉત્તેજિત પ્રધાન કળાનું આનેખન કરી શકતો કરી શકે છે.

હોય, મનુષ્યના લગ્ય મનોવિશ્લેષ આનેખી શકતો હોય, સુદર આકર્ષક

અને બલકાદર અવકારોથી ઘટ્ટિયોને કે જેને આપણે રસિકતા કહીએ છીએ તે ઉત્તેજન કરી શકતો હોય તો તે કળાકારને પહેલો પસંદ કરવો જોઈએ વેનીમ ફેનેમીમ અને ક્ય સીગાઓ પ્રતા રામ અને બોનોમીસની શાળાને વધારે પસંદ કરવામાં આવે છે એનું કારણ એટલું જ છે કે શાળાઓ આપણી ઉમદા શક્તિને ઉકૂટ જનાવે છે.

જેમ વર્તુલ કળામાં સુયોજિત વાક્યોની છટા હોય છે અને

ધ્વિતામાં મુરનો એક રાગ કે સામ્યતા

કળાની નાનન જાત હોય છે તે જ પ્રમાણે ચિત્રકળામાં ઉપર અસર.

રંગની ખુબી હોય છે આ બધી જ

કળા ગમે તેટલી અગત્યની હશે પરંતુ

જે કળા માનવ જાતને અનુલની ડોહી અને રાની જનાવે છે તે કળા તો સમ વસ્તુને ખુબી પ્રી સર્વેની આખ આગળ રહેતું કરવામાં જ અમાપની કે જોડ અમીથ લખે છે કે દરક માણસે પોતાની જાતને મર્ન આપતા શિખયું જોઈએ.

દરેક કળાનો દરજ્જો અગત્યતા અને કિંમતનો આધાર બુદ્ધિ અને સાધારણ સારી સમજ શક્તિ પર કળાની અગત્યતાનો આધાર રાખે છે. આપણે કોઈને એમ આધાર. તો નજ કહેવા છઠ્ઠે કે મહારી રસિકતા નીચી કાટિની શૈલીમાં રહેલી છે. રમિક- નાને એમાં કેમ પણ જાતનો અવધ જ તથી. તેને રસિકતાની જરૂર નથી વરંતુ સારી સમજ શક્તિ અને 'દૃઢ વિવેક' બુદ્ધિની જરૂર છે.

કળાના ઉત્કૃષ્ટ પંથની મેળવેલી સાધારણ કુશળતા વરતા નીચી કાટિની શૈલીમાં મેળવેલી સંપૂર્ણ- નીચી કાટિની શૈ- તાને ખરેખર વધારે પસંદ કરવામાં લીમાં સંપૂર્ણતા. આવે છે. લુકાગીઓ રહેવું નામ ઇતિ- હાસ કરતા કલ્પાડ લો રેખનના ચિત્રાંતર્ગત દેખાવને વધારે પસંદ કરવામાં આવે છે. તેટલા માટે જ દરેક કળાના ટીકાકારે દરેક કળાના વર્ગમાં કયા શ્રેષ્ઠતા અને સંપૂર્ણતા રહેલી છે તે જાણવું જોઈએ.

ઐતિહાસિક ચિત્રોમાં પણ નીચી કાટિની શ્રેષ્ઠતાને ઉચી કાટિએ લઈ જવામાં આવે તો તે ચિત્રોની કિંમત ઠીક આંકી શકાય છે. ચિત્રના દરેક ભાગનું જ્ઞાન હોવું અને તેની શ્રેષ્ઠતા આકર્ષી એ તો કળાના ટીકાકારાની ફરજ છે. જો કે બ્રહ્માનોના ચિત્રમાં મન પરના હાવલાવ, આકર્ષણ અને સાંદર્ય દર્શાવવામાં આવતું નથી છતાં પણ તેની પ્રશ્નમનીય રંગની રમિકતાને લીધે બ્રહ્માનોના ચિત્રો આપણું ધ્યાન ખેંચ્યા વગર રહેતાં નથી.

જ્યારે હું બ્રહ્માનોની વાત કરું છું ત્યારે આપણે એને પુરતો ન્યાય આપવો જોઈએ. બ્રહ્માનો મનુ- ચિત્રકાર બ્રહ્માનો. બ્રહ્માનો મનોવિજ્ઞાન અને લક્ષણો દેખાડ- ૯૬.

વાની ઇચ્છા ન રાખતો છતાં પણ દેખ
જાતના પ્રાણીઓના લક્ષણ દર્શાવવામાં જે સત્ય અને સરળતા હતી
તે સત્ય અને સરળતા ધણા ઘોડા ચિત્રખરમાં હોય છે.

પૉલ વેરાનીમ અને ડીન્ડોરેટ જમાનોની માફક મનોવિખર
દર્શાવવાની કળાની બહુ જ અમૂલ્યની
ચિત્રકાર પૉલ વેરે પદ્ધતિ તરફ દુર્લભ દેખાડના હતા. આવા
નીસ અને ડીન્ડોરેટ. મહાન દોષો હોવા છતાં આપણે એમના
ચિત્રોની પ્રશંસા કરીએ છીએ. આપણે
એમના ચિત્રો દોષોને લીધે નથી વખાણતા પરંતુ એમનામાં કાલ્પ
જુદી જ જાતની શ્રેષ્ઠતા હોવાથી આપણે ચિત્રોની પ્રશંસા કરીએ
છીએ. એમની શ્રેષ્ઠતાનો આધાર મામાન્ય મત પર રહેતો છે
તેઓ સત્ય કહે છે પણ પુરેપુરું મત્ય કહેતા નથી.

જાણે છે. કલ્પના અને મનોવિકારના મિદ્ધાતો બાદથી, શકાય એવા નથી અને માનવ જાતની લાગણી ને ઉત્તેજિત કરતી સાધારણ મમજ શક્તિથી આ સિદ્ધાંતો સમજાય છે. આ મમજ શક્તિ અને લાગણી સરખી રીતે પ્રમાણભૂત છે. દરેક મનુષ્યના હૃદયમાં સચોટ અમર કરે એવી લાગણી હોય છે. માટે કળાના નિયમો પ્રતિપાદન કરવા એ નિશ્ચય પ્રયત્ન છે. જે રનેહની લાગણીથી આપણે અચાન હોઈએ, તેને હલાવવા પ્રયત્ન કરવો એ તો જોડા આલામની પાછળ પડવા જેવું છે. આપણા મનમાં અને આપણી આકૃતિઓમાં બહુ મોટા તકાવત છે. એવી શકા લાવવાનું કારણ નથી. જો કે બંને એકબીજાથી તદ્દન જુદી વસ્તુ છે છતાં પણ માનવજાતની બધીજ પ્રજામાં એક મામાન્ય સામ્યતા પ્રવર્તી રહેલી છે. જેણે રસિકતા સારી, પેકે કેળવી છે, તે મૌઢ્ય અને વિકૃતિનો ઠીક તકાવત શોધી શકે છે.

આપણા મનની અદરનું બધારણ અને આપણા સરીરની સાથે આકૃતિ સરખા હોવાથી, આપણને કલ્પનામાં સામ્યતા કુદરતી રીતે સમજાય છે કે કલ્પના પોતે અને સત્ય વિચાર. કાંઈ નવું ઉપજાવી ન શકવાથી અને વિચારને પ્રમાણમાં લાવી ભેગા કરી શકવાથી બધીજ કલ્પનામાં એક પ્રકારની સામ્યતા હોય છે. આ પ્રકારની સામ્યતા હોવાથી એટલું તો આખીત થાય છે, કે આપણે આપણા નિદોષ આનન્દમાં તેમજ જીવનના ગભીર કાર્યોમાં, દરેક જાતની લાગણીને નિયમિત રાખવી જોઈએ કેળવાયવું મન અને પ્રમાણભૂત માને છે અને જનતાના અભિપ્રાયને તામે થાય છે માનવજાતની સામાન્ય લાગણી અને મનોવિકાર જાણવાથી કલ્પનાને સત્ય વિચાર આવે છે, અને તેથીજ કલ્પના ઉત્તેજિત થાય છે.

મનુષ્યનો સ્વભાવ અને 'ચારિત્ર્યનું' જ્ઞાન અનુભવથીજ પ્રાપ્ત થાય છે. આપણા હૃદયમાં શું થાય છે, મનુષ્ય સ્વભાવનું, આપણા મનના આશયો કયા છે અને અવલોકન. અમુક પ્રસંગે આપણી લાગણી કેવી પ્રકારની છે આ બધાની પરીક્ષા આપણા

હૃદય સાથે કરવામાં આવે તો આપણે ધણું શીખી શકીએ છીએ. અમુકજ કારણથી અમુકજ અસર બીજાના હૃદયમાં થશે એમ આપણે ધારી શકીએ. મમતાનો વિચાર આપણા મનમાં કુદરતી રીતે આવે, પરંતુ આપણને ખાતરી નથી કે આપણી લાગણી સાચી છે કે ખોટી છે ! આવી ખાતરી બહોળા અવલોકનથી થાય છે. એક મોણસ બીજા માણસની સામે થાય તો કોઈ કદાચ નિર્ણય પર આવતું નથી, પરંતુ સંયુક્ત મર્નનું બળ કદાચીજ અટકાવી શકાતું નથી. મત્ત વાત તો એ છે કે જે પોતાની જાતનેજ જાણતો નથી તે બીજાને શી રીતે જાણી શકે ! આનું આ મત્ત બીજી રીતે પણ કંઈ શકાય, જે બીજાની જાતને જાણ્યેતો નથી તે પોતાની જાતને જાણુજ અપૂર્ણ રીતે જાણે છે.

જે માણસ એમ ધારે છે કે તે બીજાની મતાંતરી મારે ઘણું એક તરફ અને સંકુચિત વિચારથી પોતાની જાતને બચાવે છે તે માણસ ટાગી, મતાંધ અને હરીયો બને છે એટલુજ નહિ પણ પોતાની કુદરતી શક્તિ અને વિવેક બુદ્ધિને સડાવી નાખે છે. બીજાને તાણે ઘેતું એ તો એક જાતની માનની લાગણી દર્શાવે છે. અને એ માનની લાગણી મને કે કમને દેખાડેજ છૂટકા ખડ બેતો તો ત્યાં સુધી આપણા અભિપ્રાયો માનવ જાતને સ્વીકાર થઈ પડતાં નથી ત્યાં સુધી આપણને મતોષ હોતો નથી, આપણે હમેશાં તકરાવ શીસીદ કર્યાજ કરીએ છીએ ત્યારે આપણે એમની પાસે

જતા નથી ત્યારે આપણે એમને આપણી તરફ ખેંચવા પ્રયત્ન કરીએ છીએ.

જે માણસને જુદા યુગો અને જુદા દેશોના મનરંજક કાર્યોથી જ્ઞાન હોય છે અને જેણે આ કાર્યો પર કળાના નિયમોનું પોતાના અભિપ્રાયો બાધ્યા હોય છે તેને બંધારણ. જે માણસ પોતાના જુગ અને દેશના કાર્યોથી જ્ઞાન હોય તેના કરતા વધારે

સાધનો હોય છે. અને મનુષ્યનું મનોરાજ્ય જાણવાની સધારે તક મળે છે જે વસ્તુ હમેશા આનંદ આપે છે તે બીજી વખત પણ આનંદ આપશે. આજ પ્રમાણે કળાના નિયમો જાણ્યા છે અને તેમનું મંગીન બંધારણ આવા અચળ પાયા પર રચાયલું છે.

આ પ્રકારની મનની પરીક્ષા અને અધ્યયન એક જ કળાને વળગી રહેવા ન જોઈએ. મગ્ધામણીની સરખામણીની પદ્ધતિ પદ્ધતિથીજ એક કળાથી બીજી કળા નબી મોકે છે. જે શોધકાએ બીજી કળાના સૂચનો ગ્રહણ કર્યા ન હોત તો ઘણું જીવવા વગરનું રહી જાત અને આપણે અધારામા જ રહી જવાના મ ભવ રહેત. કળાકારો પોતાના સિદ્ધાંતો સમર્થ ન કરતા જે વાનવા જાણીતા દાખલા આપે છે તેજ એમની સાથેના ગાઢ સંબંધ દેખાડે છે.

મધીજ કળાનો આશય મનને આનંદ પમાડવાનો હોવાથી અને ઇત્રીયો દ્વારા મનની શક્તિએને મ પોષવાનો હોવાથી એટલે તો એકમજ છે કે કળાના નિયમો અને સિદ્ધાંતો મનમા હમેશાં મોકે છી રહેશે.

હવે આપણે સમજી શક્યાં હોઈશું કે રસિકતા એ શું છે? મનુષ્યની ક પના અને મનોવિષયે મોઝ કલ્પના અને મનો કારણમરજ ઉત્તેજિત થાય છે આ વિકાર ઉત્તેજિત થ કારણોનું જ્ઞાન ઉઘોગી અને પરિશ્રમ ધામ્ન કારણો. યુક્ત કુદરતની પરીક્ષા કરવાથી પ્રાપ્ત થાય છે જેમ કહાપણું અને જ્ઞાન ધીમી પ્રગતિથી મળે છે તેમ આ કારણોનું જ્ઞાન પણ ધીમી પ્રગતિથી પ્રાપ્ત થાય છે.

એમ કહેવામા આવે છે કે એકબોજ સદ્ગુણી માણસ કળાના નયે પ્રાપ્ત કરી શકે છે અને તેને કળા અને સદ્ગુણી જ્ઞાન ક અમુલ્યી શકે છે જ્યારે આપણે માણસ. વિચારીએ ત્યારે કે જનની ગભીર લણોમા મલ મશોધનથી પ્રાપ્ત થયેલી

એક પ્રકારની મનની દેવ નજીવ અને હેરી જ્ઞાન દમા વડી નય છે ત્યારે આપણને નાગે છે કે આવો અભિપ્રાય પાયા વગરનો તો નહિ જ હોય. એક સ્વભાવ એમજ મનની ઇચ્છા કે જેનું વનથુ મિથર સગીન અને સ્થાયી વસ્તુ પર હોય છે તે આપણને બન્ને રીતે ઉત્તેજિત કરે છે વિષય એકબોજ બદલાય છે માદ્ય અને સમૂર્ણતાની શોધ પાછળ આપણે જ્ઞાન પદ્ધતિ ચોગ્ય છે છીએ સદ્ગુણીની શોધમા આખી મમાજ તરફ દષ્ટિ દેખીએ છીએ અને કળાની શોધમા મર્વ યુગના વિચારો તરફ આપણા વિચારો લખા વીએ છીએ.

દરેક કળાના નિર્ણીત મિદ્ધાતો બદલી શકાય એવા હોય છે તેમના તકાવતની ધ્યાન પૂર્વક દેન અને રિનાજેની તપાસ કરવાથી આપણે નક્કી કરી શકીએ કે, આપણા પર દેવ અને રીત રિવાજોની કેટલી અસર થઈ!

શુદ્ધિની કુશળતા સંગીન કામને શુદ્ધ પાડે છે. જે ભાષામાં
ચિત્રકળામાં શુદ્ધિની સમાપ્તિ હોય તો તે ચોટી છે. જે ચિત્ર
કુશળતા.

એક યુગને કે એક પ્રજાને, આનન્દ
આપે છે તે ચિત્ર ધણ ખર્ચ વ્યવહારિક
અથવા આકર્ષિક વિચારોનું સંગ્રહન હોય છે.

આપણે આ નિયમ જીંદગીની દરેક ટેવ અને રીતરિવાજને
લગાડી શકીએ છીએ. મુજબતા, નમ્રતા અને વિવેકના સિદ્ધિતા
બધીજ પ્રજામાં સરખા હોય છે; પરંતુ એ સિદ્ધાંતની પદ્ધતિ શુદ્ધ
શુદ્ધ હોય છે. બીજાને માન આપવાનો સામાન્ય વિચાર પોતાને
માન ઓછું આપવામાં સમાયેલો છે પરંતુ શરીરને નીચું નંખાવવું,
મુંઠણીએ ધડકું, સાષ્ટાંગ પ્રણામ કરવા, પોપાકનો ઉપરનો ભાગ
ખેંચવો અથવા તો નીચેનો ભાગ લઇ લેવો—આ બધી પદ્ધતિ
રીતરિવાજોને લઈને છે.

અલંકાર કે આભૂષણના સંબંધમાં એમ કહેવામાં આવે છે.

અલંકારનો ઉપયોગ મરજી મુજબ થવાથી
કળામાં અલંકાર કે તેની તરફ જરાએ ધ્યાન આપવાની જરૂર
આભૂષણનો ઉપયોગ નથી. આથી ઉલટું જે અલંકાર તરફ
ફર્લક દેખાડે છે તે કુદરત અને શુદ્ધિની

વિશ્લેષ વર્તે છે. જેવી રીતે જીવન એક અલંકાર કે કળા વગર
અપૂર્ણ હોય છે તેવી રીતે કળા પણ તેમના અલંકાર વગર અપૂર્ણ
રહી જાય છે. સંપૂર્ણ રસિકતા મેળવવા માટે આ બંનેનું જ્ઞાન
બહુજ જરૂર છે. વારતવિકે રીતે તો અલંકાર કળાને લક્ષણ અને
જ્ઞાના અર્પે છે. જેવી રીતે પવનમાં પીછું નાખવાથી વાયુ કંઈ
દિશાએ વાય છે તેની આપણને ખબર પડે છે. તેવી રીતે આમાંય
આપણને પ્રજાની રસિકતાના વિશીષ્ટ લક્ષણો માલમ પડે છે.

સેમન, એસોસીએટ અને વેનિસની શાળાઓનાં કાર્યોના ખર્ચ તથાવત કળાની શ્રેષ્ઠતા કરતાં રંગમાંથી ઉપજતી સામાન્ય અસરમ રહેશે છે. ધર આંધવાની કળા અને કુશળતા કરતાં-પર પરત્વે અલંકારો એકજ દષ્ટિ નિરૂપથી એક ધરની રચનાને બીજી ધરની રચનાથી જુદી પાડે છે. ડોરીક દ્વીચ્છીકસના નામથી, આયોનિક વોલ્યુટસના નામથી અને ડોરીન્થીઅન એકેન્થસના નામથી ઓળખાય છે.

રૂપક અને અલંકારીક ભાષા વક્તૃત્વ કળાને નિરસ કયાથી જુદી પાડે છે. ઉર્મિના આવેગવાળા અને વધારે પ્રકાશિત અને ચંપત્કારિક શબ્દો કવિતાને વક્તૃત્વશક્તિથી જુદા પાડે છે. છંદ એજ કવિતાનો અલંકાર અને આભૂષણ છે. છંદ વગરની કવિતા એ કવિતા કહેવાયજ નહિ. જુદી જુદી જાતની કાવ્ય રચનામાં જુદી જુદી જાતના છંદો વાપરવામાં આવે છે. અનુપ્રાસ સહિત કવિતા લખવી અગર અનુપ્રાસ વગર કવિતા લખવી એ પ્રશ્નનો નિર્ણય હજી સુધી પણ વિલાયતમાં ચર્ચા નથી; પરંતુ એટલું તો ચોક્કસ છે કે કવિતા તો છંદબદ્ધ જ હોવી જોઈએ. છંદની રચના વગર કવિતા હોઈ શકે જ નહિ. આપણી રસિકતાથી આપણે એટલો તો નિર્ણય કરવો જોઈએ કે કવિતાની કે વક્તૃત્વ શક્તિની અસરકારિક ભાષા ક્યાં સુધી અસર ઉપજાવી શકે છે ! આપણે બુલવું ન જોઈએ કે રસિકતા માનવ જાતની લાગણીઓથી કેળવાય છે. વક્તૃત્વ શક્તિમાં ઉચ્ચ કોટિની શ્રેષ્ઠતા હોય છે અને આપણા મનોવિકાર અને લાગણીને ઉત્તેજિત કરે એવા ઉમદા સિદ્ધિ છે છતાં પણ તેમાં સ્વચ્છેદથી ઉદ્દેશવાની પદ્ધતિ અને અલંકાર હોય છે. પૂર્વની પ્રજાને જે વસ્તુ લગ્ય અને ગૌરવ યુક્ત લાગે છે તેજ વસ્તુ સેમન અને ગ્રીક લેખિને ગર્વીષ્ટ અને આડંબર યુક્ત લાગે છે. તેઓનું કામ વળી પાછું પૂર્વ દેશવાસીઓને નિરસ લાગે છે.

આપણે વધારામાં અલકારની ઉપયોગિતામાં અને માનમાં કહેવું જોઈએ કે કેવળ અલકારથી જ કળાનો આશય સધાય છે કેરોનાય રંગવાની કળાને ચિત્રકળાનો આમ અલકાર કહે છે કેરોનોએ રંગવાની કળાને *Long borrow* કો છે કે જે કળાની શ્રેષ્ઠતાને માટે પ્રશસકા અને કળા પ્રેમીઓને મેળવી આપે છે.

કળાના સિદ્ધિતાના સત્ય સંશોધનને માટે જે પ્રકારનું માનસ હોય છે તે જ પ્રકારનું માનમ અલકારના સિદ્ધિતાના સત્ય સંશોધનને માટે હોવું જોઈએ સંપૂર્ણતાનો વર્ણવ આકાર એને પણ હોય છે પરંતુ એ વર્ણવ આકાર નાનો હોય છે એટલો જ ફેર.

પોષાકની ફેરવા પરથી આપણને મમળશે કે કેટલાક પોષાક આરા હોતા નથી પોષાકના ભાગો નાના પોષાકની ફેરવા અને મોટા કે વાળા ટુંકા થઈ શકે છે, પરંતુ રસિકતા. મામાન્ય આકાર બદલાતો નથી જે માણસ બહુજ મદગતાથી નવી શોધ કરે છે અને શ્રેષ્ઠ રસિકતાથી કપડા પહેરી જાણે છે તે માણસ કળાના શ્રેષ્ઠ પરિશ્રમમાં એટલી જ રસિકતા અને કુશળતા શોધી શકે છે.

જે પોષાકની રસિકતા મહે કહી તે કાષ્ઠ ઊંચા પ્રકારનો વિષય તો નજ કહેવાય પરંતુ મહે પહેલા જણાવુ હતું કે પોષાકની રસિકતાની અગત્યતા એટલીજ છે કે તે દરેક પ્રજાની ફેરવા દેખાડ છે જુદા જુદા રિવાજોની પસંદગી કરવાનું આપણી પાસે વધારે આરા માધનો છે જે એક ગોઠા ઘડી મજા કરાવી નાખીને, કૃત્રિમ વાગ ગોઠવીને અથવા તો કુદરતી વાગને ગમિ વાગી કૃત્રિમ બનાવી પુછરની ચરમી બગાવી જરા પણ ચમે નહિ એવા વાગ મનાવીને બહાર નીકળે અને હિ કુસ્તાની ચીંગીને મળે કે જે કપાળ પર અને માન પર લાનપીળા નેંગ ગોરાનીજ કાગળ અને ચાકમાણથી

લંગાંવે છે અને ભેમાંથી જે પહેલો એક બીજાં તરફ જોઈ શકે તેજ પહેલો જંગલી કહેવાય.

આ બધી ફેશનો નિર્દોષ હોવાથી એમને બદલવાની પણ જરૂર નથી. જે ફેશન આપણને દુઃખ આપતી હોય અથવા તે શરીરને હાનિકારક હોય તેજ ફેશનની સામે ક્રોધેશ ઉઠાવવી નોંધએ. આપણા એ કેટેમીમાં શરીરશાસ્ત્રના અધ્યાપક થોડા દિવસ પર સાબીત કયું હતું કે ગોરી સ્ત્રીઓના કમરપટાની ફેશન તેમના દીર્ઘ આયુષ્યને હાનિ પહોંચાડે છે.

જેવું પોપાકમાં બને છે તેવું જ મોટા પ્રસંગોમાં પણ બને છે.

ઉત્તમકુળ, દરજ્જો અને સમૃદ્ધિમાંથી

ફેશનનો ઉદ્ભવ. ફેશન ઉદ્ભવે છે. કળાના અલંકારો એક

બીજાના સંસર્ગથી, આપણામાં આવે છે.

ગ્રીક અને રોમનના ઝરામાંથી નિરંતર સર્વ પ્રકારની શ્રેષ્ઠતા વણા કરે છે; અને તેથીજ એમના પ્રત્યે રાગ અને ગમ્મત આપવા બદલ જ્ઞાનની લાગણી ઉદ્ભવે છે. આપણે પણ તેમના અલંકાર, શીતરિત્તજ અને પોપાકની ફેશન તરફ માનની લાગણીથી નોંધએ છીએ. એટલું તો આપણે જોવું જોઈએ કે આધુનિક વીરપુરુષના કે રાજ્યના મંત્રીના બાવલાને રોમન ફેશન સુજંબ બખંતર કે શાન્તિ દર્શક પહેરવાવાને આપણને દરકત કે મુસ્કેલી તો ન જ હોય.

પ્રજાની મહાન વ્યક્તિઓની આકૃતિઓ શીશ્પીના હાથમાં છે.

પુરાતન સમયની કળા શીશ્પીના હાથમાં

ચિત્રકાર વાનડાઇક. છે. અત્યારસુધી આપણે વ્યક્તિગત અભ્ય-

તાનો સંબંધ વ્યક્તિ સાથે દેખાડ્યો અને

કળાના સત્યનો સંબંધ તેના આસેખનની પદ્ધતિ સાથે દેખાડ્યો. આ સચોટ સંબંધ જુદા કરવા હું અસમર્થ છું. પુરાતન સમયના આજેદુબ વર્ણન કરનારા શ્રેષ્ઠ ચિત્રો ન હોવાથી અને તેથી કાઈ

પણ પ્રકારનો મત્તે ન દેખાવાથી ચિત્તકળામાં આ પ્રકારે બનતું નથી. આપણે એક સામાન્ય અમલદારને શેમતા લશ્કરી પોષાકમાં ચિતરવાની હિમત નર્જ કરી શકીએ. આપણે પાસે પુરાતન મમયનાં આમેડુબ વર્ણન કરનારા ચિત્રો ન હોવાથી આધુનિક એક ચિત્રોને જ પ્રમાણમૂલ માનવાં જોઈએ. વાનગાઇક વિવિધ પ્રકારનાં શ્રેષ્ઠ આમેડુબ વર્ણન કરનારા ચિત્રો ચિતરી પોતાની પ્રજાને એ દિશામાં મમદ્વ અને પ્રખ્યાત કરી છે. તેને માટે અમને સતોય થાય છે એટલું જ નહિ પણ એણે સો યુગના પોષાકની ફેશન ચિત્રમાં આનેખી તેથી વધારે આનન્દ અને સતોય વળે છે. બધાને સારી પેઠે યાદ હશે કે કેટલાક વર્ષો અગાઉ તરંગી પોષાકમાં ચિત્રો ચિત્રવાનો રિવાજ હતો. હજી મુધી આ રિવાજ તદ્દન જસાઇ ગયો નથી. આ ઉપરથી એટલું તો ચોક્કસ સમજાય એવું છે કે આ પદ્ધતિને અનુસાર ઘણા માધારણ ચિત્રો પણ વાનગાઇકના ચિત્રોની અગ્ર ઉપજાવે છે અને પહેલા કરતા વધારે સારા ચિત્રો પ્રથમ દ્રષ્ટિએ લાગે છે. જેમની પાસે ભેગા કરવાના સાધનો છે તેમને ચિત્રો પર ઘણા મુજબ લાગે છે. આવા એકત્રિતપણાને જે કુદરત કહેવામાં આવે છે અને આ કુદરત સામાન્ય અભિપ્રાય અને એકતરફી અને કુચિત વિચારોની મામ્યતામાંથી ઉપજતા બીજા પ્રકારના સત્યને મનુષ્ય છે એટલા માટે તે તદ્દન તરંગી નથી.

આપણું વલણ પુરાતન મમયના લોકો તરફ જરા વિશેષ હોવાથી આપણે એમની શિલ્પકળા, ઘર :ળાકારોનું વલણ, બાધવાની કળા અને અલખરો શીખી શક્યા. આ કળામાં જે સૌદર્ય જોઈએ તો તે સૌદર્ય કુદરત અને શુદ્ધિ પર આધાર ગણતું નથી. આ વિચારથી આપણને સતોય થાય છે છતાં પણ જે કોઈને આ પત્ય સમજાવવાથી એવું સૌદર્ય શોધી શકે તો પણ તે તેમને ખુશ

કરી શકશે નહિ. પછી એણે ફરીયા સુધ્ધા તે કવ્વી ન જોઈએ કે
જુના વખતના લોકોને તો એમના રીતરિવાજોને લીધે ધણે લાલ
મજા કે આથી આપણી નવીનતા એ રિવાજોનો નિબલ શરુ છે
અને તેથી જ માયો જાય છે

પુરાતન સમયના અલંકારોને કાઢી નાખવા જોઈએ નહિ
અલંકાર કે આભૂષણની કિંમત એના
પુરાતન સમયના સાધનોની સ્થિતતા કે ટકાવ ઉપર રહેતી
અલંકારો કે ધર ઉપરના ગોભારપદ અલંકારના

જુની દબની માદાપતો આનન્દ. બુદ્ધિશાળી અને વિજ્ઞાનિક અભિ-
પ્રાયોને અનુરૂપ થશે.

થોડા જ વખત ઉપર એક શિષ્યોએ માનવ જાતના અભિ-
પ્રાયોને જરીએ માન ન આપતાં
વોલ્ટરના બાવલાની વોલ્ટરનું નામ અને શરીર તદ્દન કાપ
દશા. ગયેલું એવું શુદ્ધ બાવલુ તૈયાગ કર્યું.
આનુ પરિણામ શું આપ્યું હશે તે
તરત જ મમજી શકાય એમ છે. તે બાવલુ લોકપ્રિય થાય અને
વોલ્ટરનું માન વધે તે માટે તૈયાગ કરવામા આપ્યું હતું. પરંતુ એ
તો શિષ્યની દુકાનમા જ રહ્યું.

કાંઈ પણ માણસ પ્રજાને સુધારવા ઇચ્છતો હોય તો તે
પોતાનો આશય તેમના સામાન્ય વિચા-
પ્રજામતનું પ્રાપ્તિ. રેની વહેતી નદી મામે થવાથી ફળીબૂત
કરી શકે નહિ માણસોએ પોતાને નવા
લાગતા વિચારોને ગ્રહણ કરવામા તૈયાગ રહેવું જોઈએ. સુધારે થતા
તો વધોના વધો વીની જાય છે. ગમે તેટલો ખરાબ પ્રજાનો મત
હોય છતાં પણ તે એકદમ બદલી શકતો નથી. આપણે થોડું તો
મેમના વિચારને નમ્યુ આપવું જોઈએ અને પછી એમની બાગણી
ખાવતો જરાએ ડર રાખ્યા વિના હુલસ કરીને પણ આપણ
શક્યું કરવું જોઈએ.

મેન્ટ માર્કનું પુસ્તકાલય અવકૃત કરવાને ન્યારે બેટીસ્ટ ક્રાન્કને
બને તેની મદદમાં ટાઇટીઅને પોલ, વેગેનીમ અને ટીન્ડોગ્ટને
ફીમવામાં આવ્યા હતા, ત્યારે વમારીએ જણાવ્યું હતું કે બેટીસ્ટના
હેન્કનું કામ બીજા બધાથી બહુ અસતોષકારક હતું. રોમની રાજાની
પૂર્વ પદ્ધતિથી આખને જરાએ આનન્દ ન પડતો કે જે આનન્દ,
વેપુલતા, ઉજ્જવલતા અને મજાદિ વેનિમની કગારી આવે છે.

જો રોમન લોકો આ કાર્યના પરીક્ષક હોય તો પરીણામ ઉઘડું જ આવે કારણ બેટીસ્ટ ફ્રેન્કોની કળાના કેટલાક ઉમદા ભાગો સંપર્ક થઈ ન શકે એટલા શ્રેષ્ઠ હતા.

આ પ્રવચનના મુખ્ય ઉદ્દેશ રસિકતાનું સત્ય ધોરણ તેમજ સ્થૂલાકાર સૌંદર્ય વિષે વિવેચન કરવાનો હતો. જેમ વિદ્યુત અંશમાં હંગમડા વગરની આકૃતિ તરતજ અખર પડે છે તેમ આટલી અથવા અધોગતિને પામેલી રસિકતા તરતજ શોધી શકાય છે. તેનું માત્ર માનવજાતની સાગણીમાંથી મળે છે.

સૌંદર્ય અથવા તો સત્ય કે જે કુદરતના નિત્ય અને અનન્ત સિદ્ધાંતો પર રચાયેલું છે અને જે કદી

અનન્ત સત્ય અને પણ બદલી ન શકાય એવું એક જ સત્ય સૌંદર્ય છે. તે સત્ય ઉપરાંત બીજાં સત્યો છે

કે જે વિરૂદ્ધ અભિપ્રાયમાંથી, તરંગમાંથી,

ફેશનમાંથી બીજા આકર્ષક વિચારોના સંગમાંથી ઉદ્ભવે છે. જે આપણને એમ લાગે કે આ છેલ્લું સત્ય આપણા મનમાં સ્થોલ પાયો નાખી બેઠું છે નો કળાકારે તે સત્યો અને સૌંદર્ય તરફ તેમની રચિતતા મુજબ લક્ષ આપવું જોઈએ. તે કળાના લઘ્ય સિદ્ધાંતો અસર નરમ પાડી નાખી સ્વામિત્વ ન બોગવે એટલું તો આમ લક્ષમાં રાખવા જેવું છે.

કેટલાકને એમ વાધો લાગે કે સમિકતાના પ્રદેશમાં તત્વજ્ઞાનને સ્થાન આપવું એટલે કંપનીના-ઉર્જુપનને એટકાવવા જેવું છે અને બાપલાપણાને પોપવા જેવું છે; પરંતુ એમ નથી. બીક કે ૩૨ એ બુદ્ધિ નથી તેમજ તત્વજ્ઞાન પણ નથી. તત્વજ્ઞાનનું મત્ય તત્વવીરપુરુષને હાજે એવી શ્રદ્ધા અર્પવામાં અને જોડા દલ અને ડોળને બદલે અંડમં દટતા અને નિશ્ચય અર્પવામાં મમાયણું છે. ખરે સસિક પુરુષ વિવેકબુદ્ધિથીજ વર્તે છે. બુદ્ધિ મર્યાદાને ઝાળંગી નત્તી નવી શોધો ગાંડા મગજમાંથી ઉદ્ભવતા સ્વપ્ના જેવી છે. કદપના કે તરંગી કદપનાના ઉચ્ચ ઉર્જુપનમાં પણ બુદ્ધિ પહેલેથી તે છેલ્લે નુધી અધ્યક્ષ પણ રહેવી નેધએ.

મહને વધાએમા કહેવા દે કે પુરાતન સમયના મહાન પુરુષો અને કદપના અને પ્રતિભાસુકત કાર્યોમાં જેમણે યશ અને કીર્તિ મેળવી છે તેઓ એટલાજ કળા કુશળ વિવેચક હતા. દાખલા તરીકે પ્લેટો એરીસ્ટોટલ સીસેરો અને હોરેસની કુશળતા વિવેચકની કુશળતા જેવી હતી. આધુનિક કળાકારોમા બોષ્ટ-કળાના મહાન ગુરુઓ લયુ, ફોર્નેલી પોપ અને ડાયડનના તરફ પૂજ્ય લાય. દાખલા એવા છે કે જેમની પ્રતિભા, નિયમો અને વિજ્ઞાનને તાબે થવા છતાં પણ જરીએ નષ્ટ પામી નથી. હુ તેટલા માટે આશા રાખુ છું કે આટલું બધું પ્રવચન કરવાનો અર્થ એટલોજ છે કે જેથી નમે કળાના મહાન ગુરુઓની પદ્ધતિ અને તેમના તકાવત તરફ પૂજ્યલાવ અને માનની લાગણી ઉત્તેજિત થાય.

પ્રવચન આઠમું.

કળાનાં સંકુચિત ખ્યાલ અને સિદ્ધાંતોનું નિરાકરણ-

મેં આરભના પ્રવચનોમા ભલામણ કરી હતી કે કળાકારોએ ચિત્રકળાની જુદી જુદી શાખામા વેરખથી જાણી શ્રેષ્ઠતા અને શ્રેષ્ઠતામાથી સંપૂર્ણતા મેળવવાનો પ્રયત્ન સૌંદર્યનું અનુકરણ. પ્રવેશ જોઈએ સૌંદર્ય રૂ છે અને કયાથી પ્રાપ્ત થશે એ મુશ્કેલી તો હજી સુધી નહીં યશને યશને નામે કોઈ સૌંદર્ય નહિ જ લે દુ મ્યુન કો છુ કે યુવાન વિદ્યાર્થીઓને એને તામે થવું એ અનિવાર્ય છે પોતે જેતગાઈ જશે કે એ શકાય તેમની પ્રગતીમા ઘણા વિખ્યા આવવાનો મભવ છે પરંતુ જોએ કળામા આગળ વધેના છે, જોએ અડગ જુમિકા પર હલા રહેવા છુ છે એને જોએ પ્રમાણુમુત પડિતોના માનનીય અને મમળ સિદ્ધિ કરતા વધારે સમગ્ર સિદ્ધિ પ્રતિષ્ઠાન કરવા છુ છે તેમને નિઃસંપન્ન મહેતુ જોઈએ કે હજી પણ મહાન ગુણોને એથી પણ વધારે ઉત્કૃષ્ટ વસ્તુને નામે થવાનું રહ છે અને દરેક કળાની શ્રેષ્ઠતાનું પૂર્ણ પૂર્ણિતે કામ કરવાનું પણ રહ ઈ, જે માણુમની પ્રહત્વાકાંક્ષા કળાની હલને વધારે વિપુલ પ્રવાની હોય તેણે તેના વિચારો મુક્તકોમા રહના ઉપદેશો કરતા વધારે મહોળા કરવાની જરૂર ઈ અથવા તેજે દર્શનેની પદ્ધતિમાથી વિચાર લેવા જોઈએ કે જે વિચારો જુધિયી આનંદ પ્રમાણવાની વસ્તુને પ્રમાણુમા આવે છે અને મુયોજીત કો છે

આપણી કળા કરતા કવિતાની શક્તિ વધારે વિપુલ હોવાથી સર્વ પ્રકારના મનોવિકાર પર એની ચિત્રકળા અને કવિતા અપૂર્વ અસર હોય છે. આ મનોવિકાર-માં લવિષ્યની ચિન્તાએ આપણા સ્વભાવમા મુખ્ય ભાગ ભજવે છે. કવિતા અમુક બનાવતો રમ જમાવી આપણા મનમા આતુરતા ઉત્પન્ન કરે છે પછી બનાવને પ્રધાનત્વ ન આપતા છેવટે અણુધાર્યો કંઠશુરમ ઉપજાવી આપણને આશ્ચર્ય-ચકિત બનાવે છે.

ચિત્રકારની કળા વધારે મંકુચિત છે અને એ ઢળામાં એવો લાભ નથી કે જોથી મન એક ચિત્ત યદ્ય જાય અને તન્મય બની જાય. ચિત્રકાર તો પીંછીના એક પ્રહારે ચિતરે છે. આથી આપણી આતુરતા સંતોષાય છે, પરંતુ ચિત્રકારમા પણ ખીજા વણા કવિના સુધ્ધિશાળી ગુણો અને સ્વભાવ હોય છે આ ગુણોમા આપણે નવિનતાનો પ્રેમ જુદી જુદી જાન દેખાડવાની કળા અને વિરોધ દર્શાવવાની કળા ગણી શકીએ. જે પ્રવૃત્તિમય અને અશાન્તિમય જીવન માગે છે તેનામા આ ગુણો હોય છે કે જે ગુણોનું આચરણ કરવાથી આ વિરલ આનન્દ ઉપજે છે. કળા તેટલાજ મારે મનની જરૂરીઆતને અને ઇચ્છાઓને જોઈએ તેટલું પહોંચાડે છે.

એ કહ્યા તે સ્વભાવ મનુષ્યના મનમા નિરંતર રહે છે તે વિષે લાણુ વિવેચન કરવાની જરૂર નથી. મનની કેળવણી અને નવિનતા. જે ધ્યાન એકજ વસ્તુ જોવાથી મરણુ-તોલ યદ્ય જાય છે તેજ ધ્યાન જુદીજુદી વસ્તુથી પુનરજીવનને પ્રાપ્ત થાય છે. એકજ વસ્તુને વારવાર જોવાથી જે અમર મન ઉપર ઉપજે છે તેના કરતા વધારે સચોટ અમર નવિનતા ઉપજાવી શકે છે વિરોધ દર્શાવવાની કળા મરખામણીની શક્તિ ઉત્તેજિત કરે છે. આ અધુ-

તો દેખીતું છે પરંતુ એટલું તો યાદ રાખવું જોઈએ કે મન ચચાગ હોવા છતાં પણ આગમુ બની જાય છે જો મનને મરાગ કેળવ્યું ન હોય અથવા તો મનને જોઈએ નેદરી મ્મરત તં જ્યાંપી દોષ તો તમારે દોરવું એ દોરવાશે નહિ. માટે નવિનતા અને જીવનપણ દેખાડવાની કળા પાછળ ખૂબ મગજથી અને હોમમેર પડવું જોઈએ જ્યારે જીવનપણ, દેખાડવાની કળા પુનરાવર્તન અને મામ્યતામાંથી ઉપજતા આનન્દને નષ્ટ કરે છે અને જ્યારે નવિનતા જીવી દેવો અને ગીતરિવાજોમાંથી ઉપજતા આનન્દને મધ મરી જાય અમર ઉપજાવે છે ત્યારે તેઓ આપણા આગમુ સ્વભાવ સામે જાળવર વિરોધ કરે છે મન તેટલાજ માટે નવિનતાનો થોડો ધણો ભાગ એકી વખતે આનન્દથી સહન કરી શકે છે કાર્યનો ધણો મ્મરો ભાગ આપણને પરિચિત દેવો જોઈએ મનનું વચણ જીવી દેવો અને ગીતરિવાજો તરફ વિરોધ હોય છે નવિનતા તો અપવાદ રૂપે જ હોય છે જ્યાં બધેજ નવિનતા હોય છે ત્યાં મનનું લક્ષ અને મનની કેળવણી કે મ્મરત તોફાન ચલી જાય છે આજ પ્રમાણે જ્યારે વિરોધ દર્શાવવાની મ્મર હાથે આવી જાય છે ત્યારે તે તોફાની વિરોધના જોટલીજ પ્રતિક્રિયા બની જાય છે

આથી એવું તો દેખીતું જ છે કે ગુણોને હદમાં રાખવામાં આવે તો કળાની સંપૂર્ણતા પ્રાપ્ત થઈ જીવનપણ દેખાડવાની શકે અને જો આ ગુણો હદમાં જાય કળા.

તો તે દોષયુક્ત ગણાય અને તેમને મુદારવાની આવશ્યકતા થઈ પડે. કાર્યને જીવ જીવ ભાગ થઈ જવાથી મર્મ મારે પણ નજ નીવડે. જીવનપણ દેખાડવાની મ્મર એ કાર્યનો પ્રતિષ્ઠિત સિદ્ધાંત તથા પણ એની

અગત્યતા કાર્યના વિધોને દૂર કરવામા અને મનરજા વિનોદ અર્પ-
વામા મનાયલી છે.

બધીજ કળાને લગતા આ સામાન્ય અવલોકના આપણી
કળાને પણ લગાડવા જોઈએ આકૃતિ
આકૃતિ રચનામાં જુદા રચનામા જ્યારે વિષયો વેરાયલા હોય
જુદા વિષયો અને અને તેના જુદાજુદા સરખા લાગો પડી
લાગોની અસર ગયા હોય ત્યારે આપણી આખ મૂખ્ય
આકૃતિ માલમ ન પડવાથી કે કુખ્ય
કાર્ય ન અમજવાથી ખેચાય છે, ગુચવાય છે અને ટેવટે થાકી જાય
છે જ્યારે બધાજ ખરાખર જોવાનો ડોગ અને હક રાખે છે ત્યારે
કાગજથી કાંઈ ખરાખર જોવું નથી

આવા પ્રસંગ પર એક વાક્ય ઘણી વાર વાપરવામા આવે છે.
આકૃતિને વિશ્રામ & આરામ જોઈએ છે
આકૃતિમાં 'વિશ્રામ' એમ કહેવામા આવે છે ઉતાવળ કે
કે 'આરામ' નો ચિન્તામાંથી જ્યારે મનને શાન્તિ વગે છે
અર્થાત્. ત્યારે જ વિશ્રામ કે આરામ શબ્દ
વાપરવામા આવે છે વિશ્રામ શબ્દ

મનની શાન્તિ મ પૂર્ણ રીતે સચવે છે એથી ઉલટું વીરરસ પ્રધાન
કાર્ય, વાતા અને વિનોદી પ્રસંગો વગર જોટનુ દોષ યુક્ત છે તટલી
જ દોષ યુક્ત મ પૂર્ણ ચૈક્યતા છે કે જેને પ્રકાશના એક સમઘટી
જનુ મહાન કાર્ય કહેવામા આવે છે

મહેને રેખાંટ અને પોસીન નામના એ ચિત્રકરોના દાખલો
માદ આવે છે કે જે ચિત્રકરો આકૃતિ
ચિત્રકાર રેખાંટ રચનાની પદ્ધતિમા અને પકાશ અને
અને પોસીનની અધકાની ખીનપદમા એક ખીનપદી
સૌલી અને લક્ષણ. જુદા પડે છે રેખાંટ મ પૂર્ણ ચૈક્ય

તાની પદ્ધતિને અનુસરે છે. તે એક જ ચિત્રના બુદ્ધ ભાગ કરે છે અને અંધકારના જખરા સમૂહમાં પ્રકાશની છાંદ આવચ છે છે. જો તેની પાસે : ખીજે સમૂહ હોય છે તો તે સુખ્ય સમૂહની સાથે પ્રમાણસર રહેતો નથી. એથી ઉલટું પોસીન : પાસે પ્રકાશના સુખ્ય સમૂહ ભાગ્યે જ હોય છે. તેની આકૃતિઓ કંઈકી જવાબ રીતે વેરાધરી હોય છે; અને તેને બેગી કરવાનું : ખ્યાન : સુદાંત તે રાખતો નથી.

આપણી તો વાતસય છે કે અલકારકુમ્ત શૈલીને પણ અલકારને લાભકારક દેખાડવા માટે વિશ્રામ કે આરામની જગ્યા છે કુદરતનો આમેકુળ ચિતાર ચિતરનાર શેકમપીઅર જ્યારે ડકન, બાકે, મેકેથે થના કિ ના તગ્ક પ્રયાણ કરતી રખતે તેમની વચ્ચે થયેલા સવાદમાં વિશ્રામ અથવા તો આગમનો દાખલો આપે છે તે તમારી આગળ રણ ક્યાં વિના શૂટકો નથી તેમનો મવાદ હવામાં પ્રવર્તતો આનન્દ અને માદાઇ વિષે હોય દરેક ખુલાખા રહેલા માગાઓનું અનુભવ કરતા બાકે જણાવે છે કે જ્યાં પક્ષીઓ ઉડેરાય છે અને ચારે તાણુએ લામે છે યાજ હવા સુક્રામગ હોય છે મનને વ્યગ્ર મનાવી મુકે અને હયામાં આથી આપણને એમ લાગે છે જાણે શેકમપીઅરે પોતાની જાતને એમ ન પૂછયુ હોય કે આ પ્રમગ પર એક રાજકુમાર પોતાના નોકરોનું ડાહ્યા આધુનિક લેખકો નવા વિચારની શોધ પાડ્યા મથે છે ખગલગાટ મચાવી મુકે એવા પ્રવેશો પછી આ શાત અન મરગ મવાદ મુજ માન વિશ્રામ કે આરામ આપવા માટે જરૂરનો ? એટલે નહિ પણ ત્યાર પછીના ભયાનક પ્રવેશો સામે સચાટ વિરોધ સ્થાપવા માટે પણ એટલેજ જરૂરનો છે તાકાત નાઇ અન ભયાનક ચોતાવ જુમાં પણ હોમગ ગ્રામ્ય જીવનના પરિચિત અને પવિત્ર ચિત્રાથી મનને આનન્દ પમાડે છે દરેક યુગ અને દરેક દેશના નેખકોની રમિતતા દિવસે દિવસે મોઢી થતી જાય છે અન તથી દરેક વસ્તુન તેઓ ભલમદાર ચગલટનાળી અને અન પરિઠ ચિતરવા ચૂ તો નથી વિવેક સુદ્ધિનો અભાવ અને દુષ્ટ રમિતતાના ખખના ટૂંક ગીગીઅમ અને કંબોડીઅન છે તેઓ ડહરની અમની જરાએ મહેરયાની કરતા નથી તેમના ધંકમાં જરાએ મીમગ હોતી નથી તેમના મયોમાં અતિશયોક્તિ મૂર્છા ભલકો આ ઉજ્જવનતા હોય છે પરંતુ જગએ વિશ્રાંતિ ? આમ હોના નથી

૧. ત્યારે આપણે અતિશયોક્તિ અને વિપુલતાની વાત કરી ગઈ
છીએ ત્યારે આજે પણ સ્હેજ વિવેચન

સાધ્ય પણ વિવેચન. પ્રથમ જોઈએ, જે સાદાઈ, વસ્તુવિકતા
અને મત્યને ઓગળી જતી નથી તેનું

બીજું નામ સંપૂર્ણતા છે અને જે અમિશ્રિત માદી કુદરતમાયી
ઉદ્ભવે છે તે આજે પર વિવેચન કરવાનો સ્વાસ્થ વિચાર નથી.

૨. દોષો દેખાડી મત્ય વસ્તુનું નિરપેક્ષ પ્રત્યેક આજે
પરીક્ષામાં ઉતરવા લાલ હુ ઇચ્છુ છું સાદાઈનું વર્ણન તેમજ
વ્યાખ્યા આપવી એ કષ્ટ સુસ્થ છે તેજાજ માટે આજે એનો
સ્વભાવ સમજવો જોઈએ એમાયી ઉપજતો લાભ અને મૌલ્ય
સમજાવવો જોઈએ અતઃ એની બેદરમતીયી ઉપજતી વિકૃતિ પણ
સારી પેઠે સમજાવવી જોઈએ.

બેપગાઈ ભરેલી પદ્ધતિના દાખલા મળી આવે છે જતાં પણ
દીપ્તિ રાના પ્રયોગમાં આજે વિરહના મિદના હોવાની આશા આપણે
તો નજ ગળી શકીએ કુપાઈ મ આમેયુ : દેખાવનું વર્ણન કરનાર
ચિત્રકાર ને પાત્રોને લેવા અને મૌલ્ય આનેખવાની લક્ષ્યમણ
કે છે આ લક્ષ્યમણ એની માયી છે પરંતુ મનગીમે એણે જે
લેવાતા અને મૌલ્યનો ખ્યાલ બાંધે તોયે તે લેવાતાને સૌધ્યને
આનેખવાનું ન છે તે કહે છે કે જે તમે લેવા અને ઉચ્ચ
ચારિત્રવાળા માટે એને ચિત્રે તો તેમને એવી રીતે ચિત્રવા
જોઈએ કે આપણને એમ લાગે કે ચિત્ર હમણાજ બોલી ઉઠે
ચિત્ર આપણને એમ ન મહેતુ દોષ કે બધ કહે માગ તરફ
જુઓ, ૧. મહાન ગૌરવવાળો અને જીતી ન શકાય એવો રાજા છું
હું મરત્ર બન ઉપગતનાર, યજ્ઞવાન મરત્ર છું હું ત્યજત
જનજનાર મહાનમતી છું હું સંપૂર્ણ પ્રમાણિક અને અત્યંત ન્યાય
ધીર છું આજે પ્રમાણે તે બધાજ પાત્રોને ચિત્રરેખા જાય છે

આપણે કુપાષ્ટસ્મની દોગી લવ્યતાના ખળલળાટ સાથે ટાઇટીઅનના કુદરતી અને ભાવનાયુક્ત ચિત્રોનું શાન્ત વાતાવરણ વિગેધ દર્શાવી સરખાવી શકીએ. ટાઇટીઅનના ચિત્રોની લવ્યતા 'લર્લકાફાર' નથી હોતી પરંતુ સાદી અને કુદરતી હોય છે.

ધણાએ ચિત્રકારો કુ પાષ્ટસ્મના સિદ્ધાંતને અનુસરતા હતા.

રીગોડના ચિત્રોમાં કુ પાષ્ટસ્મના સિદ્ધા-

રીગોડના ચિત્રો. તેની આખાદ અસર માલમ પડે છે.

રીગોડ જો કે બધી જ રીતે મહાન

ચિત્રકાર હતો છતાં તેના ચિત્રોમાં જરાએ સાદાઈ ન હતી. બહુ

દાખલા આપવાની જરૂર નથી પરંતુ કેટલાક ઐતિહાસિક ચિત્રો

ચિત્રનારા પણ આજ પદ્ધતિને અનુસરતા હતા. કાયપેરે 'સુપ્રીમ,

પીઇન્ગ" ના ચિત્રમાં આજ સૈવી ચોછ હતી

રોમન ઉદ્યોતીક ચિત્રકારોએ આ વિષય અધટીત રીતે ચિત્ર-

રવાની છટ લીધી છે. કુ પાષ્ટસ્મની

રોમન ઉદ્યોતીક

ચિત્રકારો.

લવામણ મજબ આ ચિત્રકારોએ ચિત્રનું

વાતાવરણ અને પાત્રોને એટલા તો કલુ-

પિત અને અધમ ચીતરેલા છે કે

આપણને ચિત્રકાર પર ચીઢ ચડે છે એટલું જ નહિ પણ બ્રહ્મા-

ચાર અને દેવની નિદાથી પણ હલકું કામ કરી રહ્યા હોય એમ

આપણને લાગે છે.

નીતિ અને કળાને ઘણો ગાઢ મળ્યો છે. દુર્ગુણના અભા-

વમાં રહેલા ગુણોના આપણે ઉત્સાહ

નીતિ અને કળાનો

પૂર્વક કદી વખાણ કરતા નથી માણસે

ગાઢ સંબંધ

પોતાની ફરજ ઉપરાંત કાંઈ વિશેષ કર-

વાની જરૂર છે

પુરાતન સમયના લોકોએ સાદાઈના ગુણ ઉપરાંત કાંઈક વિશેષ
 કાર્ય કરવાની જરૂર છે. એપોલો, વિનસ
 સાદાઈનો મહાન લાકુન અને કુસ્તીયાળોની આકૃતિઓમાં
 ગુણ. આપણને હલનચલનની ક્રિયા, ઉત્સાહ
 અને સૌંદર્ય પુષ્કળ લાગે છે; પરંતુ
 એમના હાથો જુની દબનાં પાવલાં જીવન વગરના અને નિરમ
 લાગે છે.

સાદાઈ એ કળાની મુરફલી દૂર કરવાનું 'કૃત્રિમ' સાધન છે;
 અને તેથી જ સાદાઈ એ શંકાશીલ ગુણ છે. અત્યારે જે સાદાઈનું
 સ્થાન ઉચ્ચ છે તેને અધોગતિએ પહોંચાડવા હું ઇચ્છતો નથી,
 સાદાઈ એ નો સત્ય અને કુદરતના શત્રુ મામેનો રક્ષક કિલ્લો છે.
 સાદાઈ એ ટાંગ કે ખોટા ડોંગનો મહા શત્રુ છે કે જે ટાંગ પેન્સી-
 લની સાથે વગળી જ રહેલો હોય છે અને તેનું અત્યંત વિષ
 ચિતરાયલી આકૃતિમા વ્યાપી જાય છે.

ટાંગ કે ખોટા ડોંગની ધૂણા કે તિરસ્કારમાંથી જ આપણે
 સાદાઈ તરફનો પ્રેમ અને રોષ ઉદ્ભવે છે. આ ગુણ પર
 વિશેષ ભારે આપવાનું કારણ એ ટકું જ છે કે કળાકારોનું
 કુદરતી વર્ણન આથી ઉંધે માર્ગે દોરવાઈ જવાનો સંભવ રહે છે.
 ન્યારે યુવાન કળાકારને પહેલું એમ કહેવામાં આવે કે તેણે આકૃતિ
 અને અભિનયનો વિરોધ દર્શાવી સરખામણી કરવી જોઈએ. સૌંદર્ય
 અને ચેતનયુક્ત આકૃતિ દેખાડવા માટે શરીરની સ્થિતિ પ્રમાણે
 તેને ઊંચું માથું ફેરવવું જોઈએ. આકૃતિને લવ્યતા અર્પવા માટે
 રૂપરેખા લશાવદા હોવી જોઈએ અને તેણે વિવિધ પ્રકારના રંગથી
 આંખમાં ઝમક આણવી જોઈએ. આ પ્રમાણે એને જે ઝમકદાર
 ભાગમાં અને લવ્ય ઉત્સાહ યુક્ત અને સુંદર શૈલીમાં કહેવામાં
 આવ્યું હોય તે એ કળાકાર પોતાના નવા મેળવેલા જ્ઞાનનું અભિ-

માન કરે છે. આજ સમયે સાદાઈના મહાન ગુણ ધણેજ ઉપયોગી થઈ પડે છે. જીવાનીના પુર જીવનાને નગમ પાડી સુધારે છે.

રંગવાની કળા મનમાં પણ આજ સર્વ ધ્યાનમાં રાખવા જેવું છે કુદરતનું પ્રયત્ન અનુકરણ

રંગવાની કળામાં જીવાના પ્રથમ પ્રયાસમાં કળાકારે રંગનો સાદાઈની આવશ્યકતા. એક આખો મમૂઢ તૈયાર કરવો જોઈએ પછી તેણે જીવ જીવ રંગની જીદી-જીદી જાતોનું અર્યોકન કરતા શીખવું જોઈએ અને પછી પ્રકાશમાથી અધકાર દેખાડવાની ખુશીના :તકાવતો ચિતરતા શીખવું જોઈએ અને કળાકારને કહેવું જોઈએ. આખા ચિત્રની અમર આખપર એવી હોવી જોઈએ કે ચિત્રમાં કુદરતના રંગોની માદાઈ અને એક-ચિત્રપણ આવે

આપણે મમૂજ તપાસે જીએ કે દરેક વિદ્યાર્થીની પ્રગતિને કળાની પ્રગતિ સાથે ધણો ગાઢ મનમાં છે જે કળાકાર કુદરતનું અધ્યયન કરે છે તે કળાકારને માટે માદાઈના અભાવ એ કાંઈ મહાન દોષ ન ગણાય જરણ ચિત્રકળાની પ્રગતિ થઈ તે પહેલાના પુગતન સમયના ગુરૂઓની માદાઈનો અભાવનો દોષ ગણવામાં આવતો ન હતો. આથી ઉલટું તેમના કાંઈ ધણાજ સાદા અને ધણાજ અદ્વિતિમ હતા.

જા, માધ્યાવસ્થામાં માદી અને નિરમ હોય છે પરંતુ આ જાતની જંગની સાદાઈ કે જેને દરિયા કળાની કંગાલીયતનો કે કંગાલિયત કહેવામાં આવે છે તે ઉદ્ભવ.

અજીત કે અભાવમાથી ઉત્પન્ન થાય છે. ત જ્ઞાનના અભાવમાથી માધ્યમના અભાવમાથી કે પોતાની શક્તિના અભાવમાથી ઉત્પન્ન થાય છે

તેમની સાદાઈ, એ પમદગીનું પરિણામ નથી પણ સચોટ જરૂરીઆત છે

તેમની પ્રગતિની ખીણ ભ્રમિકામાં તેઓ પોતાની દરિતાથી પુરા વાકેફ હતા. જેમને દરિદ્રતાનો પુરો કળાની કંગાલિયત કે ખ્યાન હોય છે તેઓજ દરિતા દૂર કર દરિદ્રતા દુર કરવાનાં વાના સાધનોનો ઠીક નિષ્ફળ કરી શકે માધનો.

એકઆરામમાં પડ્યા વગર દારિદ્રમાથી બહાર નીકળ્યા હોય. તેમની સફળતા ખીણ માણસોને આગળ વધવાનો ઉત્સાહ અર્પીત કે જે માણસો મૂળ દોષ શોધી મહાગ્નિ-અસમર્થ હતા તેમજ દોષને દૂર કરવાનો ઉપાય પણ શોધી શકતા નાહ. તેઓ જાણી રીતે ખીજેજ છેડે જઈ બેસતા. તેમણે એક વખત સાદાઈ ઓડ્યા પછી એમને આપણે પાછા વળવાની લગામજૂ નજ કરી શકીએ આપણી મજાની મર્યાદિતા બાળુગા ન કુ કે એની ભવ્યતાથી એમની વિપુલતા કે સમૃદ્ધિને ઠેકાણે લાવી શકીએ. વચ્ચે નરો મારી શકે એવો નિયમ રજુ કરવો એ રહેલું નથી, કારણ કેટલીકવાર એવુંજ બને છે એક વખત નિયમનો ચોક્કસ નિષ્ફળ થયા પછી સંજોગોવશાત એ નિયમ માદાઈ તેમજ અલકાર અને જુદાપાકુ દેખાડવાની કળાથી તદ્દન જુદે માર્ગેજ પડી જાય છે.

ચિત્રકળાની અર્થકાર સુક્ત અને ભવ્ય શૈલીના તકાવતનો આગળ પ્રવચનમાં વિવેચન કરતા મને લાગ્યું કે જો તમારે પુરને જાજો એવી ઉમદા અને ભવ્ય ટૈની પ્રાપ્ત કરી હોય તો કળાના અસંધાનિક ભાગો તરફ તિરસ્કાર જણી ન રાખે.

મને તે મમયે જે કહેવાનું વાળજી લગ્યું તે કંતુ ચોક્કસ મેળવવાને માટે જે અવિશ્રાત પરિશ્રમની જરૂર હોય છે.

તેના કગ્તા યુવકા કાકરી બેઠકારીને વધારે પસંદ કરે છે તેટલા માટે વાકી વેંતુને જીધી રીતે વાળા ગમે તે પ્રકારે સીધી રાખે છે.

આ ઉદ્દેશથી અમુક કાર્ય શીખવાથી ગમે તે જાતની બેઠકારી કે અતિશયોક્તિ દૂર યઈ જતી નથી; પરંતુ તે મનરંજક હોવી જોઈએ. જે ચિત્રકાંડે પ્રથમથીજ સચોટ અસર પાડવી, હોય તો ચિત્રની સામાન્ય શક્તિ અને બળમા મૌદ્વ્ય ઉમેરવું જોઈએ,

આપણી રમિકતામાં નીતિ બ્રહ્મતા તેમ જ લવ્યતાનો પ્રેમ પણ હોય છે. ન્યા સુધી આ બંને પ્રકાશ અને અધકાર મનના ગુણો એક ધીજા પર બાંધી જાળવવાની પદ્ધતિ. અસર ન કરે ત્યાં સુધી તેમને તેમજુ ચોગ્ય ક્ષણ મળે છે, તેથી જ એ મહાન બલને દૂર કરવા ખૂબ કાળજી રાખવી જોઈએ કેટલાક એવા નિયમો હોય છે કે જેને આપણે આયાની માફક બાધ્યાવસ્થા સુધી જ પ્રમાણભૂત માનીએ છીએ દાખલા તરીકે મહારા ધારવા પ્રમાણે તો દરેક ગુરુ પોતાના શિષ્યને લીધેનાડો-ડેવેન્નીનો પ્રકાશ અને અધકાર જાળવવાની પદ્ધતિનો એક નિયમ તો આપે જ. લીધેનાડો પોતાના નિયમમાં જણાવે છે કે આકૃતિની એક બાજુએ પ્રકાશ હોય તો તેની મામેની બાજુએ અધકાર હોવો જોઈએ, અને જે અધકાર હોય તો સામેની બાજુએ પ્રકાશ હોવો જોઈએ. જે લીધેનાડો પ્રકાશને-પ્રકાશથી અને અધકારને અધકારથી ખીલવવાની ઉત્ત્વળ અસર જેવા છવ્યો હોત તો તેણે આ પદ્ધતિની પ્રશંસા કરી હોત એટલું જ નહિ પણ તેને એમ પણ લાગ્યું હોત કે એણે જે નિયમ આપ્યો હતો તે પહેલો નિયમ નથી.

કૃત્રિમ આકૃતિ રચનામાં એનું કહેવામાં આવે છે કે આવી આકૃતિઓ મામાન્ય નિયમો પ્રમાણે એક વિરોધ દર્શક કૃત્રિમ ખીજ સાથે વિરોધ દર્શાવે છે. જો એક આકૃતિ પ્રેક્ષકની સામે હોય તો ખીજ આકૃતિની પીઠ બતાવવામાં આવે છે અને દરેક વ્યક્તિગત આકૃતિના અંગોનો વિરોધ દર્શાવવામાં આવે છે. ટૂંકમાં જો જન્મજો પગ આગળ ચિતરવામાં આવે તો જન્મજો હાથ-પાછળ ચિતરવામાં આવે છે.

આવા નિયમોને જ્ઞાન મંદિરમાં દાખલ કરવા એ અગત્યની વાત છે યુવાન વિદ્યાર્થીઓને ખગર વિરોધ દર્શાવવાની આપવી જોઈએ કે તેમણે મહોળી શોધ કરવાની જરૂર છે અને દરેક શ્રેષ્ઠતાને સિદ્ધાંતના રૂપમાં મૂકવાની જરૂર છે આ ઉપરાંત ઉપદેશની પ્રથમ પ્રગતિ ઇન્દ્રિયોને જે અપહ દેખાઈ આવે અને લાગે તે સીખવવામાં રહેલી છે, ત્યાં પછી અગ્રહારી અને શ્રેષ્ઠ કળા મેળવવા માટે ધીમે ધીમે બટોળા, ઉદાર અને અપૂર્ણ વિચારે કેળવવાની જરૂર છે, પરંતુ જ્યારે વિદ્યાર્થીઓ આગળ ને આગળ વધ્યા જરો ત્યારે એમને માત્રમ પડશે કે પાત્રોનું અને મનપરના હાવભાવનું મહાન સૌંદર્ય મહાન વિરોધ વગર ઉત્પન્ન થઈ શકે છે, સેન્ટ પૉલના એક હાસ્યજનક ચિત્રમાં શરીરના ગાત્રોનો વિરોધ દર્શાવ્યા વિના હાથ અને બન્ને પગની એકજ અભિનયમાં ચિતરવામાં આવ્યા કે, જો આ ચિત્રમાં વિરોધ દર્શાવવામાં આવે તો આકૃતિનો ઉત્પાદ અને નિર્માણ સૌંદર્ય જરૂર નષ્ટ થયા વગર રહેજ નહિ. એથીમામ નામનો જાહુગર પોતાના ધારેના મનના હાવભાવ દર્શાવવા માટે એકજ દિશામાં જાણાવે છે કેશવના કાચોમાં તમે મદી રોળી

વિરોધ જોઈ શકે નહિ એની વિગત દર્શાવવાની કળા બહુ જ
કુદરતી છે

સાદાઈ દેખાડવાની કળા, જુદાપણુ કે વિરોધ દેખાડવાની
કળાની નુકમાનકારક અતિશયોક્તિ અને
જ્ઞાના નિયમોની કુર્વશજો વિષે મહે જો કાંઈ કંચુ તે
સંપૂર્ણ સમજ પરથી આપણુન મમજાશે કે ચિત્રકારે
નિયમોના કારણે અને તેનો માયો અર્થ
જાણવાની જરૂર છે આ પ્રમાણે નિયમોનો મામાન્ય આશય અને
અર્થ જાણ્યા પછી ચિત્રકારે શબ્દે શબ્દના અર્થમાં ન ઉતરતા
એ નિયમોના મમજા જુઓ અને સવ શુ કે ને જાણે ના મમ કે

દષ્ટાત વિના ટીકા હમેશા મમજાતી નથી જ્યારે નિયમજ
જોડો હોય અથવા તો નિયમમાં રહેનો વિચાર મકુચિત હોય તો
દષ્ટાતો આપવા એ અયોગ્ય નથી

ફોનોય એક એવો નિયમ આપે છે કે અમક વિષયની મુખ્યા
કૃતિ ચિત્રની વચમાં ચિતરાવી જોઈએ
વિષયની મુખ્ય આકૃતિ એ ચિત્રપ્રદર્શના મુખ્ય મમુદની નીચે
તિ ચિતરવાની કળા હાલ જોઈએ કે જોયા તે ઊભી જુદુ
પડે જો ચિત્રકાર આ નિયમન મખત
રીતે પાડે તો તેની નકામી કુરકેવી ઉની થાય છે તેન આકૃતિ
મામ્યતા આતેખવાનો મહાન મકેય લાગશે અને સૌદર્યના નાશ
યશે. આ નિયમનો અર્થ નીચે જણાવ્યાથી વધારે કરવાની જરૂર
નથી એક જ દષ્ટિ નિરોધી મુખ્ય આકૃતિ જોળખાઈ આવવી
જોઈએ મુખ્ય આકૃતિ પડ પ્રદર્શનો મમુદ ખામ લાવવાની જરૂર
નથી મુખ્ય આકૃતિ બરોબર ચિત્રની મધ્યમાં હોવી જોઈએ મુખ્ય
આકૃતિ પોતાની જગ્યાથી જુદી પડે તો ખમ છે આ નિયમ ધણો

અગત્યનો હોવા છતાં પણ ભાગ્યેજ કોઈ આ નિયમને અનુસરે છે. આ નિયમની વિરૂદ્ધતા દર્શાવતા હાસ્યજનક ચિત્રોમાં Christ charged to Peter ના ચિત્રમાં, the preaching of the St Paul ના ચિત્રમાં અને Elymas the Sorcerer ના ચિત્રમાં કે જે આખા ચિત્રમાં મુખ્ય આકૃતિ હતી, તેમાં માલુમ પડી આવે છે. આમાંના કોઈ પણ આકૃતિ રચનામાં મુખ્ય આકૃતિ ચિત્રની મધ્યમાં નથી. લીઅન નામના ચિત્રકારના the Gent of Darinaના ચિત્રમાં એલેક્ઝાન્ડરની મુખ્ય આકૃતિ ચિત્રની મધ્યમાં નથી. તેમ જ મુખ્ય પ્રકાશ પણ તે આકૃતિ પર પડતું નથી. ચિત્રની મધ્યમાં રહેલી ડેરીઅસની પુત્રી પર પુષ્કળ પ્રકાશ પડે છે કે જ્યાં મુખ્ય પ્રકાશની ખાસ જરૂર છે.

પ્રકાશની ખીસવટ કરવાની કેટલી છૂટ લેવામાં આવે છે છતાં ખીજો દાખલો મૂકે વાદ આવે છે. પ્રકાશની ખીસવટ અધિકારથી વીટળાયેલા ચિત્રોના મધ્ય કરવામાં લેવાયેલી ભાગની આ બાબત મહાન મહત્વ ધરાવતી સામાન્ય પદ્ધતિ હોવા છતાં પણ ઉંઘી પદ્ધતિ અનુસરવામાં આવે છે અને નિયમનો ભાવાર્થ સચવાય છે. તદ્દન ઉંધું કરી નાખવાની પદ્ધતિના દાખલાઓ વેનીસની શાળા સાથે મળી આવે છે. પોત્ત વેરોનીસ ના દૃષ્ટાન્તમાં જોઈ શકાય છે. આવા ચિત્રમાં આકૃતિઓ અધિકારમાં ચિત્રણાયેલી હોય છે મહાન પ્રકાશ આકાશમાં ફેલાય છે. મેળા અને ગ્રામ્ય ઉત્સવના ન્હાના ચિત્રોમાં અને ચિત્રાનર્ગત દેખાવમાં જે સામાન્ય અને ચમાત્કારિક અસર જોઈએ તે અસર આ ચિત્ર ઉપજાવી શકતું નથી. પ્રકાશ અને અધિકારના સિદ્ધાંતને મહાન પાયા ઉપર મુકવામાં આવે, જે સિદ્ધાંતને મોટા આકૃ

તિઓ સમાય એટલી જગામા ગુણ દરવામા આવે, આપણે આખ જ આગળ હોય એ પ્રમાણે એ સમગ્ર ચિત્ર પણ પુષ્કળ ધ્યાન આપવામા આવે તો જરૂર આ કાર્યની પ્રશંસા થયા વગર રહેજ નહિ.

આકૃતિ રચનાની જુદીજુદી પદ્ધતિ અનન્ત છે. કેટલીક વખત તે ચિત્રની મધ્યમા એ મોટા લાગમા હોય છે કેટલીકવાર દરેક બાજુએ નાના લાગમા હોય છે અથવા તો મધ્યમાની ખાલી જગાની આજુબાજુએ આકૃતિનો એક મમુહ હોય છે,

એથેન્સની શાળાની માર્ક મુખ્ય પ્રકાશ જૂમિકાની મધ્યમા હોય અથવા તો the marriage of Cana and Andromeda અને બીજા ઘણા પોલ વેરેનિમના ચિત્રોની માર્ક મુખ્ય પ્રકાશ આકાશમા હોય અથવા આકૃતિના મમુહપર પ્રકાશ હોય તોપણ દરેક ચિત્રકારને જુદાપણુ દેખાડવાની અને સ્વતંત્ર બનાવવાની છૂટ હોય છે. પુષ્કળ નમુનાના મમુહથી આખ ગુચવાઈ જાય નહિ માટે આ પદ્ધતિ ખાસ જરૂરની છે પ્રમાણસર હલનચલન દેખાડવા માટે માદ્રી જૂમિકાની પણ જરૂર હોય છે. પ્રકાશકને પુરતા અધકારથી આધાર આપવાની જરૂર છે પ્રકાશિત રંગોને ઝાખા રંગોથી વધારે ઉજ્જવળ બતાવવાની પણ જરૂર છે આ પ્રમાણે પ્રમાણ માનવવાનું જ્ઞાન ઉપદેશથી મગતું નથી પરંતુ ચિત્રોનું અવલોકન કરતા કરતા જ મળે છે. અજ્ઞાન મેગવવામા ખરાબ ચિત્રો, મારા ચિત્રો જેટલોજ ઉપદેશ આપશે અમુક ચિત્ર કેમ સાચ છે એની પરીક્ષાથી આપણને જેટલો લાભ થાય છે તેટલોજ લાભ અમુક ચિત્ર કેમ ખરાબ છે એની પરીક્ષા કરવાથી થશે.

આપણી કળાના મવિગ્તર વર્ણનમાં ઉતરવાની મ્હારી ફરજ નથી જતા પણ વેનિમના ચિત્રકારો ચિત્રમાં પુરવાના રંગો મહાન અમર શી રીતે ઉપજાવી શકતા હતા તે જણાવવાની તક લઈશ મ્હારા અભિપ્રાય પ્રમાણે એટલું તો ખામ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈ કે ચિત્રમાં પ્રકાશનો સંતુલ મધુર પાકા રંગનો પીગા, લાલ અથવા પીગાલ પડતો ધોળા રંગનો હોવો જોઈએ ભૂરા, ગાખા અને લીલા રંગો પ્રકાશના મધુલમાં જનારો દાખલ કરવા જોઈએ નહિ. આવા રંગો કેવળ આધારરૂપ કે મદદરૂપ હોય તો ઠીક

આથી ઉધી પદ્ધતિ જુઓ. ગેમ અને ફોરનાઇનના ચિત્રકારોના કાર્યોમાં આપણે જોઈએ છીએ તે પ્રમાણે ગેમ અને ફોરનાઇન પ્રમાણ ગાખુ રાખો અને આજુમાજુના નના ચિત્રકારોની રંગો ઉત્તલ રાખો તો તમને માનમ પડશે કે કેમ અને ટાઇપીઅન જેવા મહાન ચિત્રકારોના હાથમાં પણ આવું ચિત્ર સુદર, ઉત્તલ અને આકર્ષક નહિજ બને

લીલ્લાન અને મનોમગ્નીએ મહાન ગુણ સુકત ચિત્રકારો હોવા છતાં તેઓ રંગની ખીલવટમાં કુશળ ન ચિત્રકાર લીલ્લાન અને હતા સુંદર અમર ન ઉપજાવી શકતા હતા કારણ આ નિયમનો અભાવજ હતો. લીલ્લાનના ચિત્રમાંના રૂપ્ય પ્રમાણ સ્ટેડીરા

ઉપર પડે છે કે જેને તદ્દન અવિવેક બુદ્ધિથી ગાખા ભૂગ લુગડા લતા પેડેરાવવામાં આવ્યા હતા એટલું તો મત્ત છે કે એણે ભૂગ રંગને મોતેરી રંગની આગાઈ જમકે આપી છે પણ એમનેથી માલ પૂર થતું નથી ત્યારે ચિત્રનો સામાન્ય રંગ લાલ કે પીળા રંગ ત્યારે પોમીન બૂના કેપડા લતાનું એક રથળ બતાવેલ

તાષ્ટીઅનનું એકસ અને એરીએડને નામનું ચિત્ર રંગના એક રાગ માટે વખણાય છે. એરીએડને તાષ્ટીઅનનું ' એકસ ની આકૃતિની પાછળ ચિતરાયલા સમુદ્રને અને એરીએડને ' છુટા પાડવા માટે તેને લાલ ઓઢણી નામનું રંગીન ચિત્ર. પહેરાવવામા આવી છે. ચિત્રની મામાન્ય સામ્યતા, એક રાગ અને અસર ઉપજાવવા માટે આ પ્રમાણે ચિત્ર ચિતરવામા આવ્યું છે. એરીએડનેનું ચિત્ર એક મહાન સમૂહમાથી જુદુ પાડવામાં આવ્યું છે અને સમુદ્રને લગતા જૂરા રગમા લુગડાલતા પહેરાવવામા આવ્યા છે. આમ કરવાથી જાખા અને ઉત્તવળ રંગો એકબીજાને ઠીક આધારરૂપ થઈ પડ્યા છે, પરંતુ આ ચિત્રના જે જુદા ભાગ પાડી શકાય એક અડધો ભાગ જાખા રંગનો અને બીજો ભાગ ઉત્તવળ રંગનો આ ચિત્રમા પાકા અને ઉત્તવળ રંગને જાખા રગમાં લઈ જવાની અને જાખા રગને પાકા રગમા લઈ જવાની ઘણીજ જરૂર હતી. તેટલા માટેજ તાષ્ટીઅને એરીએડને લાલ ઓઢણી પહેરાવી હતી, અને એક્ટેને જૂરા લુગડાલતા પહેરાવ્યા હતા.

ચિત્રનો પ્રકાશ હમેશ ઉત્તવળ રંગમાજ હોવો જોઈએ. ક્ય

અને ફેલેમીસ ચિત્રકારોની માફક સુખ્ય

ચિત્રમાં ઉત્તવળ પ્રકાશ માટે ધોળા રંગ વાપરી શકાય પ્રકારની જરૂરીયાત. છતાં પણ તાષ્ટીઅનની માફક સ્પર્શતના

પીળા ફિરણોથી ઉત્તવળ બનતો ધોળો

રંગ વાપરવામા આવતો હોય તો વધારે માઝ તાષ્ટીઅનનાં ચિત્રો અને ફેલેમીસના ચિત્રકારોના ચિત્રો સાથે સાથે લટકાવવામા આવ્યાં હોય તો તેઓ એકબીજાની સરખામણીમાં જાખા લાગે છે.

અમુક વિષયના ઉત્તવળ ભાગો જાખા રગમાં નથી હોતા પરંતુ ઉત્તવળ રગમાં હોય છે. વ્યક્તિગત ભાગોમા જે પદ્ધતિને આપણે

અનુસરીએ તેજ પદ્ધતિ આપ્યા ચિત્રના ભાગોમાં : હોવી : જોઈએ
એવી મારી તો લલામણુ ખાસ છે. આપણી આંખને ઉપજવની
એક જાતની અસર સૌંદર્ય ઉપજવશે મારે આપણી કળામાં કોઈ
પણ સિદ્ધાંત વધારે ચોક્કસ થઈ શકતો નથી.

એરીએડનેને લાલ ડુગડાં કેમ પહેરાવવામાં આવ્યાં તેનું કારણ
આપતાં મને એમ લાગે છે કે ચિત્રને
ચિત્રની શ્રેષ્ઠ અસર આરામ આપવાની. સૌથી શ્રેષ્ઠ કળા
શી રીતે ઉપજે ? ટાઇટીઅનની ધ્યાન બહાર જતી હોવી

જોઈએ. નીચી કાટિના ચિત્રકારે આ
પ્રકારની અસર ઉપજાવવામાં એનાથી વધારે પ્રખ્યાત થયા છે. ન્યાર્ડે
કળા બાંધવાસ્થામાં હતી ત્યારે આ પ્રકારની પદ્ધતિ તરફ વધારે
ધ્યાન આપવામાં આવતું હતું. રંગમાં બીજાને છેતરવાની કળાને
અને આનન્દને હું ગમે તેટલો નીચી કાટિનો માનું છતાં પણ હું
એનો તો વિરોધ નજર કરું કારણ આ કળા કોરેજીઓ અને
લેમ્બ્રાન્ટના શ્રેષ્ઠ કાર્યોમાં સંપૂર્ણ રીતે હતી. જો ચિત્રની
બૃમિકા પર પડતા પડછાયા બૃમિકામાં સમાઈ જતા હોય અથવા
તો ગુમ થઈ જતા હોય તોજ આવી અસર ઉપજી શકે. આથી
બૃમિકાને આકૃતિથી તદ્દન ભુદી પાડવાથી આરામ અને વિશ્રામની
અસર ઉપજે છે. આ પ્રમાણે બૃમિકા પર આકૃતિને અંદરથી ચિત્ર-
રવાની કે ગોઠવવાની પદ્ધતિને ભુના ચિત્રકારે અનુસરતા. દાખલા
તરીકે એન્ડ્રીઆ મેન્ટેન્ચા, પીએટ્રો, પેરુજીનો, લીઓનાર્ડો ડેવીન્ચી,
ઇઓર્જીઓને, આલ્બર્ટ ડ્યુરર અને કોરેજીઓ-આ બધા ચિત્રકારે
આજ પદ્ધતિને અનુસરતા હતા. એમાંના પહેલા ત્રણ ચિત્રકારે
આરામ કે વિશ્રાન્તિને પોતાનો મુખ્ય આશય ન ગણતાં પોતાની
શૈલીની શુદ્ધતા મુદ્દારવી શરૂ કરી. આરામ અને સમૃદ્ધ અસર આ
બંને ગુણો કોઈ પણ દિવસ ચિત્રમાં સાથે ન રહી શકવાથી એ

ભેમાંથી કયા ગુણને પસંદ કરવો એ મુશ્કેલ નથી. ધણા ખરા ચિત્રકારો મારી પેઠે સમજે છે કે શ્રેષ્ઠ અંસર ઉપજાવવી હોય તો ચિત્રના આખા ભાગને દોષમાંથી બચાવવા માટે થોડા ભાગનો ભોગ પણ આપવો પડે. પ્રકાશ અને અંધકારનું સંગઠન ઠીક હોવા જોઈએ; અને તેમનો આકાર પણ મનરંજક હોવો જોઈએ. આ આશય મેળવવા માટે કેટલાક ભાગો વધારે અંધકારમય હોવા જોઈએ; અને બીજા કેટલાક ભાગ વધારે પ્રકાશવાળા હોવા જોઈએ. ચિત્રના પડછાયા કુદરતના પડછાયા કરતાં પણ વધારે પ્રખળ ચિત્ર રાવવા જોઈએ. પોલ વેરોનીમ આ પદ્ધતિની બહુજા છૂટ અને સ્વતંત્રતા લેતો પોલ વેરોનીસને એક વખત એમ પૂછવામાં આવ્યું કે તમારી કેટલીક આકૃતિઓનો કાળો રંગ શાથી છે? તેણે જવાબ આપ્યો કે એ તો પસાર થતા વાદળાને લીધે કેટલીક આકૃતિઓ ઉપર અંધકાર જવાઈ રહ્યો છે.

‘‘એન્સનું’ એક ચિત્ર આ પદ્ધતિના શ્રેષ્ઠ દાખલો છે. તેણે અંદ્રિકાનું આલેખન આજ પદ્ધતિને ‘એન્સનું’ એક શ્રેષ્ઠ અનુસરીનેજ કર્યું છે. એન્સે ચિત્રમાં ચિત્ર. પુ કળ પ્રકાશ નાખ્યું છે; એટલુંજ નહિ

પણ ઉજ્જવળ રંગોથી ચિત્રોને બહુજા શોભાવમાન બનાવ્યું છે. જો એણે આખા મૂર્તિસ્તને બદલે પારાનું આલેખન ન ઉમેર્યું હોત તો એનું ચિત્ર બીજા ચિત્રકારોવા અંદ્રિકા આલેખન કરતા જુદું પડત. એન્સનો મુખ્ય ઉદ્દેશ આખને સ્તોત્રવાનો અને આનંદ પમાડવાનો હતો. રંગનું જુદાપણું અને વિરૂદ્ધ રંગોવાની કળામાંથી ઉપજતી સામ્યતા કે એક ગગને ભોગે તે આ ચિત્રને વધારે કુદરતી બનાવી શક્યો હોત.

વધારે, લાભ મેળવવા માટે, આખને કુદરતથી છૂટા ગહેવાની આવશ્યકતાનો દાખલો આજ ચિત્ર આપે છે. આ ચિત્રમાં ચંદ્ર જે

પ્રકાશ બીજી વસ્તુ પર નાખે છે તેના કરતા વધારે પ્રકાશ કુદરત પર નાખે છે. જો ઝબેન્ને પ્રકાશનું પ્રમાણ ચદ્રમાં અને કુદરતના વિષયો વચ્ચે અરાબર માયબુનું હોત તો ચિત્ર પ્રકાશના એક નં ટપકા કે બિન્દુ જેવું લાગત અને અમુક અંતરથી એ ચિત્ર એક નાના ટપકા જેવું લાગત. આજ દાયકામાં એટલા જ માટે એવું કહેવામાં આવે છે કે એ વિષય એવો છે કે એને જરાએ ચિત્રરવાનો શ્રમ લેવાની જરૂર નથી. તો પછી આજ કારણને લીધે એમ પણ કહેવામાં આવે કે અખતર અથવા તો કોઈ પણ અગકટ વાળી વસ્તુ ચિત્રરવાની જરૂર નથી. રેમ્બ્રાન્ટે એવીશ્રમના ચિત્રમાં વિષયો ચિત્રરવા કરતાં પ્રકાશ અને રંગ પર વિશેષ ધ્યાન આપ્યું છે. અખતર અને સુખાકૃતિનો ભેદ અને તદ્વાવત મરચવવા માટે 'તેજે' આંધામાં બહુ જ નીચી કોટિના રંગો પૂર્યા છે. આથી આખું ચિત્ર આપણને તદ્દન કાળુ લાગે છે. કુદરતનો મંકૂચિત ખ્યાલ હોવાને લીધે તેજે ખરેખર ઉમદા વસ્તુનો ભોગ આપ્યો છે. ઝબેન્ન અને રેમ્બ્રાન્ટના ચુલ્લુ દોષ કુદરતના મંકૂચિત મિદ્ધાતાથી નહીં કરવાની જરૂર નથી કે જે મિદ્ધાતા મનની અમરથી તદ્દન ભુદા પડે છે. જો આપણે વિવેક બુદ્ધિથી અને મમજ શક્તિથી તિથાગ કરીએ

સુચવ્ય જ્યેષ્ઠા સિદ્ધાંતોને એક નિર્મળ આકૃતિથી જોતાં શીખવવાનું છે. કળા પોતાનો ઉદ્દેશ સાધનાથી પુરો પાડે છે મોટે સંગીત નિયમોને સાધ્ય કરવા હોય તો મનોવિકારનું અને મનના સ્વભાવ અને વલણનું જ્ઞાન બહુ જ જરૂરનું છે.

કળાના નિયમો અને શાસ્ત્ર તથા અનન્ત મનોવિકારો વચ્ચેના સંબંધની તપાસ પ્રયત્ન પૂર્વક કરવી એ તો વિવેચનના મૂળમાં ઉતરવા જેવું છે પરંતુ મને ચોક્કસ ખાતરી છે કે આ કામ ઉપાડવામાં વિશાળ જ્ઞાન અને જીણી અને હૃદયસ્પર્શી વિવેક શુદ્ધિની ઘણી જ જરૂર છે.

હું આ પ્રવચન પૂરું કરું તો પહેલાં આપણી નજર આગળનાં ચિત્રો વિષે કાંઈક કહેવાની મને જરૂર આપણી નજર આગળનાં ચિત્રો.

આપણી નજર આગળનાં ચિત્રો. એક મનોવેત્તાની પ્રખ્યાત નવી શોધની નકલ કરી છે. આ વિચારની બેસુતમ પ્રશંસા કરવામાં આવી છે. વળી સીસેરોકપીનીલીઅન, વેલેરીઅસ, મેક્સીમસ અને પ્લીની જેવા મહાન જ્ઞાની વિવેચકોએ પણ પ્રશંસા કરવામાં કાંઈ બાકી રાખી નથી. તે વિષયની જોડે એટલા બધા સંબંધમાં આવેલું જણાય છે કે જે વિષય ચિત્રકારના મનમાં એકત્રિત હોય અને ચિત્રમાં તે વિષય એકત્રિતપણે આલેખાયેલો હોય તો પ્રેક્ષકોને જરૂર નિરાશા હોય; પરંતુ એટલું તો કહી શકાય કે જે માણસો આવા સંજોગોની પ્રશંસા કરે છે તે માણસો ચિત્રકાર તો ન જ કહેવાય. તેઓ તે સંજોગને કળાના દૃષ્ટાંત તરીકે ગણે છે. કવિત્વ શક્તિને ઉત્તેજિત કરે એવી કલ્પનાના ઉચ્ચનના સાધનો આપણી પાસે ઘણાં જોવામાં છે. આપણે એ સાધનો પ્રાપ્ત કરવાનો પ્રયત્ન સુદૃઢ કરવો.

ફરેક ચિત્રકારે આકૃતિ અને લક્ષણો મંપૂર્ણ ચોક્કસાઈથી અને બદૂજ ટાળીથી દર્શાવવા જોઈએ કેવળ કદપના પર આધાર રાખી બેસી રહેવું જોઈએ નહિ. ચિત્રકારે પોતાનો વાસ્તવિક અનુભવ આલેખવો જોઈએ. આજ પદ્ધતિને યોગ્ય રીતે વિજ્ઞાન અને જ્ઞાન કહેવામાં આવે છે. ખોટા સૌંદર્યના ખ્યાલથી કળાકારે વિજ્ઞાન અને જ્ઞાનનો કદી ભોગ આપવો જોઈએ નહિ.

ફેકેનેટ પ્લીનીના ભાષાન્તરના એક ન્હાના ફકરામાં જણાવે છે કે ચિત્રકારની કદપનામાંથી એગેમેનની ફેકેનેટ પ્લીનીના મુખાકૃતિ ઓટણીથી સંતાડવાનો મજાગ ભાષાન્તરમાંનો એક ઉદાહરણો ન હોત, પરંતુ યુરોપીયીઅસમાં ચિત્ર સંબંધે ફેકેનો. માલમ પડે છે કે તે પ્રમાણે આત્મભોગના વર્ણનમાંથી નકલ કરવામાં આવી હતી.

આખું ચિત્ર નીચેના શબ્દોમાંથીજ ચિતરવામાં આવ્યું હતું. એગેમેનને ધરીછનીઆને નાશકારક યજ્ઞ વેદી તરફ પ્રયાણ કરતા જોયો તે ધુરકયો. તેણે પોતાનું માથું ફેરવ્યું અને તેને આસુ આવ્યા અને ઝબકાઈ પોતાની મુખાકૃતિ ઢાકી દીધી.

ટીમન્થેમને જે પ્રશંસા મળી છે તે પ્રશંસાને ફાવેકેનેટ જરા-એ સમત થતો નથી કારણકે ચિત્ર એક નવી શોધ નથી એટલુંજ નહિ પરંતુ તે આ છુપાવવાની કળાને ઘણીજ તિરસ્કાર વૃત્તિથી જુએ છે તે કષ્ટ કરે છે કે આ છુપાવવાની કળા લોહીનાગા અને ભયાનક દેખાવમાં ઘણીજ સારી છે, પરંતુ તે કહે છે કે તમારા જેવા મહાન ચિત્રકાર કુખી પિતાને, ગર્ભને અને એગેમેનોનને મુદ્દર અને રસયુક્ત સંજોગોમાંથી મને છુપાવો છો, અને જોટા આજ્ઞાસ અને ઢાકણ નાખી મને ફર કરી ફેકી દેવા માગો છો, તમે સાધન વગરના નિર્મોલ્ય ચિત્રકાર છો, તમને આ કળાનું કશું

જ્ઞાન નથી. વીરમુખાકૃતિને ઢાકનાર એ કયા પ્રમારનો છુરખો છે ત
જાણવાની મન જગએ દરકાર નથી. તમે એમેમેનનની મુખાકૃતિ
હામ્તા તમાર અજ્ઞાન ઉઘાડુ કરો છો.

કાન્કેનેટે જે કાષ કંથુ તેની મુષ્ટિમા આપણે કહી શકીએ
કે જે ચિત્રમારની નવી શોધ દીવમીરીનો હાવભાવની મ્દપના છોડી
દેવામા મમાયવી હોય તો આ છુપાવવાની કળાનો ઉપયોગ એકજ
વખત થઈ શકે જે માણસ આ કળા જીજી વખત વાપરે તેને
નવિનતાની જરૂર પડશે એટલું જ નહિ પણ એકા એમ શકા હાવશે
કે એ તો મુરકેલી દૂર કરવાના ઉપાયો યોજે છે જે મુરકેલી છત
વામાજ કળાની કુશળતા સમાયવી હોય તો મુરકેલી દૂર કરનાર
વ્યક્તિને સતોતકારક પ્રશ્ન સા પ્રાપ્ત થતી નથી.

પ્રવચન નવમું.

મનની પ્રગતિનું લક્ષ્ય બિન્દુ.

કળાના ઉમદા આશયો અને જ્ઞાનમંદિરને માનનીય બનાવવાનો યશ રાજેશ્રી નામદારના આશ્રયને લીધેજ છે.

આપણી પ્રગતિમય કાર્યની મક્કળતા પ્રાપ્ત કરવા માટે આપણે કશુંજ કામ કરવાનું બાકી રાખ્યું નથી. આપણું જ્ઞાન મંદિર આપણી પ્રજાએ પહેલા કદી નહિ જોયેલાં એ એક શિલ્પ કળાનો એવા કળાના કાર્યો આપણે આજે જોઈ દાખલો છે. શરીરો જીવે તેથી આપણને મુખ અને મંતોષ વળે છે જે મકાનમા આજે

આપણે બધા જોયા થયા છીએ તે મકાન ભવિષ્યની પ્રજાને માટે એક શિલ્પીની શ્રેષ્ઠ શક્તિનો ઉમદા અને પ્રખ્યાત દાખલો થઈ પડશે. જે માણસો આ મકાનનું બાંધકામ જોઈ આશ્ચર્ય પામે છે તે માણસો મકાનની અદરના ભાગો જોઈ નિરાશ ન થાય એ જોવાની આપણી પ્રજામાં કુશળ અને યશસ્વી માણસો વિજ્ઞાનના દરેક ભાગમાં જનમ્યા છે આપણી પ્રત્યે પાકોશની પ્રજાનો માનનો આધાર આપણે જુદીની શ્રેષ્ઠતામાં એમનાથી કેટલા ઉતરતા છીએ તેના પર છે, પરંતુ જે પ્રજાનું પ્રથમ લક્ષ્ય વ્યાપાર અને લક્ષ્મીમાં રોકાયેલું હોય છે તે પ્રજા જગતની પ્રજા કરતા વધારે કશુંજ પ્રાપ્ત કરી શકતી નથી. જે સસ્થાનેને ઉદેશી મનના મોજશોખ, તરંગ અને આનંદને ખેડવાનો હોય છે તે સસ્થાની નીચી કોટિની નીતિશાળા કળા એ હલકી કહેવાય.

મનની પ્રગતિ શાના તરફ છે, શું હોવી જોઈએ અને એનું
 લક્ષ્ય બિન્દુ પણ કેવા પ્રકારનું હોવું
 ઇન્દ્રિયોની વાસના. જોઈએ તેના ટુંકા વિવેચનમાં હું
 ઉતરવા ઇચ્છુ છું મનુષ્યને એની નીચામાં
 નીચી દશામાં ઇન્દ્રિયો સિવાય બીજા કશામાં આનન્દ પડતો નથી.
 અને ઇન્દ્રિયોની વાસના સિવાય બીજી કોઈ વામનાને તે ઇચ્છતો
 નથી. ત્યાર પછી જ્યારે મમાજનો વિલાસ જુદા જુદા દરજ્જા
 પ્રમાણે પડી જાય છે અને કેટલાકને બીજાને પોષવા માટે પરિશ્રમ
 કરવા નીમવામાં આવે છે ત્યારે પરિશ્રમમાંથી વિમુક્ત થયેલા
 જુદાશાળી કાર્યોમાં પ્રેરાય છે. આ પ્રમાણે જ્યારે ભરવાડે પોતાના
 ઘેટાની સભાળ લેતા હતા ત્યારે તેમના ગુરુઓ ખગોળ શાસ્ત્રનું
 અવલોકન પહેલીજવાર કરવા શરૂઆત કરતા હતા. આજ ન્યાયે
 એમ કહેવામાં આવે છે કે એક માણસ હથોડા ટીપવાનો અવાજ
 માલગતો હતો અને તે અવાજમાંથી મગીત શાસ્ત્રની શરૂઆત થઈ.

ઇન્દ્રિયોનો એક જ વખત આશ્રય લેવાથી તમે એને અનુ-
 સરવામાં મહાન ભયમાં આવી પડશો.
 ઇન્દ્રિયોનો આશ્રય. પરંતુ જે માણસ સક્રિય કાર્ય કરતો
 નથી અને કેવળ ઇન્દ્રિયોને જ સંતોષી
 જાય છે તે માણસો મહાન ભયમાં આવી પડે છે મનુષ્યના સુખને
 માટે અને સમાજના રક્ષણ માટે મનને સત્ય અને સૌંદર્યના અધ્ય-
 યનમાં ઉત્તૃપ્ત બનાવવાની ઘણી જ જરૂર છે આ પ્રમાણે પ્રગતિ
 કરવાથી મન શ્રેષ્ઠ વસ્તુથી પણ કાંઈક વધારે શોધવાની તપાસ
 કરવા તત્પર થાય છે અને ઉચ્ચ વિચાર અને ઉમદા આનન્દ મેળ-
 વવા શક્તિમાન થવાથી તે સામાન્ય મમજ શક્તિ પર સ્વામિત્વ
 મેળવે છે. દરેક કળાને મનુષ્ય સ્વભાવના ઉત્સાહમાં માનસિક
 આનન્દ મળે છે જે વસ્તુ ઇન્દ્રિયજન્ય સંતોષમાંથી ઉપજતા વિચાર-

તેને છતાં પાડે છે અને જે વસ્તુ અંતર્ગત રહેલો. ઈશ્વરી સુખનો અનુભવ કમવતા શીખવે છે તે વસ્તુએ આપણાં સ્વભાવની ભવ્યતાની ઉત્કૃષ્ટ બનાવવાની પ્રગતિ કરવી જોઈએ,

ઉચ્ચ મસ્કારી પુરુષને કાંઈ જ બાધન રૂપ નથી મન બહુ જ ધીમે ધીમે સંપૂર્ણતાને પામવા ઇન્દ્રિયાદિક સુખમાં માટે પરિશ્રમ યુક્ત પ્રગતિ કરે છે, કે નષ્ટ થતી કળા. કે જે સંપૂર્ણતા દૂરથી આપી થાય છે, છતાં પણ તેને પ્રાપ્ત કરવાની નિરાશા ઉત્પન્ન થતી નથી આ સંપૂર્ણતા કદી પ્રાપ્ત નહિ થઈ શકે એવું આપણે જાણવા છતાં પણ તેને મેળવનાનો સતત પ્રયત્ન આદરવો જોઈએ સતત પ્રગતિ રૂઢાપક નીવડે છે એ વાત નિર્વિવાદ છે. એક સત્ય બીજા સત્યને શોધે છે અને તેથી આપણો ભગવદ્ મમુદ્ થાય છે. આપણી કળા ઇન્દ્રિયોને ઉત્તેજિત કરે એવી નીચ કોટિની શક્તિઓને અનુરૂપ બને છે, પરંતુ સમજ શક્તિ અને તરંગી કલ્પનાની મદદથી આપણે આપણી કળાને વિવેક સુદ્ધિની સાથે જોડવી જોઈએ આ પ્રમાણે વિચારની પ્રગતિને ઇન્દ્રિયોથી સમજ શક્તિઓ છીએ તરંગી કલ્પના તે વિચારોને સંયુક્ત કરે છે અને સુદ્ધિ તેમને વિભક્ત કરે છે. આપણી કળાને એના કુદરતી અને સત્ય લક્ષણોને દેખી દીધા વગર જો આપણે આપણી કળાને ઇન્દ્રિયાદિક સુખના દુષ્ટ વાતાવરણને વધારે ને વધારે પવિત્ર બનાવીએ તોજ આપણી કળા ભવ્ય બને, પરંતુ જો આપણે એ કળાને ઇન્દ્રિયાદિક સુખમાજ રચનાપયવા દષ્ટએ તો આપણી કળા શ્રેષ્ઠ કળા નજ કહેવાય અને અધોગતિને પામે આટલી વાત તો દરેક કળાકારે બહુજ ધ્યાનપૂર્વક યાદ રાખવી જોઈએ આ સાથે કળાકારે એટલું યાદ રાખવું જોઈએ કે કળાની ઉત્કૃષ્ટતા માટે સદ્ઉપયોગી સમ્ય ચવાથી અને

સમાજની મપૂર્ણતા અને આશય પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા રાખવાથી તેને ધણુ જ પ્રોત્સાહન મળે છે

આપણી કળાનો આશય મૌલ્ય પ્રાપ્ત કરવાનો છે મૌલ્યને શોધવું અને દર્શાવવું એ આપણી ફરજ કળાનો આશય:— છે જે મૌલ્યની શોધ કરવા આપણે સૌંદર્ય અને સંસ્કારી તૈયાર છીએ તે મૌલ્યને જુદી સાથે રસિકતા. ધણેજ સબધ છે તે વિચાર કેવળ મનમાજ વમે છે તે વિચાર કોઈ જોઈ શકતું નથી તેમજ તેને વ્યક્ત કરી શકતો પણ નથી તે વિચાર કળામગ્ના હૃદયમા વસે છે કળાકાર એ વિચાર બીજા માણસોમાં પ્રેરવા સતત પ્રયત્ન કરે છે અને એ વિચારોને બીજાના હૃદયમા ઉતારતા પહેલાં મરણુ પામે છે પરંતુ કળાકાર પોતાના વિચારોથી પ્રેક્ષકોના વિચારોને ઉદ્દૃષ્ટ બનાવે છે અને તેથી મમત્ર જનતા ઉપ દિતકર અસર અને સરકારી રસિકતા પ્રસરી રહે છે

પ્રવચન દસમું.

શિષ્ય કળા.

કળાના સિદ્ધિતા પર મહેં જે અવયોક્ત કર્યા છે તે વિષે હું વિવેચન કરીશ.

તે આ અવયોક્તો ખાસ કરીને ચિત્ર કળાને અનુરૂપ થતાં હોય તો આ કળા શિષ્ય કળા કરતાં શિષ્ય કળા અને વધારે વિશાળ અને શુભવશ્ય ભરેલી છે. ચિત્ર કળા. તેટલા જ માટે શિષ્ય કળાના મુખ્ય મિદ્ધાંતો ચિત્રકળાના સિદ્ધિતામાં સમાઈ જાય છે.

મહારી ઇચ્છા શિષ્ય કળાને વિષે થોડું વિવેચન કરવાની છે. શિષ્યકળાના સિદ્ધિતા અને ચિત્રકળાના મિદ્ધાંતો કદ પદ્ધતિમાં સરખા છે અને કદ પદ્ધતિમાં જુદા પડે છે તે વિષે વિચાર કરવાની મહારી ઇચ્છા છે. શિષ્યીના પરિશ્રમમાં ક્યો મદદાન ઉદ્દેશ રહેલો છે, એનામાં અમુક કાર્ય ઉપજાવવાની શી શક્તિ રહેલી છે અને આ બધો પરિશ્રમ યોગ્ય છે કે અયોગ્ય છે ?—એ મર્વના વિચાર કરવાની મહારી ઇચ્છા છે.

શિષ્ય કળા એ ચિત્ર કળા કરતાં વધારે માદી અને સામ્યતા જાળવનારી કળા છે. શિષ્ય કળા ધણા વિષયોને અનુરૂપ થઈ સુંદર અમર ઉપજાવી શકતી નથી. શિષ્ય કળાનું વિશીષ્ટ લક્ષણ

અને આશય એ જ સમ્યક્માં જ કહેવાય એવું છે. આદ્ય અને લક્ષણ આ જનન ગુણો એક જ પદ્ધતિમાં અને એક જ શૈલીમાં આલેખી રાકાય છે. ચિત્રકળાની સક્રિય વધારે વિપુલ અને વિસાગ હોવાથી તેની પદ્ધતી વિવિધ પ્રકારની છે. ગ્રેમ, સ્કોપ્ચાર્ડ, ફોર્મેન્સ, વેનિસ અને ફોર્મેયિસની શાળાઓ એક જ આશયને જુદાં જુદાં સાધનોથી મેળવે છે; પરંતુ શિષ્ય કળાને એક શૈલીઓમાંથી ચિત્ર કળાની એક જ શૈલીની સાથે સંબંધ હાજર શકે. આ સંબંધ એટલો જયો ગારો હોય છે કે આપણને એમ જ લાગે કે એક જ કળા જુદાં જુદાં સાધનો પર કામ કરી રહી છે. ગત યુગના શિષ્યોએ ચિત્રકળાની જુદી જુદી શૈલી ઉપર પુરતું ધ્યાન ન આપવાથી ધખી બૂઝો કરે છે. તેઓ સારી પેઠે જાણતાં હતા કે તેમને ચિત્રકળાની મહાન શૈલીથી નકલ કરવાની તેમજ તેમની કળા સુધારવા; તેમના વિચારો મહત્ત્વ કરવાની છૂટ આપવામાં આવી હતી. છતાં પણ તેમને ખબર ન હતી કે તેમને અલંકાર યુક્ત શૈલીમાંથી એકજ પદ્ધતિને અનુસરવાની છૂટ ન હતી. ત્યારે તેઓ ગમે તે નુકસાની મુંઢર અસર વિરોધ દર્શાવવાની કળા અને સાધારણ શ્રેષ્ઠતાની નકલ કરવા પ્રયત્ન કરે છે; ત્યારે તેઓ ચોક્કસ રીતે માને છે કે તેઓ પોતાની કળાને નકલથી વિસાગ અને વિપુલ બનાવી રહ્યા છે; પરંતુ વાસ્તવિક રીતે તો તેઓ પોતાની કળાને વિશીષ્ટ લક્ષણોના બાંધ કરી રહ્યા છે; કારણ તેઓ હલકાં નમુનાનું અનુકરણ કરી રહ્યા છે એટલુંજ નહિ પણ કદી મળ્યા ન શકે એવા માર્ગ પોતાનો પ્રયત્ન આધરી રહ્યા છે. આકૃતિ રચનાના અનહદ શિષ્ટાચારમાં શિષ્ય કળાની ભવ્યતા અને ગાંભીર્ય સમાવણાં છે. ચિત્રમાં ઉતારવા લાયક અને મનોહર વિરોધ દર્શાવવાની કળાને શિષ્યકળામાં સ્થાન નથી. આ કળામાં દરેક વસ્તુનું વર્ણન કરવામાં આવે છે. એક જાણુ અને બીજા જાણુમાં જરાએ નફાવત હોતી નથી. જાણક.

અને વૃદ્ધ વળ્લભમાં મરણ નજ હોય. તેમજ જમીન ખેડેલી આકૃતિ ઉભી રહેલી આકૃતિના જેવી નજ હોય.

દરેક કાળની શ્રેષ્ઠતા પોતાનો આશય પરિપૂર્ણ કરવામાં જ સમાપ્તી છે; કુદરતની યોદી નકલ કર-
'શિષ્ય કળાનું' કર્તવ્ય. વાથી અથવા મનોહર વિરોધ દર્શાવવાની મહત્વાકાંક્ષાથી જો શિષ્ય કળાથી ઉત્પન્ન થતા ભવ્ય વિચારો નષ્ટ થતા હોય તો અમે કહેવાને દૃષ્ટતા કરીએ. ખીએ કે હમારે એ નવી રીતો જગએ જોઈતી નથી. જો આ કળાનો ઉચ્ચમાં ઉચ્ચ આશય છેતરવાનો હોય તો ચાલો આપણે આવવાએને વધારે પડતા રંગીએ કે જેથી આપણો આશય પરિ-
પૂર્ણ થાય; પરંતુ આપું જગત રંગની વિરૂદ્ધ હોવાથી એ પદ્ધતિ જરૂર વિખડપ થઈ પડે એ તો સ્વાભાવિક છે. જો શિષ્યનું કર્તવ્ય અસાનીને આનન્દ આપવામાં સમાપ્ત હોય, ઇન્દ્રિયોને મનરંજક કરવાનું હોય તો “ વિનમ્ર ઓફ મીડીસી ” રંગને લીધે ધણુંજ મુઘરી રહે; પરંતુ શિષ્યનું કર્તવ્ય ઉન્નત પ્રદારના આનન્દ આપવાનું છે કે જે આનન્દ મંપૂર્ણ સૌંદર્યના અધ્યયનમાંથી ઉદ્ભવે છે, આ આનન્દને મત્સરઃ બુદ્ધિગમ્ય આનન્દ કહેવામાં આવે છે અને તે ઇન્દ્રિયગમ્ય આનન્દનો મચોટ વિરોધ કહે છે. પોતાની કળાની મર્વોત્તમ શ્રેષ્ઠતાને નષ્ટ કર્યા વગર શિષ્યને જમે તે પ્રકારની છેતરપટી કરવાની છુટ છે. આ શરને શિષ્યને કષ્ટ કરવાની ફરજ પડશે કે શિષ્યકળાની હદ ધણા લાખા વખતથી નિર્ણીત થઈ છે અને પુરાતન મમયના શિષ્યોના ટ્રેફ કાર્યોને ઓળંગી જવાની આસા રાખવી એ નિષ્ફળ નીવડશે.

નકલ કરવાની કળા એ કળાનું માધન છે પણ આશય નથી. જેવી રીતે પોતાના વિચારો

'શિષ્યનું' આલેખન. ભાષા મારફત પ્રેક્ષકોના મનમાં ટસાવી

સકાય છે તેવીજ રીતે સિલ્પી નમ્ય કગાની કગાને દર્શાવી સકે
 કે નવિતા અને વાક્યાતુર્ય દ્વેક પ્રકાશની મહાત્મા ઉપયોગ કરે
 કે પરતુ આવી મહા કરજીઆત નથી અને સિધ્ધાચાર રૂપેજ
 હાય કે સિલ્પી અમુક વસ્તુનુજ આપેખન કરે છે પરતુ તેનો
 આશય ધરોજી ઉચ્ચ હોય છે એકજ દષ્ટિ નિક્ષેપથી આપણને
 કલ્પ્ય એમ લાગે કે આ સપૂર્ણ આકારને આપણે લાગણી અને
 લાગણો દર્શાવવા માટે વધારે ઉચ્ચ દરજ્જે લઈ જઈએ અને વધારે
 ઉચ્ચ આશય દર્શાવી શકીએ તો ત્રિક પરતુ આપણે અનુભવથી
 સચોટ રીતે કહી શકીએ કે આકારનુ સૌંદર્ય બીજા મેષ્ટ પણ ગુણ
 વગર માનનીય અને પ્રશસનીય બની શકે કે માધ્યમ એન્જેનેરીની
 ચિનમ્ગામા તેમજ ભુની દબ્બા આવનામા આપણે આકારની શ્રેષ્ઠતા
 મહાન દરજ્જે પહોંચેલી હોય છે, તે જોઈ શકીએ છીએ. છતાં
 પણ એમા વિશીષ્ટ લક્ષણે કે મનના હાવભાવ આતેખાવના

સમજ પડતી નથી. તેઓ કહ જાતની અને કયા દરજ્જાની શ્રેષ્ઠતા પ્રાપ્ત કરવા આશા મળે છે આ અધકારથી અજાનની દશા દરેક વ્યક્તિને કંટાળો અને તિરસ્કાર ઉપજાવે ઈ એ વાત નિર્વિવાદ છે, પરંતુ મપૂર્ણ કાગળ રાખવાથી અને સચોટ ધ્યાન આપવાથી વગર શીખવે કે વગર જીએ ઇચ્છિત વસ્તુનું જ્ઞાન એની મેળે પ્રાપ્ત થાય છે બીજી કાગળી મરખામણીમા શિષ્યકળા વધારે સક્રિય છે પરંતુ આ કાગળ પશુ વિવિધ પ્રકારની અને મુશ્કેલી ભરેલી છે ચોકમાઈ એ શિષ્યકળાનું વિશીષ્ટ લક્ષણ છે એપોનો, વિનંગ, લાકુન અને માધકન એન્જોયોનું મોઝીમની આકૃતિઓ માધક ન્યારે ચોકમ અને મપૂર્ણ આકૃતિમા અનકારીક મૌદ્ય, પાત્રોની ભવ્યતા અને આખેડુન મનના હાવભાવ ઉમેરવામા આવે તો આ કળાએ પોતાનો આશય મિલ્લ કયો એમ કહેવાય.

મૌદ્ય શુ છે, તે કેવી રીતે ક પી શકાય છે તેમજ કેવી

રીતે પ્રાપ્ત કરી શકાય છે એ પ્રશ્નો

આકૃતિ રચનાની ધણાજ ગહન છે ગલરાવી નાખે એવી

ચોકકસાઈ એજ તપામ કયા વગર એની અસર તરતજ

સૌંદર્યનો પાયો. માલમ પડે છે હું તો એટલુજ જણા-

વીશ કે આકૃતિ રચનાની ચોકસાઈ એજ

એનો કુદરતી પાયો છે નૌંદ્ય અને અચોકસાઈપણાને ફેટલીવાર

ભેગા કરવામા આવે છે જતા પશુ સૌંદ્ય તેમાથી ઉદ્ભવતું નથી.

હવે આપણે આપણા વિષય પર આવીએ. એવું કહેવામા

આવે છે કે એપોયોનું સૌંદ્ય અચોકસાઈ-

એપોલોનાં સૌંદર્યનો પણા પગ ધણો આધાર રાખે છે શરીર

આધાર. શાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ એનું માથુ બે ખભા

વચ્ચે મુકવામા આવ્યું નથી અને આકૃ-

તિનો નીચલો ભાગ પ્રમાણમા વધારે લાંબો છે

કારેજીએ અને પરમીજીએનો આ અભિપ્રાયને ટેકા આપે છે. પરંતુ મહેજ વિચાર કરવાથી આપણી ખાતરી થશે કે તેમના કાર્યોમાં અચોક્કસાઈપણું, સૌંદર્ય ઉપજાવતું નથી, એટલુંજ નહિ પણ તેને નષ્ટ કરે છે. મુતેલા બાળક મહિત અને દેવદૂતના સુંદર અમૂલ્ય સહિત મેડાનાના ચિત્રોમાં જો પરમીજીએનો એ કુમારીકાનું મળું, આગળીઓ અને આખી આકૃતિ લાખી અને ચોક્કસાઈ વગરની ચિત્રવાને બદલે પ્રમાણુઅર ચિતરી હોત તો તેની શ્રેષ્ઠતા જગીએ નષ્ટ પામત નહિ.

આ ટીકાઓમાંની પહેલી ટીકાના વિરોધમાં હું આપણા જાન-મહિરના મહાન પ્રબળ શિષ્યોના પ્રમાણુબૂત અભિપ્રાય રજુ કર છું. આ શિષ્યોએ તે આકૃતિની નકલ કરી અને ત્યાર પછી તેનું માપ લઈને પરીક્ષા કર્યા પછી જણાવ્યું કે એ આકૃતિ સંબંધે બધીજ ટીકા અસત્ય છે. હેલ્લી ટીકાના સંબંધમાં એટલું તો યાદ ગમવું જોઈએ કે એપોલોએ ચિત્રમાં ચોતાની અપમતા અને અપની શક્તિ દેખાડવામાં શુંચાલ્યો છે. તેથીજ એના લક્ષણોને અનુરૂપ તેને પ્રમાણુસર ચિતરવામાં આવ્યો છે. જો હરકુલમને અપૂર્વ સ્નાયુ બળવાળો અને ભરાવદાર સ્નાયુયુક્ત ચિતરીએ અને જો તે આકૃતિને આપણે ચોક્કસાઈ વગરની ગણીએ તોજ એપોલોની આકૃતિને ચોક્કસાઈ વગરની ગણી શકાય.

મૌર્ય શોધવાની અને દર્શાવવાની કગા ઘણીજ મુશ્કેલ છે. વિદ્યુતિમાથી ઉદ્ભવતો મૌર્યશિલ્પી સક્ષમ સૌંદર્ય દર્શાવવાની ખરેખર સુવાન કગાધારમાં જો રહે છે. મુશ્કેલી. અને હવામાં રહેલી શત્રુ, તરંગી અને કમ્પિત વસ્તુ રેખાવવાના પ્રયામમાં કગાની વિશીષ્ટ વસ્તુ અને આકૃતિ ગચ્છાની ચોક્કસાઈ તરફ બેખરબદ દેખાડે છે.

હું એપોલોની આકૃતિનું એક લક્ષણનું અવલોકન કર્યો વગર
 એ વિષય પડતો મુકવા ઇચ્છતો નથી.
 એપોલોની આકૃતિનું પીથોન તરફ એપોલો પોતાનું બાણ
 લક્ષણ. ફેંકતો હોય એમ આલેખવામાં આવ્યો
 છે. તેનું માથું જમણા ખભા તરફ ઢળતું
 હોવાથી તે જરા ધ્યાનસ્ત હોય એમ લાગે છે. એપોલોની ધ્યાનસ્ત
 સ્થિતિ અને ડીસ્કોબોલસની ધ્યાનસ્ત ગિચ્છિતિ વચ્ચેનો ફેરફાર રજુ
 કરવા ઇચ્છુ છું. ડીસ્કોબોલસ પોતાના પિંચ કે ચકતીની અમર
 જોતો એપોલોનોજ આશય પ્રાપ્ત કરવા શકાયદો હોય એમ લાગે
 છે. એકનું સૌંદર્યયુક્ત એપરવાઇ બરેલું પણ જીવન્ત વાતાવરણ
 અને ખીખની બહુજ માધારણ આતુરતા નેમનાં સુંદર લક્ષણો
 જણવા માટે પુરાતન સમયના શિસ્પીઓને સુંદર લખલા મળે છે.
 તેઓ જાને કુદરતને અનુરૂપ છે તેમજ પ્રશંભની પણ છે.

જ્યારે આપણે શિસ્પકળાના વિવેચનામાં ઉતરીએ છીએ ત્યારે
 મૌર્દ્ધ્ય, લક્ષણ અને મનના હાવભાવ વગેરે
 શિસ્પકળામાં 'સૌંદર્ય, શબ્દો બહુજ અગ્રપટ રીતે અને ન
 લક્ષણ અને મનના સમજ શકાય એવા રીતે વાપરીએ છીએ.
 હાવભાવ' વિગેરે આવું અનિશ્ચિતપાત્વ કળાની અનિશ્ચિત
 શબ્દોનું સ્પષ્ટીકરણ. અમરમાથી ઉદભવે છે એમ કદાચ
 આપણે શંકા લાવી શકીએ. શિસ્પકળામાં
 બહારની રૂપરેખા કરતા તેના આકારમાં અને અભિનયમાં આ ગુણો
 દર્શાવેલા હોય છે અને તેટલાજ માટે આ ગુણો ઘણીજ સામાન્ય
 પદ્ધતિમાં દર્શાવેલા હોય છે.

લાકુન અને તેના જાને પુત્રોની મુખાકૃતિના હાવભાવ જુની
 દખના કોઇ પણ બાવલાના હાવભાવ કરતા વધારે હોવા છતાં પણ

સુખાકૃતિ પણ દુઃખની નાગણા ડાહ્ય રહતી હોય છે આ પ્રકારનો મનોવિકાર બહારની ડપરેખા રના શરીરના મ કેસાવાથી અને અમળાવાથી વધાર દર્શાવેલા હોય છે.

એમ કહેવામાં આવે છે કે જો આ ચિત્રમાં પિતાનું ચિત્ર પોતાના બાલકોના દુઃખ કરતા પોતાનાજ દુઃખમાં વધારે ગમયતું હોત તો પ્રેક્ષકોનો આનંદ વધારે ઉત્તેજિત થાત આ અભિપ્રાય એમ પ્રમાણભૂત કરાકારનો કે જના પણ મને શક્ય છે કે આવી સમકારી મનોવિકાર કળાના હો મા આનેથી સકાય કે નહિ. તેમ છતાં પણ જો કળાખર એ પ્રકારનું ચિત્ર ચિતરવા પ્રયત્ન આપે તો તે મનોવિકારના આનેખનન નિમાન્ય બનાવશે એટલજ નહિ પણ પ્રેક્ષકોને સમજ સુદ્ધાત પણ પડશે નહિ.

કરના માટે આ દષ્ટાંત રજુ કરવામાં આવ્યું નથી, પરંતુ પુરાતન મમયની શિષ્યકળામાં કેવા પ્રગર્ભા ઉણુપો દુર્લક્ષ્યોને લક્ષ્યોને ઉપજતી હતી તેનું અનુમાન કરી શકાય નથી આ દષ્ટાંત રજુ કરવામાં આવ્યું છે

જો માણસો એમ વિચાર કરે છે કે શિષ્યકળા આપણા ધારણા કરના વિરોધ હાવભાવ દર્શાવી શકે છે તો તેઓ પૂછી શકે કે પેટ ઉપરના ભાગના આવલામાં અને પથર પરના કોતરકામમાં તેમના લાગણો એકજ દષ્ટિનિરૂપથી શોધી શકાતા હશે ! હું તો એમ ધાડ છું કે ન્તે માણસ જેવું દેખાય છે તેનાથી વધારે જોવાનો નિશ્ચય કરે અને આકૃતિ મૌદર્ય કરતાં મનના ચિહ્નોથી વધારે ઓળખી નહાય છે, એવું બરાબર મમજી મારિકે પરીક્ષા કરે તો આવતાના લક્ષણો જોઈ શકાય એવોનોમાર્ગ નથી વિચાર લો, એકસમાથી થરમમ અને દ્રાક્ષલતાના પાદડા વા અને મીલીએગરમાથી બહુ માયુ યો તો તમને માયમ પડશે તેમના લક્ષણો વચ્ચે ઝંઝા તકારત નથી જુનોમિનેગવા અંત ક્યોરાના આવલામાં કળાગરનો આગમ મપૂર્ણ મૌદર્ય આવેખવા મિત્રાય બીજો કોષ પણ આશય નથી નેનડી જોનોઆએ એક આવતુ તૈયાર કર્યું કે જેમાં એક યુવાન પુત્રીને આર્થાગિન આપતો હતો, અને યુવાનના પગ પામ એક મદ માણસ જેડો હતા આ આવતુ તૈયાર કર્યા પછી તરો પોનાના મિત્રોને બોલાવ્યા અને તમને પૂછ્યું કે આ આવવાનું નામ શું આવતુ ? પછી તેઓએ તે આવવાનું નામ “રેપ ઓફ ધી મેરીન્મ” આપ્યું. આ પ્રખ્યાત આવતું ક્યોરેન્મના એક જુના મહેન આગળ છે. જુની દમની શિષ્યકળાની માફક આ આકૃતિ-ઓના મનના હાવભાવ છે તે જના પણ ભવિષ્ય દીગકારો મનના હાવભાવને મનમ દષ્ટિથી જુએ તો તેમાં નવાઈ પામવા જેવું નથી.

ચિત્રકળા અને શિલ્પકળા એકજ સિદ્ધાંતો પર રચાયેલી છે. જતાં પણ વિસ્તારપૂર્વક વિચાર કરીએ ચિત્રકળા અને શિલ્પ- તેો તેમના અંતર્ગત કાયદાઓને કશોજ કળાની રચના અને સંબંધ નથી. આ બંને કળા પોતાની અંતર્ગત કાયદા. શક્તિ જુદાં જુદાં સાધનો પર અજમાવે છે માટે તેમની પદ્ધતિમાં પણ તેજ પ્રમાણે ફેરફાર હોય છે. જે શ્રેષ્ઠતા ચિત્રકાર બહુજ સહેલાઈથી પ્રાપ્ત કરી શકે તે શ્રેષ્ઠતા શિલ્પી પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી.

આધુનિક સમયના શિલ્પીઓએ કેટલાક અસર વગરના અને આધુનિક સમયના નીચે મુજબ છે. હવામાં ઉડતા લાગે શિલ્પીઓના નિર્ણય એવા દેખાવ આપવા માટે તેઓ જુગડાં મુધારા. લતાને આકૃતિમાંથી છટાં પાડે છે. તેઓ એક બાસ-રેલીવોસમાં જુદી જુદી જાતનાં બનાવે છે. તેઓ સપાટી પર ધનાકૃતિ દોરવાની વિધાની અસર આલેખવાનો પ્રયત્ન આદરે છે. આ બધી પદ્ધતિમાં તેઓ આકૃતિઓને આધુનિક પોપાક પહેરાવવાથી ઉપજતી ખરાબ અસરને ઉત્તેજન આપે છે.

આધુનિક શિલ્પીઓમાં બર્નિનીને પ્રથમ વર્ગમાં મૂકી શકાય. માટે એની કેટલીક ખરાબ અસર બીજામાં શિલ્પી બર્નિનાં કારણે. પ્રસરતી અટકે એ તપાસવાની વિવેચકની.

સૌંદર્ય પ્રાપ્ત કરવા એ શરૂઆતમાં સદાજ નીવડયે હતો તે સૌંદર્યના અંધાનને અનુસરવાતે. બદલે તેનું મન નવિનતાની શોધમાં પ્રેરાયું અને કળાના ક્ષેત્રની ખંડાર હોય એવી વસ્તુ પ્રાપ્ત કરવા તેણે પ્રયત્ન આદરવા માંડ્યો.

આપણા જ્ઞાનમંદિરમાં બખર્નીનું નેપચ્યુનના માથાના ચિત્ર સિવાયનું બીજું કોઈ પણ કાર્ય નથી. પવનની અમર આસેખવાના પ્રયત્નથી ઉદ્ભવતું તોફાન દેખાડવાનું આ સૌથી શ્રેષ્ઠ દષ્ટાંત છે. વાળના ગુચ્છા ચારે દિશાએ એટલા જોરથી ઉડતા હતા કે ઉપર-ચોટીનું અવલોકન કરનાર માણસને પુરતા વાળનો અને મુખાકૃતિ વચ્ચેનો ફેર સુદ્ધાંત માલમ ન પડતો; કારણ કે ઉડતા વાળ અને મુખાકૃતિનો રંગ એકજ હતો.

લુગડાં લતાના ફડફડાટને લીધે આ પ્રસંગે બેશુભ વાળનાં ગુચ્છનાં વળી જાય છે, અને તેથીજ આપણી આંખ આકૃતિના મુખ્ય ભાગોમાં ગુચ્છવાઈ જવાથી આપણને સ્પષ્ટ રીતે દેખાતું નથી.

જનને કળામાં એક એવો સામાન્ય નિયમ છે કે આકૃતિનો આકાર અને અભિનય પ્રથમ દષ્ટિ નિક્ષે-

ખાંને કળામાં એક પચીજ સ્પષ્ટ રીતે દેખાવો જોઈએ. ચિત્રકામ

સામાન્ય નિયમ. રંગની મદદથી ભૂમિકામાં કેટલાક ભાગોને

ગુમ કરી દધને અથવા તો અંધકારમાં

નાખી દધને આ પદ્ધતિને ધણીજ મહેલાઈથી પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

આકૃતિ અને લુગડાં લતાને એક બીજા સાથે જોડ્યા મિલાય શિદ્ધીને

આ ગુચ્છવાડો દૂર કરવાનો બીજો રસ્તો નથી.

એપોલોનાં લુગડાંલતાં આકૃતિથી જુદાં પાડવામાં આવ્યાં છે.

જતાં દાક્ષના પ્રશ્નની આડે તેઓ આવતાં નથી. કારણ કે તે સંજ્ઞે-

ગોને લીધેજ જુદાં પાડવામાં આવ્યાં છે. આકારની નિયમિતતા અને

માદાધને લીધે આપણને આખી આકૃતિ બહુજ સ્પષ્ટ રીતે દેખાય છે.

આપણે ધણીવાર જોઈએ છીએ કે માવવાના માથે બેમણી, આડું થડ અથવા તો એક પ્રાણી જોડેલા હાથ છે. વાસ્તવિક રીતે તો એપેનોની આકૃતિમાં તુગડાનતા આજ ભાગ લઈને છે.

આ જોડાણનો ખાસ ઉપયોગ માવવાને અકસ્માતમાંથી બચાવવાનો છે અને ધણીનો અભિપ્રાય એવો છે કે એપેનોના હાથમાંથી જ ઝમ્મો નીચે પડે છે તે ઝમ્મો આજ આશય પૂરો પાડે છે વળી આ ઝમ્મો નાન હાથમાંથી ઉપજતી નિરમતા અને શુભતાની અમરને દૂર કરે છે આ નાન હાથ લામો કરવાથી અને તેથી હાથને આખા શરીરની વચ્ચે કાપીને પડી જવાથી જે પ્રતિકુળ અમર ઉદભવે છે તે અમરને આ ઝમ્મો દૂર કરે છે

અને લાગે છે કે સેન્ટ જોન યેરનના દેવળના ધર્મ સંસ્થાપકો ચિત્રગરોની અવિવેખી પદ્ધતિનું અનુકરણ લુગડાંલસાંની ગોઠવણ. કગવાથી નિન્દાપાત્ર થયા છે આ આકૃતિઓના લુગડાલસાંની ગોઠવણ પૂર્વજ સમ્યક્તા અર્થે છે પરંતુ એટલું તો કહીને કગવું જ પડે કે આવી ગોઠવણ બહુજ કુશળતા અને બુદ્ધિથી કરવામાં આવી છે, છતાં પણ પત્યરતુ વળન અને મજબૂતપણું જરાએ ઓછું થયું નથી.

આ આકૃતિઓ કાર્નોમરટીની શૈલીને અનુરૂપ છે આથી આપણે કંટાળી શકીએ કે જે તેણે શિલ્પકળા તરફ પોતાનો અભ્યાસ રાડ કર્યો હોત તો તેણે તે પ્રમાણે કાર્ય કર્યું હોત કાર્નોમરટીની પદ્ધતિ યાદ આવ્યા સિવાય કોઈપણ માધ્યમ તે આકૃતિ તરફ જોઈ શકતું નહિ. જે અતિશય લુગડાલસાં ગોઠવવાના કૃત્રિમ પદ્ધતિ કાર્નોમરટીના કાચોમાં હતી તેજ પદ્ધતિ આકૃતિઓમાં જણાઈ આવતી. જે ડમ્કોનો લીમોસ અને મેનોટે અને બીજા શિલ્પીઓએ તત્વસાનીના જુની દળના ખાવવામાં જે માદો પોરાક આપણે જોઈએ છીએ તે પોપાકનું તેમણે અનુકરણ કર્યું હોત તો

તેમની આકૃતિમાં સત્ય લબ્યતા આવત, અને ધર્મ સચ્ચાપમેના લક્ષણોને અનુરૂપ તે આકૃતિઓ જનત એમ હું ચોકમ માનું છું.

માવલાઓને કયા પ્રકારનો પોપાક પહેગવવો એ હવે મેં તું નહીં કરવાનું રહે છે આ પ્રશ્નનો ઉત્તર

આવલાઓનાં પોપા- આપવો એ એક લાખા પ્રવચનમાં ઉત
કનો પ્રકાર. રવા જેવું છે પણ અત્યારે તો હું
એટલું જ કહીશ કે જે શિષ્ટીએ માયા

કળાકાર થતું હોય અને પોતાની શક્તિનો મદુપયોગ કરવો હોય તો તેણે તો આધુનિક પોપાક ખાવલાઓને પહેરાવવાનો વિચાર મુજાત રાખવો જોઈએ નહિ

ભવિષ્યની પ્રજાને આધુનિક પોપાકનો ખ્યાલ આપવાની ઇચ્છા હોય તો અદ્યક નાણું ખરચવું પડશે પથરમાં કાતરકામ કેતું એ ગભીર કાર્ય છે ભવિષ્યની પ્રજાને વધારેમાં વધારે એવાર્થ વર્ધાં મુધી રમ પડે એવા માધનો યોજવાની મહેનત શિષ્ટીએ નજરે લેવી જોઈએ

તેને આગલા યુગોના પોપાકની ફેશનના અધ્યયનમાથી પુષ્કળ આનન્દ મળવાથી તે ઇન્દ્રે કે ભવિષ્યની પ્રજાને પણ જીવી દળના પોપાકમાં એટલોજ આનન્દ સંતોષવો હશે, પણ મદને તો એન સાગે છે કે આ મહાન કળાને નીચ અને હલકા આશયોમાં ન યોજતા નીચી ફેશનની શૈલીના ચિત્રોથી આપણે સંતોષ માનવો જોઈએ

આપણા શહેરમાં ઘોડેસ્વારીમાં કુશળતા દેખાડનારા આવના આધુનિક પોપાકમાં છે. મહાગી ખાત્રી છે કે ભવિષ્યના કળાકારો આ આવલાનું અનુકરણ નહિજ કરે. એટલી તો વાત ચોક્કમજ છે - આધુનિક પોપાક, શિષ્ટ કળાની લબ્યતા અને ગૌરવને વગર એ મુક્ત નથી શિષ્ટ કળાએ નિયમને અનુસરનાર પ્રતાપી અને

ભવ્ય છે અને એની ભવ્યતાને ન છાજે એવા પરિચિત નકુનાને ધિક્કારે છે. સિદ્ધ કળા ડોળ અને દંભનો કદો શત્રુ છે. તેટલાજ માટે એક આકૃતિનો બીજી આકૃતિ સાથે વિરોધ દર્શાવવાની પદ્ધતિ અથવા એકજ આકૃતિના ગાત્રો અને લુગડાં લતાંની ગડીઓ આપે-ખવાની કળા બહુજ વિવેકશુદ્ધિથી યોજવી જોઈએ. ટુંકામાં તરંગી, સ્વ-જંદી અને ઝગઝગાટવાળા આખેહુબ ચિત્રોના આલેખનને અને આ કળાની ભવ્યતા અને ગૌરવ યુક્ત વિશીષ્ટ લક્ષણોને કળાજ સંબંધ નથી.

ન્યા આકૃતિની ઉપરખાની મામ્યતા છે, ન્યા એક બીજા ભાગોને મચોટ મબંધ છે ત્યાજ એક એક અને નિયમિત અને નિયમિત રસિકતા વસે છે. આ રસિકતા ક્યાં રહી સિદ્ધાત જીંદગીમાં એકજ કળામાં બ્યાપી શકે ? ગ્લો છે. આ સામાન્ય ભૂમિકા પર આપણે નિરૂપણો કહેવાની દૃષ્ટતા કરી શકીએ કે જે સિંધી એકજ જાતના એકજ સરખાં અને સાદાં માધનો પગ પોતે સતત પરિશ્રમ કરે છે, તે સિંધી પોતાની કળાની હદ નક્કી કરે છે અને આકૃતિની રૂપરેખામાં પ્રમાણમરુ માતાજ કેવી રીતે આલેખવી તેટલુંજ શીએ છે.

પ્રવચન અગીઆરમું.

વિષય પસંદ કરવાની પદ્ધતિ.

ઘરેકે કળાકારની મહત્વાકાંક્ષા મહાન પ્રતિભાશાળી પુરુષ યવાની હોય છે ત્યાં સુધી કળાકારના નામ પ્રતિભાશાળી પુરુષ સાથે 'આ અભિમાન ઉપજાવે એવું' કહેણું ? વિશેષણ હોય છે ત્યાં સુધી તેને બેદર-કારી હોય, દોષયુક્ત કહો કે શિથિલ કહો પણ તે બધું ધૈર્યથી સહન કરે છે.

ધણા માણસો એમ માને છે કે પ્રતિભા એટલેજ દોષનો અભાવ, પરંતુ કેટલાક એમ પણ માને છે કે પ્રતિભાને લીધે દોષને જતા કરવામાં આવે છે એટલુજ નહિ પણ દોષયુક્ત માણસ તેજ ખરો પ્રતિભાશાળી પુરુષ છે.

એટલી તો સત્ય વાત છે કે દોષયુક્ત કાર્યમાં પણ પ્રતિભા જોવામાં આવે છે. કેટલીકવાર એવું એ ચોક્કસ રીતે બને છે કે અમુક કાર્ય દોષ વગરનું હોય પણ તેમાં પ્રતિભાનો છાંટોએ જોવામાં આવતો નથી. આથી આપણે કુદરતી રીતે ચિત્રકારની કળાના કામના ગુણોની પરીક્ષા કરવામાં આવે છે.

આ પ્રવચનની પહેલાના પ્રવચનમાં મહે જણાવ્યું હતું કે મૌદર્ય અને ભવ્યતાનું મૂળ કુદરતના સત્ય પ્રતિભાનો સ- કાયોનું વિશાળ અને વિવેચકબુદ્ધિથી માવેશ પ્રાપ્ત કરેલા જ્ઞાનમાં સમાયેલું છે. જ્યારે આપણે ચિત્રકારોને ઉદ્દેશીને બોલીએ

ત્યારે આપણે તેમની કાગળની યાન્ત્રિક પદ્ધતિના નિયમેા ધ્યાન નાખવા જોઈએ. જ્ઞાનમા, ંસિન્તામા કે લન્ધ વિચારેમા ચિત્રમા ની પ્રતિભા સમાયની નથી બીજીની કાગળી લુદી પડની હોય એવી પોતાનીજ કાગળે યોગ્ય પ્રતિભા દેાય છે આ શક્તિ કેગવણીમાથી ઉત્ભવે છે, અને તેથી કાગળર લન્ધ વિષય પોતાના મનમા નક્કી રે છે ચિત્રકારની આ શક્તિ કવિની માફક ઉન્ધ દેશ્ટિના અધ્યાપકની માફક અથવા તો પ્રાધપણ કાગળા વિવેચકની માફક દેાય છે ગમે નેટલા લન્ધ વિચારે ચિત્રકારના મનમા દેાય પરંતુ જે ચિત્રમા પોતેજ જે જાણે છે તેનોજ મયોજ ધ્યાન આપનો દેાય અને પોતાના વિચારેનુ નદુષ આનેખન નરતો દાય નોજ તે ખરે ચિત્રકાર ન વાય. જે મ્હાજ વિચારે હુ બરાબર દેશ્ટી શકેતો હોઉ તા હુ આ પ્રકારની પ્રેરતાને યાન્ત્રિક કાર્યની પ્રતિબાનુ નામ આપી લુદી પાડવા છડ્છુ છુ તમાગી જેન્મીનમા વિચાર દર્શાવવાની શક્તિ કેટની છે અને તે વિચારે સમગ્ર રીને કેવી રીને દેશ્ટવી શકાય છે તેમાજ આ પ્રતિભા સમાયની છે આથી આખા કાર્યની મામાન્ય અમર અને શક્તિ મનમા દેસી જાય છે, અને તેથી આપણે નાની નાની

જ્યારે નાની વસ્તુના તક્ષવન આપણે જોઈ શકતા નથી અને
જ્યારે તેની અમર મન ઉપર ઘણીજ
ઝીણી અને વિશીષ્ટ ઓછી થાય છે ત્યારે મહાન વિષયોનો
વસ્તુનું નિરીક્ષણ. વિશીષ્ટ અને મુદ્દર તક્ષવત આપણા
મન પર સચોટ અમર ફેરે છે. નાની
અને વિશિષ્ટ વસ્તુઓ ભેગી થવાથી આ પ્રમાણે બને છે એમ
કેટલાક માણસોનું માનવું છે મહે ઘણીવાર વધીયોતે પોતાના
કેમમા મુદ્દાની વાતોમા ધ્યાન આપતા સાલજ્યા છે

અમુક વસ્તુનું મલિન્તર વર્ણન કે જે મૂખ્ય વિશીષ્ટતા દર્શાવી
શકેતું નથી તે વર્ણન નકામું છે એટલુંજ નહિ પણ તે મહાન મન-
ભગાટ અને તોફાન મનવારી મુકે છે કારણ કે આપણુ લક્ષ
મૂખ્ય વાતથી તદ્દન દૂર ગૂંટે છે પરિચિત વસ્તુઓની જે અસર
આપણા મન પર થાય છે તે અસર મામાન્ય અમર કરતા વિશેષ
હોતી નથી ચિત્રકળામા આ અમર દર્શાવવી એટલે મનુષ્યના
મનને કુદરતી અને અનુકુળ લાગે તેનું દર્શાવવા બતાવ્યર છે

વસ્તુઓના નાના અને ઝીણા લાગો પર કેટલું લક્ષ આપવું
તેના નિયમો કહેવા કુ ઇચ્છતો નથી નિયમો નકમી કરવા એ તો
ઘણુંજ કડંણુ કામ છે આપણી ખાતરી છે કે ને આખા વિષયની
મમત્ર અસર દર્શાવે છે અને આજ પ્રકારની અમર, વિષયનું મત્ર
અને સચોટ લક્ષણ દર્શાવે છે જ્યાં આ પ્રકારની પદ્ધતિ હોય છે
ત્યાજ આપણે મહાન ગુરુના હાથનો પ્રભાવ અનુભવીએ ડીએ
જ્યારે કુશળ કેળાકાર વિષયની મામાન્ય અસર આવેએ છે ત્યારે ને
વિષય ખરેખર આપણને આમેલુજ અને છત્વત લાગે છે

આ અરનોકનના નિરાકરણને માટે ઘણાએ પ્રયત્નો ઉપગ્રિયત
યઈ શકે એમ છે માટે આ પ્રસંગે તો

મીઠુનાં પુતળાં

કુ એની ચર્ચામા ઉતરવા ઇચ્છતો નથી.

હવે હું મીણના પુતળાં સંબંધી વિવેચન કરીશ. મીણનાં પુતળાંની અમરની માળીની ઐટલી તો ચોકમ છે કે જે આનંદ આપણે નકલ કરવામાંથી મેળવીએ છીએ તે આનંદ સુવિસ્તર વાસ્તવિકતાના આક્ષેપનથી વધારે મળતો નથી; પણ આપણા આશયો અયોગ્ય માધનોથી પ્રાપ્ત થતા જાણી આપણે ઉલટા આનંદ પામીએ છીએ.

આરામ કે વિશ્રાન્તિ દર્શાવવા મીણને ઉપસેલું દેખાડવું અથવા તો માંમની કેમગતા દર્શાવવા મીણની કુમામ દેખાડવી એ પદ્ધતિ જંગવી અને કૃત્રિમ લાગે છે, અને તેથી જરાએ આપણને આશ્ચર્ય કે નવાઇ ઉપજતી નથી; પરંતુ કળામાં વિજય અને પારિતોષીક પ્રાપ્ત કરવાં હોય અને એક પ્રકારનો અજબ જાદુ ઉત્પન્ન કરવો હોય તો કળાકારે આદી બ્રૂમિકા પર આકૃતિનું એકબીજા સાથેનું અંતઃ દર્શાવનું જોઈએ. સુકુમેરતા ધનાકૃતિથી દર્શાવવી જોઈએ અને અમુક પ્રકારનો ગંગ એજ રંગ વગરના બીજા સાધનોથી

આપણે કળાનું વિશીષ્ટ લક્ષણ પ્રાપ્ત કરી શકીએ છીએ અને દ્રુતી અને ઊંઘોગી પદ્ધતિથી આપણે નમ્ન કરતા શીખીએ છીએ ઉંઘોગી પદ્ધતિ એ રીતગિવાજોથી પ્રતિપાદન યથેની યાન્ત્રિક પદ્ધતિ છે એમ મહેવા હુ નથી માગતો પરંતુ ઉંઘોગી પદ્ધતિ, એ એક વિશાળ ડે કે જે મપૂર્ણ જ્ઞાન યુક્ત આશયો અને માધનોથી ભરપૂર છે મનને સૌથી દુકા, સરગ અને સચોટ માર્ગ દર્શાવે છે

જે આપણે નમુનેદાર ચિત્રમયોની પદ્ધતિ વિવેચન દિષ્ટિએ તપાસીએ તો આપણને આશ્ચર્ય પડ્યા કે

ચિત્રકારોના યશનો તેમનો યશ તેમના કાર્યોની મપૂર્ણતા ઉદ્ભવ માથી ઉદ્ભવતો નથી અથવા અમક વિષય તરફ મવિસ્તર લક્ષ આપવામાથી

ઉદ્ભવતો નથી, પરંતુ વિષયની વિશાળ મમજ શક્તિ અને અનુલોકનમાથી ઉદ્ભવે છે આ કળાનો જુસ્સો ચોખ્ખા હાવલાવ દર્શાવવાને લીધે વિશીષ્ટ અસર ઉપજાવે છે

આપણી કળામા રેશયન અને ટાઇનીઅનના નામો ઉચ્ચ પડે છે એમ ચિત્રના આનેખનમા નિશ્ચાત

ચિત્રકાર રેશાયલની છે બીજો ચિત્રકળામા નિશ્ચાત છે હાસ્યજનક ચિત્રોમા અને પીળા અનર મુખાજ જાય તે પહેલા જગ મિશ્રિત

રંગથી દોરેના ચિત્રોમા રેશાયન ધરોજ પ્રખ્યાત અને કુશળ હતો. આપણે મારી પેઠે જાણીએ છીએ કે આ ચિત્રો બાગિક દિટિએ મપૂર્ણ નથી, તેની મપૂર્ણ કાગજ અને લક્ષ મમજ ચિત્રની ગાંઠવણીમા પસંદાયતુ હતુ પછી ભને તેની આકૃતિ અના સામાન્ય હોય કે અકિતગત હોય માયુ હાય અને પગના આ લેખનમા આજ પદ્ધતિ હતી નેનામા મમજ આકૃતિનુ અવલોકન કરવાની કળા અને તેની મમજ શક્તિની કળા હતી છતા પણ તે

ચોતાની શક્તિ મામાન્ય અમર ઉપજવવામાં યોગ્યતા નહિ કે જે અમર રંગ, પ્રકાશ અને અધિકારની ખીલવટથી ઉપજી શકે છે.

પગંતુ રંગ, પ્રકાશ અને અધિકારની શ્રેષ્ઠતા જોવી હોય તો આપણે ટાઇટીઅનનો કાર્ય સામે નજર ચિત્રકાર ટાઇટીઅનની ફેંકવી પડશે. આ કળાનો તે પ્રથમ શ્રેષ્ઠતા.

અને મૌઘી મહાન ગુરુ હોય છે કે વિષયની આકૃતિ અને તેના લક્ષણો શ્રેષ્ઠત્વ પીછીના ચમકારામાં ને આવેખતો હોય તેના ગુરુ ગાયોરની બેવીની અને તેના પૂર્વના કરના વધારે મત્ત્ય આવેખન કરતો હતો. તે મામાન્ય રંગ દશાવવામાં અને પ્રકાશ અને અધિકારનો મમ્મદ જાગવવામાં ખૂબ કાગજ ગમતો હતો. ન્યારે તે આટલી બધી વસ્તુની ચિત્રમાં કાગજ રાખતો હતો. ત્યારે જ એની સંપૂર્ણ અમરની ખુબી રહેતી હતી. આમાંની એક પણ વસ્તુ આવેખવાની ગદી જતી તો મમ્મદ ચિત્ર ગમે તેટલા પરિશ્રમથી અને સુસ્તિરપણે તથા કરેલું હોય તો પણ તે દેખાવમાં અમંપૂર્ણ અને દોષયુક્ત લાગતું.

વચ્ચરી વેનિમના ચિત્રકારોને જગએ વંખાણતો નહિ છતાં પણ તેમની શાગાની પદ્ધતિની બહુજ પ્રશંસા કરતો હતો ટાઇટીઅનની તો વસારી ખામ પ્રશંસા કરતો હતો.

આ પદ્ધતિ જગતને નવી લાગતી પગંતુ ભવિષ્યના ચિત્રકારોને અનુકરણીય થઈ પડે એવા અણુમત્ત્યે વિષય પસંદગીની પર આ પદ્ધતિ રચાયેલી છે. આ પદ્ધતિની ખૂબીનો પદ્ધતિની ખરી ખૂબી દ્રઢ અને માદં સમાવેશ. સાધનોમાં અને અનુમાનની શક્તિમાં સમાયતી છે.

ધણા કળાકારો એમ ધારતા હતા કે જ્યાં તેઓ નિર્માણ્ય રંગોને ઝાડી દે છે અને સર્વિતરપણે ચિત્ર ચિત્રગવાની બેઠકારી મતાવે છે ત્યારે તેઓ ટાઇપીઅનની પદ્ધતિનું અનુકરણ કરી રહ્યા છે પરંતુ આ ધારણા ભૂલ ભરેલી છે ટાઇપીઅન કંઈ પદ્ધતિ પર કામ કરી રહ્યો હતો તેનાથી અગાત હોવાથી તેઓ મૂર્ખાઈ ભરેલા ચિત્રો ચિત્રતા હતા. વિજ્ઞાનિક સિદ્ધાંતો વગર, પસંદગી વગર અને નિર્ણિત સિદ્ધાંતો વગર કળાકારના ઉદ્યોગને અને સતત પરિશ્રમને જગ નુકસાન પહોંચવાનો સંભવ રહે છે

રેક્ષાધન અને ટાઇપીઅન કુદરત તરફ કાંઈ જુદાજ આશયથી જોતા હતા કુદરતના સમગ્ર દેખાવનું અવનોમન કરવાની તમનામાં શક્તિ હતી પરંતુ એમાંનો એક આકૃતિની સામાન્ય અસર તરફ જોતો અને બીજો રંગની સામાન્ય અસર તરફ જોતો હતો

આપણે ટાઇપીઅનને માટે એવું મૂર્ખું રીતે ન કહી શકીએ કે તેનામાં પોતાના વિષયની સામાન્ય ચિત્રકાર ટાઇપીઅન આકૃતિ ચિત્રવાની તેમજ રંગ પૂરવાની ની ચિત્રકળા:-
જુલુ અને દોપની વિચારથી આકૃતિને સુધારવા શક્તિમાન પડીશ. થતો નથી એજ એનો દોષ છે સેટ સેથેટીઅનનું ચિત્ર આનું ખામ દષ્ટાત

છે આ આકૃતિમાં આકાર અને રંગનું આગાદ આતેષન કરેલું છે કુદરતની બધીજ ખૂબી એ આકૃતિમાં છે, પરંતુ કમનસીબે પગનો આકાર ધણેજ ખરાબ છે ટાઇપીઅન રંગની ઉત્ત્વલતા અને સૌંદર્યની નકલ કરવામાં જોટની કાગળ રાખતો તેટલીજ, કાગળ આ દોષો જળવવામાં રાખતા હતા એની રંગવાની કળા વિશાળ અને સામાન્ય હતી અને આકૃતિની રૂપરેખા દેરવામાં તે પક્ષપાતી અને મક્કમ દષ્ટિવાળો બનતો હતો. એકમા એની પ્રતિભા

જણાઈ આવતી બીજામા એ દેવગ નકલ કરનાર જણાઈ આવતો હતો. એના બધાજ ચિત્રો વિરે વિવેચન કરવા માગતો નથી. એના દોષ યુક્ત ચિત્રોના ઘણાએ ઘખલા છે કે જેની નકલ મરવી એ વ્યાજબી ન ગણાય પરંતુ ટાઇગીઅનની અને એની શાગાના બીજા પ્રામરોની મધ્ય ત્રેપ્તતા તો એમની પદ્ધતિમાંજ સમાયથી. ઈ જેમ કવિતામા ભાવાની ખૂબી નેય છે તેમ ટાઇગીઅનની ચિત્ર કળામા વાસ્તવિકતા આ નેખવાની પદ્ધતિ છે આપણે બધા સારી પેકે સમજી શકીએ તોએ કે એમજ લાગણી જુદા જુદા શબ્દો દર્શાવવાથી કેવી જુદી જુદી કલ્પના ઉત્તેજિત થાય છે અને જુદા જુદા ચિત્રકારોથી આનેખાયે એકજ વિષય કેવો નિર્માય કે ભવ્ય દેખાય છે. નિરાશા ઉપજે એવો એકે વિષય હોતો નથી પણી બને તે મનુષ્ય આકૃતિ હોય કે પ્રાણી હોય કે નિર્જીવ વસ્તુ હોય પણ એમા કોઇનું મોઢ આનેખવાની તો ખૂબી હોય છે જ પ્રતિભાશાળી ચિત્રકાર ગમે તે વિષયને ભવ્ય બનાવશે અને ઉર્મિના આ વેગ અને મનો વિચાર જરૂર અપશે. વર્જીલને વિષે મહેવામા આનુ છે કે તેણે જાણુનો લોચો પણ ભવ્ય છટાથી જમીનમાં નાખ્યો હતો. આ સૂત્ર ટાઇગીઅનના ચિત્રોને લગાડી શકાય ટાઇગી અન ગમે તેવા હલકા નિર્માય અને પગિચિત વિષયોને ચિતરતો હતો છતાં પણ તે બધાજ ચિત્રોને પોતાની અજૂર અને જાડુ પદ્ધતિથી ભવ્યતા અને ગૌરવ અર્પતો હતો.

મ્હારે તમને જણાવવું જોઈએ કે તમને આકૃતિને સર્વિ
 ચિત્રકારનું લક્ષ્ય ભવામણ કરતો નથી અમુક નિયમોને
 બિન્દુ ક્યારે પાળવા અને ક્યારે છોડી
 દેવા એ નક્કી કરવું ધણુજ કાણુ છે
 પરંતુ મ્હારી નો ખાતરી છે કે જો આકૃતિને વિવેક શુદ્ધિથી સર્વિ

અતરપણે ચિતરવામા આવે તો ચિત્રમા મત્તની ભાવના અને જુસ્સો
 કિત્તેન જશે એટલુંજ નહિ પણ પ્રેક્ષકોને પણ રસ પડશે. હું
 તમારા મન ઉપર ખાસ અગત્યની શક્તિ અને અંધી ઉતરતી
 પાયરીની શક્તિ વચ્ચેના તફાવત દર્શાવવા માગુ છું વળી વધાનમાં
 એટલું એ દર્શાવવા માગુ છું કે કળામાં કયા ગુણો તમારું પ્રથમ
 અને મૂખ્ય લક્ષ્ય છે એ અને કયા ગુણો દ્વિતીય અપચય
 વગર છોડી દઈ શકાય છે ? કેટલુંક તો હમેશને માટે છોડી દેવુંજ
 પડશે. દરેક કાર્યને માટે અમુકજ સમય નિર્ણિત કરેલો હોય છે
 તેટલાજ માટે સમયના મદુપયોગ કરવો એ હિતાવાહ છે મને તો
 એમ લાગે છે કે એના સદુપયોગ આકૃતિના જુદા જુદા ભાગોને
 ઝીણવટથી ચિતરવા કરતા આકૃતિચત્રનાની જુદી જુદી પદ્ધતિ
 નક્કી કરવામા પ્રકાશ અને અધકારની જુદી જુદી અસરો ઉપજવ-
 વામા અને આકૃતિના જુદા જુદા ભાગોને વિવેક જુદીથી ગોઠવવામાં
 અને મતલ પશ્ચિમથી તેને સુધારવામા ચર્ચા હોય તો વધારે સારું.

રેફાયલ ચિત્રકારોમા પ્રથમ પંદે ગણાયો તેનું કારણ એનો
 સતત પરિશ્રમ નથી, પાંદુ જે એણે

રેફાયલની શ્રેષ્ઠતાનું પોતાના વિચારો અરજતાથી અને વકતૃત્વ
 કારણ શક્તિથી દર્શાવ્યા હોત તો તેના ચિત્રો
 કાંઈ એવાં શ્રેષ્ઠ ન નીવડત. કળાના

ઉચ્ચ આશયો પ્રાપ્ત કરવાની પ્રતિભા એનામા હોવાથી જે પ્રશંસા
 પ્રજા કરી ગઈ છે તે પ્રશંસા તેમને મળ્યા વગર રહેત નહિ.

જે માણુએએ કળાનાં કાર્યોમાં કુશળતા મેળવી નથી તે
 માણુસોને આકૃતિ દેખાની ઉચ્ચ કિમ્મ

આકૃતિનો સમગ્ર તથા જરાએ આશ્ચર્ય ઉપજાવું નથી.
વિચાર દર્શાવવાની આકૃતિનો નકશો દોરવાની કિમ્મ કિમ્મ
 કળા. તેનો સમગ્ર અને આખો વિચાર દર્શ-

વર્તમાન સમાયતો છે. આ સમગ્ર વિચાર દર્શાવવામાં, જે કુશળનદ અને સરળતા, જોધએ છીએ તેજ ચિત્રકારની સત્ય શક્તિ દર્શાવે છે. આ શક્તિ આપણે પરમેશ્વરને અને કૌરવેશ્વરને કળામાં આકૃતિના નકશાઓમાં જોધએ છીએ. આપણે આકૃતિના નકશાઓની પ્રશંસા જીણી બાબતો ઉપર ધ્યાન રાખવા રાખવા માટે કરવા નથી.

ચિત્રાતર્ગત દેખાવનું વર્ણન કરનાર ચિત્રકારે શરીર શાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ દરેક વિષયને ચિત્રરેખા બોધ્યો. ચિત્રાંતર્ગત દેખાવનું કુદરતમા રહેલી મૃદુતા અને કર્કશતા વર્ણન કરનાર ચિત્ર-જાળવીને પ્રતિભાશાળી ચિત્રકારે વિષયમી સારની પદ્ધતિ. - સામાન્ય અસર દર્શાવવી બોધ્યો, કારણ તેનો ઉપદેશ આતુરતાને ઉત્તેજિત કરવાનો નથી પરંતુ ઠંડપાને ઉત્તેજિત કરવાનો હોય છે. તેથી જ તેનું ચિત્રાલેખન કળા વિશારદોને માટે તે કુદરતનો ઇતીહાસ જાણવાનો માર્ગ નથી પરંતુ કુદરત અને જીવનનું સામાન્ય અવલોકન કરનારાઓને માટે કે પોતાનો વિષય નક્કી કર્યા પછી તેનું શુ વર્ણન કરવું એ તે જાણે છે, એટલું જ નહિ પણ શુ વર્ણનમાથી ખાતલ કરવું તે સુદ્ધાતને જાણે છે. ચિત્રનું વર્ણન કરવામાથી શક્તિ એ ખરેખર જ્ઞાન અને કલ્પણમાથી ઉદ્ભવે છે.

ટાઇટીઅન પોતાના આબેહુબ વર્ણન કરનાર ચિત્રોમા તેમજ ચિત્રાતર્ગત દેખાવના ચિત્રોમા આજ દૃષ્ટાંત. શ્રેષ્ઠ પદ્ધતિ દર્શાવતો હોલ સેન્ટ પાએટ્રો માર્ટીર નામનું ચિત્ર ચિત્રાતર્ગત દેખાવનું ચોથું નમૂના દર્શાવે છે. આ ચિત્રોમા મોટા વૃક્ષોને થડમાંથી નીકળતી જુદી જુદી ડાળીઓ પદ્ધતિથી અને જુદા જુદા પાંદડાથી જુદા પાડવામા આવ્યા છે આ ચિત્ર પર વિવેચન કરતી વખતે ન્યારે અન્ડરોટ્ટી વનસ્પતિ શાસ્ત્રજ્ઞનું આ ચિત્ર મારેનું માન ઉત્તેજિત કરવા પાડ્યા અને છોડવાના બારીક તકાવતની પ્રશંસા કરતો હતો, ત્યારે ખરેખર તેનો આશય માત્ર વસ્તુને બોગે પણ પ્રશંસા કરવાનો જ હતો તેને જરૂરીએ ખગર ન હતી કે આની પ્રશંસામય વર્ણનથી ટાઇટીઅનની આખરને મોટો ધક્કો લાગે છે.

જે સુવાન કળાકારને આવા વર્ણનયુક્ત કાર્યો સાલગવાની કે જોવાની તક મળી ન હોય તેમને તો કદાચ આવા વર્ણન નુકસાનકારક નીવડે. હું કહી શકું છું કે નજીવ સંજોગો પર અન્યથા સ્પષ્ટ રાખવાને તીવ્ર આ મહાન કળાકારને દિવ્ય ટાઇટીઅન કહેવામાં આવતો હતો. પરંતુ વાસ્તવિક રીતે તો ટાઇટીઅને નજીવ મળેગો પર અન્યથા ત્હા રાખવામાં માધારણ ચિત્રકાર કરતા કાંઈ વિશેષ તો નથીજ મળે.”

આખેલું ન દેખાવતું વર્ણન કરનારા ચિત્રોની શ્રેષ્ઠતા ચિત્રની વિશીષ્ટતા દર્શાવવામાંથી કે તેના ભાગેભાગે ચિત્રનો સામાન્ય સૂક્ષ્મ તકેવતો દર્શાવવામાંથી ઉદ્ભવતી અસર ઉપર શ્રેષ્ઠતાનો નથી પરંતુ તેની શ્રેષ્ઠતા ચિત્રની સામાન્ય આધાર. અસર ઉપજાવવામાં રહેલી છે જો ચિત્રની સચોટ અને સત્ય અમર ઉપજાવવી હોય તો આગળ યોગ્ય જગ્યાએ યોગ્ય બહારની પરેખા રજૂ કરવી જોઈએ જેટલી વિશીષ્ટતાઓ હોય તેને જુદા વર્ગમાં પાડી નાખવી જોઈએ અને તેનું સામાન્ય વર્ણન કરવું જોઈએ. આમ કંઈક સંકુચિત વિષયમાંથી પણ વિશાળ વિચારો સૂઝી આવશે ત્યાર પછી આગળ દરેક વ્યક્તિગત બહારની પરેખા પર ધ્યાન આપે તો વાંધો નહિ પરંતુ દરેક ચિત્રના ભાગને મૂર્ણ રીતે ચિતરવામાં એની સામાન્ય અમર નજીવ ન થાય એટલું તો તેણે ધ્યાનમાં રાખવું જ જોઈએ.

ચિત્રના નમ્ર વિચાર દર્શાવવાનો મોટો લાભ એ છે કે મધ્ય વચ્ચેનો ધરો. આ લાગ ચિત્રના ભાગને મહાન પરિશ્રમથી સંપૂર્ણ રીતે ચિતરવા કદાચ થોડીક જ પીછીની લીટીઓથી અથવા તો આધારણ પીછી ફેરવવાથી દર્શાવી શકાય છે. આ મિહાત

પર ચિત્રની ખુબી હોય છે. અનલિખ કળાકાર સત્ય, આદ્ય અને કુદરતની મામ્યતા કરતા સ્વચ્છતાને, ચિત્રને, સંપૂર્ણ રીતે ચિત્રવાની કળાને લલકારવા ગળે વધારે પસંદ કરે છે. અનલિખ કળાકારની માફક અચાની પ્રેક્ષક સમગ્ર ચિત્રને મમજી પાપ શકતો નથી જો ચિત્રને જોતા પહેલા તેના વિષે જોટા અભિપ્રાયો બધાજ થયા ન હોય તો અવલોકન કરનાર વ્યક્તિ ચિત્રની મામાન્ય અસર જોયા પછીજ તેની પ્રશંસા કે નિન્દા કરશે જે સામાન્ય સંતોષ કે અસંતોષક ચિત્રકારને પોતાની કળાના મિલ્લતોથી અજાણ રહેવાથી ઉપજે છે તેજ સંતોષ કે અસંતોષ પોતાની પદ્ધતિ સુધારવા મમર્થ થશે એટલુંજ નહિ પણ સદૃશ સૌદર્ય આનેખવા માટે જે આશયો માથી તે વિમુખ થયો હતો તે આશયો પ્રાપ્ત કરવા સમર્થ થશે.

આ સાચા અભિપ્રાયોના દાખવો મ્હે એક બાળકમા જોયો કે જે બાળક છ મિત્રાલયમા અનેક એક બાળકનું ચિત્ર ચિત્રોનું અવલોકન કરી રહ્યો હતો આ વલોકન બાળકે લુગડાનતા ગાંઠવાની કુદરતી અને સ્વચ્છ શૈલી તરફ ખીલકુલ ધ્યાન ન આપતા ત સૌદર્ય વિહિન પુરુષો તરફ જોવા લાગ્યો એટલુંજ નહિ પણ તે બાળક જતનેજ ચિત્રની આકૃતિના વિચિત્ર અભિનય પ્રમાણે ચાળા કરવા લાગ્યો આ ચિત્રના મોટામા મોટો દોન કુદરત તરફ તિસ્કાર અને મામ્યતા હતો કારણ કે તેનું આનેખન તેના હાથો મુજબ હતું

આથી હું એમ કહેવા નથી માગતો ચિત્રને અસંપૂર્ણ દશામા રાખી ચિત્રકારે બેઠવાર બનવું મને ચોક્કસ તો બહુજ પ્રિય છે. હું ઉચ્ચ પ્રકારની ચોક્કસ માણુ છું કે જે ચોક્કસ માનનીય થઈ પડે

આ બધા વિવેચનના અર્થ એટલોજ છે કે ચિત્રની સામાન્ય
 અમર ઉપગતવાને માટે મતન પરિશ્રમ
 ચિત્રની સામાન્ય અને ચારે બાજુની ચતુરાઈ અને હોશી
 અસર ઉપગતવા માટે આગીની જરૂર છે તેને માટે મદુન
 સતત પરિશ્રમની અધ્યયન અને ઉદ્યોગની જરૂર છે
 જલામણ. ચિત્રકારનું મન આ ગુણો મેળવવા માટે
 તનમય મની જવું જોઈએ જે કળાકાર
 પોતાના આગસને ઉત્તેજન આપે છે તે કળાકાર કાઢીના મહેવા
 મુજબ કેવળ આગસની પરિશ્રમયુક્ત અમર ઉત્પન્ન કરે છે

ત્યા મુઠ્ઠી આપણે ચોગ્ય અને મુયોજીત પરિશ્રમ નહિ કરીએ
 ત્યામુઠ્ઠી આપણાથી કોઈ પણ માર્ગ મપૂર્ણ બનશે નહિ પરંતુ
 મારે તો અનુભવ છે કે જે મહાન ગુણોના પશુ મળ ઉપગતના
 પરિશ્રમ સામાન્ય અમર ઉપગતવાને નિષ્ફળ અને નુકસાનકારક
 નીવડે છે.

તમારા ઉદ્યોગને મત્ય માર્ગે દોગવો એજ આ પ્રવચનનો
 મુખ્ય ઉદ્દેશ છે બન્ને વિદ્યાર્થીઓ સરખી શક્તિવાળા અને સરખા
 ઉદ્યોગી હોય છતાં પણ તેમની વચ્ચે ઘણો ફેર હોય છે એનું
 કારણ બન્નેના જુદા જુદા માગે છે જ્યારે એમના એક વિદ્યાર્થી
 નજીવા વિશ્વોમા નજીવી વસ્તુ તરફ પોતાનો પરિશ્રમ ચોળે છે
 ત્યારે બીજો કુદરતનું પ્રમાણુમર અને વિશાળ નિર્દેશ કરે છે
 અને તેના નાના ભાગોનું અવરોધન કરે છે હું પ્રવચન મમાપ્ત છે.
 તે પહેલા મહાત્મા ઇન્દ્રા આ વિષયને લગતું થોડું વિવેચન
 કરવાની છે

વિશાળ મન, કળાની યાનિક પદ્ધતિ, અને સિદ્ધાંતને ક્રેદ્ય પ્રતિભા અર્પે છે, અને એક તરફી નકલ વિશાળ અને કેળવા કરવાના મંકુચિત માર્ગ પર સ્વામિત્વ એલા મનની આવ-મેળવે છે જે વ્યક્તિ પોતાની કેળવણી શ્યક્તા. મંમાપ્ત કરવા છટલીમા મુમાશરી કરવા કરવા જાય છે અને ચિત્રોની નકલ કરવામા બવો મમય ગાગવો છે તે વ્યક્તિ મ્હોટા મકાનો અને બાવનાનુ કેવળ માપ લઈ જરાએ સુધયો વગર પાછો આવે છે ડોક્ટર યગ એક ગ્રથજે જણાવે છે કે જે માણસ ધરીયડની નકલ કરે છે તે માણસ હોમરની જગએ નકલ કરતો નથી મહાન કળા કાગ બનવા માટે કળાના મહાન કાર્યોને કંઈક ગખવાની જગ નથી કળાકારને જેને માટે માન હોય તેની અધામા ઉતરધુ હોય તો તેના કાર્યોને કુદગતનુ મત્ય અવનોકન કરનાર શિક્ષક તરીકે માનવા નેમ્મએ આટલુ પ્રાપ્ત કયા પછી આપણે કહી શકીએ કે તેનામા મહાન કળાકારોની શક્તિ આની છે બાકીની પ્રાપ્ત કર વાની વસ્તુઓનો આધાર કેવળ ઉદ્યોગ અને સતત પરિશ્રમ ઉપર રાખી શકાય. અભ્યાસનો મહાન ધર્મ ગમે તે મમયે અને ગમે તે પ્રમયે મન આપણુ ધ્યુઈ કામ કરશે એવી રીતે મન કાગે કેળવ્યું છે ? આ પ્રમાણે કેળવાયલા 'મનને માટે કુદરતના હાત મુન્ધા છે કે જે જગમા અદ્ભુત અને અમૂલ નાણાના ખજાનાની કૃતી છે

પ્રવચન આરંભું.

અધ્યયનની પદ્ધતિનો સરળમાર્ગ.

મટલીમા ફટલાક વર્ષો ગાળવાની ઇચ્છાવાળા યુવાન વિદ્યાર્થીઓ! એમના અધ્યયનને નિયમિત કરવાની પદ્ધતિ વિષે મારી સલાહ લીધી હતી, તેથી મારા અનુભવ અને અવલોકનનું પરીણામ દર્શાવવાની પણુ મને ઉત્કેટ ઇચ્છા છે મને આશા છે કે મારા ખુલ્લા દિલથી દર્શાવેલા અભિપ્રાયો તેમની બૂલ સુધારશે છતાં પણુ મને ડર રહે છે મારા ઉત્તરથી તેમને કદાચ સંતોષ નહિ વળે તેઓનો આશય હું મપૂર્ણ રીતે સમજી છું તે હું ખાતરીથી કહી શકતો નથી, અને મને શકા છે કે તેઓને પરીક્ષા કરવાના વિષયોનો સ્પષ્ટ અને સરળ વિચાર છે કે નહિ ?

શ્રેષ્ઠતાનો માર્ગ શોધી કહાડવાના કયા માધનો છે ? વિદ્યાર્થીઓએ કેને પોતાના શુરુ તરીકે સ્વીકારવા ? અધ્યયનની પદ્ધતિનો સ્વા ? કયા સિદ્ધાંતોને વળગી રહેવા ? અને કયા સિદ્ધાંતોને છોડી દેવા ? અંતે

કય વસ્તુનો આસ્વાદ લેવો ? અને કયા વસ્તુ ગોરાક તરીકે સ્વીકારવી ? આ બધા પ્રશ્નો વિદ્યાર્થીના મનમ ઉદ્ભવે એ સ્વાભાવિક છે વળી મારી શક્તિ પ્રમાણે એનો ઉત્તર આપવો એ પણુ મારી ફરજ છે, પરંતુ આ બધા નિયમો મેં પહેલ જાણી દીધા છે વાસ્તવિક રીતે તો આ પ્રવચનમા આ નિયમો ચર્ચવાની વૃદ્ધિ રાખી છું અધ્યયનની પદ્ધતિનો અર્થ હું તે એમ કહું છું કે જે કાંઈ કામ કરવામા આવે તેમા સમય અને

નિમિત્તતા તો નહીં થવીજ જોઈએ. આથી વિદ્યાર્થીઓને ખબર પડે છે કે કળાનુ બીજું કાર્ય ઉપાડતા પહેલાં તેણે પોતાની કળામાં કેટલી શ્રેષ્ઠતા પ્રાપ્ત કરી

આપણા અધ્યયનનો ઘણો ખરો આધાર આપણા સંજોગો અને આર્થિક પ્રમોગો પર બંધુ જ અધ્યયનનો આધાર. આધાર રાખે છે. મુસાફરની માફક આપણને જે મળે અને જ્યારે મળે તે મહત્ત્વ કળા તૈયાર રહેવું જોઈએ. પછી જલે તે વસ્તુ આપણને સૌથી શ્રેષ્ઠ રીતે આપવામાં આવી હોય કે ન આપવામાં આવી હોય, સૌથી યોગ્ય રીતે આપવામાં આવે કે ન આપે અથવા તો આપણને જ્યારે જોઈએ ત્યારે મળી હોય કે ન મળી હોય તો પણ તેને મહત્ત્વ કરવી જ જોઈએ.

કેળવણીના નિમિત્તમાં અને અધ્યયની પદ્ધતિમાં મળે તો એક દોષ માલમ પડે છે. તેઓ જનનના અધ્યયનની પદ્ધતિ જોડા ખ્યાલમાંથી ઉદભવે છે. આપણે માનીએ છીએ કે આપણે પ્રમોગો અને સંજોગોના મહાન અધિષ્ટાતા છીએ, એટલું જ નહિ પણ અમે દરમી જાત પર અજબ કાણુ ગળી શકીએ છીએ. જો આપણે આપણી જાતને ઝઢાપણુ અને સદગુણના સંપૂર્ણ નમુના માનવાને તથા આપણે તો કેવળ હસમુખા અને આનંદી બાળકો છીએ એમ માનીએ તો વધારે યોગ્ય અને હિતાવહ છે. અધ્યયન તરફ આપણને ઘણા ન ઉપજે અને બધીજ પદ્ધતિ લાખી, કંટાળા ભરેલી અને ગુચ્છવળુ ભરેલી હોવાથી તેના તરફ તિરસ્કાર ન થાય મોજ આવી કાષ્ઠક યુક્તિવાળી રીતની ઘણીજ જરૂર છે.

હું તો એમ ધન્ય કે દરેક વિદ્યાર્થી પોતાના મનથી નિયોજિત કાર્ય તરફ લથડતે પડે અને ઉદાસીન વૃત્તિથી જાય તેના કરતા

ગમે ને કાર્ય તરફ પોતાની ઉર્મિના આવેશથી પ્રેરણા તો કીકે. હલ્કના ઉર્મગણ વગરના કાર્યોમાથી કાંઈ વાળ થતો નથી તેમજ ઉંડી અમર પણ ઉપગતી નથી ।

આપણા અધ્યયનમા મનને પેળે, ખુશ કરે અને આનંદ આપે એવી વસ્તુઓથી મનને આનંદ મળે એવી પદ્ધતિ ધણીજ જરૂરની છે. એક જાતના અને કંટાળા ભર્યા 'માર્ગથી' આપણું મન યાદી જાય છે. વગી મનુષ્યનું મન એકજ પ્રકારનું નથી હાંતુ પણ કે જેથી તે એકજ પદ્ધતિને અનુસરી શકે 'જેનામા શુદ્ધિ' નથી તેને માર્ગદર્શક પદ્ધતિ દેખાડવી એ નિર્ધારક કે જેનામા શુદ્ધિ હશે, તે પોતાની પદ્ધતિને અનુમોદશે, કે જે પદ્ધતિ પોતાના અનુભવને અને સ્વભાવને અનુકૂળ હોય.

આ મિદ્ધાતનું વિશેષ નિવેચન હું હજી વધારે નાના વિદ્યાર્થીઓમા કરે તો કદાચ એમને મમજાય પણ નહિ. વિદ્યાર્થીઓનું શરૂઆતનું જીવન મધ્યમ રૂપ હોય છે વ્યાખ્યાન અને તેના નિયમો ગમે તેટલા અગત્યીકર હોય છતાં પણ તેમણે તો તે મપૂર્ણ રીતે શીખવાજ પડે કે. નમુના પરથી એકમ રીતે આકૃતિની રૂપરૂપા દેશવાની દેવ પડ્યા પછી વિદ્યાર્થીને હમેશા પોતાની કાર્ય કુશળતા ઉપર નિર્ભરતાથી છોડી દેવું જોઈએ

ઉચ્ચ કોટિએ પહોંચવાની ઉત્કટ ઇચ્છાથી અને કળાની ધગશથી વિદ્યાર્થી નિયોજિત પદ્ધતિ વિદ્યાર્થીની ઉત્કટ કરતા વધારે સારું કાર્ય કરી શકશે અને કળાની ધગશથી વિદ્યાર્થી પોતાની જાત ઉપર ઓડી થતો લાભ.

મુકવાથી પોતાના ગળ ઉપરાતનું પણ કાર્ય ઉપાડવાને મમય' થશે આ પ્રકારના અનુભવથી એક મોટામા મોટા લાભ તો છે જ વિદ્યાર્થી પોતાની બૂંસે, જોડખાપણે અને જણપો શોધી શકશે આની શોધથી

રાકશે. આવી શોધથી કાંઈ અજળ જાતનો લાભ થાય છે. શરાતન કયો અને પરીશ્રમ યુક્ત પ્રયત્નોમાં એકજ મુશ્કેલી આવી પડે છે. વિદ્યાર્થીના સતત પરાજય અને નાહિમત અને ઉત્સાહ વિહીન કરી નાખે એટલી જ મુશ્કેલી આવી પડે છે. એટલાં કાર્યોની મેળા અને નિર્માલ્ય કુશળતાના પરીણામોની અસર કરતાં નાહિમત થવાનાં પરીણામોની અમર વધારે ખરાબ તો નથીજ. મને તેલી લાભકારક પદ્ધતિ હોય તો પંજુ મહારી તો સંપૂર્ણ ખાતરી છે કે તે પદ્ધતિ કળાની શ્રેષ્ઠતા તો સંપાદન નહિજ કરી શકે. હું ધારું છું કે જે માણસો પદ્ધતિ તરફના પ્રેમ ઉપર પુષ્કળ આધાર રાખે છે, તે માણસો ખરું જોતા તો આગસનેજ ચાહે છે; અને કાર્યના ક્ષેત્રમાં ઉત્સાહવિહીન થઈ જાય છે. કોઈપણ પ્રકારનું કાર્ય ન કરવાનું એ તો પહોંતું છે. હું એવા ઘણાંએ કળાકારોને આગમું છું કે જેઓએ પોતાનું આખું જીવન અધ્યયનની પદ્ધતિ ચોળવામાં ગાળ્યું હોય. પણ એ પદ્ધતિ અનુસાર જરાએ કાર્ય કરવું શરૂ કર્યું ન હોય. પદ્ધતિ ચોળ્યા પછી તેઓ કાર્ય શરૂ કરવા માટે યોગ્ય સમય, સગવડ અને અનુકૂળ સંજોગો જોવા તરફ ફેરવાય છે. આવાં માણસોએ તો પરિશ્રમયુક્ત અધ્યયન કરવા માટે અને માયા નિશ્ચયથી પરદેશગમન કરવું જોઈએ.

કળાના ક્ષેત્રમાં તેમજ નીતિશાસ્ત્રમાં આપણે આપણી જાત પર બારિક નજરથી અને અદેખાઈ ભરેલી દૃષ્ટિથી જોવું જોઈએ. આગમ ઉદ્ધમનો વિપુલ પોષાક ધારણ કરીને આપણા સખજ પરિશ્રમની પ્રવૃત્તિને નિંદાવસ્થામાં નાખી દે છે. વિચાર કરવાનો સાચો પરિશ્રમ પુષ્કળ સાધનોથી નવી શોધ અને તપાસ કરવાની પુષ્કળ ધમ્મલથી અને નકલ કરવાની યાત્રિક પદ્ધતિથી દૂર થઈ શકે છે. મેં કુવાન વિદ્યાર્થીઓને આવાંજ કારણોસર તેમના છટકીમાં આપ્યા પછી અધ્યયનની અમુક પદ્ધતિ ફાળી નથી, મેં તો એમની

વિવેક બુદ્ધિ અને ઉદ્દાપણ ઉપરજ ઠોડી દીધું છે કે જે ઉદ્દાપણ એમના ઉદ્દમન મમજ કરી સુધારશે અને શ્રેષ્ઠ કળાકારોની માત્રી પ્રશંસા મેળવવા શકિતમાન થશે

મામાન્ય કુશળતા અને ઉદ્દાપણ મેળવતી વખતે કેટલાક કળાકારોની શ્રેષ્ઠતા મેળવવાના માર્ગમા ધણી કળાકારોની ખોટી ટેવ ખોળી ટેવો અને ધુનો આવી પડે છે તે અને ધુન. વિશે, થોડું અવનોકન મરીગ અધ્યયનની ખોળી પદ્ધતિથી વિદ્યાર્થીઓને તેમજ અધ્યાપકોને જે નુકમાન થાય છે તેથી વિશેષ નુકમાન ખોટા અભિપ્રાયોથી, દુરાચારોથી, અને નીતિભ્રષ્ટતાથી થાય છે

આગમના પ્રભાવથી વિદ્યાર્થી ખીજા મનુષ્યો પર આધાર રાખતો થઈ જાય છે, આવા વિદ્યાર્થીઓ એમ માને છે કે જો તેમને મહાન બુદ્ધિશાળી અને કુશળ ગુરુનો વાત્ર મળે તો તઓ અજબ પ્રગતિ કરવા મમર્થ છે પોતાની મલાગ અને જવાબદારી તેઓ ગુરુને સીર નાખવા તત્પર થાય છે આવા વિદ્યાર્થીઓને કહેવું જોઈએ કે કળાના મૂળ તત્વો શિખ્યા પછી કળામા ખીજા પાત્રે વિશેષ માધ્યમ શિખવાનું હાલુ નથી. કુશળ ગુરુ નો વિદ્યાર્થી કળાની કુચી મિવાય ખીજું કાઢજ નહિ દેખાડે આ કુચીને આધારે સાચા કળાકારે પોતાનું માકી રહ્યું મર્થ ધપાવવાનું છે

એટલુંતો મત્ય છે કે પૂર્વજ્ઞેના કાર્યોનું મૌદર્થ અને વિકૃતિ દેખાડી શકાય જે મિધ્ધતો પર તેમના કાર્યો રચાયા છે તે સિધ્ધતિને પણ સમજાવી શકાય. પુરાતન મમયના કળાના મહાન દષ્ટિમા પણ રજુ કરી શકાય પરંતુ જે પોતાની જાતનેજ વિદ્યાર્થીઓ મદદ કરવાનો પરિચમ ન ને તો આ અધી ભલકાદાર અને આનન્દ ઘણક વનુઓ નિરર્થક છે

વિદ્યાર્થીઓએ આત્મ શ્રદ્ધાનો મહાન મદગુણ કેળવવાની બહુ જરૂર છે. ન્યારે રેક્ષાયે પોપના મહાન વિદ્યાર્થીઓમાં આત્મ શિષ્ટિ પ્રેરે-ટેની મદદથી વેટીકનને શ્રદ્ધાની આવશ્યકતા. અમંકૃત કાર્ય કરવાનું શરૂં કર્યું ત્યારે એ કાર્યમાં પોતાની સાથેના કળાકારો કરતા કાંઈક વધારે શ્રેષ્ઠતા ન હતી તે છેક યુવાન હોતો છતાં પણ તેની મલાજ નીચે ધણીએ કળાકારો પોતાનું કાર્ય કરતા હતા તે કળાકારો કેવા પ્રકારના માણસો હતા તે પણ આપણે જાણીએ છીએ. રેક્ષાય કરતા ઝુલે જ થોડી શુદ્ધિવાળો માણસ જરૂર આ ભાર નીચે દબાઈ ગયો હોત જો આપણે રેક્ષાયલતા નષ્ટ, શાન્ત અને વિનીત સ્વભાવ ઉપર વિચાર કરીએ તો આપણને જરૂર લાગે કે આ આભાર નીચે જરૂર ડબાઈ ગયો હોત. પરંતુ તેનું બધું પરિશ્રમના પ્રમાણમાં વધવા લાગ્યું હતું અને તેથી જ તે કળાની શ્રેષ્ઠતા મેળવવા ભાગ્યશાળી થયો હતો.

જો હૃદય કોટિના કળાકારો નથી તેમના દોષ ગણાવવા હું ઇચ્છતો નથી, પરંતુ જો માણસો માયા સાથા કળાકારોની કળાકારો છે તે ગત્ય વસ્તુને દૂર કરી, થતી ગઈલત નીચી કોટિની શ્રેષ્ઠતા મેળવવામાં કેવી ગઈલત કરે છે તેનું દિગ્દર્શન કરવા હું ઇચ્છું છું. અમુક વિષયને જોતાની સાથે જ કપરેખા ચિતરી નાખવી તે ખરેખર મુંઢર અને ઇચ્છવા જોગ કળા છે. દરેક કળાકાર આ પ્રકારની શ્રેષ્ઠતા મેળવવાની આશા રાખે છે પરંતુ કમનસીબે આ પ્રકારની કુશળતા મેળવવામાં કળાકારનું મન પસંદગી વગર પ્રથમ આવતા વિચારોથી સંતોષ પામે છે આથી ન્યારે ખરા પરિશ્રમની જરૂર પડે છે ત્યારે વિવેક શુદ્ધિ તદ્દન નશ્વર પડી જઈ શક્તિ હિન થઈ જાય છે.

માટેજ જોનામાં સાચી શુદ્ધિ છે તેજે યોતાના મનને એક તદ્દન નવિન પ્રકારનું વલણ આપવું આખી જીંદગીને અંતે જોઈએ. ચિરંજીવ રહે એવામાં, મહાન ચિરંજીવ કાર્યોના ઉદ્ભવ. કાર્યો એકજ તડકે નથી ઉત્પન્નતાં. આવાં કાર્યો માટે સંપૂર્ણ વિચાર કરવામાં અને ચારે તરફની અગમ એતીમાં પુષ્કળ વખતની જરૂર હોય છે. એક વખત મેં એક મહાન શીશ્વીની સાથે ગેમમાં લડતાં કુસ્તી બાગેનું ચિત્ર જોયું હતું. આ ચિત્ર જોયા પછી મેં ચિત્રકારની આકૃતિ રચનાની કુશળતાના અને જગવાન સ્નાયુનો યતો ફેરફાર આલેખવાની સક્ષમ દૃષ્ટિનાં વખાણ કર્યાં. પછી શીશ્વીએ જણાવ્યું કે આ મહાન અને સંપૂર્ણ કાર્ય ઉત્પન્ન કરવા માટે કળાકારની આખી જીંદગી વ્યતિત થઈ જાય છે.

કવિતાની રચના, કાંકડી અને છટાદાર ભાષણોની માફક તદ્દન સામાન્ય નિરસ અને ખીલકુલ નવા વિચારો વગરની હોય છે.

‘ચિત્રકાર, એક ચિત્ર દોરી, જે વિચારો, દર્શાવે છે તેની ઉપયોગ - ગિતા કે, જરૂરીઆતની વિરુદ્ધ હું કાંઈ આકૃતિની. રૂપરેખા કહેવા ઇચ્છતો નથી. ચિત્રકાર આકૃતિની ચિતરવામાં કુશળતા. રૂપરેખા પર જેમ વધારે કુશળતા દેખાડે, તેમ વધારે સારું કહેવાય. મદારો, વિરોધ ચિત્રને ન સુધારવાની ચિત્રકારની વૃત્તિ ઉપર છે. ચિત્રકાર પોતાના ચિત્રને કુદરતને, અનુસરીને સુધારતો નથી એટલું જ નહિ પણ બીજાના કાર્યોમાંથી કોષ્ટકો જાતની મદદ લેતો નથી.

આપણે એમ નથી સમજવાનું કે જ્યારે ચિત્રકાર કોષ્ટકો કાર્ય કરવાનું સારું કરે એટલે તેને બધું જ જ્ઞાન મેળવવાનું પાડી રહે છે. ચિત્રકાર જુદી જુદી જાતનું કાર્ય સુચવતી મનુષ્યની આકૃતિ - મટ દબને દોરતાં આવડતી જોઈએ. એટલું જ નહિ પણ આકૃતિ રચનાના સામાન્ય સિદ્ધાંતોનો તેને મારો પરિચય હોવો જોઈએ, અને પ્રકાર અને અધિકારના મમૂલની અસરનું અવલોકન પહેલેથી કરવાની શક્તિ હોવી જોઈએ તેનું મન સમગ્ર આકૃતિ તરફ તદ્દન રોકાયેલું હોય છે. પછી તેનું લક્ષ્ય વ્યક્તિગત આકૃતિના અભિનય અને મનના કાવલાવ તરફ રોકાયેલું હોય છે. આજ પ્રકારના ચિત્રાણના સમયમાં હું દરેક કળાકારને એક પોંટકોનીયું અથવા તો ગજવામાં રહે એવી ન્હાની ચોપડી રાખવાની લઘામણ કરી શકું કે જે ચોપડીમાં એનાં અભ્યાસના સમયમાં દરેક જાતની મુંઝવે નવી રોષો લખેલી હોય અને અપૂર્ણ અને અસરકારક અભિનયની નોંધ લીધી હોય. આ પદ્ધતિથી કળાકારને મદદન કળાકારોના વિચારો જાણવાની તક મળશે, અને તે મુજબ એમની સૈદ્ધીને અનુરૂપ નવી આકૃતિઓની રોષ કરી શકશે.

મરે કાન્સીસ, બેકન, ડેમોસ્થેનીસ અને સીમેરોની નવી શોધને મદદ કરતી તેમની પદ્ધતિની બહુજ પ્રશંસા અનુસંધાની જરૂરીયાત. કરે છે. આવા અમુક જાતના કળામુવતોને : આપણી કળા સાથે પામેનો સંબંધ ન હોવાથી હું એટલું જ કહી શકે આવા કાર્યો પ્રતિજ્ઞા અને પ્રેરણા સંબંધે દુનિયામાં પ્રચલિત અને માનનીય અભિપ્રાયોની આડે આવે છે. બેકન પોતાના એક નિબંધમાં જણાવે છે કે જ્યાં મનુષ્યના જીવનને અને મનુષ્યને ધણી પરિચય અને ગાઢ સંબંધ હોય તેવાજ વિષયો તેઓ ચર્ચે છે. અને તેથીજ મનુષ્યને પુસ્તકો કરતાં અનુભવમાથી ધણું જ શીખવાનું મળે છે. કળાકારે આવાજ કાર્યોને સાચી નવી શોધ કહેવી જોઈએ. આવા મહાન પ્રતિજ્ઞા યાજી બેકને પણ જો બીજાઓનું અવલોકન કરી પોતાનું મન કેળવ્યું ન હોત અને મનને નિયમિત ન રાખ્યું હોય તો તે આવાં અવલોકનો કદીએ કરી શક્યો ન હોત. વળી બેકનના વિશાળ વર્ચન વગર એને ખબર પણ પડી ન હોત કે આવા અભિપ્રાયો બીજા પુસ્તકોમાં હોતા નથી

હું એવા ધણાએ યશસ્વી કળાકારોને આગળું છું કે જેઓ પોતાનાજ કાર્યોમાં રચ્યા પચ્યા રહે છે આદ્ય દષ્ટિ રેકવાની બાજુ દષ્ટિ રેકવાનું તેમને જરૂરીએ મન બોલામણું. થતું નથી એમ્લુંજ નંદિ પણ બીજા ચિત્રકારોના કાર્યોમાંથી કાઢક નવું લેવું એ પોતાની પદ્ધતિને ન જાણે એવું કાર્ય કરવા જેવું તેમને લાગે છે; પરંતુ આપણે સંપૂર્ણ વિચાર કરી જો આવા મનુષ્યનાં કાર્યોને અને બીજાની નવી શોધની મદદથી ઉપજાવેલા કાર્યોની સરખામણી કરીએ તો આપણી ખાત્રી થશે કે પાછલી પદ્ધતિ અનુસરવાથી ધણોજ મોટો લાભ થાય કે

લુકાગાયોડેના ચિત્રકાગામાં અને લાફેઘજ આકૃતિની બાહ્ય
રૂપરેખામાં, આ બંને પ્રખ્યાત કળાકારો
કળાકાર લુકાગાયોડે બહુજ કુશળ હતા; અને નવી શોધ
અને લાફેઘજની પદ્ધતિ. કરવામાં પણ ધ્યાન નહોતી હતી.
આ બંને કળાકારોમાં અપૂર્વ શક્તિ સાથે.

પ્રતિભા પણ હતી. 'આની' માથે એટલું
તો આપણે કહી શકીએ કે એક પ્રકારની યાંત્રિક પ્રતિભા
શક્તિની મદદ વગર પોતાનું કામ કરી શકે છે. એમના અગણિત
કાર્યોમાં નવીનતા કે નવી વિચાર કલ્પના જરાએ હોતી નથી છતાં
પણ નવીન વિચાર કલ્પનાના સામાન્ય વિચારો પ્રમાણે જો આપણે
વિચાર કરીએ તો, તેઓ મારા ચિત્રકારોની મોંઘે કીક ડોળ, હમામ
રાખી શકે, કારણ કે તેઓ બીજાના કાર્યોમાંથી કંઈ જ નવું લેતા
નહિ. વળી જે કળાકાર શ્રેષ્ઠતા અને નિરમપણાનો અરાયર તકનાત
સમેજતો હશે તે ભાગ્યેજ આવા કાર્યોમાંથી નવા વિચારો
લેશે.

ચિત્રકારોમાં પ્રથમ પંદી ધારણ કરનાર રેફાયલની પદ્ધતિ
ઉપરોક્ત કળાકારોની પદ્ધતિ માટે વિશેષ
ચિત્રકાર રેફાયલની કૌશલ્ય છે. હું ધારું છું કે આ વાંતને
નવી શોધ કરવાની બદલાવ મમત થશે કે રેફાયલ મિવાય
પદ્ધતિ બીજા કોઈ પણ માણસમાં નથી શોધ
કરવાની શક્તિ ન હતી, એટલું જ નહિ
પણ તે બીજા કોઈપણ વ્યક્તિનાં કાર્યોની મદદ પણ લેતો નહિ;
પરંતુ જ્યારે રેફાયલ મહાન અને મૌલિક શ્રેષ્ઠ હાથ જનક ચિત્રો
ચિત્રરતો હતો ત્યારે તેનો અભ્યાસ મેં પૂર્ણ હતો કે જે અભ્યાસ તેણે
એમનીઓ પોતાની નજર આગળ રાખી ક્યો હતો. મેં પોતાની જે

બન્ને ઉલ્લેખ આકૃતિઓ તેન ત્યા મળી હતી, તેને તેને પોતાના કાર્યમાં રજુ કરી હતી એમની એક આકૃતિને મેન્ટપોલને એથેન્સ આગળ ઉપદેશ કરતા હર્મોવી અને બીજી આકૃતિને ઇલીમામ, નુમામતી, નીકુગરને મળ કરતી હોય એમ ન્યોવી હતી, એક બીજી આકૃતિ એલો એવી ચિતરી કે જેનુ માથુ છાતી સુધી નગી ગયુ હોય. આજો બધ અને વિચારમાં મન યદ્ય સેન્ટ પોલનો ઉપદેશ શ્રવણ કરતી હોય તેવી આકૃતિ ચિતરી હતી સેન્ટ પોલની બન્ને આકૃતિઓમાં બે ખાસ દેશકર કાર્ય હોય તો તે એ હોનો કે, એ આકૃતિઓમાં, ડામે હાથ ઉમેરવામાં આવ્યો હતો. આ પ્રકારનો ઉમેરો મુળ આકૃતિમાં ન હતો. મુખ્ય આકૃતિમાંથી બન્ને, હાથને દૂર ન કરી શકાય અથવા કાઢ, પણ વસ્તુ એકીવર્તી થઈ શકે, નહિ, એ નિયમને અપલવ્ય, નગી, રહ્યો હતો.

જાધી ઓછી હતી કે સૌથી શ્રેષ્ઠ ચિત્રકાર આકૃતિનો પગ, પહેલે
 દેખાતો ન ચિત્રતા એટલુંજ નહિ પણ દરેક આકૃતિ અંગુલ ૫
 હિલી રહી હોય એમ લાગતી. લુગડાં લતાં, દૂંદા, અને સખ
 દોવાથી આકૃતિના શરીરની આભુખાભુ દોરડાં વિટાવ્યાં ને હો
 એમ લાગતું હતું; પરંતુ રેકાયલે : લુગડાંલતાની જાડું સરળ અ
 કુદરતી પદ્ધતિ શોધી કઢાડી. રેકાયલ કળાની શ્રેષ્ઠતા મેળવવાને
 માર્ગદર્શક પંથ શોધી કઢાડવા શક્તિમાન થયો હતો. તેથીજ તે
 આધુનિક કળાનો પિતા કહેવામાં આવે છે.

સાચા કળાકારની કુશળતા મેળવવાની ઇચ્છા હોય તો પ્રતિ-
ભાષાળી પુરુષોના વિચારોનું મનમાં
સાચી કુશળતા પ્રાપ્ત રટણ કરે. ન્યા સુધી પ્રતિભાષાળી
કરવાના સાધનો. પુરુષોના વિચારોના સસર્ગથી તમને હુક
વળે ત્યા સુધી તેના વિચારોનું અધ્યયન
કરે આ મહાન પુરુષોની હાજરીમાં હલકી પદ્ધતિથી વિચાર કરવો
કે નવી શોધ કરવી એ અશક્ય છે

હું આશા રાખુ છું કે જે ભલામણ હું અત્યાર સુધી કરી
રહ્યો છું તેનો અર્થ તમારે તમારા ગુરુઓ પર સંપૂર્ણ ભરોસો
રાખવો એવો નહિજ કરે. હું જરાએ ઇચ્છતો નથી કે તમારા
કામનો બીજા માણસો વિચાર કરે. હું તો એટલુંજ ઇચ્છુ છું કે
તમે વયોવૃદ્ધ, જ્ઞાનવૃદ્ધ અને અનુભવી મહાન વ્યક્તિઓની સલાહ
લો પછી સલાહના પરિણામનો આધાર કેવળ તમારા પરજ છે.
વ્યવહારિક જીવનમાં આવી રીતભાત બેશરમભરેલી કે શુદ્ધિ
વચરની ગણતરી નથી એ તો સાચા ડહાપણોની નિશાની છે કે જે
ડહાપણ વ્યક્તિગત અમપૂર્ણતાને દેખાડે છે અને કુદરતના અનન્ત
પ્રકારને સમજવા માટે ફેટલા બધા અવલોકનની જરૂર છે તેનું તેને
જ્ઞાન હોય છે હું તદ્દત્ત સ્વીકરવાનું કે કેવળ પોતાના ઉપર આધાર
રાખવાની ભલામણ કરતો નથી હું તો એટલીજ શિખામણ આપવા
ઇચ્છુ છું કે દરેક મનુષ્યે પોતાની જોઇતી જ મદદ લેવી. મહેને
કહેવા દો કે શોધખોળ કરવામાં જે ઉદ્યોગ જોઇએ છીએ અને
પોતાના આશયને અનુરૂપ વિચારોને એકત્ર કરવામાં જે પરિશ્રમ
પડે છે તે ઉદ્યોગ કે પરિશ્રમ આજસ કે અગાનથી તો નહિજ
પ્રાપ્ત થઇ શકે હું કેવા પ્રકારની તદ્દત્ત સ્વીકરવાની ભલામણ કર
છું તેનો હજી વધારે સ્પષ્ટ ખુલાસો જોઇતો હોય તો રેશાયક્તી
પદ્ધતિ દ્વેષા નજર આગળ રાખો તેનું અનુકરણ કરતા શીખો

એને રેશાયલ જાતે ‘ખીજાનું’ અનુકરણ શી પદ્ધતિથી કરે છે તે પણ શિખવા પ્રયત્ન કરે.

મેસેસિઆએ ‘મેન્ટ ગ્રાહથી’ ખન્ને ‘આકૃતિઓ’ એટલાં તો ઉમ્મદા રીતે ચિતરી છે કે રેશાયલ જાતે પણ તેમને સુધારવા શક્તિમાન થયો ન હતો. તેમજ તેણે ‘આકૃતિઓને’ મુધાગવા પ્રયત્ન મુધાંતે કર્યો ન હતો. પરંતુ આકૃતિની ભવ્યતાને જગએ વધો ન આવે એવી રીતે તેને બદલે એવું રેશાયલને હરમાન કરવામાં આવ્યું હતું. આથી તેણે ભવ્ય અને ગંભીર આકૃતિને શુવન્ત અને હાવભાર અર્પી આકૃતિને વધારે ચપળ અને પ્રવૃત્તિમય બનાવી.

આજ પદ્ધતિને અનુસરીને તેણે સર્જનસ પોલમની ‘આકૃતિને’ શુવન્ત અર્પ્યું. બધે આંખવાળી મેમેસી-સર્જનસ પોલસની ઓતી આકૃતિને આપણે બૂલથી ઉધતી આકૃતિનાં લક્ષણો.

હોમ એમ મેનીએ પગલું હાસ્યજનક ચિત્રોમાં આવા દ્વિઅર્થથી ચતી બૂલનાં સંભવ નંધી રહેતો. તેની આખ ખરેખર મીઝાયવીજ હતી, પણ તે એટલા તો જોરથી મીઝાયવી હતી કે એકજ દષ્ટિ નિષ્કેપથી આપણને ખબર પડે કે એના મનના ક્ષોભનો ખગભગાટ કાંઈક અજળ હતો. પરંતુ ખામ વખાણવા જેવી અને અપૂર્વ વસ્તુ એ હતી કે આ વિચાર આખી આકૃતિમાં દર્શાવે છે એટલુંજ નહિ પરંતુ ‘લુગડાંલતાં’માં પણ આ વિચાર દર્શાવે છે, કે જે લુગડાંલતાં આજુ-બાજુએ એટલાં ચીટગાધ વાયાં છે કે હાથ સુધ્યાં તે દેખાતો નથી. બહુજ ઊંચા પ્રકારની શુદ્ધિવાળા માણસો ખીજ માણસોના મનના વિચારોને પોતાના આસપાસે અનુરૂપ બનાવવા શક્તિમાન થાય છે. મુજ કાપમાં જે અર્ધપૂર્ણ વિચાર કે સુચના હોય તેને બધીજ રીતે તેઓ અર્ધપૂર્ણ બનાવવા શક્તિમાન થાય છે. આમાં મર્યાદા શુદ્ધિ વર્ગરના અને એમાન માણસોની ‘ધ્યાન બહાર નાંખે’ છે; પણ

ખરા પ્રતિભાશાળી પુરુષો આવાં મૂલ્યનો ગ્રહણ કરવા ધણું તૈયાર થઈ જાય છે.

જે ચિત્રકારના અધ્યયનના કોઈ પણ ભાગમાં પદ્ધતિની ભનામણ કરવી ઘટતી હોય તો તે નવી ચિત્રકારને નવી શોધ શોધના સંબંધમાં હોઈ શકે. ન્યામુધી કરવાની ભલામણ. યુવાન વિદ્યાર્થીઓ નવી શોધનો ભંડારથી મપૂર્ણ રીતે પરિચિત થયા ન હોય અને ન્યામુધી કાર્ય કરવાના મપૂર્ણ સાધનો મેળવી શક્યા ના હોય ત્યાંમુધી તેઓ નવી શોધ કરવાની ઉચ્ચ પાંચે પહોંચ્યા છે એવો દમ્ભ રાખવાની જરૂર નથી. આથી જો યુવાન કળાકાર ઇટલીની આકૃતિ રચનાની પદ્ધતિને અનુભવી પોતાનું કાર્ય શરૂ કરે તો કાંઈ અઘટિત ને કહેવાય. આથી એમ મમજવાનું નથી કે કળાકારનું કાર્ય આટલેથીજ અટકી જાય કે પણ તેને કળાની માયી શ્રેષ્ઠતાની પ્રથમ પસંદગી આજ સાધનોથી કરતા આવડવી જોઈએ ત્યાર પછી કુદરતમાં કયા પ્રકારની શ્રેષ્ઠતા સમાયવી છે તે મેળવવી જોઈએ, પરંતુ અધ્યયન વગર કળાકાર આ કર્તવ્ય કરવા નિષ્ફળ નિવડશે એ વાત નિર્વિવાદ છે.

જે સિદ્ધાંત અહિં રજૂ કરવામાં આવ્યો છે તે સિદ્ધાંત નવો અને વિચિત્ર વાગશે. પરંતુ પ્રમાણબૂત ભવામણ ઉપર વિશ્વાસ રાખ્યા વગર આ સિદ્ધાંતને કોઈ અગત્યનો માણુમ ધ્યાન આપે અને ધ્યાનપૂર્વક મિધ્ધાતિને તપાસે તે પ્રમાણે તમે એ કાર્યમાં પ્રવૃત્ત થાઓ એવી હું તમારી પાસેથી આશા ગાઈ છું.

કોઈ એક ચિત્રકારના કાર્યમાંથી એક આકૃતિ લીધા પછી અથવા તો જે આકૃતિનો વિચાર લીધા ચિત્રકારને કુદરતની પછી એક ખીણું ધાડુ અમત્યનું દામ મદદ લેવા ભલામણ કરવાનું રહે છે. કોઈ પણ ગર્વના દરેક

ભાગને કુદરતની મદદ લાઇ મનુષ્ય બનાવવો જોઇએ. નક્કીતામાંથી તમે જે કાંઈ લીધું હોય અને તેથી તમને જે પહેલો વિચાર સૂઝ્યો તે બીજો હોય છતાં પણ તે કાર્ય તમારી પોતાની જ માલીકીનું છે એવો તમારે ધારવો રાખવો જોઇએ. કેટલાકને નમુનામાં એક પ્રસંગ રજુ કરવાની વાત કહાય નજીવી લાગે, પરંતુ મ્હારા ધારવા પ્રમાણે તો તેની ધણીજ આવશ્યકતા છે. અમુક નમુનાને તમારે હાથે રજુ કરો તેનાં કરતાં અભિનય નમુના ગમવા એ વધારે સારું છે. આથી એવું ધણીવાર બને છે કે નમુનાઓ તમારી કલ્પના કરતાં પણ વધારે ઉત્કૃષ્ટ કાર્ય રજુ કરી શકે છે અકસ્માતના માર્ગમાં આવવું, વિચક્ષણ યવું, અને તેના લાભ લેવા એ ધણી મોટી વાત છે નમુનાની સ્થિતિ નક્કી કર્યા પછી એમાં અભિનય આલેખવો એ ધણું ભય ભરેલું છે. આ મિધ્દાત લુગડાલત્તાની ગડીઓમાં કૃત્રિમતા ન આવી જાય તેની આપણે ખામ કાળજી રાખવી જોઇએ.

અકસ્માતનો લાભ મેળવવા માટે રેઆન્ટ પેન્સીલને બદલે ચિત્રકારના રંગના પાળીયાના ચપ્પુનો ઉપયોગ ચિત્રપટ ઉપર રંગો મૂકવાને માટે કરતો હતો જે કળાકારને સૂચનોનો લાભ લેતાં આવડે છે તેના હાથમાં અકસ્માત તરંગી સૌંદર્ય ઉત્પન્ન કરશે કે જે તરંગી સૌંદર્ય હાથના કાણુમાં રહેલી પેન્સીલ કઠી ઉપજાવી શકે નહિ. વાદળો, ઝાડના યડ, પર્વતો અને બીજી એવી આકૃતિમાં કે જ્યાં ચોકસાઈની જરૂર નથી ત્યાં આવી પદ્ધતિ નબી શકે. અકસ્માત રીતે ઉત્પન્ન કરેલા કાર્યને કુદરતના કાર્યો જેટલીજ છૂટ હોય છે.

હું ફરીથી કહું છું કે તમે કુદરત તરફ જરાએ દુર્લક્ષ ન દર્શાવો. જેવું તમે દુર્લક્ષ દેખાડશો કે તરતજ તમે દેશનના મપાટામાં એટલા બધા સંડોવણ જશે કે તમારે કંઈ દિશાએ

કંઠારવું તેની તમને સુઝ નહિ પડે. તમે ન્યાં મુસાફરી કરો ત્યાં કુદરત તમારી આંખ સમક્ષ તરતી રહેવી જોઈએ. ગમે તેટલી અસર તમારા મન પર પડી હોય છતાં પણ સ્મરણશક્તિ પર બહુજ આધાર રાખવાની ભલામણ હું નથી કરતો. આવી અસરો વખત જતાં ભૂંસાઈ જાય છે; માટે એને હમેશાં તાજ રાખવાની અને તેનું સતત મનન કરવાની ખાસ જરૂર છે.

આપણે એવા ઘણાંએ કળાકારો જોઈએ છીએ કે જેઓ કુદરતની સાથે જરીએ નિકટ સંબંધમાં ન આવવાથી તેને ઓળખતા પણ નથી. પોતાની કાતને જરાએ નીચી પાડ્યા વગર મહેં કળાકારોને એવું કહેતાં સાંભળ્યાં છે કે કુદરતની સાથે રહી કામો કરવા કરતાં કુદરત વગર કામ કરવામાં અમને વધારે મરજતા અને આનન્દ પડે છે. તેઓ આગળ વધીને એટલે સુધી કહે છે કે કુદરતનો હમને કળાના માર્ગથી વિમુખ કરી નાખે છે. આવા વિચારના ચિત્રકારો ખરેખર નિરાશાજનક અને દયા ઉપજાવે એવીજ સ્થિતિમાં કહેવાય. ખરૂં જોતાં તો આપણા બધાંજ અધ્યયનનો આશય કુદરતનું અવલોકન કરવામાંજ સમાયેલો છે. હું કહેવાની હિમત ધરું છું કે જે કળાકાર કળાના મામાન્ય મિષ્ઠિતોની મદદથી પોતાનું કાર્ય પૂરું કરે છે અને જીવ્ય કોટિના કળાકારોના કાર્યો પરથી પોતાની રસિકતા ટેળવે છે અને હુંકમાં શ્રેષ્ઠતા સામાં સમાયેલી છે તે જરાખર સમજે છે. તે કળાકાર નમુનાની મદદથી મોટામાં મોટા ચિત્રકારથી પણ ઉચ્ચ પદ્ધિ પ્રાપ્ત કરશે.

આપણા પડોશી ફ્રેન્ચ લોકો તાત્કાલિક નવી શોધ કરે છે અને તેમની કુશળતા ખરેખર પ્રશંસનીય ક્રાન્સના જ્ઞાનમંદિરનો છે, પરંતુ તેમના મધૂર્ણ ચિત્રોના આવાં સંચાલક બોચર જ વખાણ લાગ્યેજ કરી શકાય.

તેમના જ્ઞાન મંદિરનો સંચાલક બોયરે આ માર્ગમાં ઘણાં
 કુશળ અને પ્રખ્યાત હતો. કેટલીક વર્ષો પર જ્ઞાનમાં મહે ન્યારે
 એની મુલાકાત લીધી ત્યારે મહે એને કોમ પાણી નમુના વગર એક
 મહાન ચિત્ર પર કામ કામ કરતાં જોયો. ન્યારે એની શેલી પર
 મહે થોડું વિવેચન કર્યું ત્યારે તેણે કહ્યું કે ન્યારે તે યુવાને હતો અને
 કળાનું અધ્યયન કરતો હતો ત્યારે તેને ઘણું નમુના પોતાની પાસે
 રાખવાની જરૂર પડી હતી; પરંતુ હવે તેણે નમુના રાખવાનું
 ધણા વર્ષથી છોડી દીધું છે.

દેવાનું જરાએ કારણ નથી. આથી ઉલટું જે કળાકારો કુદરતની મદદ વારંવાર લીધાજ કરે છે તેને કદાચ એકજ બાતનું બળ આવે છે. કળાના નિયમો થોડા છે, સાદા છે અને કદી ભૂલી શકાય એવા નથી; પરંતુ કુદરત મુંઢે, મદ્દમે, સંસ્કારી અને અનન્ત પ્રકારની વિવિધતાવાળી છે. તેટલાજ માટે કુદરતની મદદ લેવી એ પણ જરૂરનું છે. કુદરતના સંસર્ગથી તમારા કાર્યની મુધારણા અને પ્રગતિ થયાજ કરશે. જે કળાકાર કુદરતના સંસર્ગમાં રહી પોતોનું જીવન વ્યતિત કરે છે તેનેજ કળાનો મપૂર્ણ અને સત્ય વિચાર આવે છે. ૧

પ્રવચન તરંગ

કળાના ક્ષેત્રમાં કલ્પના અને હૃદયની કોમળતા.

પ્રખ્યાત ગુરુઓનાં કાર્યોમાંથી સૌંદર્ય શોધવું, અંથવા કોઈ દેખાડવા અને એક કળાકારની પદ્ધતિ વિવેચકની શ્રેષ્ઠ શૈલી. બીજા કળાકારની પદ્ધતિ સાથે સરખાવવી એ કાર્ય વિવેચક માટે હલકું નજરે પડેલું; પરંતુ આથી કળાકાર પાસેથી કળા જાણ્યા ઉપરાંત કંઈ વિશેષ કાર્ય થતું નથી. બારીક તપાસ કરવાની આ પદ્ધતિની એ મોટાટી બૂંસો હોવી જોઈએ. તે મંડુચિત હોવી જોઈએ અને અનિશ્ચિત પણ હોવી જોઈએ. ચિત્રકળાની હદને વિશાળ કરવા માટે અને તેના સિદ્ધિતિને નિયમિત કરવામાં તે કળા અને તેના સિદ્ધિતિ બીજા કળાના સિદ્ધિતિને અનુરૂપ હોવાની જરૂર છે કે જે બીજા કળા આ કળાની માફક કલ્પનાને ઉત્તેજિત કરે છે. ત્યારે એક બીજાના સંબંધવાળા અને બહુજ નિકટના સિદ્ધિતિની સરખામણી કરવામાં આવે છે ત્યારે એમાંથી એક બીજા સરખામણી ઉદભવે છે. આ સરખામણી, એ મનુષ્યના સ્વભાવની સરખામણી છે કે જેમાંથી બધી કળા અસર ઉપજાવે એવાં સાધનો મેળવી શકે છે.

આથી તમારે એમ નથી ધારવાનું કે હું તમને વિદ્યાનના મેદાન ક્ષેત્રને એડવાની બક્ષામણુ કરું છું. આવી બક્ષામણુ કરવી એ મહારી શક્તિની બહાર છે. તમારામાં સમજવાની શક્તિ હોય. છતાં પણ મંપૂર્ણ વિવેચન કે ટીકા કરવામાં કલ્પનાની અને વિચારનિમગ્ન થવાની ટેવ હોવી નોંધએ. આ વસ્તુઓ દેખાડવામાં મહારી આશય એટલોજ છે કે જ્યારે તમે કોઈપણ કાર્યની ટીકા કરો ત્યારે તમે કોઈ માત્રા સિધ્ધિતોને આધારે ટીકા કરજો. બસે તમે લખો પણ મુમાફરી ન કરો, પરંતુ જે પણ મુમાફરી કરો તે પણ તો સાચોજ હોવો નોંધએ.

આ પ્રવચનમાં જણાવેલી બધીજ કળાનો મૂળ પાયો મનની એજ શક્તિઓને મંજોવે છે—કલ્પના અને હૃદયની કોમળતા અથવા ચેતના.

કળાને વશ કરતા અથવા માર્ગદર્શક થઈ પડતા બધાજ નિયમો બ્રાન્તિજનક અને ખોટા હોવા કલ્પનાની અસર. નોંધએ, કારણુ આ જગાએ કલ્પના સત્ય વસ્તુમા વસે છે, એમ કહેવું એ દુષ્ટતા ગણાશે. જો કલ્પના ઉત્તેજિત થાય છે તો પરીણામ સાધારણ રીતે મોડું આવે છે, જો કલ્પના ઉત્તેજિત નથી થતી તો વિચાર શક્તિમા વધો હોય છે કારણુ કે આશય પ્રાપ્ત થતો નથી, કોઈ પણ કાર્યની અંતર એજ સાચી કમેટી છે; અને તેથી મોધનોની મત્યતા અને બળની કમેટી આધાર અમુક અંતર ઉપર રહેલો છે.

કળામા તેમજ વ્યવહારિક જીવનમાં સાચી વિચાર શક્તિની વિશ્ધ અતુરાઈ કે કુશળતા હોતી નથી કળાના ક્ષેત્રમાં સાચી અને પ્રમગોષાતને શક્તિના પ્રભાવ ઉપર વિચાર શક્તિ. આમિત્વ ભોગવે છે. આ અતુરાઈ કે ક્ષાપણ અનુમાનના ધીમી પ્રગતિની

૧ તમને ચેતતા રહેવાની સૂચના કરું તો તે અયોગ્ય નહિ કહેવાય.
 ૨ તમને ચેતવણી આપુ છું તેનું કારણ એટલું જ છે કે સક્રિયત
 સિદ્ધાંતો નિર્માણ પદ્ધતિ સાથે એટલા તો નિકટ સંબંધમાં આવી
 નય છે કે તેમની ઉત્પત્તિ નબળા મગજમાથી નથી ઉદ્ભવતી,
 પરંતુ પ્રમાણભૂત પુરુષોની ભૂલોમાથી અને ખોટી ટીકામાથી ઉદ્ભવે,
 છે તેટલા જ માટે આપણે લાગણીથી દોરવાઈ જતા નથી પણ ખોટા
 વર્તણૂક દોરવઈ જઈએ છીએ.

ન્યારે પ્લેટો જેવો માણસ ચિત્રકળાને નકલ કરવાની કળા
 કહે અને આપણે આનન્દ નકલ કરવાના સત્યનું અવલોકન કરવાથી
 ઉદ્ભવે છે એમ કહે તો હું ધાર છું કે તે આપણને એક સક્રિયત
 અને એકતરફી પદ્ધતિને ખોટા માર્ગ દોરે છે. આવાજ કળાના
 નિર્માણ, સક્રિયત, અને ખોટા વિચારથી કાર્ડિનલ બેન્ચો રેકાયલને
 વફા જુદો જ પાડે છે, કે જે રેકાયલને આપણે દિવ્ય રેકાયલ તરીકે
 માન આપીએ છીએ.

તમારી પ્રગતિનો આશય શું છે એના માધનેશુ રહેજ વિવે-
 ચન કરું તો વખતનો દુરુપયોગ થયો
 પ્રગતિના સાધનો પર હોય એમ નજ કહેવાય. સૌથી શ્રેષ્ઠ
 વિવેચકોએ આ વિચારને ઉસડી દીધો

હોવો જોઈએ તે છતાં પણ તેની સાદ-
 ધને લીધે તે વિચાર વારંવાર આવે છે. આજ કારણને લીધે આ
 વિષય પર હું થોડા વિચારો રજુ કરવાની રજા લઉં છું. હું તમને
 એટલી સૂચના આપવા માગુ છું કે ચિત્રકળાને છેતરપટીથી પ્રાપ્ત
 થતી નકલ કરવાની કળા તરીકે ગણવી જોઈએ નહિ, પણ ચિત્રકળા
 તો ખરું જોતા બાહ્ય કુદરતી નકલ કરવાની કળા તો છે જ નહિ.
 જે માણસોએ પોતાની કલ્પના કેળવી નથી તે માણસો કળાના
 ક્ષેત્રમાં તફાજન જગવી બની નીકળે છે. આવા માણસો શ્રેષ્ઠતાને પમદ
 ૧૫ ક.

સહ જોતું નથી પરંતુ તરતજ પ્રેરણાને અનુસરીને અમુક પરીણામ લાવે છે, જે માણસમાં આ શક્તિ છે તે મત્યુ છે તે બરાબર મમજે છે, છતાં પણ તેનું કારણ આપણે જો એની શક્તિની બહાર છે, કારણ કે એણે કયા સાધનોથી પોતાનો અભિપ્રાય દર્શાવ્યો તે બતાવી શકતો નથી. ધણીએ મુશ્કેલી ભરેલી બાબતો બેગી થઈ એક મિધ્યાત બધાય છે, વખત જતા તે રમરણુમાંથી બસાઈ જાય છે, છતાં પણ તેની અસર મનમાં રહી જાય છે.

આપણી આખી જીંદગીના અનુભવને પરીણામે આવી છાપ, અમર, કે સરકાર મનમાં રહી જાય છે આવા બેગા કરવાં અવયોકનોની અંદર ભુધિ ઉપર થાય છે કે જે ભુધિને બરાબર કમવામાં આવે તો કોઈપણ વિષયનો થોડો પણ ભાગ સમજાવવા વગર રહે નહિ. જીંદગીમાં તેમ જ કગામાં આપણી પદ્ધતિ સુદ્ધિથી જ નિયમિત થવી જોઈએ જે આપણે દરેક પ્રસંગે કેવળ મિધ્યતિની મારામારીમાં પડીશ તો જીવનમાં કાંઈ જ કાર્ય થશે નહિ તેમ જ આપણી કગાની પણ પ્રગતિ થશે નહિ. ૧

૮ સઠા વગરની ભુધિ બધું જ નક્કી કરી શકે છે આ ભુધિ હૃદયની લાગણીઓ ક્યારે વધે થઈ જાય એકતરફી તર્કશક્તિ જે વિશે આપણને માહિતી હોવી થી દોરવાનું ન જ જોઈએ આપણી કગાની કેવળ નમણી વાની ભલામણ કરવાની અધમ વૃત્તિ વિશે જે પણ વિવેચન કર્યું છે, છતાં પણ મારે મહેવ જોઈએ કે નમ્લ કરવાની કગાનો એવો પ્રયોગ કરવો જોઈએ કે જેથી નિમાનને તેમાંથી તત્ત્વ છુટકા પાડી સમય વિચારને સક્રિય દ્રષ્ટિએ જોવાથી એનો ખરો પાયો માનવ પડતો નથી. નમ્લુઓના એક તરફી વિચારો પર રહેલી તર્કશક્તિની પધ્ધતિથી

૬ તમને ચેતતા રહેવાની સુચના કરું તો તે અયોગ્ય નહિ કહેવાય.
 ૭ તમને ચેતવણી આપુ છું તેનું કારણ એટલું જ છે કે સક્રિયતા
 મિદ્ધતા નિર્માલ્ય પદ્ધતિ માથે એટલા તો નિકટ સંબંધમાં આવી
 જાય છે કે તેમની ઉત્પત્તિ નબળા મગજમાથી નથી ઉદ્ભવતી,
 પરંતુ પ્રમાણ્યુત પુરુષોની ભૂલોમાથી અને ખોટી દીકામાથી ઉદ્ભવે,
 છે તેટલાજ માટે આપણે લાગણીથી દોરવાઈ જતા નથી પણ ખોટા
 વર્ગથી દોરવઈ જઈએ છીએ.

ન્યારે પ્લોટા જેવો માણસ ચિત્રકળાને નકલ કરવાની કળા
 કહે અને આપણો આનંદ નકલ કરવાના સત્યનુ અવલોકન કરવાથી
 ઉદ્ભવે છે એમ કહે તો હું ધાર છું કે તે આપણને એક સક્રિયતા
 અને એકતરફી પદ્ધતિને ખોટી માર્ગ દોરે છે આવાજ કળાના
 નિર્માલ્ય, સક્રિયતા, અને ખોટા વિચારથી કાર્ડીનલ બેંગ્ગે રેકાપલને
 તફાત ભુલોજ પાડે છે, કે જે રેકાપલને આપણે દિવ્ય રેકાપલ તરીકે
 માન આપીએ છીએ.

તમારી પ્રગતિનો આશય શું છે એના માધનેશુ રહેજ વિવે
 ચન કર તો વખતનો દુરુપયોગ થયો
પ્રગતિના સાધનો પર હોય એમ નજ કહેવાય. સૌથી શ્રેષ્ઠ
વિવેચન. વિવેચકાએ આ વિચારને જરાડી દીધો

હોવો જોઈએ તે છતા પણ તેની સાધ
 ણને લીધે તે વિચાર વારંવાર આવે છે. આજ કારણને લીધે આ
 વિષય પર હું શોડા વિચારો રજુ કરવાની રજા લઉં છું. હું તમને
 એટલી સૂચના આપવા માગુ છું કે ચિત્રકળાને છેતરપંડીથી પ્રાપ્ત
 થતી નકલ કરવાની કળા તરીકે ગણવી જોઈએ નહિ, પણ ચિત્રકળા
 તો ખરે જોતા બાહ્ય કુદરતી નકલ કરવાની કળા તો છેજ નહિ.
 જે માણસોએ પોતાની કલ્પના કેળવી નથી તે માણસો કળાના
 ક્ષેત્રમાં તફાત જગવી ખની જાય છે આવા માણસો શ્રેષ્ઠતાને પમદ
 ૧૫ કે.

કરના કરતાં નકલ કરવાનું વધારે પસંદ કરશે. સાચા ચિત્રકારે આવા માણસો તરફ તદ્દન બેપરવાઈ દેખાડવી જોઈએ.

કળાની નીચામાં નીચી શૈલીનું રહસ્ય દીક્ષને અનિન્દ પમાડવાનું છે. પછી લેણે તે ચિત્રકળા હોય. ઉચ્ચ શૈલીમાં સંસ્કારી કવિતા હોય, કે સંગીતકળા હોય, આવી રસિકતાનું નિરૂપણ. કળાની ઉચ્ચ પ્રકારની શૈલી અસંસ્કારી માણસોના મનને જરાએ ઉત્તેજિત કરતી નથી. આ સંસ્કારી રસિકતા કેળવણી અને ટેવનું પરીણામ છે. આ રસિકતાનો આનંદ માનવાની શક્તિ આપણા જન્મથીજ હોય છે.

ઉપરના વિવેચન પરથી કળાકારને સમજ પડશે કે ન્યારે તેને પોતાના મિત્રો તરફથી કાંઈ દીકાં કે શીખામણુ સાંભળવાનો વખત આવે ત્યારે કળાના લક્ષણો, રસિકતા, અનુભવ અને અવલોકનોમાં ફેરફાર તરફાવત છે તે બધાવાની આવરખંડતાની ને બખર પડે છે. દીકાકાર એ પેલીસની માફક અત્યંત અને અસંસ્કારી માણસ પાણકાના સત્ય નિરૂપણનો કુશળ ન્યાયાધીશ બની શકે અથવા મોલીઅરની ધરડી આંખો મનુષ્ય સ્વભાવ શું છે તેનું નિરૂપણ હાસ્ય રસને આધારે કરી શકે છે; પરંતુ દીકાકારે તે પોતાની ઉચ્ચ શૈલીમાં સંસ્કારી રસિકતાનું નિરૂપણ કરવું જોઈએ.

આ સિદ્ધાંતને ખીણ કળાની સાથે સરખાવવાનું દર્શાવવાપર આપના માટે 'દ' ફેલ્ડર્ક દર્શાવે છે. સરખામણીની પદ્ધતિ. રંજુ કરી શકે જે કુદરતના સંકેતિન વિચારો સામે અને સંકેતિન સિદ્ધિની સામે વિરોધ દર્શાવે અને નકલ કરવાની કળા એ શું છે તે વિશે માલિકિ આપે કે જે નકલ કરવાની કળા આંખ આગેગેના નમુનાનું નિરૂપણ છે; અને કદપચને આનંદ આપે છે. આવી સરખામણીની પદ્ધતિ સવાંધ માન મેળવવાનો ખીન્ને સરળ રીતો

નથી એક કળા ખીજી કળાના મત્યનુ અનુમોદન આપે છે આવી સરખામણીનો ઉપયોગ એ હોય છે કે જ્યારે ડગાકાર ખીજી કળાના અધ્યયનમાં આનન્દ મળ રહે છે ત્યારે તે કળાના મિદ્ધાતા ખીજી કળામાં ફેરવી નાખે છે

ચિત્રકળામાં અને શિલ્પકળામાં આ પ્રકારનું મત્ય હોતું, નથી આપણી કળાના મૂળ તત્વો આપણી આખ આગળ રહેલી વસ્તુની નકલ કરવામાં રહેલા છે જ્યારે આપણે આનાથી વધારે ઉચ્ચ કોટિની દીશાએ પહોંચવા પ્રયત્ન કરીએ છીએ ત્યારે આપણે નકન કરવાની કળાથી શક્તિને સંપૂર્ણતાની ટોચે પહોંચી હોય એમ માનીએ છીએ

ચિત્રકળા, મનુષ્ય સ્વભાવની જે શક્તિઓને મળે છે તેજ શક્તિઓને કવિતા પણ મળે છે, ચિત્રકળા અને કવિતા પરંતુ પદ્ધતિમાં કે સાધનોમાં ફેર હોય છે અને તેના આશય મનના કુદરતી પ્રલક્ષ્યો અને વૃત્તિઓને અનુરૂપ થવાનો છે ખીજા સાધનોથી કુદરતી વૃત્તિને સતોષવા માટે કવિતાના અસ્તિ વનો આધાર તદ્દુપ સ્વભાવને ખીજે માર્ગે લઈ જવાની છટ ઉપર છે કવિતામાં કૃત્રિમ ભાષા અને માપેલા શબ્દોની કાવ્ય રચના હોય છે આવી કાવ્યરચના પછી શાલે ૭ અર્થનુસાર ૭ દેખા હોય કે લેગીન કે ગ્રીક ભાષામાં વપરાતા ૭ ફે હોય અથવા આધુનિક ભાષામાં વપરાતા ૭૬ અથવા સ્વર યુક્ત અને વિશ્રામ યુક્ત અનુપ્રાસ રહિત ૭ દો હોય તો પણ તેઓ કુદરતી વસ્તુને મન આપતા નથી અને સાધારણ બોલતી અને પ્રચલીત ભાષાનું ઉત્સાહન કરે છે જ્યારે આ કૃત્રિમ પદ્ધતિને લાગભૂતિના વાદન તરીકે પ્રતિપાદન કરવામાં આવી છે ત્યારે એક ખીજે મિદ્ધાત મનુષ્યના મનમાં રહેલો છે કે જે જે મિદ્ધાત આથી વધારે કૃત્રિમ છે, અને સામાન્ય સ્વભાવના માર્ગથી તદ્દન જુદા રહેતે બધા જાય છે આ

સિદ્ધાંત મંપ, મંગતપણું અને સામ્યતાનો છે, કે જે મનુષ્યના સિદ્ધાંતોમાં મબળ લાગ લગ્નવે છે. આ સિદ્ધાંતને ગમે તે રીતે પણ સંતોષવો જોઈએ.

આપણી ઇન્દ્રિયો અને કંઈપણને સંગીતથી, કવિતાથી, વાજીંત પરના સંગીતથી, કે આકર્ષક અભિનયથી આનંદ આવે એ તો તદ્દત કુદરતી વાત છે. પ્રેક્ષક મનમાં ઉપજાવતો સંગીતનો, કવિતાનો, અને આકર્ષક અભિનયનો લક્ષકો અને લવ્યતા આપણા મનને ધણેજ આનંદ આપે છે. આવા પ્રસંગે શું બુદ્ધિ આપણી વિચાર શ્રેણીમાં વચ્ચે આવી એમ કહેશે કે જે વસ્તુઓ તમને ગમે છે તે વસ્તુ તરફ તમે તિરસ્કાર દર્શાવી અને પરિશ્રમ સુક્ત કળાથી ઉપજતી અમરની લાગણીને એકદમ અટકાવી દો. માટેજ કવિઓએ અને ચિત્રકારોએ આજે તરફ ચેતતા રહેવાની જરૂર છે.

કવિતામાં કે ચિત્રકળામાં કે કોઈપણ કળાના ઉચ્ચ ક્ષેત્રમાં ગ્રામી વૃત્તિવાળી નકલ કરવાની કળા જરૂરીએ નબી રોકે નહિ. રોક સંપીચાર જણાવે છે કે અસાન વર્તમાન યુગમાંથી આપણું મન ઉંચકી લઈ ગત યુગો તરફ દોરવાની જરૂર છે. રોમ અને ફ્લોરન્સની શાળાના કળાકારોની દૈવી આજ પદ્ધતિને લીધે વધારે ઉત્કૃષ્ટ છે. આ પદ્ધતિને અનુમરીને તેમણે પોતાની કળાનું ક્ષેત્ર વિશાળ બતાવ્યું.

જેમન રડીને દાઢ ચીતસચેતું “સેક્રીફાઇઝ ઓફ ઇફેશનીઆ”ના ચિત્ર વિષે ફેટલાકે વિચારો

‘સેક્રીફાઇઝ ઓફ તમારા આમળ રજુ કરવા ઇચ્છું છું. ઇફેશનીઆ’ના ચિત્ર આ ચિત્રમાં પણ તે ચિત્રકારની પ્રતિભાને વિષે ફેટલાકે વિચારો. અનુરૂપ વિષય નથી. છતાં પણ તે ચિત્રમાં કુદરતનું મન અને એના દાવબાવનું

આવેશન છે; પગું આ ચિત્રના દાવબાવ અને મુખાકૃતિ એટલાં તો પરીચિત અને સાધારણ દેખીતા છે અને આખું ચિત્ર રેશમી

અને મખમલના મુંદર અને આમૃતપુષ્પકૃત વસ્ત્રોથી એટલું તો આશ્ચર્ય થયેલું છે કે દરેક પ્રેક્ષકને શંકા થાય કે આ કળાકારની ઇચ્છા બાળી જોઈને તેનાં વિષયને હાસ્યજનક બનાવવાની નથી.

આજ પ્રકારનાં દષ્ટાંતો આપણે કવિતામાં પણ જોઈએ છીએ. હોમરનું હોબમે કરેલા ભાષાન્તરના કેટ-

હોમરનું હોબમે કરેલું લોક ભાગોની શબ્દ ભળ મળ મંથની શૈલીથી એટલી તો પરીચિત. નિર્માલ્ય ભાષાન્તર.

અને અમંબધ વિચારવાળી છે કે તેનું

લોકો પુનરાવર્તન કરતા અને અમરણ કરતા થાકતાજ નથી.

કળાની નીચી ક્રાંતિના વર્ગની મારફત આજ પદ્ધતિમાં આપણે આગળ વધી શકીએ. આ વર્ગનાં કાર્યોમાં

કળાકારના ઉત્કર્ષનો ઉચી ક્રાંતિની શૈલી અને નીચી ક્રાંતિની શૈલી વચ્ચે તફાવત હોય છે. કળાકારની પદ્ધતિ કે દરજ્જાનો આધાર કુદરતની

સાથે રહી કળાકાર કામ કરે અથવા તો તેનાથી વિરુદ્ધ રહી કામ કરે તેના પર છે. વળી કળાકારના ઉત્કર્ષનો આધાર પ્રેક્ષકને મનમાં કરવા ઉત્તેજિત કરવા ઉપર પણ રહે છે.

જો આપણી વિવેકબુદ્ધિ મંકુચિત, અધમ, અને અસરકારી મમજશકિતથી દોરવાઈ જાય તો આપણે ટાઇટીઅન અથવા વાનગ્રાઇસના આગેબુધ વર્ણન કરનારા ચિત્રો કરતા ડીનરના આગેબુધ વર્ણન કરતા ચિત્રોને વધારે પસંદ કરવાં જોઈએ અને ટાઇટીઅન અને ડીનરના ચિત્રાંતર્ગત દેખાવોના ચિત્રો કરતા વેન્ડરલીડનનાં ચિત્રાંતર્ગત દેખાવોના ચિત્રો વધારે પસંદ કરવા જોઈએ. કારણ કે આ ચિત્રો કુદરતનું તદ્દુપ આલેખન કરે છે.

જો એક કુદરતનો દેખાવ કેમેરાની કળાથી આલેખવામાં આવ્યો હોય અને એજ દેખાવ એક મહાન અને કુશળ

કળાકાર આવેએ તો બન્નેની મરખામણીમા એમના એક દેખાવ કેટલો હલકો અને નિર્મોલ્ય લાગે છે. દેખાવ તો એકજ રહેશે પણ આખને દેખાય તે પ્રમાણે એમાં તફાવત પણ ગહેશે બ્યારે કળાકાર પોતાનાં માધનોને પસંદ કરવા શક્તિમાન છે અને પોતાની શૈલીને પણ ઉત્કૃષ્ટ કરી શકે છે તો પછી કળાકારે બીજી કંઈ વધારે શ્રેષ્ઠતા દર્શાવના જોઈએ ? નીકાલમ પોસીનની માફક કળાકાર માણસને રસ પડે અને બહુજ કિમતી ન લાગે એવી માહિત્યની કેળવણી સાથે પુરાતન મમયથી રોમના વાતાવરણમા આપણને મુકી દે છે અથવા મોમેન્ટીઅન બોર્ડનની માફક કળાકાર જુના જમાનાના ઇત્ત પતના પીરામીડ તરફ દોરે છે, અથવા કૉડ લોગેઈનની માફક કળાકાર દિવાન પરનો રોઆ સ્પષ્ટ અને નકશી કામો તરફ અને વન દેવતાઓના પ્રદેશોની શાન્તિ તરફ આપણા મનને દોરે છે.

ઐતિહાસિક ચિત્રકારની માફક ચિત્રાતર્જત દેખાવને ચિત્રનાર ચિત્રકાર આજ પદ્ધતિ અને આજ શૈલીને કદપત્તાને જુના જમાનામાં લઈ જવાની નામા લઈ જાય છે અને કવિની માફક પોતાના વિષયથી મૂળતત્વોને મહાનુભૂતિ દર્શાવે છે. ટાઈટીઅન કે માલ્વેન્ટો રોમની માફક વાદળાના ગોંગોટ દર્શાવવામા આવે અથવા તો કૉડની માફક વાદળાને આથમતા સૂર્યના પ્રકાશનો ગંગ આપવામાં આવે અથવા પવતિને એકદમ બહાર પડતા કે ધીમા ટોળાવચાળા દર્શાવવામા આવે અથવા જાડની કાળીઓ ચક્રમાંથી કાઢખૂણે એકદમ ફૂની નીકળતી હોય એમ દેખાડવામાં આવે તો આ બધાજ મંત્રોગો દાર્પના મામાન્ય બતાવેને મદદ રૂપ થઈ પડે છે. જેવી રીતે મિશ્વરના એતેમો અને પેન્નેરોસેનો પ્રભાવ શુદ્ધ અને નિરમ વર્ણન પર હોય છે તેવાજ પ્રભાવ આવા ચિત્રાતર્જત દેખાવોનો હોય છે, પરંતુ એ દેખાવોમાં

પ્રકાશ અને અધિકારના સચોટ માધનો ઉમેરવાં પડે છે. વાસ્તવિક દેખાવો કરતાં આવાં ચિત્રો મન પર બહુજ સચોટ અસર કરે છે.

જો આપણે ખીજ કળા પર નજર ફેંકીએ તો આપણને માલમ પડશે કે એમાં પણ જે મોટા ભાગ પડેલા હોય છે. એમની એક વર્ગ કુદરતને માન આપે છે અને ખીજે વર્ગ કુદરતથી જુદો પડે છે, અને ફેટલીકવાર એનાથી ઉધે માર્ગે પણ જાય છે.

નાટ્યકળા આરસીની માફક મનુષ્ય સ્વભાવનું તદ્દુપ આલેખન કરે છે અને ઉપર જણાવેલા બંને નાટ્યકળા એ મનુષ્ય વિચારોને સારી પેઠે સમજે છે. નીચી સ્વભાવનું તદ્દુપ આલેખન બહુજ કુદરતી રીતે કરવામાં આવે તો તેની અસર ઠીક રહે છે, પરંતુ મૂળે એમ લાગે છે કે ઉચ્ચકાલિનાં નાટકનો આશય નકલ કરવાનો હોય છે અને વળી એવી આશા રાખે છે કે પ્રેક્ષકોએ એવો વિચાર કરવો જોઈએ કે રજુ કરેલા પ્રસંગો ખરેખરી રીતે પોતાની આંખ આગળથી પસાર ચાલે છે. રેકાયલ તેનાં હાસ્ય ચિત્રોમાં અને પોર્સીન તેનાં મેકામેન્ટ નામનાં ચિત્રોમાં પ્રેક્ષકો પામે એવું મનાવવાની આશા રાખતા હતા કે એમની આકૃતિઓ વાસ્તવિક છે પણ કલ્પિત નથી.

આ તકાવતને અભાવે દુનિઆમા ખોટી ટીકા કે વિવેચન પ્રવર્તી રહે છે. રેકાયલને લોકો એનાં કુદરતી આલેખન માટે અને છેતરવાની શક્તિ માટે વખાણે છે કે જે શક્તિ એનામાં હતી પણ નહિ તેમજ તેણે મેળવવા પ્રયત્ન સુદાંતે કર્યો ન હતો. શીલ્ડીંગે ગેરીક જેવા મહાન નટના ખીલકુલ જ્ઞાન વગર વખાણ કર્યો હતો. શીલ્ડીંગ એમ ધારતો હતો કે એક અજ્ઞાન વ્યક્તિને પોતાની નરસ-કથામાં આલેખીને તેણે એક આખાદ જીવિશાળી યુક્તિ કરી છે; પરંતુ તેમ કરવામાં તેણે હેમ્બેટના નાટકના એક પ્રવેશમાં ગેરીકના

‘આવેખનને વાંતવી’ અને મત્ય માનવાની તેજો બૂલ કરી હતી પરંતુ મહેજ વિચાર પ્રવાયી આપણને ખાતરી થશે કે આખા પ્રદેશમાં એકે એકો પ્રમગ નથી કે જેથી આપણે હેતરાઈ જઈએ જ્યારે શેકમૂખીઓ અને ગેરીક આવા પ્રવેશોમાં રોકાયના હોય છે ત્યારે તેમના મદગુણ અને શ્રેષ્ઠતા ધણાજ ઊંચા પ્રમાણના હોય છે

નાટ્યકળાના આવેખનમાં, નાટકશાળાના મંબધમાં, આજુ બાજુના તોમે તરફ, દિવાનતીના સાધનો નાટ્યકળામાં આજુ તરફ, નજર આગળ બદલાતા પ્રવેશો આજુના સાધનો ઉપર તરફ પુષ્પા છૂટ આપવી જોઈએ અતુ વિશેષ લક્ષ આપવાની પ્રાપ્ત રહિત છદ અંગે છદથી એનો તો જુદો પડે છે કે એ લાગા હેમ્લેટના મુખમાં અને કેન્ના ગાજ્યદારી માથા-સોના મુખમાં બહુજ વિચિત્ર લાગે છે વળી આપણને ખબર પણ છે કે જેમ માણસ વધારે અસાની હોય તેમ તેને આ બધી છદ તરફ ઓછો લાગ હોય છે અને નકનથી તેને હેતરાઈ જવાનો સભર રહે છે

નાટ્યકળાના આવેખનમાં હું એના કૃત્રિમ મજોગાના વિવેચનમાં ઉતરવા ઇચ્છતો નથી છતાં પણ મ્હારે નાટ્યકળાના કૃત્રિમ કહેવું જોઈએ કે હૃદય ખગલજાવી નાખે એવી લાગણીના આવિર્ભાવ જેવો શ્રેષ્ઠ અને કુદરતી હોવા જોઈએ તેવો હોતો નથી. મહાન લયાનક પ્રમગો અને અઝમીર લાગણીના આવેગો પ્રેક્ષકો મમક્ષ રજુ કરવા જોઈએ કે જેથી મમતોલપણ નષ્ટ થાય અને આનંદની લાગણીને આપણા મનમાં પ્રાધાન્યપદ મળે અમલ્ય અને વિકૃતિમય અભિનય અને અવાજનો કંઈવત્તા અને ચીમો ગમે તેટલી પ્રમગને અનુકૂળ હોય છતાં પણ નાટ્યકળામાં તેને દર્શાવવી

એ વાળખી નથી. તેથીજ વિચારપૂર્વક અને ભવ્યતાથી ભરેલું પગલું મુંઢે અને આકર્ષક અભિનય નટને નાટ્યભૂમિકા પર ઉત્તરે છે અને ભવ્યતા અર્થે છે આ બધી કૃત્રિમતા પ્રમગોવશાત્ યોગ્ય હોય છતાં પણ ખાનગી ઓરડામાં તો હાસ્યાસ્પદને પામ્યા વગર રહેજ નહિ.

આ જગ્યાએ મ્હારે કહેલું જોઈએ કે કોઈપણ કળા બીજી કળામાં મુક્ષતાથી વાવી શકાતી નથી બધીજ કળાનું મૂળ એકજ હોય છે, છતાં પણ કુદરતની નકલ કરવાની પદ્ધતિ અને તેનાથી જુદે માર્ગે જવાની પદ્ધતિ કાષ્ઠક લુધજ પ્રકારની હોય છે વળી દરમ્મો જુદો જુદો આશય હોય છે.

માદામની નકલ કરાને બદને જો ચિત્રકાર નાટ્ય કળાના ભલકાની અને અભિનય અને પોષાકની ચિત્રકળા અને નાટ્ય શૈલીની નકલ કરે તો જરૂર આપણે કળાનો સંબંધ. આવા ચિત્રોને સૌથી નીચી કોટિની શૈલીમાં ચિત્રગાયલા ચિત્રો નરી કે ગણી તેનો તિરસ્કાર કરીએ

બધીજ કળાનો આશય કંપના અને હૃદયની લાગણી ઉપર અસર ઉપજાવવાનો છે કુદરતની નકલ સર્વે કળાનો આશય. કરવાની કળાથી આ કાર્ય ઘણીવાર મને છે. કેટલીકવાર વિજય મળે છે અને કેટલીક વાર પ્રયત્ન નિષ્ફળ પણ જાય છે દુ તટલાજ માટે એમ ધાર છું કે કળાની માગી કસોડી કુદરતનું તદુપ નકલ પ્રવાહમાં સમાયવી નથી પરંતુ આ કુદરતની નકલ કેટલેક અંશે કળાનો આશય મપાદન છે છે કે જે મનરંજક અસર ઉપજાવે છે.

દરે દુ સિદ્ધકળા પર ચોક્ક વિવેચન કરવા ઇચ્છું છું કે જે

કળા નકલ કરવાના કળાના નામ નીચે નથી આવી શકતી. સંગીત કળા માટેકે શિષ્યકળાનો મબધ કેવળ કલ્પના સાથેજ હોય છે

ચિત્રશાળાની માટેકે શિ પકળામા પણ એક વિભાગ હોય છે કે

વિભાગને કેત્પના સાથે જરાએ સબધ

ચિત્રકળા અને શિષ્ય નથી આ કળાને ઉચી કોટિની વિદ્યા કળાનો સંબંધ.

તો ન જ કહેવાય જો પ્રતિભાસાળી

પુરૂષ આ કળાને ખીલવે તો તે હલ્લની લાગણી અને મહાન અને ભવ્ય વિચારો આપણા મનમા જરૂર ઉત્પન્ન કરી શકે કળાકારોએ એટલુ તો ખાસ લક્ષમા રાખંતુ જોષએ કે એવા ક્યાં સાધ્યોયી તેઓ ઉપરોક્ત આશય સંપાદન કરી શકે

કવિતાને ચિત્રકળાની માટેકે શિષ્યકળામા પ્રમાણુ અને એક મરખાપણુ ઉપરાત ખીજા ઘણા સિદ્ધાંતો છે એમનિા એક મિદ્ધાત એવો છે કે વિચારોના એક ત્રિતપણાથી કલ્પનાને ઉત્તેજિત કરવી ઘમ્પતા તરીકે આપણે પુરાતન સમયને માન આપીએ છીએ એમના ધરના બાધકામ જોષ આપણુને એમના રીત રિવાજો યાદ આવે છે. જેરુન લોકોના કિલ્લાઓ જોષ આપણે સી જાતિ પ્રત્યેનું માન અને લાગણી ઉપજે છે આજ કારણુસરને લખને કવિઓ અને ચિત્રકારો પોતાના આદર્શ ચિત્રાતર્ગત દેખાવોની રચના માટે ટાવરો કિલ્લા, અને મહાન ગદોને પમદ કરે છે આજ કારણોથી વેનબ્રમ નામના કવિ અને શિલ્પના ઘર બાધકામમાં પુરૂષ કલ્પના હેતી આશયને માટે વેનબ્રમ ગાથીક શિલ્પ વિદ્યાના સિધ્ધાંતોને અનુસરતો હતો.

હુ જાણુ છુ કે એક કળાનો સિધ્ધાંત ખીજા કળામા ચોજવો

અથવા તો એકજ કાગળની જુદીજુદી પદ્ધતિ એક વિષયમાં ભેગી કરવી એ જોખમ ભરેલું છે. ત્રીમની શિષ્ય કાગળના મધ્યર નિયમો ગમે તેવી રીતે ભોગ આપી ન શકાય એ નિયમોથી વિમુખ રહેવું અથવા તેમાં ઉમેરો કરવો એ બીજી કાગળના નિયમોથી વિમુખ રહેવા જેવું છે અથવા તેમાં ઉમેરો કરવા જેવું છે. આવું કાર્ય તો એક મહાન ગુરુજ કરી શકે કે જે મનુષ્ય-સ્વભાવથી સંપૂર્ણ પરીચિત છે અને પોતાની કાગળના બધાંજ મિત્રો અને મંજેગો ભણે છે.

ચિત્રકારની માફક શિષ્યોએ પણ વસ્તુના ઉપર ચોટીયા લક્ષણો ઉપર ખૂબ ધ્યાન આપવું જોઈએ અને તેના લાલ લેવા ચૂકવું જોઈએ નહિ. ઉપયોગને માટે કે આનન્દને માટે ધણીવાર વધારો કે ઉમેરો કરવો પડે છે. આવા મકાનો એક મગખાં નહિ હોવાથી તેના ઉપર ચોટીયા લક્ષણોને લીધે એક પ્રકારનો દેખાવ રજુ થાય છે. આ પ્રકારનો દેખાવ શિષ્યની મગવડ વચ્ચે ના આવતો હોય તો તેણે મૂળ રચનામાં તેને યોજવો જોઈએ. બીજી બધી કાગળમાં વિવિધતા અને અસરગતને સૌંદર્ય અને શ્રેષ્ઠતા ગણવામાં આવે છે કારણ કે તેઓ કલ્પનાને ઉત્તેજિત કરે છે. શિષ્યકાગળમાં આ બંને લક્ષણો શા માટે ન હોવા જોઈએ ?

હાંડન અને બીજા જુના શહેરની શેરીઓના આકાર અને વાક અકસ્માતથી ઉત્પન્ન થાય છે. પરંતુ તેથી આ રસ્તા પર ચાલનારને કે પ્રેક્ષકને જરાએ કંટાળો નથી આવતો. આથી ઉલટું જો સરકીસ્ટોફરેનની પદ્ધતિએ શહેર એકજ સરખું બાંધવામાં આવે તો કદાચ તેની અસર રૂચીકર થઈ પડત નહિ, પણ જરૂર કંટાળો આવત. એક સરખાપણું હમેશાં આપણને કંટાળો અને તિરસ્કાર ઉપજાવે છે.

શિષ્યકળાના સવિસ્તર વર્ણનમાં ઉતરવાની મ્હારામાં શકિત નથી. હું તો શિષ્યકળાને ચિત્રકાળી ચિત્રકળાની દૃષ્ટિએ દ્રષ્ટિએ જોઉં છું. જો ચિત્રકળાની શિષ્યકળા.

આપામાં વાત કરીએ તો વેનબ્રગમાં શોધકૃતિ હતી, પ્રકાશ અને અધકારની ખીવવટ કરી જાણુતો હતો અને રચનામાં પણ મહાન કુશળ હતો. મુખ્ય આકૃતિને પ્રભાવમાં લાવવા માટે તે અમુક ઉત્પન્ન કરતો હતો. ચિત્રપટ પર ભૂમિકા તૈયાર કરવાની કળા આપણી કળામાં એક મ્હોટી મુશ્કેલી કહેવાય. તે મુશ્કેલીનું ભાન વેન બ્રગને શિષ્ય-કળામાં મપૂર્ણ હતું. ભૂમિકાની જે અગત્યતા ચિત્રકળામાં છે તેવીજ અગત્યતા શિષ્યકળામાં મકાનો ઉભા કરવાનો પાયો નાખવાની છે. વેનબ્રગ પોતાની શિષ્યકળા શુદ્ધ ન દેખાય તેની પુષ્કળ કાગજ બેતો હતો. તેના કામોનું બાંધકામ ભૂમિમાધી અણુ ધાર્મ્ય એકદમ બદ્ધાર પડી આવતું ન હતું.

મમત્ર વિચાર કરતા મ્હને લાગે છે કે સર્વ કળાનો આશય અને ઉદ્દેશ વસ્તુઓની કુદરતી અમપૂર્ણતાની પૂરી કરવામાં મમાયલા છે અને કદપનાથી મનને મંતોષ પમાડવામાં સમાયનો છે.

મમત્રજનતા માને છે કે પ્રમગા અને બનાવો ઇતિહાસ કાગે જકડી નાખે છે. તેનો પ્રભાવ ચિત્રકળા એ તો જવ હવિ કે ચિત્રકાર ઉપર બીજકુલ આસનો લંત ઐધરી તણુજો નથી. ઇતિહાસ આપણી મદ્દન કળાના છે. (અથવા) ચિત્રક-વિચારને નમતુ આપે છે. પરંતુ શાને જાણું સંબોધન. માટે ? એનું કારણ એ છે કે આ કળાઓ એના ઉચ્ચ ક્ષેત્રમાં ઇન્ડિઓને મબોધની નથી પરંતુ મનની ઇચ્છાઓને મબોધની નથી પરંતુ

મનની ઇચ્છાએને અને આપણામાં રહેલો જ્વલંત ઐશ્વરી તણ-
ખાને મંબોધે છે. આ ઐશ્વરી તણખો જગતનાં સર્વ બધનોને
તોડી નાખવાને માટે અધીરો બની જાય છે. આપણી કળામાં એટલું
બહુ સૂત્ર છે, આપણી કળામાં એટલી બધી બલ્યતા છે કે મ્હારે
એને દિવ્યકળા કહેવી પડે છે. જે કળાકાર દિવ્યતા દર્શાવી શકે છે,
તે કળાકાર હથરનો યશસ્વી ખિતાબ મેળવી શકે છે.

પ્રવચન ચૌદમું.

કળાકાર ગેઇન્સ જરોની ચૈત્રી અને પદ્ધતિ.

આપણી કળાના અધ્યયનમાં તેમજ બધી કળાના અધ્યયનમાં કુદરતનું આપણાજ અવતોમનનું પરીણામ પૂજનીય દાખલાઓનું માધક આવે કે, કેટલુંક પરીણામ જે અવયોકન.

કળાકારાએ કુદરતનું સદૃશતાથી અને ઉલ્લેખથી અધ્યયન કર્યું હોય તેની અમુક માથી ઉદ્ભવે છે આવા દાખલાઓની પમદગીમાં આપણે જેમ જેમ ઓછું ધ્યાન આપીએ તેમ તેમ આપણને તેમાંથી વધારે કાળે મળતો જશે અને કળાના મામાન્ય નિયમો અને કુદરતની નજીક આપણા મર્યો આવી શકશે. જ્યારે આપણે પૂજનીય પુરાણન મમયમાંથી પ્રાપ્તતાઓ લઈએ છીએ ત્યારે આપણને થોડી અજરડ પડે છે. આપણે મદ્યન વ્યક્તિઓથી દોરવાઈ જઈએ છીએ અને પ્રમાણુમૂલ પડીતોના પ્રભાવથી ડબાઈ જઈએ છીએ. અતિ નમ્રતા દર્શાવવાથી આપણે જ્ઞાન તણાઈ જાય છે આપણે અધેશરમાંજ કાંઈ મારતા હોઈએ એમ લાગે છે એટલું તો ખાસ જરૂરનું છે કે આપણા મદ્યન દાખલાઓ આપણી પામે દેવાય જ નોંધએ કે જે દાખલાઓનું અવતોમન કરવા તરફ આપણે માન ઉપજે

આપણા જ્ઞાનમદિના ચૌથી શ્રેષ્ઠ આબૂવણુપ ગેઇન્સજરોનું દમણુજ મગ્નુ થયું છે આ મદ્યન કળાકાર ગેઇન્સજરોની વ્યક્તિના આ પ્રસંગે વખાણ કરવાની પ્રશંસા.

આરી કરજ નથી. ગેઇન્સજરોની શુદ્ધિ

જો વિવેચન કરવામાં મહાગે આશય તેની પ્રશંસા કે નિન્દા કરાવે નથી કે જેથી આપણા જ્ઞાનમંદિરના વિદ્યાર્થીઓને એની શ્રેષ્ઠતા કે દુષ્ણો જાણવાની તક મળે. ત્યાં મુધી આપણી પ્રભુ ગેહન્સબરે જેવા મહાન પ્રતિભાશાળી અને માનનીય કળાકાર ઉત્પન્ન કરી ન શકે ત્યાં મુધી તેનું નામ આપણી કળાના ઇતિહાસમાં લેવિવ્યની પ્રભુ માટે ચિરંજીવ રહેશે. આપણી કળા ધીમે ધીમે ઉન્નતિને પંદે પહોંચી છે એમ મૌ કોઈ માને છે.

હું જાણીશ કહેવાની દૃષ્ટતા કંઈ છું કે પોમ્પીઓ જેટલી અને રેકાયલ મેન્ગમ્ નામના ચિત્રકારનાં મિયુત રેનોલ્ડ્ઝના નામ કાનને ગમે તેટલાં મહાન હાગે, તે કળાકારો માટે અંગત હતાં પણ, તેનો હરન્ને, ઇમ્પીરીએલ, એજેસ્ટીઅન કોન્સ, પ્લેસીડ કોન્સ્ટાન્સ અને મસુસીઓ કરતાં નીચી કોટિતાજ અભિપ્રાય.

રદેશે હું એમ નથી કહેવા માગતો કે ઉપરોક્ત ચિત્રકાર કે જેનું મરણ અત્યારે આપણને માથે છે તે ચિત્રકાર કરતાં આ બધાં ચિત્રકારો વધારે ઉચ્ચ કોટિના નથી. મામલે અવલોકન કરનારને એમની આકૃતિ ગચનામાં જાનવો લાગ લાગે છે, હું આ વાત સંપૂર્ણ રીતે જાણું છું પરંતુ એની માથે એટલું પણ હું જાણું છું કે જે માણસને સાચો અને અનન્ત યશ પ્રાપ્ત કરવો છે તેણે મહે નામ આપ્યાં તે કળાકારોના કાર્યોમાં રહેલા સામાન્ય અવલોકનનું જરાએ અધ્યયન કરવું જોઈએ નહિ. મહેને પોતાને તો ગેહન્સબરોના ચિત્રાંતર દેખાવોમાં અને કુદરતના મચોટ આવેઁ અનધી ઉપજતી અસરમાં બહુજ રસ પડે છે. એન્ડ્રીઆ ગાત્રી અને કાયોમરટીના કાર્યો કરતાં મહેને બિચારાં ન્હાનાં બીજા માગતાં છોકરાંની સાંદાઈ અને સુંદરતામાં બહુજ રસ પડે છે,

ગેઇન્સબરોના જીવનમા ખાનગી પ્રસંગોમા અત્યારે ઉતરવાની,
 જરૂર નથી. એની ધીમી પ્રગતિ અને
 ગેઇન્સબરોના રીત કળાની શ્રેષ્ઠતા મેળવવાના સાધનો
 રિવાજ અને ટેવ, આપણા આદેશો અને ઉપદેશોની નિકટ
 આવી શકે એવા છે. મનુષ્યને આગળ
 વધવાની ધીમી પ્રગતિ એકદમ દેખાઇ આવતી નથી. જુદા જુદા
 વિચારો ભેગા થઇ જવાથી પ્રગતિ કેવી રીતે અને કયારે થાય છે
 તેની માણસને ખબર પડતી નથી કેટલીક વાર એવું બને છે કે
 મનુષ્યને એક નવો માર્ગદર્શક વિચાર અને પ્રેરણા કોઇ એક
 ચિત્રનું અવયોગન કરવાથી, અથવા કોઇ એક લેખકનો કકેય
 વાચવાથી, અથવા તો વાર્તાલાપમાંથી એકાદ સૂચન સેવાથી આવે,
 છે. આવા રસયુક્ત બનાવો જે માણસને આત્મ પરીક્ષા કરવાની
 ટેવ તેની પાસેથી મળી આવે છે.

આ અપૂર્વ માણસની ટેવો અને રીતરિવાજો રજુ કરવા એ
 અઘટિત તો નજર દેહેવાય. એની કળાની માથે સળધ હોય અને
 એને કળા શ્રેષ્ઠતા મેળવવામા કારણભૂત બન્યા હોય એવા રીતરિવાજો.
 અને ટેવોનું હું વિવેચન કરવા ઇચ્છુ છું કળા તરફનો એનો પ્રેમ
 એ મદદનું કારણ હતું સુખાકૃતિની વીશિષ્ટતાની, આકૃતિના આકર્ષક
 મિશ્રણની, પ્રકાશ અને અંધકારની, સુંદર અમરની ટીકા કરવાની
 તેને ટેવ હતી. રમતામા એને જમતી એરી કાઈ વ્યક્તિ મળતી તો,
 તેને તે પોતાને ઘેર બોલાવવો. જેતરમાંથી તે પોતાના ચિત્રાલયમા
 ઝાડના છોડવા, મૂળીઆ, અને જુદા જુદા પ્રકારના પ્રાણીઓ લાવતો
 અને તેનું આનંદન અમરણમાંથી ન કરતો. પણ નજર આગળના
 વિષયો ઉપરથી કરતો હતો. તે પોતાના ટેબલપર બાગેલા પથરાનો,
 સુકાઈ ગયેલા પાંદડા અને મૂળીઆનો, અને આરસીના કકડાઓનો,
 ઊનાંતર્ગત દેખાવનો નમુનો નૈધાર કરતો હતો. પછી આજ

નક્કોને મોટું અરુપ આપી તેને પર્વતોમાં, ઝોડોમાં, અને પાર્ણીમાં ફેરવી નાખતો હતો. આ પદ્ધતિ કેટલે અંશે ચચનરૂપે નિવરે તેનો નિર્ણય તો ચિત્રાંનર્ગત દેખાવ ચિતરનાર અધ્યાપક કરી શકે. મદને તો આ પદ્ધતિ નહીં અને તિરસ્કારવા જેવી લાગે છે. જ્યાંમુખી આપણે વાસ્તવિક કુદરતનું અવલોકન કરીએ ત્યાં જ્યાં મુખી નો આવી પદ્ધતિ શુભ પગલામ આપવાને બદલે નુકસાન કરે છે.

આ ચિત્રકાર રાત્રે પોતાની ચિત્રકળા શી રીતે ખીલવતા હતા તેનું મેંજ વિવેચન કરવાનું આપણે બુદ્ધિનું જોઈએ ત્યાં જામી મંજાએ, આ કાર્ય મિત્રામ, બીજા કોઈપણ કાર્યમાં એને આનંદ પડતો નહિ હું માનું છું કે આ પ્રકારની પદ્ધતિ કળાકારને બહુજ લાભકારક નિવરે છે. આજ માધ્યમથી કળાકાર કુદરતની નવિનતા, મહત્વતા, અને મોટા મેળાવી શકે છે. મીણુખનીના પ્રકાશથી વિષયો સુંદર દેખાય છે એટલુંજ નહિ પણ પ્રકાશ અને અધિકારની વિપુલતા દેવાથી અને રંગની મામ્યતા દેવાથી કુદરત ઉચ્ચ પ્રકારની નક્કીમા દેખાય છે. આ અધ્યયનની પદ્ધતિમાં વિવેકબુદ્ધિ વાપરવાની બહુજ આવરપડતા છે. રાષ્ટ્રીયન અને કોરેલ્સો જેવા રંગવાની કળામાં કુશળ એવા ચિત્રકારે રાત્રે ચિતરતા ન હતા; છતાં પણ તેઓ કૃત્રિમ પ્રકાશથી ઉપજતી અગમના વિચાર પર પુષ્કળ ધ્યાન આપતા હતા. પરંતુ હું ચોક્કસ માનું છું કે જે કળાકાર ગુરસીતોની પદ્ધતિનું બહુજ ધ્યાનપૂર્વક અધ્યયન કરે છે તે આજ પ્રકાશથી ચિતરે છે અથવા તો આજ વિચાર-સંકલ્પના ઉપર પોતાની પદ્ધતિ યોજે છે.

જેમ્સબરોની બીજી પદ્ધતિ ખરેખર અનુકરણીય છે. પોતાના ચિત્રના બધાજ ભાગોને બેગા કરવાની જેમ્સબરોની પદ્ધતિ. એનામા ખુબી હતી જેમ કુદરત પોતાનું કાર્ય ઉત્પન્ન કરે છે, તેમ તેનું આખું

પગીથી તે મારા તરફ ફરે. અને જણાવ્યું કે મારું મરણ થશે તેથી મને એકજ જોડ થાય છે. મારા જીવનની સમાપ્તિ ગાથે મારી કક્ષાની પણ સમાપ્તિ થશે. આજ વિચાર મને બહુ માથે છે.

ગેઇન્સબરોનો એકજ નિરાળો વખતો છે કે જેણે બીલકુલ કેળવણી વગર ઇટલીમાં મુમાફરી કર્યા વાસ્તવિક જગત્ એ વગર અને કોઇપણ જ્ઞાનમંદિરમાં અધ્યયન કર્યા વગર કક્ષામાં મહાન યજ્ઞ અને શ્રેષ્ઠતા મેળવેલી કરી છે. આથી એમ નથી સમજવાનું કે દરેક વ્યક્તિ માધનો વિના આવી મહાશક્તિ પ્રાપ્ત કરી શકે.

એટલું તો ખામ યાદ રાખવું જોઇએ કે જે કક્ષાની શૈલી અને ક્ષેત્રની ગેઇન્સબરોએ પસંદગી કરી હતી તેને અધ્યયન માટે પર્યાપ્ત કરવાની જરૂર ન હતી. એને જોઇતી બધીજ વસ્તુઓ જોતરમાથી કે શેરીઓમાંથી મળી આવતી હતી. આ નમુનામાર્ગી પોતાની વિવેકશુદ્ધિ પ્રમાણે પસંદગી કરતો હતો. એનું અધ્યયન વાસ્તવિક જગત્નું હોવાથી તે જુદા જુદા કાર્યોના મહાન ગુરુઓ તરફ લક્ષ આપતો નહિ. ગેઇન્સબરો, કવિની દૃષ્ટિએ કુદરતનું અવલોકન કરતો નહિ. પરંતુ ચિત્રકારની દૃષ્ટિએ તેનું અવલોકન કરતો હતો. એના આવેશનમાં કવિત્વ શક્તિ ન હતી પરંતુ મચોટ અને નદુપ કુદરતનું આવેશન તો હતુંજ.

ગત યુગના મહાન ઐતિહાસિક ચિત્રકારોના કાર્યે, તરફ ન લક્ષ નહિ આપતો છતાં પણ તેને એટલીજો ખબર હતી જ કે કક્ષાની ભાષા અને કક્ષાની નકલ કરવાની ખૂબી ગમે ત્યાંથી શિખવીજ જોઇએ. જ્યારે તેણે જાણ્યું કે આ કક્ષા તે પોતાના મહાધ્યાયી પામેથી ગાળી શકે ત્યાં ફરેશીમની શાળાના ચિત્રકારાની

મદદ લેવા માંડી હતી. આ શાળાની મદદ માટે અને પોતાના દેશ-
માંથી બહાર નીકળવાની જરૂર ન હતી. આ શાળામાંથી તે રંગનો
એક રાગ, પ્રકાશ, અને અધિકારની ખીલવટ અને ચિત્રને ચંદ્રચકિત
અને આભૂષિત કરવાનાં 'સર્વ' સાધનો શિખ્યો. આ પ્રમાણે પોતે જે
કાંઈ શિખ્યો તેનું જ્ઞાન કુદરતનાં મૂળ સ્વરૂપમાં તે યોજતો હતો;
અને મહાન ગુરુઓની 'પદ્ધતિનું' અનુકરણ ન કરતાં પોતાનીજ
પદ્ધતિને અનુસરતો હતો.

તેણે તદ્દપ વર્ણન કરનારા ચિત્રોમાં, ચિત્રાંતર્ગત દેખાવોમાં
જે કાલ્પનિક ચિત્રોમાં શ્રેષ્ઠતા મેળવી તે
કુદરતના સચ્ચાટ અવ- કાંઈનું ઘણું સુશ્કલ છે, એનાં કાલ્પનિક
લોકનમાંથી ઉપજેલી ચિત્રોમાં જ્યારે તે પોતાનું લક્ષ અનુકરણ
રસિકતા અને શ્રેષ્ઠતા કરવાના વિષય તરફ દોરતો પડી બસે તે
વિષય કડીઆરાની નિર્માદ્ય આકૃતિ જેવો

ગેઝન્સખરોએ વીરરસ પ્રધાન શૈલી તરફ પ્રયત્ન કર્યો ન હતો.
 તેમજ પોરાણીક અને કલ્પિત કથાઓથી
 ગેઝન્સખરોની શૈલી, પોતાની શૈલીની માન્યતા અને લક્ષણોનો
 નાશ કર્યો ન હતો. પુરાણની કથા અને
 કલ્પનીક વાતોની છાકરવદ્દી પદ્ધતિના દાખલા આપણા ચિત્રકારોમાં
 પણ છે. ત્યારે કય શાળા આપણી કળામાં ચિત્રાંતર્ગત દેખાવો
 ચિત્રરત્નો પ્રયત્ન કરે છે ત્યારે તેમનાં કાર્યો દીકાપાત્ર યતાં નથી.
 પરંતુ હાસ્યા સ્પદને તો પામેજ છે. કલ્પેડ લેરેકનને પણ આ
 પદ્ધતિ માટે લાભ તો નજ આપી શકાય.

આ પ્રકારના વિષયને ખીવવવા માટે અમુક પ્રમાણની સૈદ્ધી
 હોવી જોઈએ આ સૈદ્ધી પ્રાપ્ત કરવાનો
 ઉપરોક્ત ભૂલની સુધારા- એક પ્રકારનો છે ઐતિહાસિક કે કલ્પિત
 રણના આનંદનમાં ચિત્રાતર્કત દેખાવોના લક્ષણ

ગાત્ર ભાગોમાં જુદા જુદા જોઈએ આ
 કાર્ય ઘણા મુશ્કેલ છે મગ્ધ કે આપણા મનને એ હમ્મર વર્ષ
 ક્રમ થાય તુ હવે તે તન્ન પદ જવાની જગ્યા છે ઉપરોક્ત
 નિત્રોમાં એ પોતો ને આવી પરીચિત્તિમાં જોઈને આવર્થ પામીએ
 છીએ કાળુ ને વાદળા પ એ ઘુટણીએ પડ્યો તે વાદળાએને
 દીપ્ત ગ્રાથ ધમ પડતા નથી એ મનુષ્ય આદૃતિ આગાં ઉપે ગ્દી
 ને એવા પદાર્થ કે આકાશ વાદળાને આપી નથી. વળી વાદળાને
 અખત લક્ષણો પણ નથી આવા કે જેથી આવી કલ્પિત વસ્તુ
 સાથે અનુભવ થઈ શકે મનને તા આવી પદ્ધતિ હમવા જેવીજ લાગે છે

આવા વિષયો માટે કય અંતે રંગમીમની શાળાની શૈલી પણ
 અધોઅ છે ચિત્રાતર્કત દેખાવના ચિત્રોમાં શૈલીને સી રીતે ઉમદા,
 લગ્ય, અને કવિતાના લક્ષણો ય ત બનાવવી । તેનું વિવેચન કરીએ
 તો ઘણાજ વખત થઈ જાય અને આશય પણ મપૂર્ણતાથી
 પ્રાપ્ત થઈ શકે નહિ જે ચિત્રકરને આ ભય ભરેલી શ્રેષ્ઠતા પ્રાપ્ત
 કરવાની મહત્વાકાંક્ષા હોય તેણે જે પુરુષોએ કળાની ચિત્તા અને
 રહસ્ય બનાવ્યો અમળ્યા હોય તેની પામેથી પ્રેરણા લેવી જોઈએ

હવે આપણે એકાન્ત નો તગર વળીએ ઘણા માણસો એની
 રોડી અને પદ્ધતિમાં દોર જુએ છે પરંતુ
 ગ્રામ મધ્યગેની મૈદી એની મૈદીના સુલોપના વિવેચનમાં ન
 અને પદ્ધતિમાં સુલો ઉતરતા એનું નો યાદ રાખવું જોઈએ
 અને દોષનું નિરૂપણ કે ચિત્રકરને મીઠા અને પરીક્ષા મગવાની
 તરફ એના મયોમાથી મળે છે.

પદ્ધતિની વિશીષ્ટતા અને નવિનતા જેટલી પ્રશસનીય છે તેટલીજ નિંદાને પાત્ર પણ હોય છે. આપણે જુદી જુદી ટેવાથી ભરપૂર હોવાથી નવિનતાને પણ ચાલીએ છીએ. જેઠન્સખરેનાં ચિત્રોમાં જે ચિન્હો અને વિચિત્ર ગદ્યા આપણે જોઈએ છીએ અને જે આકાર વગરના દેખાવો, વિચિત્ર ગુંચવણો, અને અસંગતતા જોઈએ છીએ તેનું કારણ કેવળ અત્યંત પરિશ્રમયુક્ત ઉતાવળી ખેદરકારી છે. જેઠન્સખરે જાતેજ આ પદ્ધતિને શુંદર માનતો હતો અને તેની ઉત્કટ ઇચ્છા એ હતી કે પોતાનાં ચિત્રો પ્રદર્શન વખતે પાસેથી તેમજ દૂરથી જોવાવાં જોઈએ.

આપણે એના શ્રેષ્ઠ કાર્યમાં વિપુલતા જોઈ શકતા નથી તેનું કારણ ખેદરકારી નથી. ઉપરચોટીયું અવલોકન કરનારને ગમે તેમ લાગે છતાં પણ દૃઢ ચિન્તાર મારી પેઠે મમળે છે કે સામાન્ય અસર ઉપજાવવા માટે મચ્છોટ ધ્યાનને વધારે વખત લાગે છે. આ પ્રકારના મચ્છોટ ધ્યાનમાં મનને ઘણાજ શ્રમ પડે છે. એની રંગની ખીલવવાની ખુબી અને રંગોને જુદા પાડવાની પદ્ધતિ કાંઈક જુદાજ પ્રકારની હતી. કાંઈ પણ કળાની પદ્ધતિને અનુસાર એની પદ્ધતિ ન હતી. એને કાંઈ પ્રેરણા થઈ હોય એવી રીતે તેણે પોતાનીજ પદ્ધતિ પોતાનાજ આશય પ્રતિપાદન કરવા માટે શોધી કઢાવી હતી.

જેઠન્સખરેની પ્રતિભાને એવા માણસોની વક્રૃત્વ શક્તિ માથે મરખાવી શકાય કે જે માણસો પોને કંઈ જાણા વાપરે છે તેની તેમને જ ખબર હોતી નથી એટલુંજ નહિ પણ ક્યાં યોગ્ય શબ્દો મુકવા તેની ખબર ન હોવા છતાં પણ કેટલીક વાર મન પર અજળ અસર ઉપજાવે છે.

આ માનીતા કળાકારને ઉચ્ચ પદ્ધતિએ ચલાવવા માટે જોટી ટીકા કરી સુવાને વિદ્યાર્થીઓનાં મન કેતુપિત ન થઈ જાય તે માટે તેની પદ્ધતિ વિશે થોડો ખુલાસો કરવાની મને બહુજ જરૂર લાગે

જે એટલું તો ચોક્કસ જ છે કે ગેઇઝમખરાની મુકોમળ પદ્ધતિ અ
 ઉપર મુકોમળ અસર ઉપજાવે છે અને એના ચિત્રોને ઉચ્ચ ઓર્ડર
 સુદરતા અર્થે છે દરેક વાગ્યે લેયું છે કે રાજઆતના ચિત્રમ
 ને એના દલકો અને મુકોમળ હાથ હોય છે તે ચિત્રના જુદા જુદા
 ભાગો તરફ વધારે ચોક્કસાઇ દર્શાવે છે પરંતુ એને એક ખીને
 મોઢે ગર લાલ થાય છે જ્યારે તે ચિત્રને અવિસ્તરપણે ચિત્રે છે
 ત્યાં આખા ચિત્રની અમર મારી જાય છે ગેઇઝમખરા પોતાના
 આંખેકુમ વર્ણન કરનારા ચિત્રોમા આકૃતિની બાજુ ઉપરખા ઉપર
 પુરુષા ધ્યાન આપનો હતો આખા ચિત્રની આમાન્ય અમર ઉપર
 એનું મયોગ ધ્યાન હોવાથી તેની અમપૂર્ણ પદ્ધતિમા પણ એક
 પ્રાની અજમ માન્યતા જણાઈ આવતી હતી. જે કે આવો
 અભિગ્રાય તમને નગી વાગશે પરંતુ આવા ચિત્રો આવી અમર

હોતો. અને ગમે તેટલા દોષો હોય છતાં પણ જે નિષ્પાક્ષ્ય પાડુ
આપણે પુરાતન મમયના ગુરુઓ પ્રત્યે દેખાડીએ છીએ તે નિષ્પાક્ષ્ય
પણુ આપણે તેને દેખાડવું જોઈએ આ મિદ્ધાતને આધાર આપણે
દિવ્ય રેકાયવને માટે પણ કહી શકીએ કે તેણે બ્રોજ રૂપ પદ્ધતિ
વગર પણ પોતાનું ચિત્ર ચોક્કસાઈથી અને ઉત્કૃષ્ટ રીતે ચીતરી શક્યો
હોત, અને ચોક્કસ પણ કર્કષ્યતા કે શુષ્કતા વગર સ્પષ્ટ ચોક્કસ
ચિત્રમા ભેળવી શક્યો હોત.

ગેહનમ્બરોની ચોક્કસાઈના અભાવનો અંત ચિત્ર મપૂર્ણ રીતે
દેખવાના અભાવનો ગમે તેટલો ખુલાસો કરીએ, અને આ દોષોને
ગમે તેટલા માફ કરીએ તો પણ તમારે ચાલુ ગણવું જોઈએ કે જે
કેળાની રીતી આપણુ જ્ઞાન-મંદિર શિખવે છે તે ગેહનમ્બરોમા ન
હોવાથી આપણે તેના તરફ કદીએ દીનમોહ કે મારી નજ આપી
શકીએ કેળાના મિદ્ધાના અને નિયમો નરક બેપરવા અને દુર્વૃદ્ધ
દેખાડવું એ તમને જરાએ ન પાવે, જરાજુ કે એ મિદ્ધાનો અને
નિયમો મહાન ગુરુઓની સામાન્ય પદ્ધતિ અને અનુભવમાથીજ ઉત્પન્ન
થયા કે તમારા અધ્યયનનો મુખ્ય પાયો આજ હોવો જોઈએ મનુ
પામેલા તેમજ જીવતા કેળાનાંની શુદ્ધિ અને અનુભવથી તમને મારે
દાયકો થશે. તમે એમની પદ્ધતિમાથી મચના નો પરજુ ચાલુ રાખજો
કે જે ક્ષણથી તમે એમના આશયોથી વિમુખ જગા તેજ ક્ષણથી
તમારી અવગણતિ થશે આથી તમ મર્વ જગતને માન્ય એવી મત્ય
વસ્તુની એક નમ્ય કરનાર થવાને મદને દ્વંદ્વ મારા ચિત્રકારોની
અરાધ નકલ કરનારા થવાનો નભા રા' કે

પ્રવચન પંદરમું.

આપણુ જ્ઞાનમંદિરે જ્યારથી સ્થપાયું ત્યારથી માગે એની
 માથેના નિકટ મબધે હોવાથી અને
 આપણા જ્ઞાનમંદિરમાં મામાઝક કર્મનેમાં આપણે બધા ઘણા
 પ્રવર્તીએ એકથતા વળેથી ગેફવાથી આ મંસ્થાને લગતો
 માગે માગેના બીજો કાઈ પણ ધધો
 નમો છે

આપણે મવા એકજ મંથામાં જોડવાથી અને એકજ
 આગમને અનુમ્તવાથી આપણી માથી મિત્રાચારી માથે મતભેદ
 થવા પણ મંલવ છે. આવી તકરારમા માણુમે પોતાના અભિપ્રાય
 પર બહુજ મક્કમ રહે છે, અને મામા પક્ષના અભિપ્રાયને જગએ
 લેખવાતા નથી, પરંતુ આપણે બધા એક હોવાથી આપણે નાની
 તકરારમા પડવું જોઈએ નહિ, અને એક બીજની ભુદિને અને
 જ્ઞાનને માન આપી આગળ વધવું જોઈએ. આપણી કળાને મંપ-
 ભૂતા અર્પવાના ઉત્સાહમાં દરેક વાદવિવાદ રૂખી જવો જોઈએ

મારી ઉમર જોતાં મને એમ લાગે છે કે હું તમને પહેલી અને છેલ્લીવાર મંજોધી રહ્યો છું. જે પથેથી હું પમાર થયો છું તે પંથ તરફ વળી પાછી નજર રેંકું તો હું આગા રાખું છું કે તમે મને મારી આપશો.'

આપણા પૂર્વજોએ આપણા લાલને માટે પરિશ્રમ કર્યો હતો. આપણે આપણા પછીના માણસો માટે પરિશ્રમ કરીએ છીએ. આપણે એક બીજાને લાલ આપી રહ્યા છીએ તેથી કાંઈ આપણે આપણી ફરજ ઉપરાંત વિશેષ કાંઈ કરી રહ્યા નથી, પરંતુ એટલું તો મારે કહેવું જોઈએ કે વાર્ષિક પ્રદર્શનને માટે આપણે જે ઉત્તેજન અને આશ્રય આપી રહ્યા છીએ એ કાંઈ એાછું પ્રશંસનીય અને માનનીય કાર્ય નથી.

ન્યાય આપણે આપણી સરથાના જુદા જુદા ખાતાના હેવાલ આપણે તપાસીએ છીએ ત્યારે મને લાગે જ્ઞાન મંદિરના જુદાં જુદાં છે કે જે અધ્યાપકોએ પ્રમુખપદે રહી ખાતાંની શ્રેષ્ઠતા માટે અપૂર્વ શક્તિ દેખાડી છે, અને પોતાના ધન્યવાદ ખાતામા શ્રેષ્ઠ ફરજ બજાવી છે તેને માટે તેમને ધન્યવાદ ધટે છે. જે કેળવણીના કાર્યમાં પુરોષોને મારી જગા ન આપીએ તો તો મારી કેળવણીનો જ અભાવ કહેવાય.

ધુપાયવી શ્રેષ્ઠતા ખુલ્લી કરી દેવામા અને આપણી કમાના નીચી કોટિના મિધ્ધતા રજુ કરવામા આજો વખત માણસ પેન્ગી લથીજ કામ કરવામાં જે કુશળતા દર્શાવે છે તેનાથી પણ વધારે કુશળતાની જગા હોય છે આથીજ કવિઓ કુદરતી રીતે ગદ્ય લખી

શકે છે. કળાકાર, કળાના ક્ષેત્રમાં, શું કરવાનું છે અને શું કાર્ય નથી કરવાનું તે બરાબર અમજે છે અને મિથિત મનો વિચારના મોંઘંધી વિદ્યાર્થીને ચીતવે નથી અથવા તો મંઘધ વગરની શ્રેષ્ઠતાઓને કલ્પિત રીતે બેગી ફગી વિદ્યાર્થીને શું સૂચવે નથી. મેં ધાતુએ અવયોક્ત કયું છે અને તે અવયોક્ત પર પુષ્ટક રીતે વિચાર પણ કયો છે. મને તપાસ અને પરીક્ષા કરવાની ટેવ છે ત્યાર પછી હું તેની પદ્ધતિનો નિર્ણય કરું છું. આ બધા વિચારોને બેગા કરી નિયમમા મુકવા એ મહેલું કાર્ય નથી. એક જ પ્રવચનની રચના અથવા એક જ વાવવાની રચના ગંભીર અધર્મ છે.

ગમે તેવી દોષયુક્ત પદ્ધતિ હોય તો પણ તેના નરક કૃપા દષ્ટિ ગમ્મવી જોઈએ તેથી મેં મારા અભિપ્રાયો નવાઓ એનું જ નહિ પણ જીજ્ઞાસુ પણ અભિપ્રાયની તપાસ કરી મને આ પરીક્ષામા માન્ય પડ્યું કે આપણી કળાના મિધ્ધનો અને નિયમો એક બીજાને મંઘધ ન હોવા છતાં પણ તેઓ અલગ અને કુદરતના આધારે રચાયા તો હતા જ.

મેં આ પ્રવચનોમા નવીન લાગતા વિદોધાલાસ દર્શક વિચારોને
 ટેકા આપવા અ પરિપક્વ કે તદન નવા.
 ન પ્રવચનોમાં કચેલી રચેલા અભિપ્રાયો દર્શાવ્યા નથી. બધાજ
 ચર્ચા. પ્રવચનોમાં સાદી અને પ્રામાણિક પધ્ધ-
 તિને અનુસર્યો છું. વિશ્વને માન્ય એવા.
 ચિત્રકારોની પધ્ધતિને મેં રજુ કરી છે. મેં કોઇ પણ વતની નવી
 શોધ કરી નથી; પરંતુ જે કાંઇ નવી શોધ બીજા કળાકારોની વિવેક-
 શુધ્ધિ અને સમજ સક્તિથી થઇ છે તે ઉપરથી કળાના સિધ્ધાંતો
 અને નિયમોના અદ્ભુત અને શાશ્વત પાયો નાંખવામાં મને મદદગતા
 મળી છે.

આપણી કળાની પધ્ધતિ ઉપરથી કોઇ પણ વિદ્યાર્થી અડસકે
 સિધ્ધાંત ન બાધી દે અને ચિત્રકારને
 કળાની ભૂમીકાનાં બદલે કેવળ ટીકાકાર અને તે માટે તેણે
 સાધનો. કળાની ભૂમિકા કયા સાધનોથી બંધાઇ છે
 તે જાણવાની બહુજ જરૂર છે. અનિશ્ચિત સુચવણ ભરેલા
 અને ભૂલ ભરેલા અભિપ્રાયો કળાને નુકસાનકારક છે એટલુંજ
 નહિ પરંતુ તેનું પરીણામ પણ બહુજ ગંભીર આવે છે. તેની
 પધ્ધતિમાં વધિ આવે છે, અને એના આખા ઇવનની રસિકતા
 અને આશ્ચર્યોમાં વિચિત્રતા પ્રસરી રહે છે.

ક્રાન્તના જાનમંદિરના એક કુશળ અને મહાન કળાકાર સાથે.
 મહારે રામમાં આગખાણ થયું હતું.
 ક્રાન્તના કળાકારના કળાનાં મહાન કાર્યોની શ્રેષ્ઠતા તેણે જાણી
 કાર્યો વિષે વિવેચન હતી, અને અનુભવી પણ હતી; પણ
 નોવા કોટિની કળાની સાગતામાં જે પ્રશ્ન-
 સ્પર્શીય વસ્તુ હતી તે ન મળવાથી તેનો એને ધણેજ સોંક થતો
 હતો. ફોર્મીઅન, કુપાક્રસ, અને બીજા સિધ્ધાંત વાદીઓની સાથે

તે પણ એમ માનના કે કળાની મપૂર્ણતા છુટી છુટી એકતાના મિશ્રણમાજ મમાયથી છે, પરંતુ એને ખચર ન હતી કે કુદરતના મહાશિવ વિચારથી કળાના આમાન્ય વિચારની ભવ્યતા નૃપ થાય છે. મહારા વિવારો, ને મમયે અનિશ્ચિત અને શુચવણુ ભરેલા હોવાથી કોઈ પણ જાતનો અભિપ્રાય આપતા હું કમનો હતો પણ એનો સિધ્ધાંત નજીવત પાવા પર નથી નેનો મને પદેપદેથીજ લેમ છે

આ મધ્ય પ્રવચનનો ઉદ્દેશ એ છે કે સુવાન વિદ્યાર્થી બુધ્ધિના પ્રથમ પ્રગર્ભથી વચચાઈ જઈ કળાના બધાં પ્રવચનોનો ઉદ્દેશ સત્ય માર્ગથી વિમુખ ન થાય આ બુધ્ધિનો પ્રકાશ આપો નથી પરંતુ પ્રગર્ભનો એક ભાગ છે

બુદ્ધિપૂર્વક અધ્યયન કરવાની પદ્ધતિ એ મોંઘી શ્રેષ્ઠ અને અગત્યની પદ્ધતિ છે ગાનમંદિરનો શુદ્ધિપૂર્વક અધ્યયન મોટો ઉપયોગ વિદ્યાર્થીને આ પદ્ધતિમાં કન્વાની ભક્તિમાણુ યોજવાનો છે વળી દરેક સુવાન વિદ્યાર્થીને એમ શિખવવામા આવતુ ન જોઈએ કે જે વસ્તુ ખીજાને શ્રેયઃકર છે તે વસ્તુ તેને શ્રેયઃકર નથી.

ત્યારે આપણે માઈકલ એન્જેલોને આદિગ્રંથ માનીએ કે જ્ઞા મયોમાર્થી પરમેશ્વરેનોએ ભવ્યતા ધારણુ આદિગ્રંથ માઈકલ કરી જેના કાર્યોમાર્થી એના મહાધ્યાર્થી-એન્જેલો. એન્જેલો અનંત અનુધાર્યોએએ ગૌરવ અને ઉદ્દેશતા પ્રાપ્ત કરી જેણે તેજસ્વી પ્રગર્ભના સુનુદ બની ચિત્કળાને એક નવોજ તેજસ્વી ચગકાઈ અપો, અનંત જેણે ચિત્કળાને નતુ ૩૫ ધારણુ કરી મર્વ કળામા

સર્વોપરિ મતા જમાવી સારે માટે આ પ્રમગે આ આધુનિક કળાના મંડ્યાપદ અને ગિતાને માટે કહેવું જોઈએ કે તે કળાનો ગ્રાહક હતો એટલું જ નહિ પણ તેણે પોતાના મનના સ્વિય ઉત્સાહ અને જોમથી, કળાની મંપૂર્ણતાને ઉચ્ચ શિખરે પહોંચાડી.

અત્યારે તો હું તમને એટલું જ કહીશ કે આપણી કળાના નાના લાગેલી પ્રગતિ બહુ જ ધીમેથી માહકલ એન્જેલોની યદ રહી છે; પરંતુ જે લાગે કલ્પનાના કવિત્વ શક્તિ. અધ્યયન પર આધાર રાખે છે તે લાગેના પૂર જોમથી મોંઘાં પ્રાપ્ત થયું છે.

હોમર અને શેક્સપીયરના આ આજત માટે તદ્દન નિરાળા લખલા છે. માહકલ એન્જેલોના આપણી કળાની કવિત્વશક્તિનો ભાગ લેવા જ ઉંચા પ્રમાણમાં હતો. આજ મરદાનગી બધા ઉત્સાહને લીધે તે કલ્પનાનો અજાણ્યો પ્રદેશ ખેડી શક્યો હતો.

આકૃતિ દેરવાની એકમાત્ર અને આકૃતિના જે ભાગ માટે કલ્પનાને માથે મંચ છે તે બન્નેની યાત્રિકશક્તિ અને વચ્ચે જે તકાવત જોઈએ તો આપણને કવિત્વશક્તિનો સંબંધ ખબર પડે કે એમાંના એક, યાત્રિક પદ્ધતિની નિકટ હોય છે અને બીજો કવિત્વ શક્તિની નિકટ હોય છે. મંગીન અને ઉત્સાહપૂર્વક અધ્યયનના ઉત્તેજન માટે એટલું નો કહેવું જોઈએ કે યાત્રિક પદ્ધતિ કવિત્વ શક્તિને અજાણ્ય હિંમત આપે છે. હું એમ કહી ન શકું કે માહકલ એન્જેલોમાં યાત્રિક શક્તિ હોવાને લીધેજ કવિત્વ શક્તિ હતી, પરંતુ એટલી તો મારી ખાત્રી છેજ કે યાત્રિકશક્તિ એ એની કવિત્વ શક્તિને ઉત્સાહ, હિંમત અને બીજા આધ્યાત્મ કહે છે.

માઇકલ એન્જેલોની પહેલાંના મદાન અને કુશળ ચિત્રકારોએ પુરાતન સમયની શિલ્પકળાની લવ્યતાને માઇકલ એન્જેલોની પોતાનાં કાર્યમાં આણેખી ન હતી. તેઓ શૈલીમાં પ્રેરણી પ્રેરણા લવ્યતાને જોતા અને પ્રશંસા કરતા એટલુંજ. તે યુગના કળાકારો અને રેશ-યલ સુધ્ધાતે પીએટ્રો પેર્ડુચ્ચોની શુદ્ધ પદ્ધતિને શાન્તિ અને સતો-વધી અનુસરતા હતા. જો માઇકલ એન્જેલો જન્મ્યોજ ન હોત તો કળા એની એજ શૈલીમાં રહેત. . .

કેરેસીએ યાન્ત્રિક પદ્ધતિ બહુજ સફળતાથી કેળવી હતી. કંઈપણને ઉત્તેજિત કરે એવા કળાના દિવ્યભાગો તેમની સમજશક્તિની બહાર જતા હતા. તેમણે એક શાળા સ્થાપી કે જોતો ઉદ્દેશ સંખ્યા-બંધ માણસોને આનંદ પમાડવાનો હતો. ટીન્ટરેટ, પોલ વેરોનીઝ અને વેનિસના ચિત્રકારોએ માઇકલ એન્જેલોનું બગ પોતાની આક-ર્ષક રંગવાની શક્તિમાં ઉમેરીને પોતાની શૈલીની લવ્યતા વધારી હતી. તેમનું અલંકારિક સૌંદર્ય લવ્યતાને કેટલે સુધી લાલકારક છે એ કહેવું શક્ય ભરેલું છે. ચિત્રકળામાં જો કોઈની પણ પદ્ધતિ એની સાથે સરખાવી ગણાય તો તે ટાઇટીઅનનીજ પદ્ધતિ છે.

આખા યુગમાં શૈલીની લવ્યતા વધારે ઓછા પ્રમાણમાં ફેલાઈ ગઈ છે. કેટલાકે બગ લેખકોના મંત્રણમાં આવી, તેને મદલું કરી અને કેટલાકે બીજાં માણસો દ્વારા મદલું કરી. જો માઇકલ એન્જે-લોએ શૈલીમાં છુપાઈ રહેલી શક્તિઓ ઓળી દહારી ન હોત તો આપણી કળા ઉચ્ચ કોટિએ પહોંચત નહિ. એની મદદ વગર આપણી ખાતરી ન થાય કે ચિત્રકળા ઇતીહાસ વીર પુરોનાં મદાન કાર્યોનું નકુપ આલેખન કરવા શક્તિમાન છે.

ફવિતાની માદક ચિત્રકળાની લવ્યતા, ગૌરવની ઉન્નતતા
આપણા મન પર એટલીતો સચોટ અસર
ચિત્રકળાની લવ્ય- કરે છે કે કાષ્ઠપણ જાતની રીકા કે
તાની સચોટ અસર. વિવેચનને તો અવકાશજ ન રહે. મહાન
વિચારોની સમક્ષ કળાનાં નજીવાં સૌંદર્યોની
કાંઈ કિંમત રહેતી નથી. રેશમલની ચોકસ વિવેકશુદ્ધિ અને પવિત્ર
રમિકતા દારેછઓ અને પરમેશ્વરોનાં સંપૂર્ણ મૌંદર્ય મહાન
વિચારો આગળ ખરેખર મોઢાં અને નજીવાં પડે છે.

માધકલ એન્જેલો પોતાની નવી શોધ કરવામાં તરંગી હોય.
એ વાત કાષ્ઠથી ના પાડી શકાય એમ
માધકલ એન્જેલોની નથી. હું કણક કડં છું કે એની તરંગી
તરંગી પદ્ધતિ. વ્રતિ એની પ્રતિભાન નીચી પાડતી નથી;
પણ ફેટલીકવાર તો એ હૃદયારને તરંગી
બની જાય છે. આવા તરંગી ઉદ્યુનને આપણે દોષ ગણીએ કે ન
ગણીએ પણ એટલું તો ચોકસજ છે કે આવા તરંગી અસાવવા એ
કાંઈ સાધારણ માણુમનું કામ નથી. તરંગી વ્રતિમાથી મૌંદર્ય તો
માધકલ એન્જેલોજ ઉપન્ન કરી શકે.

જે માણુમ બીજું કાંઈજ પણ જોઈ શકે નથી તે માણુસ
માધકલ એન્જેલોનું મર્યાદાગીસરું ઉગાઉપણું જોઈ શકે છે. જે
પુરાણ કળાકાર માધકલ એન્જેલોનાં કાર્યને પોતાના શુરના કાચે કરતાં
કાંઈક જુદીજ રીતના માને છે તે કળાકારને નેસીનું અધ્યયન
છોડી દેવા મારે મમજાવવો જોઈએ આથી દરેક કળાકારે પોતાના
કાર્યની શરૂઆતમા નિરાશા આવરાનીજ છે એમ માની નેની માથે
આથ બીંડવા નેપાડ રહેવું જોઈએ.

એવું તો યાદ ગળવું લેઈએ કે મહાન શૈની કૃત્રિમ છે અને તેટલાજ માટે દરેક પ્રેક્ષકએ મનની કૃત્રિમતા કેગવવાની જરૂર છે આપણા જન્મતાની સાથેજ આની રમિખતા પણ જન્મે છે એ માનેવું તદ્દન મૂર્ખાઈ ભરેલું છે આપણા જન્મની સાથે બીજા તો વાવેનાજ હોય છે પરંતુ તેને પદપદાને પ્રતિભાનો પ્રભાવ અને તાપની બહુજ જરૂર હાય છે

ગમિખના વિશે પ્રવચન કરતા એક તત્ત્વજ્ઞાની અને વિવેચક

જણાવે છે કે મુદ્દ વસ્તુઓ આપણામા

આનંદદાયક નમિત્ત એ એક ઉતરી આવશે એમ આપણે
તાને પ્રાપ્ત કરવાની ધાગવાની જરાએ જરૂર નથી આપણી
ભલામણ રમિખતા એ મુદ્દ વસ્તુઓ મેગવવા
તે જ નીચ એવો પ્રયત્ન કરવો લેઈએ

તરીકે મળતા. તેઓ ખીલકુલ ગીખીજ ન શકે એવી હલપી રસિકતા તેમનામાં ન હતી. પુરાતન સમયની ભાષા જાણવી હોય તો આપણે શબ્દકોષ અને વ્યાકરણ પણ આધાર રાખેજ છૂટકા. તેઓ ભાષાને મોટે રાખતા અને એકખીખીને મોટે કરાવતા હતા. આથી તેઓ ઉપદેશ કરતાં વધારે મરજતાથી ભાષા ગીખી શકતા હતા.

આ પ્રકારના અધ્યયનમાં કેવી પદ્ધતિ યોજવી તે વિશે હું થોડી ટીકા કરીશ. તમારા જ્ઞાનને માટે નકલ કરવાથી મળતાં મળ જરાં પામે નહિ જાઓ તો ચાલશે. સૂચનો. નકલ કરવાના નમૂના તરફ તમારે બેદરકારી દેખાડવી ન જોઈએ; કારણકે નમૂનાની નકલ કરવાથી તમને કેટલાક મુશ્કેલી મળે છે એટલુંજ નહિ પણ આપણને ખબર પડે છે કે અમુક માણસની પ્રતિભા બીજા માણસની પદ્ધતિને કેટલેક અંગે અનુરૂપ જાત છે.

શુભાવેલી રસિકતા ફરીથી પ્રાપ્ત કરવાનું માટે હું યુવાન કળાકારને માહકલ એન્જેલોના કાર્યોનું અધ્યયન રસિકતા પ્રાપ્ત કરવા યત્ન કરવાની ભલામણ કરું છું. માહકલ એન્જેલોના એન્જેલોએ પણ પુરાતન સમયના શિલ્પી-કાર્યોનું અધ્યયન એના કાર્યોનું અધ્યયન કર્યું હતું. યુવાન કરવા ભલામણ. કળાકારને માત્ર પહેલી ભલામણ એ છે કે ત્યારે તેઓ નવી શોધ કરવા પ્રયત્ન કરે ત્યારે જનતા સુધી માહકલ એન્જેલોની નવી શોધમાંથી કેટક આકૃતિની પસંદગી કરવી. આ પ્રમાણે લીધેલી આકૃતિઓ પોતાના આશયને અનુકુળ ન હોય અને તેમાં નકલ કરવાની જરૂર કળાકારને પડે તો પણ આવી આકૃતિઓ બીજી આકૃતિની સમાન શૈલીમાં જરૂર રહેશે. આ પદ્ધતિથી તેને સચિત્તાને ભવ્યતાના યોગ્યતામાં

જરૂર પોષણ મળશે. હજારો તર્કવિતર્ક કરવા કરતાં ભવ્ય રીતી
સામાં સમાયલી છે તેની તેને તરતજ ખબર પડશે.

કળાકારને બીજો ઉદ્દેશ એ આપવાનો છે કે તેમણે આકૃતિનો
અભિનય અને મનના હાવભાવ બદલ્યા
કળાકારને બીજો ઉપ- વગર તેના ઉદ્દેશ કે આશય બદલવો
દેશ. નોંધજો. દીન્ડોરેટે, માધકલ એન્ડેસોતું

મેમ્પમનનું ચિત્ર ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે
બદલ્યું હતું. જે આકૃતિ ઉપર મેમ્પમન ઘોડો પલંગીને બેસે છે તે
આકૃતિને બદલે દીન્ડોરેટે મઝડ મૂક્યું; અને જમણા હાથમાં જડખાનાં
હાડકાંને બદલે ચમકની પીગળી મઝી. આપણે આવી આકૃતિને
જ્યુપીટર બતાવી. આવાં દૃષ્ટિનાં તો ઘણાં છે પરંતુ આ એકજ
દૃષ્ટાંત મમજવાને માટે પૂરતું છે.

મહને જે ભક્ષામણ કરી તેમાં દેદણું મત્ત સમાયણું છે તેની
મહને તો પરિપૂર્ણ શ્રદ્ધા છે; પરંતુ જે
આપણી અધોગતીના માણસો આપણી કળાને પ્રેરણારૂપ માને
કારણો.

હું આશા રાખું છું કે શિખામણ આપ-
નાર અને સંનાર એ બન્ને આવી મંદચિત્ત રીકા અને અભિપ્રાયોને
હિમનથી કીકશે; અને મરદાનગીથી મામે યથા તેને તોડી નાખશે.

ચાપ્પો ઘણાજ મચોટ છે. તે જાણાવે છે કે જ્યાંથી ઇજ્જાતના યોદ્ધાએ મહાન કળાને મંદિરમાં અને દુઝી રીતે પનાવનાની કિમત દર્શાવવા માટે ત્યાંથી આપણી ચિત્રકળાનું ઉર્જિત બિંદુ દેખાતું નથી થઈ ગયું.

યશના મહાન પથે વિચારવા માટે મેં કળાકારની મહત્વાકાંક્ષાને ઉત્તેજિત કરવા ઘણો પ્રયત્ન કર્યો છે. મેં યશના પથ દેખાડ્યો છે એટલુંજ નહિ પણ પ્રાપ્ત કરવા કેટલો ભોગ આપવો પડ્યો છે તે પણ અપ્પ રીતે દેખાડ્યું છે એક જુની કહેવત એવી છે કે પ્રભુ એ તે વધારેમા વધારે કિમત નો આપી દોય તો તે કેવળ પરિશ્રમ અને ઉદ્યોગનીજ છે.

આ આખા પ્રવચનના વિષયના મહાન કળાકાર માધકલ એન્જેલોનો એની વિશિષ્ટતા અને યશના આધાર કેવળ માધકલ એન્જેલોના નાનપણથી અવિશ્રાન્ત પરિશ્રમ ઉપર વિશિષ્ટ લક્ષણો અને રહેલો છે આ મતલ પરિશ્રમ એની એના પ્રેરણા પ્રધાન આખા જીવન સુધી ચાલ્યો એની આખી કાર્યો.

જીવનના મનોગોના, તેને જરાએ ખ્યાલ ન હતો કે પરિશ્રમ મિવાય ખીજું એક માધન એવું નથી કે જેથી કળા પ્રાપ્ત થઈ શકે તેણે એક વખત જણાવ્યું હતું અને વળી રેફાયલેન માટે કહ્યું હતું કે કળાની શક્તિ એનામા હતી તે કુદરતને લીધે ન હતી પરંતુ અધ્યયનને લીધેજ હતી તેને મપૂર્ણ જ્ઞાન હતું કે કળાની શ્રદ્ધતા કેવળ પરિશ્રમથીજ થાય છે અને તે શ્રદ્ધતા બહુજ મહેલાઈથી અને ખીલકલ ભોગ આપ્યા વગર પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. એ વિચારને માનવાની ચોકખી ના પાડતા હતા આથી આપણે એમ જરાએ ધારવાનું નથી કે રેફાયલેની પ્રતિભા એનાથી નીચી કારિની છે. માધકલ એન્જેલો

રેશમવને ઘણજ માન આપનો હતો તે કે બન્ને પ્રતિસ્પર્ધી દત્તા
હતા પણ તેમની વચ્ચે મધુજ ઉમદા પ્રસારનો મ મધ હતો રેશમ
વને પણ માધમ્ય એન્જોનો મા મધુજ માન હતુ અને એનો
પોતાના ભાણુમા જણાવ્યુ હતુ કે પ્રનએ મત માધકલ એન્જોના
યગમા જન્મ આપી માન પર મેળે ઉપદગ મ્યો કે

જો માધમ્ય એન્જોનોના યરા અન માન એ નરતી વિચા
રેથી જોઈએ તો પણ આવા વિચારેને કાઢ પણ મરણ તા હમ
આવા અભિપ્રાયોમાથી એના પ્રયે માન ઉપજે છે તે માટે દુનિઆના
ગંગા ફરીથી ખીલવાના ગાય તો હુ આજ મદાન શરના પદ્યે વિચ
મહત્વામ્યી પુરતે અન ગમ્ભાતે સુ મન મ અને એની નજરામા
નજની મપૂર્ણતાને ગ્રહણ કે રી એ મદાન યરા અને પ્રીતિ મેળ
વવા જેતુ છે

છાપની મુખ્ય ભૂલો.

વીઠી	અશુદ્ધ	ગદ્
૨૩	સંધી	બધી
૧૨	નાનમ	નાનમી
૧૨	દુખ્યો	દુખ્યો
૧૩	વિલક્ષતા	વિલક્ષણતા
૩	ચોક્કસ	ચોક્કસ
૨૩	આદર્શ	આદર્શ
૪	ખતામાં	ખાતામાં
૫	પદી	પદ્ધતી
૨૦	વ્યક્તિત્વો	વ્યક્તિત્વો